

Tere lugeja . Lõpetasin selle raamatu tõlkimise täna , 2 märtsil 2010 a . umbes kell 16 . 00 . Kuna aeg ei võimalda selle redigeerimist , siis panen selle mustandina üles . Olulisimad on selles sisalduvad faktid , mis enamusele , ka ajaloolastele on suureks üllatuseks . Seega palun mõistvat suhtumist autorisse , kes pole kirjanik ja tõlki , kes on seda veelgi vähem .

Ainus (!) raamat ajaloo suurimast mõrvarist .

Kremlis hunt .

Stuart Kahan

USA 1987 aasta.

Stuart Kahan, The Wolf of the Kremlin

(William Morrow and Company, New York, 1987)

<http://www.amazon.com/Wolf-Kremlin-Biography-Kaganovich-Architect/dp/0688075290>

Lasar Kaganovitši memuaarid , tema enda sõnade järgi kirja pandud , ameerika vennapoja - Stuart (Kahan) Kaganovitši poolt .

Stuart Kaganovitš – Lasar Kaganovitši vennapoeg . Tema pere sõitis enne revolutsiooni Venemaalt Ameerikasse , kus nende teed Lasar Kaganovitši perega läksid lahku . 80-ndate aastate algul , Stuart Kaganovitš , tundes huvi oma kuulsa onu vastu , külastas Nõukogude Liitu ja vestles Lasar Kaganovitšiga tema korteris Frunse kaldapealsel . Selle vestluse tagajärjel sündis see raamat . Raamatu autor ei valda vene keelt . Autori vestlused Lasar Kaganovitšiga toimusid jidišis . Lasar Kaganovitš suri 1991 aastal . Sündinud 1888 aastal , elas ta 103 aastat . Ta surm sattus samale ajale nõukogude riigi surmaga , riigi , mille ehituses ta nii , või naamoodi vahetult osales .

Eessõna .

Ja nüüd olen ma Moskvast, on 1981 aasta, vaatan hotelli aknast moskvalaste masse kes tõttavad metroosse. On tipptund. Ka mul on juba aeg. Peale viit aastat ettevalmistusi, on saanud kõige otsustavam moment. Viimast korda täpsustan aadressi, kuigi selleks puudub vajadus: ma õppisin selle pähe. Suundun metroosse, ühte Moskva vaatamisväärsusse mis puhtusest särab, sellesse maa alusesse muuseumi stalini sammastega, graniidist seintega, vitraašidega, mosaiigiga kaetud lagede ja suurepäraste skulptuuridega – ning üheskoos on see kiire, odav ja väga mugav. Ma teen sammu põgenevale eskalaatorile, mis vähema, kui 60 sekundiga, toimetab mind umbes 200 meetri sügavusse. Sel ajal meenub, kuidas ma viis aastat tagasi komistasin juhuslikult ühele ajalehe artiklile. Selles teatati, et TEMA on veel elus. Ma naersin sisimas. See vana raibe elab igatühe üle. Praeguseks peaks tal olema kusagil pea 90 ja ma kuulsin TEMAST, enda kõigi neljakümne seitsme eluaasta jooksul. Ma mäletan isegi, kuidas TEMAST räägiti. See toimus alati lõunalauas, ainult kõige lähimate sugulaste juuresolekul ja eranditult sosinal. Tundus, et me püüdsime pisendada TEMA tähendust ja suhtusime TEMASSE nagu mingisse ebareaalsesse, mis ette nähtud ainult lauas rääkimiseks, mida võis koheselt, peale lauast tõusmist, unustada. Kuid siiski ei võinud ma lihtsalt sulgeda silmi ja TEMAST vabaneda. Mu huvi perekonna ajaloo vastu oli nagu painav idee, kasvas ikka rohkem ja rohkem. Kui paljud inimesed omavad onu, kes üle neljakümne aasta juhtis maailma suurimat riiki? Kui paljudel inimestel tädi (Rosa Kaganovitš) oli riigi absoluutse diktaatori sõbranna, aga teine onu oli lennuväe komissari ametikohal?! Kuigi Rosa ja Mihail mängisid tähtsaid rolle, jäi režissööriks alati nimelt Lasar.

Lasar Moisejevitsš Kaganovitš, teine isik riigis, peale Stalinit. Kõrgema Nõukogu Presiidiumi Esimees. Inimene, kes ühendas riigi julgeolekuorganid nendeks, mida hiljem KGB -ks nimetama hakati. Inimene, kes isiklikult juhtis tšekiste, kes kolmekümnendatel, neljakümnendatel haarasid riigi enda kätte. Inimene, kes represseeris inimesi nii, nagu ei keegi teine iial enne teda. Inimene, kes isiklikult on süüdi vähemalt 20 miljoni inimese surmas. Inimene, kelle juhatusel ehitati see fantastiline moskva metroo, mis üle 20 aasta kandis tema nime. Kõik see oli TEMA – inimene, kelle juurde ma nüüd suundusin.

„Onu Lasar“, nõnda, tihedamini hirmuga, kutsuti teda meie peres, asus minust ainult 30 minuti sõidu kaugusel, sellest hetkest, kui ma sisenesin metroovagunisse „Kaluuga“ jaamas. Arvan, et enamik inimesi, uurides enda sugupuud, püüavad leida printse ja printsesse, kuningaid ja kuningannasid, suurimaid rahu ja õitsengu pooldajaid. Mina aga kavatsesin kohtuda kõige „halastamatuma inimesega“, nagu teda märgistas Hruštšov, kes kunagi eales Kremlis istunud ja kellest, kuigi neist sündmustest oli möödas juba palju aastaid, poldud siiani kirjutatud veel mitte midagi. Mul oli vaja teada saada rohkem, kui paljad „mis“ ja „kuna“. Ma pidin aru saama mitmed „miks“id. Miks see inimene ei halastanud isegi enda juudi rahvale ja enda juudi religioonile? Miks ta kõigele sellele selja pööras, mida talle oli õpetatud?

Faktiliselt, kogu oma elu, ma tegelesin ta elu uurimisega, tema õe, vendade elude uurimisega. Ma lugesin palju ja külastasin juhtivate poliitikute loenguid paljudes kolledžites ja ülikoolides. Ma võtsin mingi kasuliku informatsiooni ühest allikast, midagi – teisest. Üks tuntud autor väitis, et Lasar oli see, teine tõestas, et ta oli

teine . Ja keegi , tundub , et ei saanudki aru , ega kirjutanud , mis siis tegelikult toimus nendel mäslevatel aastatel , peale Lenini surma .

Ma sõidan „Frunse“ jaamani . Väljudes metroost , pöoran ja sisenen väikesesse parki Moskva- jõe vastas . Siin on vaikne ja harvade puude tagant kasvavad välja kreemjad , suured elumajad , mis meenutavad mulle Riversaidi New Yorgis . Kümme minutit istun ma pingil , kogun mõtteid , seejärel tõusen ja suundun maja juurde , numbriga „50“ . Tõusen trepist viiendale korrusele ja leian end vajaliku ukse eest . Tunnen , kuidas mu süda sureb . Korterit - 384 uks vaatab mind ja tundub , et see number hõlmab kogu ukse pinna . Ma sõندان vajutada nuppu . Kostub lühike , läbitungiv heli . Kell kümme hommikul , kolmapäeval , kes võiks olla kodus ? Täiskasvanud on tööl , lapsed – koolis . Kodus saavad olla vaid vanakesed . Vaikus . Ma ootan ja loen kümneni . Seejärel helistan uuesti . Kuulen raskeid samme , nagu kuuluksid need kahekümne aastasele . Ons see võimalik ? Võibolla , anti mulle vale aadress ? Keegi läheneb uksele . Ma hoian hinge kinni ja kuulen kindlat , pahurat häält : - Mida vaja ? Mul on vaja mitu sekundit , et taibata kuulnud . Ja ma toon kiirelt kuuldavale ettevalmistatud fraasi :- Ma olen teie vennapoeg . Ameeriklane . Hääl uuesti: - Mul pole sugulasi . Ma vastan : - Ei , ei , ei . Ma olen vennapoeg . Uuesti vaikus . Hoian hinge kinni : - Palun , avage uks . Hääl :- Vos sogt ir ? Teine keel ! Tata räägib jidišis ! See on tema ! Kes veel võib ? Vastasin kohe : - Ih bet dih . Ofn....ofn....of . (palun avage) . Taas sügav ohe . Kuulen lukkude klõbinat . Loen : üks , kaks , kolm , neli . See vana , kaval reo , teab , kuidas end hoida . Uks praotub aeglaselt . Teda hoiab massiivne uksekett . Avauses on pimedus . Tema saab mind näha , aga mina teda – ei . Pole midagi imestada , et ta mind sedavõrd kaua vaatleb . Kuulen häält : - Vos sogg ir . Püüan kõigest väest kõnelda vene keeles , vahetevahel panen mõned sõnad jidišis . - Olen Ameerikast . Morrisovide perest . Palun , lubage sisse astuda . Vaatan pimedusse . Uks sulgub . Ta ei lase mul lõpuni rääkida . Sõnad lendavad mul keelelt : - Peatuge ! Peatuge ! Olen ainus teie sugulane , kes võib teiega rääkida . Miks siis mind minema lükata , nagu kõik need aastad tõukasite eemale kogu perekonna ? Isegi Morrise ja onu Ljoviku . Kurat võtaks , miks isegi mind ! Tunnen , et pisarad purskuvad kohe-kohe mu silmist . Seejärel kuulen metalli kriginat . Ta võtab ukseti maha . Ma peaaegu tunnetan , kuidas pöördub ukse käepide . Ajalugu , kuulnud kogu mu elu jooksul , otsingute aastatel ja kõik vastused asuvad selle ukse taga ! Uks avaneb . Ma tunnen seda . Sähvatab valgustriip ja kergelt on tunda tuuletõmmet . Tundub , et lõpetasin isegi hingamise . Näen enda ees inimese massiivset nägu , endaga ühepikkust inimest , näen halli põsesarnadel ja kõrvades , laia asetusega pruune silmi . Ta näeb välja nagu vend Larri , kellel praeguseks kuuskümmend . Mees uksele vaatleb mind . - Onu Lasar ? - kohman ma . Ta noogutab . Ma seisn näost näkku Hundi endaga .

Uks avaneb laialt ja massiivne figuur astub kõrvale . Ta ei räägi midagi . Kutse venib . Astun üle läve . Mõne sammu kaugusel on külalistetuba . Vasakul endast märkan silmanurgast väikest kööki . Toas on pime . Kaugemas nurgas on aken , mis avaneb parki . Puude ladvad asetsevad otse aknalaua kõrgusel . Vaatan kiirelt ringi , teades , et ta seisab ikka veel koridoris ja jälgib mind . Tuba on sisustatud vana ,

tumedast puust mööbliga , mis näeb üsna toekas välja . Diivan on kaetud rohelise kattega , kõrval seisavad kaks tugitooli . Käetugedel ja tugitooli selgadel lebavad tikandid , kahtlematta , on näha naiseliku käe puudutust . Näitan neile käega . - See on Mai , - räägib ta , - Ta tuleb nädalas kord mu juurde . Ta on hea , ning ma armastan teda tõeliselt . Mai – tema tütar . Seinal ripub väike riul . See on täidetud paljude kullatud raamides fotodega , mis kajastavad onu Lasari erinevaid elustaadiume ja tema kaasvõitlejaid . Kõige enam on Stalini kujutisi . Kui ma ei teaks , siis võinuks arvata , et see on Stalini korter . Üks foto tõmbab mu tähelepanu : onu Ljovik ja Morris seisavad Morrise ateljee uksel Philadelphias . See ülesvõte on arvatavalt tehtud aastat viiskümmend tagasi . Sirutan käe ja puudutan fotot , kuid äkki kuulen „Ära puutu ! „ ja eemaldun riiulist . Ronin käega mantli taskusse ja õngitsen sealt välja ümbriku . Ütlemata sõngi , ulatan selle talle . Ta juba sisenes tupp ja seisab mu lähedal . Tema lähedus ahistab . Kuigi tuba pole eriti suur ja ta ise pole enam see tähtis ja kõikvõimas inimene , tundub , et ta täidab endaga kogu ruumi ja domineerib selles toas täielikult . Ta võtab mu käest ümbriku ja läheb akna juurde , kus rohkem valgust . Ta kasutab juba prille . Tähelepanelikult uurib ta ümbriku sisu , mille ma hoolikalt valides , perekonna fotodest , olin enne Venemaale sõitu koostanud . Paljudel neist olin ma ise kujutatud , et tunnistada nendega enda isiksust . Kuid üks foto onu Ljovikust ja Morrisest oli identne sellega , mis seisis riiulil . Veidi hiljem ta noogutab ja istub tugitooli . Ta ikka veel ei paku mulle istet . Teisest taskust võtan välja väikese karbi , mis sisaldab rosinatega pirukat , mille ma ostsin kauplusest „Kaseke“ . Ta kulmud kerkivad ja osutab siis noogutusega tugitooli poole . Nüüd vaatleb ta mind tähelepanelikult peast jalgadeni . Ta vaatab fotosid ja seejärel viib pilgu neilt mulle . Sedaviisi kestab mõnda aega . Lõpuks saab ta näost lugeda rahulolu . Minutid mööduvad üksteise järel ja ma kuulen selgelt lauakella tiksumist . Pole kunagi enne kuulnud , et lauakellad sedavõrd valjult tiksusid . See muutub juba väljakannatamatuks . Äkki enda imestuseks ma märkan , et see inimene väljendab häirituse ja kannatamatuse märke . Tunnen , kuidas seinad mu peale langevad , mind haarab kuumasööst ja suus kuivus . Tahan midagi öelda , kuid ei suuda leida sobilikke sõnu . Järsk hää kostub taas , kuid see , mis ma kuulen , ei aita . - Milleks sa tulid ? - küsib ta . Ainult üks sõna . Ta ootab . Ameerikas ma vastanuksin : „Aga miks mitte ? „ . Kuid tean , see kostuks nüüd siin rumalalt . Mul peab olema veenev põhjus , toonitan : veenev . Kui ma öelnuks talle , et olen siin , kavatsedes kirjutada temast raamatu , siis sekundi pärast oleksin ma tänaval ja kõigi eelduste järgi , KGB -ga ümbritsetult . Ei , on vaja olla ettevaatlik . Ma mõtlesin sellele kogu möödunud aasta ja siiani ei otsustanud , mida ma ütlen . - Nende pärast , tõin ma kuuldavale , osutades fotodele , mis ta põlvedel lebasid . - Ma olen teist sedavõrd palju kuulnud . Tahtsin teiega kohtuda ja kuulda rohkem enda vanaisast ja vana-vanaisast . Ma tunnen uhkust enda pere üle . Lugesin teist ajalehtedest . Mul oli hädavajalik teid näha . Mu keel kuivas täiesti ära . - See pole kõik , - ütleb ta . Fraas kostub mitte kui küsimus , vaid kui konstanteering . - Jah , see pole kõik , - vastan . - Ma tahan sõita Kabanasse ja näha perekonna pesa . Tahan teada Peatun ja naeratan . - Onu Lasar , ma sooviksin samuti teada , kuidas Buba valmistas seda suurepärase changi , - räägin ma , pidades silmas toitu , mida mäletasin lapsepõlvest . Onu Lasar heidab pea tugitooli seljatoele ja naeratab . Tundub , et ta ees avanesid ta mineviku väravad . Vana reod

puudutas mälestus sellisest lihtsast asjast , nagu lihahautis . Mulle tundus , et tal siiski tekkis soov rääkida . Kas tuleb mul teist võimalust ? Kui Mai käib siin vaid kord nädalas , siis kellega tal on veel rääkimist ? Võibolla , ma just osutusin õigel ajal õiges kohas olevaks ? Võibolla mul lihtsalt veab ? Kuid ta vaid räägib , ei lase ma enda võimalust käest . Kui ta ainult räägib- Tõepoolest , on vaja teada saladust , et changi valmistada . Kuid ma ei tea seda . Mis puudutab mind , siis mul meeldib endiselt juua tassike kanget teed . Kas ei keeldu ma teest selle isuäratava pirukaga ? Ma tõusen kiirelt . Ta vehib mulle kätega . Ta hoolitseb ise tee eest . Tõuseb tugitoolist ja suundub köögi suunas , pööramata mult pilku . - Esiteks joome teed pirukaga . Aga pärast sa räägid mulle igast nendelt fotodelt . Sobib ? Ta peatus ja vaatab mind . - Oleme rääkinud , - vastan . - Esimese asjana – see . Ta pöördub mu poole seljaga . Sulgen silmad ja naaldun seljatoele . Ma ei söanda vaadata kella . Algas on tehtud . Fotodelt läheme üle tema elule . Mul pole enam kuum , vaid tulevad väikesed värinad . Väga tahaks juua kuuma teed . Tean juba , et meil tuleb juua palju teed enne seda , kui ma lahkun . Vaatlen fotosid . Kui kaugele need meid viivad ? Mõttes asetan nad järjekorda . Ootan teed ja pirukat . Olen valmis .

PROLOOG .

5.03.1953 aasta.

Kõige elavam Moskva tänav – Arbat . See tänav algab Arbati väljakult ja lõpeb Smolenski väljakuga . Arbatti loetakse pealinna „suveniiri“ kohaks , mida ääristavad kauplused , restoranid ja kus on alati palju rahvast . Iga mõne kvartali järel kõrgub suur punane „M“ täht , mis tähendab metrood . Kõikjal on näha plakateid . Loosungid : „ Au Nõukogude Liidu Kommunistlikule parteile „ paistavad kõikjal silma . Piki tänavaid venivad lõpmatud inimvood . Lugupidamine – tundmatu nähtus ja jalakäiad tõuklevad pidevalt . Siiski on kõik rahulik . Pole lärmi . Mehed on riietatud tumedatesse pintsakutesse ja naised – tumedatesse kleitidesse . Igal on käes punutud võrk , „avoska“ , millesse pannakse ostud , kui midagi õnnestub osta . Harilik tõuklemine ja sebimine kestab päevast päeva , erinevalt selle momendini , kui ilmub signaal teisest Arbati väljaku otsast . Haruldane signaal . See , peaaegu kuuldamatu piiksuv hääl , millega vene inimesed harjunud ja mis välismaalastele täiesti tundmatu . See meenutab kõrgeid helivõnkeid , mis kuuluvad vaid koertele . Ja selle heliga muundub Arbat kohemaid . Kõik valgusfoorid lülituvad ümber , Üksteise järel süttivad punased foorituled , tagades vaba läbisõidu Mošaiiski tee suunas . Üheaegselt sulguvad poed , pauguvad ukсед . Elumajade aknad suletakse , justkui elanikud ei tahaks olla tunnistajaks sellele , mis kohe toimuma hakkab . Inimesed peituvad kiiresti nendesse poekestesse , mis veel ei jõudnud sulgeda oma uksi , majade esikutesse , igale poole , kus nad saaksid kõrvaliste pilkude eest varjuda . Justkui maa alt kasvavad välja miilitsad . Kiirelt võtavad nad sisse positsioonid , sulgedes Arbatile sisse ja sealt väljasõidu . Mõningad neist rivistuvad piki trotuaari , kusjuures osa seisavad seljaga tee poole , pöörates kogu tähelepanu ligidal olevatele hoonetele . Kõik on allutatud käsule ja igaüks teab oma kohta . Äkki Arbat sureb välja . Seisab rõhuv vaikus . Esialgu on neid võimalik vaid kuulda . Mootorid töötavad . Äkki ilmuvad nad Kremli suunast , viis tohutut musta autot . Võtavad

kiirust ja kihutavad Arbati suunas . Nende esituled pimestavad igaüht , kes nende poole vaadata julgeb . Kuid see pole harilik valge valgus , mis harilikele nõukogude autodele pandud . Need on võimsad kollased valguskiired , mis kaugemale ette teed valgustavad . Kui autojuht gaasi vajutab , kostub läbitungiv möire . Kõik need masinad on varustatud kuulikindlate klaaside ja teraskattega , nagu tankidel . Kõik on täielikult ühesarnased , kuni numbrimärkideni . Võimatu on neid üksteisest eristada . Seda mööda , kuidas nad tänavatel edasi liiguvad , alustavad nad planeeritud mängu , enda positsioonide vahetamist , üksteisest möödudes . Viis masinat mängivad tagaajamist seal , kus veel minut tagasi oli elava liiklusega tänav . Neil seisab ees 20 kilomeetrine tee Kremlist Kuntsevo suvilasse . Neli tuhat Julgeoleku Ministeeriumi spetsiaalagenti valvavad seda inimest . Inimesed püüavad kasvõi ühe silmaga teda näha , seda , kes juhib nende riiki juba kolmkümmend aastat , inimest , tuntud Stalini nime all . Kuid näha ei saa midagi . Kõigil masinate tagaakendel ripuvad kardinalad . Ainult ühes viiest masinast istub reisija . Kuid see pole Stalin . See on turske mees , hõrenevate juuste ja hallinevate vuntsidega . Ta vaatab otse enda ette . Ta teab , mis toimub . Ta teadis sellest juba , kui kell 8 õhtul helises tema kolmanda korruse kabinetis telefon . Samasugune telefonihelin kostus Malenkovi , Beria , Bulganini ja Hruštšovi kodudes . Hilised kõned nende inimeste kodudesse , oli tavaline nähtus . Stalinil oli harjumus helistada oma lähimatele võitluskaaslastele igal ajahetkel . Kuid sel korral helistas Aleksander Poskrebyshev , Stalini isiklik sekretär . Midagi oli juhtunud . Kõiki viit paluti viivitamatult kohale tulla . Neil tuli kiirelt enda kodud maha jätta ja peadpööritava kiirusega tormata maanteel , mida rahvasuus tunti , kui „valitsuse“ . Musta masina kollane tulede valgus langeb valgele lumele , tekitades selle pinnal imeliku , kurjakuulutava , oranži varjundi . Piki teed seisavad kuused , männid ja kased , kandes oma okstel veel pika talve jälgi . Inimene tagaistmel ei märka akna taga möödavilksatavaid puid . Ta teab , et peab olema valmis kõigele , kui sõidab suvilasse . Tal pole aega ringivahtimiseks . Ta teab , et kohale jõudes ootab teda segadus . Ihukaitsjad veetsid kuulekalt mõned tunnid mingisuguste korralduste ootuses , julgemata siseneda peremehe kabinetti . Sellest momendist on palju oletusi , mis toimus ja miks . Ajaloolased ei lõpeta selle aja kohta vaidlusi ja ka tolle konkreetse päeva kohta samuti . Ta naeratas . Las vaidlevad ja segavad vett . Ta sirutas käe kardinani ja nihutas seda kergelt eemale . Ta vaatas sellal aknasse , kui masin ligines suvila puuvärvatele , mille taga algas suvila sissesõidutee . Viiest „Tsaikast“ , masin , milles ta istus , sõitis läbi värvate , esimesena . Elanud kuuskümmend aastat , teadis ta , et tuleb moment , kui ta saab esimeseks . Naeratus kadus ta näolt , ta kortsutas kulme . Teadmatus ? Vaidlused ? Teiste jaoks , võibolla , kuid mitte minu jaoks . Minu jaoks , mitte kunagi . Mitte kordagi kuuekümnenda aasta jooksul .

PEATÜKK 1 .

1. Kabana – 1935 aastast hakati seda küla nimetama Kaganovitš , enda kuulsa kaasmaalase auks . See asustatud punkt asub Pripjatist idas , Mõningad kilomeetrid põhja poole Martõnovitšist , saja kahekümne kilomeetri kaugusel

Kiievist . Täna on see Novokaširski linn . 1893 aastal , kui seal sündis Lasar , oli ainsaks võimude püüdeks , peatada sellest kohast inimeste laialijooksmine . Sel ajal elas külas 2600 inimest . Ta oli ebavõrdset jagatud juudi enamuse ja õigeusklikest vähemuse vahel . Enamus õigeusklikest tegeles põllumajandusega . Nad olid talupojad , kuid moodustasid vaid tühise osa kogu küla elanikkonnast . Üle 70% Kabana elanikest moodustasid juudid . Nad ei töötanud põllul . Peamine nende tegevus toimus kinnistes ruumides , kus nad tootsid müügiks kaupu . Tähtsaimaks põllumajanduslikuks tooteks oli kanep , mida kasutati laialdaselt riiete valmistamiseks , nahatoodete juures , eriti jalatsite valmistamisel . Kuid see oli vaid kattevari . Kõige rohkem tulu tõi ebaseaduslik kanepi müük just tema narkootiliste omaduste tõttu . Teiseks peamiseks , juutide sissetuleku allikaks , oli trahterite pidamine ja alkoholi tootmine . Eksistentsi vahendid olid küllaltki lihtsad ja nende aluseks oli naturaalvahetus . Talupojad andsid enda saagi tooted inimestele , kes müüsid neile riidet , viina ja muid kaupu , mida ei toodetud selles asunduses . Raha ringluses peaaegu ei eksisteerinud . Raha loeti luksuseks aga kaubad , riided olid hädavajadused , mida paljud Kabana elanikud ei saanud endale osta . Kabanas , asulas mis asus Ukraina ja Valgevene piiril , polnud suurt töövalikut . Kõik oli probleemne : toit , riie ja katus pea kohal . Ehituses polnud hõivatud üle 5% elanikkonnast . Mõnede kartulite , või paari saabaste eest värvati neid tööle abimajapidamisi , või pisikest majakest ehitama , mis kujutas endast tillukest kolmetoalist rajatist üldpinnaga 8x8 meetrit . Ehitusmaterjalina kasutati kive , oksid , kõrsid ja savi . Ümber maja võis rajada pisikesed aiad . Elanikud võitlesid meeleheitlikult talvise halva ilmaga , pikkade vihmaperioodidega , mis tundusid , et venisid kuude pikkusteks , tekitades pori , kuhu jalad põlvini vajusid . Oli vaja suurt tööd , et võidelda poriga . Lasar oli kolmandaks pojaks Saša ja Moissei Kaganovitšil . Nagu ka enamik selle ajalapsi , tuli ta ilmale oma isa-ema kitsas majakeses . Saja viieteistkilomeetri raadiuses Kabanast polnud ainsatki haiglat ja vähest meditsiinilist abi osutas Gita Lihtental , kes elas lähedal asuvas Martõnovitsi külas . Gita oli suur naine , kelle eellased saabusid Venemaale Preisimaalt . Ta tegeles leivaküpsetusega ja võis osutada ämmaemanda teenust . Nimelt seesama naine istus sõna otseses mõttes Saša kaganovitši kõhule , et tõugata emaülas välja suurt poisslast . Last nimetati vanaisa auks Lasariks . Poisil oli kaks vanemat venda , kes ei ilmutanud mingit huvi vastsündinu vastu . Vanem Mihail , kel oli selleks ajaks neli aastat , veetis aega isa tegemisi jälgides . Kaheaastane Juri ei lahkunud ema juurest . Hommikutunnid tegeles ema Saša tillukese aiaga , mis nende väikest majakest ümbritses , püüdes seal midagi kasvatada . Enamuses olid need peedid ja kartulid . Karmid talved raskendasid oluliselt viljapuude aretamist . Peale lõunat lülitas ta koristamisele , toidu valmistamisele ja talupoegadega kauplemisele , et hankida toiduaineid ja toita pere . Tihedaimini keetis ta borši peetidest , oblikasuppi , või siis kapsasuppi . Sellele lisandus keedukartul , väheke leiba , tükike kala , või liha . Maja oli tilluke . Selles oli vaid kolm toakest : köök , kus toitu valmistati ja kus pere laua taha istus , ning kaks väikest magamistuba . Tualet asus pisikeses kõrvalehitises ja kujutas

endast auku , maasse kaevatud sügava kraavi kohal . Ühes magamistoas , õlgmadratsitel , mis otse põrandal vedelesid , magasid lapsed . Kõige väiksem laps magas teises toas vanematega . Mööblit peaaegu polnud . Köögis seisis massiivne puust söögilaud . Tohtu puudiivan oli kaetud õhukeste patjadega , et oleks mugavam istuda . Veel olid mõned rasked puutoolid patjadega istumise all ,paar tumbat , millel seisis vaas ja puukarp tikkudega . Ühel seinal rippus vaibake , millel kujutatud lõvi ja kaks tüdrukut , kellest üks hoidis käes kuldliuda . See stseen oli teostatud punaste , siniste , roheliste ja kollaste niitidega , ning oli ainsaks eredamaks laiguks majakeses . Vastasolevale seinale oli kinnitatud väike peeglike . See rippus põrandast mitte eriti kõrgel , nii , et ka lapsed said enda peegeldust vaadata . Lasarile meeldis eriti enda peegeldust imetleda . Olles hõivatud kolme lapsega ja neljanda ootusega , ei huvitunud ema Saša millestki muust kui sellest mis otseselt puudutas tema kohustusi kodus . Ema Sašal oli väike kasv . Ta pea oli kogu aeg kõvasti valgesse rätikusse mähitud . Suurem osa külanaiatest kandsid traditsioonilist musta rätikut , kuid Saša , kelle vanemad saabusid sinnakanti päikeselisest Moldaaviast , ei armastanud seda värvi . „Liiga sünge“ , - rääkis ta . Ammu enne ema Saša ilmaletulekut , mõtles Saša isa selle nime lapsele , lootes , et sünnib poeg , ega tahtnud kuidagi tunnistada oma viiendat tütar . Kuid tüdrukut morjendas see vähe . Omades enda pere , andis ema Saša kogu oma jõu ja hoolitsuse lastele . Nad olid talle tema elumõtteks . Mehele ei pööranud ta suurt tähelepanu , millest viimane ka ei solvunud . Ta rahuldus vähesega . Seepärast oli kodus ema Saša täieõiguslik perenaine ja vedas oskuslikult ja raudse tahtega kogu majapidamist . Külas polnud saladuseks , et Saša mees rääkis naise selja taga temast : „Talle oleks olnud vaja tsaarile mehele minna . Ta on sündinud tsaaritar „. Moissei võis täiesti seda öelda . Ta ei kartnud ema Sašat pahandada , vastupidi , ta teadis , et Saša armastas komplimente . Sellised sõnad ainult innustasid teda . Jah , võibolla , ta oleks võinud olla tsaaritar , enda valges pearätis . Kuid Moisseid rahuldab naise domineerimine nende pere ja ta armastas teda siiralt . Tegelikult suhtus ta kõigisse hästi ja külas oli tal kõige heasüdamlikuma inimese reputatsioon . Ta oli pikk , omas tihedat habet ja säravaid , ettevaatlikke silmi , mis , tundus , võisid tunde ühte punkti pilgutamata vaadata . Moissei töötas rätsepana , keeldudes prille kandmast , kuigi ta silmad olid juba ammu tuhmistunud lõpututest töötundidest nõelaga . Ta omas haruldast töövõimet , hakates tööle , kui päev alles algas ja lõpetades päeva päikese viimaste kiirtega . Talle meeldis see , mida ta tegi . Ta oli väga tööaldis . Ta pikad , peened näpud liikusid osavalt riidel , kui ta samas laulis oma noorpõlve laule , juudi motiive , sõnu millest ta enam ei mäletanud , vaid nende viisi . Ta isa laulis sünagoogis ja muusika jäi alatiseks tema olemuse pärusosaks . Moisseid ei saanud miski häirida ja sedasi ta tegeles rahulikult enda käsitööga , kui ta ümber sebisid lapsed ja naine . Vanematel polnud vaja pidevalt lastele meenutada distsipliini . Iga laps teadis , mida temalt nõutakse vaatamata vanusele . Isegi kõige noorem , Lasar , omas enda kohustusi . Kaheselt oli tema kohustuseks toita kolme kana , keda tagahoovis tillukeses kanalas hoiti . Selline oli väikese maja atmosfäär väikesel maalapil ,

kus Lasar kasvas .

Ka küla ise oli tilluke . Selles oli pagarikoda , jalatsitöökoda , toiduainete pood , raudteejaam , politsei jaoskond ja raamatuäri , mis tegelikult kujutas endast liikuvat käru , mis seisis tee ääres . Needsamad inimesed , kes tegelesid raamatuäri , olid ka toiduainete äri omanikud . Ja kingsepp täitis samaaegselt raudtee dispetšeri ülesandeid . See oli vähekoormav kohustus , sest Kabanas peatusid vaid mõned rongid . Lasari varajased eluaastad kulgesid ühetaoliselt . Kaganovišitel oli palju sugulasi : poolõdesid , tädisid , onusid , õdesid ja vendi . Pere ja sugulussidemed põimusid sedavõrd tihedalt , et tundus , et kogu kahetuhandeline küla elanikkond olid omavahel suguluses . Juudi ülestõusmispühale kaeti hoovi ritta mitmed laudad , mis moodustasid kokku 15 meetrise laua . Naabrid võisid lihtsalt tulla ja istuda ühisesse lauda , või tuua enda laud kaasa , et kuulata jutte ja ise rääkida pikal söömal juudi ülestõusmispõhade õhtusöögil , mis kestis traditsiooni järgi viis ja pool tundi . Iga tulija tõi kaasa midagi söödavat , kõige tihedamini – midagi kartulist küpsetatud . Kõige lähedasem Lasari sõber , Morris Kaganoviš elas naabruses väikeses majakeses . Ka temal oli kaks vanemat venda . Morrise isa , samuti rätsep , töötas samuti terved päevad niidi ja nõelaga ja ema pidas end samuti tsaaritariks . Morrise isa , nimetas Lasar lugupidavalt onu Ljovikuks . Onu Ljovik rääkis nii:“ See on minu naine ! Ta raiskab raha rohkem , kui ma talle annan . Kuid mina – üldiselt ei anna seda talle „ . Morris oli Lasarile poolvend ja temast 7 aastat vanem . Morris tõi Lasari esile kogu oma rohkearvulisest suguvõsast . Nad veetsid tihti koos aega , hulkudes põldudel ja vesteldes lõputult endast , enda vanemaist , küla töölistest ja nendest , kellele Kabana oli ajutiseks varjupaigaks parema elu otsinguil . Morris ja Lasar võisid tunde kiviga puukoorele kellegi siluetti joonistada , püüdes teha nägudele eriti suuri ninasid . Pärast aga loopisid nad kividega enda joonistusi niikaua , kuni kogu joonistus polnud kustutatud . Mõnikord mängisid nad tsaari , või „õudset“ Raspuutinit , või isegi enda isasid . Iga päev , vaadates end peeglist , märkas Lasar , et juudid omavad suuri ninasid . Ta võis kaua enda peegelpilti vaadelda ja pärast püüda kopeerida seda puukoorele . Kuid see ei õnnestunud tal kunagi . „Sa pole kunstnik, - rääkis Morris . - Tegele millegi muuga“ . Ja Lasar ei solvunud tema peale . Morris luges enda nooremat poolvenda peaaegu endaga võrdseks . Temaga sai arusaamisega lobiseda kõigest . Ja kuigi nad rääkisid igasugu tühistest asjadest , jättis paljugi sellest oma jälje poisikese mällu . Juba viie aastaselt oli Lasar veendunud , et koolis õppimine , on asjata raisatud aeg . Talle meeldis rohkem sirgelda nägusid puukoorele ja krimassitada peegli ees . Külas oli ešiva – juudi kool . Erinevalt selle aja teistest koolidest , õppisid selles poisid ja tüdrukud koos . Sellisel kombel , andsid Kabana juudid oma lastele haridust , arvestamata Martõnovištši rabi arvamusega . - Ainult poisid peavad õppima . Nii on kirjutatud . - Fe , - oli Saša vastus , kui ta tõi oma noorema tütre Rosa klassi . - „Sa oled Sarta ! „ (araabiakeelne sõimusõna) . Ta kasutas enda üleolekut arabia keele tundmises , eriti , et teisi solvata ja nendele kohta kätte näidata .

Mittejuudi lapsed ei käinud üleüldse koolis . Nendele lihtsalt polnud koole . Seepärast olid nad kirjaoskamatud . Ainult juutide lapsed omasid võimalust õppida . Mittejuudi lapsed hakkasid põllul tööle juba varajasesst noorusest ja tirisid seda iket terve ülejäänud elu . Kuid kristlased suhtusid tigiduse ja pigem headusega juudi perekondadesse . Rabi õpetustest sai Lasar aru , et elus on tähtsaim : ideed , mille abil saab teisi endale allutada , jagada rikkusi ja sissetulekuid . Morrise jaoks omas kool tähtsat mõtet ka teises põhjuses . Ta huvitus tugevalt Moissei Toora õpetusest , st. vanast testamendist ja teadis seda peaaegu peast . Morrise jaoks oli juudi seadus (toora) eksistentsi põhjuseks . Lasaril aga polnud aega õppimiseks . Tal ei jätkunud aega ei inimeste jaoks , kes naabruses elasid , ei lihase isa jaoks , keda pidas tahtejõuetuks ja tühiseks inimeseks . Emale vaatas Lasar , kui ohvrile , kes ei mõista kõige tähtsamat elus . Nimelt elus , mitte veeteerimises . Uskumatu , et inimesed võisid siin elada kogu elu ja surra siinsamas . See tundus hullumeelsusena . Lasar otsustas pühendada kogu oma jõud , et vältida sellist saatust . Kasvades ja tulevikuks jõudu kogudes , hakkab ta keskendama oma tähelepanu ümbritsevatele inimestele , ta hakkab kannatlikult jälgima . Lasar õppis põhjalikult isa tööd ja võttis üle tema oskused . Ta huvitus samuti teistest inimestest . Onu Ljovik , Morrise isa , tegeles sel ajal nahatöoga , tehes jalatseid . See oli kitsehabemega , lühike mees . Ta kandis näpitsprille , mille tõttu ta silmad tundusid suurematena , kui tegelikult . Lasar küsis endalt tihti , miks talle prillid , sest enamuse ajast polnud tal neid ees . Onu Ljovik oli nagu masin , kogu aeg liikumises . Ta osutus edukaks ettevõtjaks . Tema tegevusviis oli lihtne . Mitmeid kuid tegi ta jalatseid , ladudes neid suuruse järgi ja hiljem , kui hind nendele tõusis , sõitis mööda ümberkaudseid linnu ja müüs need siis maha . Või kui lubasid asjaolud ja tal oli piisavalt vahendeid , õmbles ja müüs ta kõik oma jalatsid ise . Onu Ljovik sõitis tihti Kabana piirest kaugemale . Ta oli üks vähestest , kes seda tegi . Lasari isa isegi ei mõelnud sellistest sõitudest , kogu tema elu kulges 30 meetri raadiuses oma väikesest majast . Onu Ljovik aga ostis nahku ja muid kaupu kokku ja peale kolmekuist teel olekut naases Kabanasse , et ostetu ümber vormida , teha edasimüügiks . Siis algas aga kõik taas samamoodi uuesti . Kasvades , hakkas Lasar üha tihedamini oma onuga ümberkaudsetes linnades kaasas käima . Ta oli pikem , turskem oma vendadest . - Selles on Gita (ämmaemand) süüdi , - rääkisid naabrid . Näha , et ta on emale vähe preisi verd sisse valanud . Lasar võis tunde peegli ees seista , „täiustades“ enda morni nägu . Ta kortsutas kulme , kissitas silmi , ajas alahuult ette – kõik , mids talle ettendas ükskõiksust . Ema Saša vaatas neid grimasse , nagu lapse mängu . Kuid Lasarile polnud need lihtsalt mänguks . Onu Ljovikule meeldis , kui Lasar temaga teele asus , Ta sai hästi tööga hakkama , oli kõige arukam , ega soninud raamatutest , nagu ta oma poeg Morris . Kuid Lasaril polnud naljasoont . „ta on veel noor. Õpib . Elus on seda vaja „ , - rääkis onu Ljovik . Nad rakendasid hobuse vankri ette ja läksid teele . Enamik nende sõitudest piirdus vaid mõningate päevadega , kuid Lasarile oli kasellest küllat . Kümneaastases vanuses loeti Lasari eeskujulikuks abiliseks . Ta vedas nahktooteid laiali , hoolikalt vaadates , et igas linnakeses , iga

kingsepp saaks selle , mida talle ette nähtud . Talle meeldis see tegevus rohkem , kui koolis õppimine . Õppimist vaatles ta , nagu tühja aja raiskamist . Lasar läks kooli ainult siis , kui teda sunniti . Tal ei jäänud valikuid . Ema Saša sundis õppimist peale . Kuid esimesel võimalusel jooksis ta onu Ljoviku rännuteedele kaasa . Kes oleks võinud teda peatada ? Isa ? Ta isa ei keelanud kunagi kellelegi midagi . Ema ? Kuid ta oli liialt hõivatud kõige noorma lapsega , Roosaga , et kõike märgata . Tema kaks venda ? Nemad armastasid koolis käia . Kõigele muule lisaks , vabastas kool neid kõigist muudest töödest ja kohustustest . Vend Morris ? Ta oli uppunud õpingutesse , lisaks kandis ta veel prille . Lasar mõtles , kellele on vaja prillidega abilist ? Prille kanda lubatakse peremehele , nagu onu Ljovikule , mitte abilisele . 1914 aastal puhkes Venemaa ja Jaapani vahel sõda . Jaapan ründas Port-Arturit , vene sõjaväe-baasi Vaikses ookeanis . 1905 aastal kaotas 300 000-line tsaari armee Mukdeni all 120 000 inimest . Balti laevastik sooritas pika mereretke ja jõudis Kaug-Ida kallastele , kus neid ründasid Jaapani torpeedokandjad . See toimus Vladivostoki lähistel , kitsas Tsusimski lahes , Jaapani ja Korea vahel . Kahekümnest sõjalaevast uppus seitseteist . Ülejäänud kolm pääsesid , põgenedes Hiina neutraalsetesse sadamatesse . Vene armee kaotas häbiväärselt sõja . Kogu poliitiline süsteem läks liikvele . Rinne vajas tugevdamist . Juudid olid siiani sõjaväekohustusest vabastatud , kuid tsaari käsul , ligineva katastroofi tingimustes , pidid ka nemad kodumaad kaitsma minema . Mihail kutsuti juba armeesse ja ta oli Kiievi poole teel . Morris sai juba kutse ja järgmisena järjekorras oli Juri . Lasar oli veel liialt noor sõjaväekohuslaseks . Paljud juudid läksid mitmetele kavalustele ja pettustele , et armeeteenistusest pääseda . Mõned ristisid end kiirelt ja läksid õigeusku , et hiljem minna kuhugi märkamatu ametikohale tagalas . Teised andsid altkäemaksu ametnikele , et mitte rindele sattuda . Kuid see ei aidanud alati . Juudid võtsid ette ka äärmuslikke vahendeid . Lasari poolvend - Hermanil , lasti püssiga sodiks parema jala suur varvas . Sellest osutus väheseks . Siis tulistati tal otsast ka vasaku jala suur varvas . Kuid ikkagi võeti ta armeesse . Kolm kuud hiljem , oli ta juba Mandšuurias tapetud . Hädaga pooleks õnnestus vene armeesse kutsuda vaid 20 000 juuti , kellest 18 000 andsid end jaaapanlastele kohe vangi , kui nad lahinguväljale jõudsid . Ameerika juudi miljardär Jakov Šiff , kes andis Jaapanile soodustingimustel sõjalaene , vihkas Venemaad eriliselt . Ta organiseeris enda raha eest , jaapani sõjavangide laagrites , terroristide ettevalmistus kursusi , kes läbisid seal ideoloogilise töötamise , konspiratsiooni ja vaenutegevuse täiskursuse . Kui sõda lõppes ja sõjavangid koju naasesid , siis saabusid nende näol riiki ka tuhanded , täielikult väljaõpetatud diversandid , oma konkreetsete ülesannetega , kes andsid sellega täieliku aluse püüda sooritada 1905 a . riigipööret , mitte parandada masside elu , kes elasid edasi rahulikult , pööramata millegile tähelepanu . 1907 aastal , töötas Lasar Mosõri linnakeses , Kabanast sada kilomeetrit eemal . Oma onult sai ta teadmised , kuidas valmistada jalanõusid , ning sellega sai ta tööd jalatsivalmistamises töökojas . Tal oli siis 14 aastat . Erinevalt oma vanematest vendadest , keeldus ta baar mitzvahist (juudi komme , poisikesest meheks pühitsemine . Viiakse läbi 13 aastaseks saamisel) . Ta oli jonnakas ja

keegi ei suutnud teda sundida . Perel oli ka sellela palju probleeme . Ema Saša jätkas parterkaubandusega ja Moissei müüs lihtsait kodumööblit . Mihail ja Juri naasesid sõjast koju ja hakkasid tööle Gomeli terasesulatustehases . Pere hakkas lagunema , üha rohkem ja rohkem sugulasi jättis vanad elukohad , et mitte kunagi naasta . Kellele jäi veel aega palvetamisteks ? Lasar ei saanud kunagi aru , miks on vaja palvetada . Kui juudid on väljavalitud rahvaks , siis miks nende jumal ei kuula nende palveid , ega kergenda nende elu ? Sest ajast , kui Lasar end mäletab , vajas ta pere kogu aeg midagi . Kes sel ajal omas aega palveteks ja raamatuteks ?

Lasar oli oma tööga rahul . Harilikult rääkis ta ema Sašale : „ See on hea töö . Inimestele on vaja jalanõusid ja et neid teha , on vaja taldu , mida ma teen . Meil pole kunagi nälga „ , kuid Moissei ainult urahtas selle peale ja süvenes Talmudisse . Kuid põhjast saabusid vapustavad uudised . Juut , nimega Lev Davõdovits Bronštein , uue nimega Trotski , sai Sank Peterburis tuntud inimeseks . Kabanas teadis teda igauks : Lev Davõdovits on eduka maaomaniku poeg Janovkast , Hersoni kubermangu külast lõunas . Kõigile oli ka teada , et Tsaari valitsus toetas Venemaa lõunastepides juutide maaharimist . Lev Davõdovits , nagu ka paljud teised juudid , kes sel ajal poliitilisele areenile astusid ja võimu saavutasid , võttis endale uue nime . Ta valis endale esimese pähetuleva perekonnanime , kui ta arreteeriti : Trotski . See oli tema vangivalvuri perekonnanimi Odessas . 1903 aastal Londonis , mis oli alati maailma antivene poliitika kese ja finantseeris igasugu antivene organisatsioone , käis Teine Venemaa Sotsiaal- Demokraatliku Tööliste partei istungjärg . Tegelikult kujutas see istungjärg endast lakkamatut parteisisest jagelemist . Toimus kuulus partei lõhenemine kaheks fraktsiooniks : enamlasteks ja vähemuseks . Enamlaste juht , Vladimir Uljanov kuulutas välja , et „ põrandaalune partei , püstitades enda eesmärgiks tsarismi kukutamise , peab jääma rangelt tsentraliseerituks „ , sel ajal kui vähemuse (menševike) juht Juri Martov jäi kindlaks enda seisukohale , et „ meie partei pole eranditult professionaalsete revolutsionääride partei ja seepärast peab jääma avatuks kõigile , kes selle programmi tunnustavad „ , .

Kabana juudi elanikkond määratles samuti oma positsiooni . Ehkki Lenin omas vanaisa – juuti , ei pidanud ta ennast täielikult juudiks . Käisid kuuldused , et ta oli tatarlane ja Moissei kordas aeg-ajalt : „ Kui Leninit hästi raputada , siis voolab temast tatari veri „ . Seepärast omas juutide toetust vaid üks ehtne juut – Trotski . Trotski aga läks üle menševike laagrisse . Kuid kehtis arvamus , et Trotski käitus sedaviisi lihtsalt mõtlematusest ja vihast , et ei toetanud Lenini robustset käitumist . Moissei ütles selle kohta : „Tatarlane jääb alati tatarlaseks „ . Juudid viskusid valmisolekuga kasvavasse revolutsioonilisse võitlusse . Juudi käsitöölised ühinesid juudi revolutsioonilisse organisatsiooni „Bund“ , millest hiljem eraldusid kõik sotsiaal-demokraadid , st. enamlased ja menševikud . Mihail , samasugune märkamatu ja otsustusvõimetu , nagu isagi , astus „Bundi“ . Tema peamiseks püüdeks oli peadpööritava hakklihamasinas ellu jääda . Lasar järgis täiskasvanuid ja kuulas nende arutlusi sündmustest riigis . Paljudele tõid need sündmused suuri probleeme . - Jätaksid nad meid rahule , - rääkisid ühed , - tsaar on paha , kuid revolutsionäärid on veelgi halvemad ! Teised arvasid , et saabub uus ajastu . Nad tunnetasid seda ja lootsid , et nüüd algab nende jaoks uus elu ja ka nende tänavale saabub pidu . - Tulevik saab olema nii suurepärane ! Nad ootasid seda tulevikku , nagu juudi messiase tulekut otse siia , Kabanasse . Onu Ljovikut piinasid hirmud . Mida toovad endaga enamlased ? - Pole teada . Morris jagas tema ärevust . Nad arutlesid kõiksuguseid variante ja jõudsid sedavõrd kaugele , et ehtasid plaane juhuks , kui võimule tulevad inimesed nagu Lenin , või Trotski . Lasar jättis kõik meelde , mida kuulis . Talle oli selge , et Trotski on tasakaalustamata inimene , kuid nähtavasti teab , millest räägib . Lasar mõistis , et tal tuleb paljus selgusele jõuda , enne , kui võtta vastu otsuseid . Ta juba kuulis , et paljusid revolutsionääre on arreteeritud ja isegi asumisele saadetud . Kuid nad olid juba palju õppinud ja lähenesid sellele teadmisele , kuidas allutada endale valitsus . . Nende õnneks , Nikolai II ei võtnud nende vastu ette mingeid otsustavaid

samme .

Revolutsiooniline pörandaalune tõstis pead . 1911 aasta paastu ajaks oli Kiievis tapetud poiss – Jušinski . Käisid visad kuuldused , et ta toodi juudi sektantide poolt rituaalseks ohvriks , 14 septembril 1911 aastal aga oli tapetud Peaminister P.A .Stolõpin ise . Tapja – Mordehai Bogrov – juut ja Stolõpini ihukaitsja . Kiiev sai veel ühe draama kohaks , mille vahetuks pealtnägijaks Lasar oli . Kiievis valmistasid juudid ette väga tähtsaks koosolekuks , millest räägiti , et „ see miiting osutab suurt tähendust meie elule , seepärast peab igaüks sellel osalema“ . Onu Ljovik ja veel mõningad inimesed Kabanast , kavatsesid sinna minna . Lasar otsustas nendega ühineda , kuigi Moissei püdis teda veenda : „ Võtad seal endale häda kaela ja hakkavad sind ebaõnned jälitama kogu su elu „ . Mihail , kui enamlaste partei liige , juba arreteeriti . Ja kuigi teda hoiti vangis ainult kaks päeva , siis mõte , et häda võib tabada ükskõik millist ta poegasest , hirmutas Moisseid väga tugevalt . Kuid nagu alati . Moissei taganes . Seekordseks trumbiks sai lasari vanus . Tal oli juba kaheksateist . Mees . Mida saab öelda kaheksateist aastasele ? Nad teavad juba kõike . Mina juba abiellusin kaheksateist aastaselt . Mul olid siis pere ees kohustused . Ja mul ei jäänud aega sellisteks rumalateks ettevõtmisteks , nagu miitingud . Ema Saša ei takistanud samuti . Noorem õde hõivas kogu ta tähelepanu , aja ja mõtted . Rosa osutus kõige paremaks õpilaseks koolis ja iga päev tõi ta koju üha rohkem küsimusi ja koduseid ülesandeid . Ema Saša püüdis kõigest hingest aidata tütrele õpingutes . Sel ajal , kui pere skeptiliselt hindas eesolevat sõitu , Ljovik ja Lasar sättisid end teele . Lasarile oli see esimene Kiievisse sõit . Sedamööda , mida lähemale nad Kiievile jõudsid , kõlasid Lasari kõrvus kogu aeg Morrise õpetused , mida ta näeb teel . Morris oli isegi kaardi joonistanud koos kommentaaridega . - Vaat kuldne kuppel , päikeses säramas . See on Püha Sofia Kirik , püstitatud 1037 aastal . Kiiev on iidne linn , kuulus oma arheoloogiliste ja ajalooliste mälestusmärkidega . Linnas on umbes 1000 tänavat ja asub ta seitsmel künnal , millest avaneb suurepärase vaade Dneprile . Kaldal on püstitatud mälestusmärk vürst Vladimirile , kes , nagu räägitakse , oli pooleldi juut , kehtestas Venes ristiusu . Onu Ljovik lisis samuti . Ta meenutas Gogoi sõnu : „ Kuivõrd ilus on Dnepr ilusa ilmaga ! „ ja seletas , et see oli tüüpiline Gogoli sarkasm , sest Gogol teadis ise suurepäraselt , kuivõrd sünge võis Dnepr olla suurema osa aastast . Kuid nüüd oli kevad ja Kešatik tervitas neid sirelite düüne õitsemisega . Mõlemal pool linna peatänavat sirgusid tohutud kastanid . Nad möödusid Kiievi Ülikoolist selle punaste seintega . Seejärel sõitsid Püha Vladimiri kirikust mööda ja pöörasid väikesesse tänavasse , millel polnud isegi nimetust . Peatusid suure , ilma numbrita maja ees . Koosolek pidi toimuma selle hoone ühes väikeses ruumis , mis teenis sünagoogina . Hoonesse kogunes umbes kakssada inimest , kuigi harilikult kogunes siia üla saja külastaja . Neile , kel ei õnnestunud end sisse suruda , tehti ettepanek , tunni aja pärast tagasi tulla , kui hakkab teine koosolek . Naisi ei lubatud sisse . Lasaril õnnestus ronida ette . Laval seisis ainult puust laud . Ei toole , plakateid , ei loosungeid , mitte midagi – ainult üks laud . Ruum täitus erutatud kogunevate häältest , kuid lärm vaikis kohe , kui lühikest kasvu näpitsprillidega kongusninal , ilmus külgukest ja lavale ronis . Peas oli tal otsaette nihutatud vormimüts ja kõhnade jalgade otsas potikud . Kamp lohakalt riietatud mehi , nägudega , mis Lasarile näisid idiootlikena , järgnesid vahetult inimesele , keda nad nimetasid Trotskiks . Ta osutus lühemaks , kui Lasar endale ette kujutas . Lasar mõtles kogu aeg , et juht , või juhi kandidaat peab olema pikk . Räägiti , et Lenin oli peaaegu kahe meetrist kasvu . Kas see oli tõepoolest tõsi ? Kuid see inimene osutus pisikeseks . Tõsi , kui ta võttis peast oma mütsi , paljastus hunnik musti juukseid ja Trotski paistis siis välja pikem . Tema juuksed nägid välja , nagu poleks neid iial puudutanud kamm . Tal oli tilluke habe ja vuntsid . Trotski meenutas Lasarile kogu oma väljanägemisega tema isa ja Lasar mõtles isegi , et tema hääl peals osutama isalikuks . Kui ainult Trotski suu avas , mõistis Lasar , et selles suhtes polnud nad Moisseiga üldsegi sarnased . Trotski hääl kogus mõne sekundi kõrgust ja jäi siis selliseks kogu kõne lõpuni . Ei , see inimene ei meenutanus enam vaikset ja pehmet Moissei Kaganovitšit . Ta osutus temperamentseks , enesekindlaks ja otsustavaks . Ta tõi kuuldavale : „Ma vastan teie

küsimustele veel enne , kui te neid mulle esitate „ . Ei tervitust , ega isegi naeratust . Kohe , asja kallale . - Nõikogu – see on revolutsioonilise valitsuse idu . Nõukogu loob vaba pressi , Nõukogu organiseerib tänavate patrullimise , et kindlustada kodanike ohutust . Nõukogule allub post , raudteejaamad , tähendab , kõik allub Nõukogu võimule . Kuid see kõik – on vaid teile . Juutidele . Nõukogu – need olete teie . Järgneva revolutsiooni esimene laine toob tingimata Nõukogude loomise kogu riigis . Need olete teie – Nõukogud . Ja need Nõukogud on juutidest . Peterburis loetakse 500 000 töelist . Pool neist kuulub meie uude Nõukogusse . Need on vabrikute ja tehaste töölised . Ja Nõukogu seisab nimelt teie huvide kaitsel ! Trotski peatus ja saatis pilguga kõiki kokkutulnuid . Küljelt tõusis keegi , pika halli habemega ja raamatuga kaenla all inimene ja osutas sõrmega üles : - Ma õppisin Marxi . Ma tean , et ükski ühiskond ei kao seni , kuni ei ilmu uued materjaalsed tingimused , uued tootmisjõud , mis suutelised vananenu välja suruma . Järelikult , kõik ülejäänud ühiskonnad , kaasaarvatud meie oma . Kokkutulnute seas levis sosin . Õeldu ei meeldinud kellelegi . Keegi ei tahtnud kuulda meenutust enda haledast olemusest . -et ülejäänud ühiskonnad peavad läbima samasugused arengu astmed , nagu ka Lääne progressiivsed riigid ja , et järgmiseks arenguastmeks peab olema kapitalism tema kodanliku revolutsiooniga . Mees jõi lonksu vett . Ainult mõningad said aru , mis oli öeldud . Enamus lihtsalt tegi grimasse . Millest ta räägib ? Kas see lisab lauale toitu ? Ja üleüldse , miks me siia kogunesime ? Lasar jälgis kitsehabemega inimese järele . Trotski ei liigutanudki . Tema silmad särasid aga käsi oli ette sirutatud . - Aga miks me peame minema seda teed ? Kes hakkab tegema revolutsiooni ? - Vene kodanlus seda tegema ei hakka ! Revolutsiooni hakkavad tegema töölised ja talupojad . Ja nad teostevad revolutsiooni vaatamata enda kodanlusele ja isegi selle kiuste ! Jälle läbis pealtvaatajaid sosin . Lasar kuulis endataga häält : Kurat ! Mis siin toimub ? Ma arvasin , et ta on marksismi pooldaja . Või mõtlevad juudid enda seas erinevalt ? Ümberringi kostusid hüüded : - Juudid on nüüd lõhenenud . Juutidele pole enam vaja tervikut ! Trotski ignoreeris kohtadelt hüütud proteste . - Töölised ja talupojad omavad erinevat sotsialset ja ajaloolist pärandit . Talupojad Venemaal ületavalt arvukuselt töölisklassi . Kuid neil puudub toimuvast selgus ja arusaam ja seetõttu peavad alluma linna proletariaadile . Neil tuleb pörkuda valikuga : jääda tsaariga , või võidelda meie ja tööliste poolel . Taas kostusid rahulolematud hääled . - Juudid koos töölisklassiga , on ainsaks sotsiaalseks klassiks , võimelised vabastama Venemaa . Kuid miks peaksid töölised võitlema , kui nende võidu vilju kasutavad juudid ? Töölised ei lähe sellele ! Töölisi ei rahulda , kui võimule tuleb ka veel juudi kodanlus . Seepärast me tõlgime kodanliku revolutsiooni kommunistlikuks revolutsiooniks – siit ka mõiste „permanentne revolutsioon „ . Mees pika habemega tõusis taas kohalt . Ta küsimus koosnes kahest sõnast ja ta lausa karjatas need välja : - Kommunistlik revolutsioon ?! Trotski pöördus tema poole ja naeratas . Esmakordselt , kogu selle aja jooksul ta madaldas häält . Inimestel tuli end ettepoole küünitada , et kuulda ta vastust , mis kostus peaaegu sosinal : - Jah , kuid sellisel suurel maal , nagu Venemaa , ei saa revolutsioon piirduda rahvuslike raamidega . Oletame , et revolutsiooni tulemusena tuleb võimule vene proletariaat . Milline on sel juhul meie endi saatus ? Kas me saame areneda ? Saame , kuid see sõltub mitte ainult Venemaast , vaid kommunistlike revolutsioonide arengust kogu maailmas . Trotski lõpetas oma esinemise , pöördus ja lahkus lavalt . Ei „nägemiseni“ , ei lõppsõna . Ta ütles seda , mida tahtis ja läks . Mass hakkas laiali minema . Inimesed vahetasid arvamusi , paljud vangutasid päid , mõned naeratasid , kuid enamus neist ei saanud millestki aru . Kõik toimuv tundus ebareaalsusena . Lasar väljus tänavale . Värskes õhus oli kerge hingata . Ta leidis oma onu , kes arutles midagi inimrühma sees . Nad rääkisid poole häälega , mis polnud Venemaale iseloomulik , kus tavaliselt väljendati enda tundeid siiralt ja tormiliselt . Lasar mõistis ja üheaegselt ei mõistnud seda mida kuulis . Töölised hakkavad kontrollima revolutsioonilisi sündmusi . Ainult seda ta mõistiski : mitte tudengid , mitte intelligents , mitte talupojad , vaid ainult töölised . Need , kes töötavad käsikäes ja teineteisega . Organiseeritud jõud . - Siis need , kes juhivad töölisi , saavad võimaluse juhtida kõike . Midagi hakkas Lasari peas selginema . Ta

teadis , et asub õigel teel . Tähendab , esialgu on tal vaja saada tööliseks ja järelikult – organiseeritud jõu osaliseks , aga üks pärast paista . Kogu tagasitee Kabanasse olid nad nähtud ja kuulnud sündmuste mõju all . Lasar ei rääkinudki peaaegu , aga ta onu närisid kahtlused . Tõepoolest . Trotski arutles huvitavalt , kuid kas on see talle vastuvõetav , Ljovikule kogu ta perele ja Kabana elanikele ? Tsaari teavad kõik . Kuid kes on sellised Trotski , Lenin ja Martov ? „Ei tea , ei tea“ , - kordas ta kogu tee . Pärast hakkas ta naerma : „istume kahe tooli vahel „, Ta pöördus Lasari poole : „teenida meie ja teie omi „, . Lasar vaaas tähelepanelikult oma onu , inimest , keda ta armastas ja hindas rohkem , kui oma lihast isa . Ta vaatas väikest halli habet ja väikseid pilkuvaid silmi . Onu Ljovik oli väikest kasvu , no nagu ka Trotski , peitis endas varjatud energiat ja võimujanu . Lasaril oli rohkem ühist onu Ljovikuga , Morris aga meenutas pigem Moissei Kaganovitšit . Kõike seda oli raske mõista aga Lasar eelistas lihtsust ja selgust . Ümberringi oli sedavõrd palju inimesi , sedavõrd palju sugulasi . Ta oleks saanud hakkama paljude nendeta . Onu Ljovik naeris , ta tasane naer kasvas kõvaks naeruks . Lasari oli raske naema ajada . Tavaliselt paistis ta liialt tõsine ja paljud seetõttu arvasid , et ta on ilma huumorimeeleta . Ta ei näinud erilist põhjust lõbutsemiseks . Elu ai andnud selleks ajendit . Siiski , mõne aja pärast , nakatus Lasar onu naerust . Ta ei saanud aru , miks onu Ljovik naeris . Onu vaatas Lasarile : Mulle alles nüüd löi nagu välguga : Trotski , Lenin , Martov , tsaar , tsaaritarKeda nad huvitavad ? Ma vaatan seda küsimust ainult ühest vaatepunktist . Ja sina , mu vennapoeg , pead oskama näha ridade vahele . Ma ütlen“ . Ja ta vaatas nende kohal laotuvale tähistaevale ja ütles : „Ma ütlenpeamine , et juudid oleks kogu aeg hea . Vaat mida ma ütlen „, . Ta vaatas ümberringi , et veenduda , et nad olid teel üksi ja neid keegi ei kuule , ning naeris taas : „, Keda see paneb muretsema ? Peaasi , et juudid elaksid alati hästi! „, .Kui nad ükskord Kabanasse jõudsid hakkas juba koitma . Hobusekapjade põntsumine ja karge õhk äratasid Lasari . Ta avas aeglaselt silmad ja nägi , et onu magas veel . Hobused vedasid troskat tuttavat teed mööda .

Ukraina oli päratult suure riigi põllumajanduslikuks keskuseks . Ta territooriumil oli ka palju tööstusettevõtteid . Lasar võis endale sobiliku niši leida selles riigis , selles maailmas . Mõttes naases Lasar taas sinna , mida ta kuulis eelmisel õhtul lühikeselt inimeselt ja veelgi väiksemalt inimeselt halli habemega , kes tema kõrval nüüd magas . Ta tundis , et mõlemal on õigus . Lasar hakkavad hoidma lippu , mille all ta hakkab marssima . Nad mõlemad täiendasid ja mõistsid teineteist . Nad on mõlemad talle vajalikud . „Peamine , et juutidel oleks alati hea „, .

Sellest peale kiindus ta veelgi rohkem oma onusse , jälgides tema tegemisi ja tähelepanelikult kuulates , mida ta rääkis . Paljud inimesed külast omasid ebamäära arvamust , mida juudid tegema peaks ja keda toetama . Ta isa ei ütlenud midagi sel teemal . Vennad olid kaugel ja ema Saša oli täielikult hõivatud Rosaga . Ema Saša oli õnnelik , et vähemalt üks ta lastest ei hakka poliitikaga tegelema . See pole naste asi . Morris otsustas juba enda jaoks , et ajapikku ta sõidab ära . Ta sõidab Minskini , läbib Poola ja edasi mööda Balti merd Riiga , või Liepajasse . Seal ta istub laevale , mis viib ta teisele poole Atlantist , Ameerikasse . Paljud juudid planeerisid sel ajal jätta Venemaa maha . Ja tõepoolest , enne revolutsiooni kolis neli miljonit juuti Ühendriikidesse , kakssada tuhat Suurbritanniasse ja kuuskümmend tuhat läks ette valmistama sionistlikku riiki Palestiinasse . Ameerika paistis Morrisele kõige meelitavamaks kohaks . Kuigi ta ei teadnud veel ise , millele oma elu pühendada , kuid otsustas kindlalt , et Venemaa selleks talle ei sobi .

Igal õhtul õhtusöögi juures , arutles pere , kas sõidab perega onu Ljovik , või ei sõida . Lasar lootis väga , et onu Lasar ei sõida kuhugi , kuid tunnetas , et kõik need jutud on vaid prelüüd vältimatutele sündmustele . Otsus oli juba vastu võetud ja lõputud arutlused viisid vaid selleni , et venitada ärasõidu aega . Lasar jätkas Kabanasse või lähiümbruses , haarates iga töö , mis ainult leidis . Üksaeg oli ta rätsepa õpilane ja õmbles mantlitele ja pintsakutele nõo . Pärast pidi ta käruga vedama kaupa omanikult ostjatele . Kui tööd polnud , siis veetis ta enda aega kõiksugustel revolutsiooniliste

grupikeste koosolekutel , mida ainult leidis . Hingega kuulas ta kõiki esinemisi , kaaludes , kes mida ütles ja miks . Igal võimalusel suundus ta Kiievisse , kuna Kiiev oli revolutsioonilise tegevuse keskuseks . Ta võis isegi käia peaaegu kakssada kilomeetrit sinna ja tagasi , kui oli oodata tuntud aktivisti esinemist . . Kuid eelkõige , oli tal vaja õppida inimeselt , keda ta nägi oma esimesel koosolekul , Trotskilt . Trotski teadis , kuidas propagandat kasutada . Tundus , et Trotskile olid teada kõik küsimused ja vastused . Lasarile jäi hästi meelde teine kohtumine Trotskiga . See toimus samuti Kiievis , sel korral juudi koosolekul , mingisuguse lao keldris , ainult sada meetrit politseijaoskonnast . Lasari hämmastas see , et Trotskil puudus täielikult hirmutunne . Avalik allumatus ja väljakutsuv käitumine olid tema natuuri vältimatud koostisosad . Sellel koosolekul puistas Trotski lauale oaterasid . - Vadake nendele ubadele , - ütles ta . - Üks tera keskel kujutab tsaari . Kõik juuresolijad küünitasid ettepoole , püüdes aimata , mida see prillidega noormees edasi teeb . - Teda ümbritsevad ministrid , veidi kaugemal asetsevad papid ja kapitalistid . Kõik ülejäänud on töölised ja talupojad . Saalisolijad noogutasid ja naeratasid mõistvalt . See oli sedavõrd lihtne ja selge . Ja see oli tõde . Kuid mis asi on revolutsioon ? Midagi uut ? Miski , mida nad veel ei tea ? Lasar tundis ebamugavust . See ei saa olla sedavõrd lihtne . See on midagi hoopis muud . Kuniks teised kuulajad noogutasid nõustumise märgiks , ei liigutanud Lasar ennast üldse . Ta jälgis Trotski näoilmet . Trotski mängis massiga . Ta lasi sel oma enesearmastust kõditada . Ja seejärel näitas tema naiivsust ja tõekaugust . Selliselt toonitas ta , kes on siin peremees , või vähemalt potentsiaalne peremees . Trotski tõstis pea ja vaatles kogunenuid . Tema näol oli sama otsustavus , mis sedavõrd hämmastas ja jäi Lasarile meelde juba esimeselt koosolekult . Kuid silmade ilme järgi ei saanud aru , millest see inimene mõtles .

Ta sirutas otsustavalt mõlemad käed lauale . - Aga nüüd ma segan need kõik ära . Ja ta hakkas kiirelt ube segama . Kõik läksid segi . Oad lendasid eri suunda . Trotski isegi ei pöördunud kuulajate poole . Ta oli enda otsustava pilgu suunanud laialipillutatud ubadega lauale ja lausus sosinal : Aga öelge nüüd , kus on tsaar ? Ta pöördus äkki ja läks minema . Koosolijad ei liigahtanudki , seisis täielik vaikus . Lasar ei mõelnud kaua , mida ta peab tegema . Vastus , vähemalt tema jaoks , oli lõplikult selge . Ta peab tegema oma valiku ja määratlema , kes ta on . Ja just siis otsustas ta olla nagu Trotski , vaatamata sellele , millise partei liige on formaalselt see inimene . 1911 aasta lõpuks ilmusid uued probleemid . Suur pere kogunes perekoosolekule . Ainsaks väljapääsuks tundus olevat Ameerikasse väljarändamine . Situatsioon riigis kuumenes . Käisid kuuldused , et kui võimule tuleb Lenin , siis järgnevad tagakiusamised , millist tsaari ajal ei nähtud uneski . - Kas te ei saa aru ? - rääkis Morris . - Me teame mida tsaarilt oodata . Aga Lenin ja tema inimesed ? Ei . Parem on tegemist teha nendega , keda tead . Tsaari ajal võisime omada mingisugustki omandust . Enamlastega pole meil midagi . Nad , nagu igaüks Kabanas , said nad aru , et tsaariga on varsti lõpp , kuid see oli ju vaid alles 1911 aasta !

Oli otsustatud , et onu Ljovik perega , lisaks Morris , lähevad läände , aga tema vanemad ja õde jäävad . Lasar tahtis , et kõik oleks toimunud täiesti vastupidi , kuid ta vaikis . Peale revolutsiooniliste koosolekute külastamist sai ta juba aru , et revolutsioonis pole kohta sentimentaalsustele . Kui nad nõnda otsustasid , siis las nii ka teevad . Nad tegid oma valiku , aga tema tegi oma , teised aga teda ei huvita . Onu Ljoviku ja Morrise ärasõidupäeval otsustas Lasar olla Kabanast võimalikult kaugel . Ta ei tahtnud lahkumisel emotsioonidele alluda . Ta ei saanud endale lubada nõrkuse ilmutamist tunnete paljastamisega . Parem hoiab ta need uue Venemaa sünniks . Ta hoiab energiat sellisuunaliseks tööks , mitte ei raiska seda asjata perekonna asjadele .

Ta omandas kindlalt Trotski õpetuse : „ Mitte kulutada tühiste asjade peale – ainult produktiivne töö !“. Seepärast Läks Lasar onu Ljoviku pere ärasõidupäeval Vilki , kus toimus enamlaste koosolek . Ja kuigi koosolek oli määratud õhtusele ajale , asus Lasar sinna teele varahommikul , püüdes vältida Kabanas toimuma hakkavat emotsionaalset ärasaatmist . Kui ainult päike loojus , surus ta oma pea ukse vahelt sisse . Morris juba ootas teda . Ta näol mängis naeratus . Morris aimas , mida Lasar mõtles ja edestas teda . Morris tahtis onupojaga vaatamata kõigele , viimast korda rääkida . Peale sedavõrd paljusid aastaid koos , jäid ikka veel mõningad küsimused . - Kas sa ootad mind ? - küsis kohe Lasar . - Sa ju teadsid , et ma tulen . Lasar noogutas . Ja nad ületasid kahekesi tee , et istuda metsa ääres kasvava suure tamme alla . Kui neil seisab ees jutt , arvas Lasar , siis las see jääb parem nende endi vahele . Koosolekutel esinemine – see on üks asi , aga isiklikud jutud peab rääkima lihtsalt . - Oleks rumal minu poolt paluda sind siia tulla , - ütles enesega rahulolevalt Morris . Lasar tundis varahommiku jäist hingust . Kõikjal oli hall . Ta kummardus märja muruni ja tõstis sealt teravate äärtega kivi . - Kas sa jääd Kabanasse kauaks ? - esitas Morris küsimuse . - Ei . - Arvan , et mul ei tasu pommitada järelpärimistega Rosat , või su vanemaid ? - Mispärast mitte , võid küsida , - vastas Lasar ilma kurjata . Ta hakkas kratsima puutüvele ringi . - Kuid sa aimad , mida ma tunnen . Ma ei saa ja ei taha siia jääda . Nad jäävad ellu minuga , või ka ilma minuta . - Aga kuidas jääd sina küll ellu ? Morris huvitas see küsimus tõeliselt , mitte nii , nagu teisi sugulasi , kes esitasid formaalseid küsimusi , toppides oma nina võõrasse ellu , ainult seepärast , et millestki rääkida . Kivi terava äärega kratsis lasar silmad , nina , suu . Seejärel asetas ta kivi Morrise peopessa ja surus seda oma peoga . Ta tunnetas oma onupoja peeneid ja hapraid luid . Ta enda peopesad olid tohutud , käed tugevad ja kergelt haaras ta oma pihku Morrise pisikese käelaba . - Tänan , tänan . Morris omakorda pani enda vaba peo Lasari käele ja surus seda . Ta tundis pulsi löömist ja vaatas oma noorema venna külmadesse kargetesse silmadesse . Kuid nendes silmades polnud ei hirmu , ei emotsioone . Morris tahtis Lasarile öelda , et see oleks alati ettevaatlik , kuid ei suutnud seda teha . Ta teadis juba siis , et see soovitus on kasulik pigem nendele , kes hakkavad Lasariga suhtlema . Nimelt need inimesed peavad ettevatlikud olema . Lasar tõmbas kiirelt käe ära . Äkki oleks teda nagu külm läbistanud . Ta pöördus ja viskas kiviga puud . Kivi lendas mööda . Lasar kummardus ja võttis uue kivi . Ta sihtis ja sai joonistatud ninale pihta . Ta jätkas kivide valimist ja nende puu pihta loopimist senikaua , kuni joonistus täielikult polnud kustunud . Morris läks puu juurde . - Kes see on ? Tsaar ? Vene sõdurid ? Või mina ? Lasar naeris vastuseks : Kes tahes . Morris tuli Lasari juurde tagasi ja asetas oma käe tema õlale . - Sa annad endast teada , jah ? Lasar noogutas . - Sa veel kuuled minust . Olen selles kindel . Morris üritas naeratada , kuid naeratust ei tulnud sellest välja . - Noh , hea küll . Nüüd olen ma sinu pärast rahulik . Nüüd võib ka ära sõita . Tal oli tahtmine rohkem öelda , kuid ta ei teadnud , mida nimelt . Lasar jätkas onupoja vaatlemist , teist tähtsuse järjekorras , peale onu Ljovikut , inimest oma elus . Tal oli samuti vaja midagi vastata , kuid sõnu ei leidunud . Ta suutis endast välja suruda ainult lühikese “Jah” . Morris pöördus ja suundus üle tee koju . Seal alustati juba ettevalmistusi . Paljugi oli veel teha . Lasar laskus maapinnale . Ta tahtis läbi Morrise anda mingeid sõnu onu Ljovikule , kuid ta ei teadnud täpselt , mida nimelt . Kindlasti hakkab ta tema järgi

igatsema . Selle oli Lasar kindel . Onu Ljovikust hakkab ta puudust tundma . Kuid , kui ta viimaks leidis vajalikud sõnad , oli Moris juba üle tare läve astunud . Lasar vaatas sulguvat ust ja sammus piki teed . Ta ei naase siia enne öö saabumist . Mosõris astus ta enamlaste parteisse . See osutus lihtsaks asjaks . Ta kirjutas lihtsalt nimekirjaga paberilehele ja talle anti tunnistus . Ta määrati organisatoriks . Ta oli noor , täis jõudu ja uskus kindlalt partei eesmärkidesse , just see mida oligi neil vaja . Ta hakkas jäljendama Trotski maneeeri : vahel rahulik ja mõtlik , vahel – järsk ja plahvatuslik . Kabanas valmistasid juba paljud inimesed ette ärasõiduks välismaale . Tundus , et teisiti poleks mõeldavgi . Nad tunnetasid möödapääsmatut kokkupõrget enda tuntud elukorralduse ja selle uuega , mille poole niivõrd püüdis Lasar . Ema Saša ja Moissei tegid samuti enda valiku : nad ei sõida kuhugi . Neile on ju antud hoiule mingid perekondlikud esemed ja peamine – ei jäänud liigseid suid . Juri ja Mihail juba elasid iseseisvalt , teenisid endale elatist ja külastasid harva vanemaid . Faktiliselt , möödus juba viis kuud , kui poegadest polnud mingeid teateid . Kuid neid ei pannud see muretsema . Koju jäi nendega Rosa , kõige noorem aga Lasar , kõige eelduste järgi , läheb varsti samuti . Kolmekesi nad tulevad endaga toime . Miks hüljata kogutud vara , isegi siis , kui lapsed kuhugi ära sõitsid ? Vastupidi , lapsed peavad meeles , et neil on kodu ja kui neil on vaja , saavad nad alati sinna naasta . Las nende kodu jääb nende teadvusse alatiseks , teed näitavaks täheks . Ning nad jäävad teda alatiseks meenutama . Lasari ei pidanud kabanas kinni miski . Tal oli vaja kiirelt suureks saada . Kui ta praegu ei võta midagi ette , siis matab Kabana ta igaveseks enda alla . Ta liikmelisus enamlaste parteis , tähendas Lasarile palju . See oli väikese grupikese intelligentide partei , kes võitlesid “õiguse” eest . Ja ta sunnib end võitlema kõigi teiste grupeeringutega , kaasaarvatud sotsiaalrevolutsionääridega , menševike ja isegi kui vaja siis , sionistidega , kuigi kõik nad olid esindatud ainult juutidega . See oli juudifraktsioonide võitlus ideoloogilise maailmaliidri rolli eest . Teda ei saa miski peatada . Lasar oli veendunud , et on valmis selleks võitluseks , kuid alguseks on tal vaja kabanast ära sõita . Ainult ära sõitma peab ta kiirelt , nagu ta juba ükskord tegi , kui onu Ljovik ja Morris lahkusid . Seekord polnud ka hüvasti vaja jätta . Talle polnud vaja ema etteheitvad pilke ja isa arutlusi . Polnud vaja ka kuueteistaastase Rosa kõrki pilku , kes vaatas talle , kui kurjategijale . Ta armastas õde , eelkõige oli vaimustuses tema ilust : mustadest , nagu pigi , silmadest ja juustest . Ja üldse nägi ta välja nagu ei keegi teine , nende arvukast suguvõsast . Paljud neist nägid üldiselt välja eemaletõukavad . Kuid Rosa oli erand . Klassikalise näojoonega , justkui marmorist väljatahutud , meenutas ta justkui egiptuse tsaaritari , mitte külatüdrukut . Kuid erinevalt niiluse käskijannast , pidas ta end ülal mitte kui tsaaritar . Rosa paistis välja oma vaikimisega , ta oli justkui endasse kaevunud ja enda täieliku tundmaõppimisega tegevuses . Ta unistas saada arstiks . Lasar kiites heaks ta valiku , ka kahtles selle õigsuses . See on kiiduväärne , et ta mõtleb teistele , kuid samas oleks tal kasulik mõelda ka iseendale . Sest selle omaduseta pole tal edu loota .

Viimased päevad enne ärasõitu , ümbritsesid teda isa , ema , õde ja rohkearvulised sugulased , kes veel Kabanasse jäid ja pidevalt väikese majakese ümber tiirlesid . Teda hirmutasid pisaratest märjad saatesõnad , kaasapanud , suudlused ja nõuanded , nõuanded , nõuanded . Kõige vähem oli tal vaja võõraste nõuandeid . Varsti kuulub

kogu maa Nõukogudele . Kõik need nõuanded , mida ta kunagi vajama hakkab , annab ta endale ise ja ainult ise .

Ärasõidu eel käis ta palju ümbruskonnas jalgsi hulkumas , vaadeldes , kuidas teised laadivad enda varandust ja asutavad teele . Nendega , kes jäid , tegid ärasõitjad vahetust enda tagasihoidliku mööbli ja vilja , või kartuli vastu , arvestades pikka teekonda . Nad sõitsid erinevatesse suundadesse laiali , kuid peades oli neil üks – enda rahva teenimine : keegi suundus lõunasse läbi Moldaavia ja ajaga Itaaliasse ; keegi sõitis läbi Minski Poola – läände . Ja kes teab , kas kohtuvad need inimesed enam kunagi , või vähemalt kuulevad üksteisest ? Parema , kui nad enam üksteist ei näe . Millest nad rääkima hakkavad ? Ja kas tahaksid nad üldse rääkida ? Lasar võttis lõpliku otsuse . Ta ei hakka asjatult aega raiskama enda viimasel päeval Kabanas . Ta paneb lihtsalt oma asjad kokku ja läheb . Korjab kokku kõige hädapärasema , aga talle on vähe vaja , paneb väikesesse seljakotti , mille Kiievest ostis ja lahkub rahulikult , vähemalt teeb näo , et lahkub rahulikult . Tööd ta leiab . Peab leidma . Ta on ju enamlane . Kas mitte see aita tal avada ükskõik milliseid uksi ? Enne koitu seisis Lasar enda kodu esisel teel . Pole vaja jätta mingeid kirjakesi , et öelda „ nägemiseni“ . Nad mõistavad kõik . Peavad mõistma . Ja kui ei saanud veel aru , ega hakkagi aru saama , siis on need nende probleemid ega sõltu temast . Varsti astus ta juba teed mööda . Tundus ebatõenäoline , et ta ei vaadanud korrakski tagasi . Läänud linnakese äärde , peatus ta ja vaatas siiski tagasi . Ta nägi väikest majakest , kus sirgus . Maja mattus pimedusse ja ainult köögiaknas põles küünal , mis süüdatud juudi laupäeva puhul . See kustub esimeste koidukiirtega . Ta seisis vähe , jälgides , kuidas aeglaselt tõuseb päike . Küünlaleek värahtas , nagu oleks talle puhutud ja kadus , jättes endast peene suitsuviiru .

PEATÜKK 2.

Lasar sammus jalgsi umbes sada viiskümmend kilomeetrit Kiieveni . Liiklust teel peaaegu polnudki . Talupoeg vankril , koormatud puuridega , milles tibud , peatus ja viis Lasari edasi kolmkümmend kilomeetrit , kuni tal endal polnud vaja peateelt pöörata . See inimene ei küsinud mitte midagi ja teene eest vastutasuks võttis kaks kartulit . Kiievi eeslinnas läks Lasar tekstiilivabriku lattu . Siin vajati füüsiliselt vastupidavaid töölisi . Sedasi sai ta enda esimese töökoha , teel uude ellu . Lasar jättis tugeva inimese mulje . Ta oli suurt kasvu , tugevate käte , õlgade ja võimsa kaelaga . Peale selle , inimene kes oli ta tööle värvunud , oli ise partei liige . Aga parteilastest juutidel oli tavaks alati ilmutada muret oma usukaaslaste käekäigu kohta . Öösiti kogtus Lasar teiste kommunistidega , et arutada , mis toimus , või mis pole veel riigis toimunud . Tal oli vaja vaid mõned kuud , et taibata , töö ja koosolekud – see on veel väga vähene . Ta oli noor , energiline ja täis ambitsioone . Ta tundis , kuidas kogu ta natuur oli vastu teistelt käske vastu võtma . Ta vanemad võisid teistele alluda , kuid mitte tema . Ta hakkab püüdlema sellele , et taotleda endale vajalikku .

Partei ülesandel , alustas ta enamlaste rakukese organiseerimist vene tööliste seas . See oli ebaseaduslik tegevus , kuid paljugi sellest , mis sellal riigis toimus , oli juba ammu ebaseaduslik . Juudi ametiühing tegi ettevalmistavat tööd streigi

läbiviimiseks . Kuid Lasar oma tööloigul ei kutsunud üles streigile . Ei tahtnud . Ta organiseeris rakukese , nagu talle oli kohustuseks pandud ja ootas parajat juhust , et edasi minna . Kuid edasised teed polnud veel määratud nende poolt , kellele ta allus . Kuid keegi , kuskil andis käsu , viia läbi streik . Selleks polnud vajadust , mõtles Lasar ja seepärast oli see rumalus . Ta püüdis streigi pooldajatega vaielda : „ Me ei saa edasi liikuda , tugevdamata enda ridu „ . Kuid teda ei kuulatud . Streik toimus ja oli kiirelt võimude poolt maha surutud . Selleks ajaks Lasar vallandati . See , kes organiseerib ja juhib , peab ebaõnnestumise korral minema esimesena . Nüüd oli see tal omandatud . Töölised naasesid enda endistele töökohtadele ja tema uuesti teele . See oli tema „süü“ , vaatamata kõigele . Ta läks Kiievisse , kus leidis töö nahavabrikus . Siin värvati ta mitte seepärast , et ta oli enamlane , vaid seetõttu , et ta oli teistest parem : oskas nahaga töötada . Onu Ljovik õpetas teda hästi sel alal . Harilikult on raske leida noori ja vastupidavaid inimesi , kes teaksid naha töötlemisest ja müügist . Seekord , pidi kõik minema teisiti . Ta otsustas vabrikus parteitööst kõrval seista . Ta teeb vaid seda , mida peab vaid ise vajalikuks . Eelmine õppetund oli talle kasuks . Inimesi ei saa usaldada . Kui on vaja midagi täide viia , tee seda ise . Igaüks kujutab endast juhti , kuid tegelikult on juhte vaid üksikud . Edasised kaks aastat jätkas Lasar nahavabrikus töötamist , teistele nähtavalt tegeledes sellega , milleks teda palgati , viies aktiivselt parteilist tööd läbi vabriku väliselt , püüdes kohalikest vabriku aktivistidest eemale hoida ja mitte rikkuda seal , kus ise töötad .

Esimese Maailmasõja algusega oli talle tähtis , mitte välja paista , et vältida rindele minekut . Kahe aasta jooksul see ka tal õnnestus , kuid 1916 aasta lõpuks olukord muutus . Kui Kiievi enamlaste Komitee liige , pidi Lasar esinema arutlusega „imperialistlikust sõjast“ . Tema võimas figuur tribüünil , tekitas muljet . Ta kasvatas endale Trotski moodi habeme ja kandis samasugust mütsi . Kuid tal ei õnnestunud imiteerida oma kangelase juuksepahmakat , kuna ta enda juuksed hakkasid juba hõrenema . Ja erinevalt Lvov Davõdovištist , kaalus Lasar nüüd umbes sada kilo . Ta tugev figuur tekitas lugupidamist ja ta kasutas igati seda asjaolu . Kohe läks ta kõrgetele nootidele , nagu tegi seda Trotski mitmed aastad tagasi : „Tsaar – on tühine isiksus . Ta naine – hüsteerik . Tal on poeg , kes õnneks , ei ela täiskasvanu eani , ja nn. püha vana Grigori , kes end Rasputiniks nimetab , on tegelikult kõige harilikum liiderdaja . Ja sellised inimesed juhivad meid , meie kõikide soovide vastaselt . Meile pole vaja uusi alistatuid maid . Meile pole vaja kulda ja briljante . Meile pole vaja bankette kuldnõudel . Meile on vaja leiba „ . Ta esimene kõne jäi ka viimaseks , kuna ta arreteriti ja saadeti Kiievist välja . Taas tuli tal teel sammuda , seekord ida suunas , kaugemale , nagu ta lootis , uudishimulikest silmadest ja nende kõrvadest , kes üritasid teda ohjeldada . Konspiratsiooni mõttes muutis Lasar perekonnanime Kaganovitši Stomaatini vastu ja tema parteikaaslane varustas ta valedokumentidega . Seejärel asus ta elama Jusovkis , kahesaja kilomeetri kaugusele Kiievist . Ta arvestas , et mida kaugemal ta asetseb , seda väiksem on risk Kiieviga side pidamisel . Peale selle loeti Jusovkat enamlaste aktivistide taimelavaks . See asetses Makeevkast madalamal ja Melitopolist ida pool , mitte kaugel Aasovi merest . Soe kliima ja mere ligidus olid meeldivad lisad . Vastutasuks valedokumentide eest , tehti Lasarile ülesandeks meelitada vene töölisi enamlaste poolele , ega lasta neil nende enda

liidritele järgneda . Oli vaja kolm nädalat , et Jusovkani jõuda . Kitsad teed olid rahvast ja vankreid täis . Juudi elanikkond kolis sisemaa sügavusse , eemale lääne piirist , kus toimusid lahingutegevused . Juudid hoidsid alati ehtsast sõjast kaugemale . Sõda aga arenes mitte tühiseks ja kogu Venemaal arendati üha enam revolutsioonilist tegevust . Türgi ja Itaalia sõtta astumisega , sai Saksamaa hoida oma tähelepanu idal . See tekitas Venemaale pingeid . Rinne oli tohutu pikalt välja venitatud , mis kutsus esile kahtlusi ja tsaar otsustas ise võtta sisse Ülemjuhataja koht . Lasaril tekkisid sellal omad probleemid . Tal tuli palju mööda riiki sõita . Juhuslike sõidukitega liikumine oli sel ajal tavaliseks normiks ja seni , kuni taskus oli mõned rublad ja seljakotis vähe süüa , ei tekitanud ühest kohast teise liikumine mingeid probleeme . Kui isegi juhtus , et pidi jalgsi minema , siis teel oli alati keegi , kes oli valmis edasi viima ja lühendama teed ja aega juttudega . Lasar läks Jekaterinoslavi (Dnepropertovskisse) , mis asetses Dnepril , Harkovist lõunas , umbes kuussada kilomeetrit Kabanast . Siin asutas ta end tööle jalatsivabrikusse kingsepana . Ja taas hakkas ta tegelema illegaalse tegevusega , kingseppade ametiühingu loomisega , läbides uustulnuka positsiooni rakukese liidrirollini . Koos teiste Jekaterinoslavi enamlastega , propageeris ta aktiivselt sõja vastu , mida juhtkond käskis tembeldada „imperialistlikuks“ , kuigi tegelikult oli eesmärgiks puhuda suureks sisevastuolud riigis ja ühiskonnas . Mõne kuu pärast sai ta juba rajooni parteikomitee liikmeks ja samuti partei linnakomitee liikmeks . Lasar organiseeris ja juhtis jalatsivabriku streiki , mispeale ta kiirelt vallandati , kuid ta ainult naeris . Streik oli tema kätetöö , ta kontrollis seda täielikult ja teadis , et mis sellest välja tuleb . Vabriku töölised , streikinud kuus nädalat , nõudsid administratsioonilt Lasari tööle ennistamist , vahetuseks streigi lõpetamisele . Töölised tegutsesid kooskõlastatult ja ühtsena , nagu Lasar oli neid käskinud ja vabriku omanikul tuli minna järeleandmistele . Tööliste nõudmised rahuldati ja Lasar ennistati tööle . See osutus streikijate poolseks suureks saavutuseks . Nad otsustasid , et vabriku omanik on ära teeninud „hea õppetunni“ . Teda peksti väga kõvasti , tehes tast sandi , mispeale politsei hakkas otsima õhutajaid . Lasar arreteeriti ja saadeti linnast välja . Ta suundus Melitopolisse , Jekaterinoslavist veidi lõunas , ainult mõned kilomeetrid Aasovi merest ja Kabanast kaheksasada kilomeetrit . Lasar muutis taas perekonnanime , seekord – Goldenbergiks ja taas alustas tööd kingsepana . Tänu ta kogemustele , juhtis ta kingseppade põrandaalust ametiühingut ja organiseeris kohaliku enamlaste rakukese . Lõpetades organisatsioonilise töö , suundus ta Jusovkasse . Mitte kaugel Novorossiiskist asus ta tööle jalatsivabrikusse ja hakkas siin kohaliku parteiorganisatsiooni juhiks . Tema poolt organiseeritud ametiühing viis läbi mitmed edukad streigid . Kõige suurem nendest hõlmas üle 50 000 töölise , nõudmisega tõsta töötasu üle 50 % . Polnud kahtlust , et kaks suurt ametiühingut – kingseppade oma lõunas ja nahatöölise oma läänes – kontrolliti selliste enamlaste enamlaste , nagu Lasar poolt ja nad mängisid tähtsat rolli riigi lagundamises , või nagu sellal öeldi – revolutsioonilises rollis . Ja selles oli Lasaril suur teene . Parteilased vaatlesid teda kogunud ja otsustava kommunistina , võitlejana , kes läbinud aretid ja veenva oraatorina . „Onu Ljovik“ võiks minust uhkust tunda , - mõtles Lasar . - ma võin nüüd koguda massi , mitte vähema , kui Trotski , sellal Kiievis ,, .

Lasaril tehti ülesandeks koguda parteisse uusi inimesi . Ta otsis mitte lihtsalt uusi enamlaste partei liikmeid , vaid selliseid , kellele võis loota , kes olid valmis täitma igat ta käsku . Ühel tööliste – nahatöötlejate koosolekul tutvus ta inimesega , kelle nimi oli Nikita Sergejevits . See inimene ei teadnud , kuidas nahaga ümber käia . Ta oli kaevur , ainult aasta Lasarist noorem . Nikita Sergejevits Hruštšov kasvas Kalinovka külas , Kurski kubermangus üles . Ta isa oli pärit vaesest talupojaperest ja töötas kaevurina . Poeg asus juba üheksa aastaselt tööle sellesse samasse kaevandusesse . Kui tal täitus viisteist , oskas ta juba remontida lihtsamat tehnikat ja kõrvaldada rikkeid . Seitsmeteist aastaselt ta juba abiellus . Nüüdeks oli tal kakskümmend üks ja ta küsimused kõlasid arukalt ja kohaselt . „Aga sina ? - küsis ta Lasarilt . - Kus on sinu omad ? „ . Lasar vaatas ülevalt lühikesele hõrenevate juustega inimesele . Ta nägi , kuidas see lühikeste ja paksukeste sõrmedega lõikas osavalt õuna kaheks , kuigi mitte võrdseks pooleks . Pisema tüki andis Hruštšov kõhnale , pungis silmadega tüdrukule , kes ta selja taga istus . Tüdruk nägi välja vaevatuna . Lasar otsustas , et see oli arvatavasti ta naine . Kuid Hruštšov ei öelnud ta kohta midagi , isegi ei esitlenud teda . Lasari silmad õppisid tähelepanelikult tundma Hruštšovi poisikeselikku nägu laia naeratuse ja suurt nina tohutu sünnimärgiga . Esihammaste vahel olid suured vahed ja Lasar võis näha , et tal puudusid ka osa külgmistest hammastest . Tegelikult nägi see inimene välja värdjalik . Lasari ettekujutuses meenutas ta siga , kes sõõb oma õunaportsu . Toppinud kogu õunatüki suhu , hakkas see seda mäluma . Lasar ootas , kuni Hruštšov lõpetab õuna kõvasti matsutamise . Tal oli ebameeldiv sellele inimesele suhu vaadata , kui ta äkki hakkab ta küsimustele vastama . Lõpuks Lasar ütles : „ kas arvad , et mul oleks juba aeg abielluda ? Ei , ma olen veel poissmees , ega kavatse abielluda „ . Ja ta vaatas uuesti kõhna tüdrukut . Isegi huvitav , kuivõrd vähe ta mõtles naistest . Nad ei huvitanud teda . Naised ei kujutanud enamlastele huvi , vähemalt , nendele neist , kellega tema suhtles . Mõningad omasid naisi , mõningad pruute , kuid kõik nende jutud viisid alati ainult riigi ja selle tulevikule : mis toimub , mida teeb tsaar , mida teeb Lenin , mis tuleb järgmise etapina . Ei , naised ei huvitanud teda . See elu pool oli tal viidud miinimumini ja hoidis kõrvale . Aeg-ajalt osutus Lasar naiste seltskonnas olevaks , kui kogunesid partei liikmed , et viina juua ja vahetada viimaseid uudiseid . Selles polnud midagi imelikku , kui naaberlaua ääres istus üksinduses naine , samuti vabrikutöölise , jõi odavat viina , või odavat veini , suitsetas paberossi ja kuulas meeste juttu . Selle aja kombestiku järgi , olid nad ägedad naised . Õhtu lõpuks , kui oli palju joodud ja sakuskat osutus vähe olevat , võis see naine Lasari kutsuda endaga ööd veetma . Selliste lühikeste kohtumiste taga ei olnud midagi . Lasar ei püüdnud kunagi tutvust pikendada . Talle oli see vaid minutiliseks meelelahutuseks . Ei millekski enamaks . Revolutsioon – on tõsine asi , selles pole , või peaaegu pole kohta isiklikeks suheteks , mis pole poliitikaga seotud . Kuid kõik inimesed on erinevad . Tema ees istuvat Hruštšovi vaatles Lasar , kui mõttekaaslast ja võitluskaslast , kes hakkab ilma rumalate küsimusteta tegema seda , mida tal kästakse ja teeb seda väsimatult . Hruštšovil polnud peaaegu üldse haridust , kuid teda peeti tugevaks ja vastupidavaks tööliseliseks . Ja see oli see , mida vaja . Lasar otsustas ta kaasata poliitilisse töösse ja järgi vaadata , väga tähelepanelikult järgi vaadata , seni , kuna on lõplikult selge , et seda inimest saab täielikult usaldada .

„Lasta kits aeda „ - sellist väljendit kuulis ta sageli Kabanas . Las Hruštšov saab selleks „kitseks“ - „laseme ta aeda“ , aga Lasar hakkab vaatama , kuidas ta end ülal peab . Peamises olid nad Hruštšoviga ühel nõul , nad vaatlesid mõlemad kogu seda poliitilist „aeda“ , nagu rahva ässitamise katspõldu , mida sellal nimetati „poliitilise teadvuse äratamiseks massides“ . Kahekesi kuulasid nad tähelepanelikult saadetud inimese esinemist , kellest oli ainult teada tema põrandaalune nimi „V . V. Griškin „ ja , et ta on justkui tehase tööline . „Griškin „ rääkis , kuid väga vähe , konverentsist , mis toimus Šveitsi linnakeses Tsimmervaldis , ja kus „Griškin“ osales delegaadina .

Selgus , et euroopa sotsialistide konverentsile sõitis 38 delegaati 11 riigist . Enamus , toonitas ta , olid patsifistid . Ainult mõned , eesotsas Leniniga , tahtsid „ imperialistliku sõja pöörata kogusõjaks“ . Selline poliitika oli sel ajal tuntud nimetuse all „ revolutsiooniline lüüasaamis poliitika „ . „Griškin“ vangutas pead :- Vaadake , Leninile on see lihtne . Ta arvas , et on vaja kasutada eri riikide imperialistide omavahelist vaenu , et avada teine rinne oma tagalas . Ta on kindlalt veendunud , et meie isiklik vaenlane asub meil kodus . Kuid Leninile on samuti teada , et saksa revolutsionäärid maksid selliste ettepanekute ees vanglaga . - Aga mida te oskate öelda Trotskist ? - küsis Lasar . - On ta Lenini poolel ? „ Griškin „ vangutas eitavalt pead . - Trotski pole Leniniga nõus , Venemaal kodusõja puhkemise vajalikkuse suhtes . Trotskil isegi paluti koostada manifest sõja vastu . Lasar teadis , et sellest polnud saladust , et sõda tõukas vene intelligentsi enamlaste poole . Isegi Trotski , kuivõrd enesekindel ka ta ei olnud , pidi sellega nõustuma . Seepärast oli Trotski sunnitud järgima seda kurssi , mida pakkus Lenin . Rindetsoonis korraldasid paljude parteide agendid streike , käärimisi , sõja hukkamõiste . Igaüks rääkis sellest . Kogu Venemaal kutsuti pidevalt kunstlikult toiduainete puudust esile , et sellega panna linna rahvas ja talupojad mässama . Lasar erines Leninist ja Trotskist sellega , et ta ei lahkunud kunagi Venemaa piirest . Paljud revolutsionäärid sõitsid vabalt euroopa riikide vahet , isegi sõjale vaatamata . Paljud , nagu ka Lenin , kasutasid Šveitsi neutraliteeti ja asusid Zürichi elama . Keegi nendest nn. „professionaalsetest revolutsionääridest „ , nagu te aru saate , sellega elatist ei teeninud , ei kõige vähimal kombel , ei kunagi tundnud rahalisi raskusi . Trotski saadeti Prantsusmaalt välja , nagu „ kahtlane välismaalane“ , kuid talle korraldati uhke vatuvõtt USA-s . New Yorgis elas ta luksuslikes Manhattani apartamentides , omas teenijaid ja isiklikku autot autojuhiga ja oli koos Buhaariniga vaid lihtsate korrespondendina venekeelse juudi ajalehe „Uus Maailm“ juures kirjas . Mõlemad nad , lugesid samuti loenguid , juudi rajoonis East Side , kus elas umbes kaks ja pool miljonit juuti Venemaalt . Seda rajooni näidatakse Hollywoodi filmis „ Ükskord Ameerikas“ . Siit ka Buharini suurte „teoreetiliste võimekuste“ päritolu . Ameerika kodakondsuse said Trotski ja Buharin momentaalselt , ilma mingite alandavate protseduurideta , lihtsalt edaspidi nad unustasid selle mugavalt . Lasar jätkas nime ja elukohtade vahetust . Ta meetod oli lihtne . Väljamõeldud nime all asus ta mingis linnas elama , läks tööle , organiseeris streigi , ta vallandati ja ta läks oma eelmisse elukohta , taas nime muutes ja kogu ratasid uuesti algusest keerutades . Lasar Kaganovitš polnud ainus seesugune . Sajad ja sajad , tuhanded ja tuhanded Kaganovitšile sarnased , elasid tema sarnast rändurielu . See sai peaaegu rituaaliks , sundideeks . Kuid Kaganovitšit ei rahuldanud selline asjade käik , ta soovis , et tõstetaks esile ainult teda .

Alles ta oli lõpetanud seletuse , kuuele uuele töölisel , kuidas eemaldada karva nahast ja minna üle parkimise protsessile . Parkained koos šelatiniga annavad nahale ilusa läike . Lasar vedas samas ka isiklikku liini : ta hoiatas viit meest ja üht naist , kellega äsja töövestlust pidas , et nad peavad alluma ainult talle , mitte kellelegi teisele . Vastutasuks selle eest , lubas ta mõningaid soodustusi : mitte olla tööl väga nõudlik ja sooja kohta parteiliini mööda . Kui ta oli vaid neid instrueerinud ja töölised eemaldasid , piirasid Lasari ümber tsaariarmee sõdurid . Vanem oli kuuekümnepäevane valge habemega . - Ma võitleme illegaalsete organisatsioonidega ja selliste , nagu teie , korratuste organiseerijatega . - Parem lähete rindele . Kas on sõdimisest villand ? - Te olete arresteritud ja teid saadetakse kodumaale , teie elukohta . Lasar teritas kuulmist . Ta silmad laienesid . Ta teadis suurepäraselt , mida see tähendas . Linn tahtis temast vabaneda , linn oli ässitajatest väsinud . Teda saadetakse Kabanasse ! See on võrdne surmaga , või surm ise ! Kõik ta dokumendid , välja arvatud vähesed , peidetud paksudesse rihmadesse , olid ära võetud , aga ta ise konvoeeriti raudtee koosseisu juurde , kus juba asusid teised , sarnaselt Kaganovitšile „ permanentsed revolutsionäärid „ . „Permanentsed“ , - mõtles Kaganovitš . See talle meeldis .

Varsti seisis ta Kabana ligidal . Teda haaras sügav depressioon . Kõht surus vihast kokku ja nägu venitas vihagrimass . Lasar suundus künkajalamil oleva , väikese majakese juurde . Seekord põlevat küünalt polnud näha . „Kas on meeldiv kodukanti naasta ? „ Need olid viimased sõnad , mis ta naervatelt sõduritelt kuulis , kes ta kodumajani ohutult toimetasid , millest ta parema elu lootuses ära jooksis . „ Minge te! „ - kiristas Lasar vastuseks . Vastupidiselt oma soovile , oli ta tagasi seal , kust siia maailma tuli . Kaugelt paistis ta maja samasugune , kuid lähenedes märkas erinevust . Väike aiake maja ümber oli kõik niidetud , isegi umbrohtu polnud seal . Kanala seisis tühjalt . Uksel ei rippunud enam mesusat (Mesusa – koššerlooma nahast karbike , milles pärgamendist ümbrik , Talmudist pärineva palvega . Värvi majal koorus . Üks aknaava oli laudadega kinni löödud , teised kaetud mustusega . Valgus ei saanud akendest läbi tungida , isegi näha polnud , mis sees . Tema koputuse peale , avas ukse suur mees tumedas juudi rõivais ja korpulentne naine samasugustes riietes . Nad olid sõnaahtrad , ega teadnud endistest elanikest midagi . Nad polnud neid isegi näinud . Uued maja omanikud saabusid Kabanasse Lvovist . Nagu ka paljud teised , põgenesid nad rindejoonest kaugemale . Joosta polnud kuhugi , peale Venemaa . Nende silmade ilmet luges Lasar , et nad tahaksid joosta veelgi kaugemale . Mees seletas , et see maja oli müügis ja , et paari kana , koti kartuli ja kolme musta leivapätsi eest , sai see majake nende omaks . Millised naabrid ? Võibolla onu Ljovik naases , või Morris , või poolvend Herman . Kuid ei . Hermanit pole enam elus . Lasar mäletas seda . Kuid kes siis müüs nende maja ? Kuid koputades naabermajale , kohtas ta samasugust vastuvõttu . Teine tundmatu mustas juudi rüüs ja teine naine mustas , võtsid teda ukse vastu . Ka nemad saabusid läänest . Lasar kolis mööda linnakest , või mis sellest järgi oli jäänud . Muutused olid silmanähtavad . Paljud hooned olid lihtsalt kadunud : Polnud kooli , pagarikoda , väikesi poekesi . Paljud puud olid kütteks saetud . Aedasad ja tarasid enam ei eksisteerinud . Kabana nägi nüüd välja nagu soo , teega mitte kuhugi . Ta ei näinud mitte ainsatki tuttavat nägu . Ainult võibolla talupoja nägu , keda kohtas linnakese

ääres , tundus Lasarile tuttavlik . Lasar ei teadnud ta nime , kuid mäletas , et ta tihti aitas politseinikku , puhastas talle , et korjata sõnnikut ja müüa seda väetisena . See inimene jälgis nüüd tähelepanelikult Lasari lähenemist . Neil aegadel muutusid inimesed ettevaatlikuks , sest enesesarnastega kohtumised ei tähendanud tavaliselt midagi head . Nähes , et teda ei ähvarda miski , rääkis ta esimesena : - Nad kõik on ära sõitnud . Ta viipas käega metsa poole ja oma sõnade kinnituseks noogutas peaga . - Kuhu nad sõitsid ? Mees pöördus vastutahtmist . Ta silmad ekslesid rahutult ja ta langetas sügavas mõttes pea . - Siit , ta näitas uuesti käega metsa poole . - Sõitsid kõik ära . Lasar seisis ja vaatas sinna , kuhu ta näitas . - Ja nad ei naase kunagi ? - Mitte kunagi . Nüüd osutus Lasar politseivalve all olevaks , vähemalt nii loeti ses linnakeses , mille endised elanikud olid maha jätnud aga tulnukad nägid välja , nagu parema osa otsinguil hetkelise peatuse teinud . Tal polnud valikut . Ta võis lihtsalt põgeneda . Mida tal on siin teha , selles kopitanud linnakeses ? Lugeda end elusalt maetuks ? Ta küsis talupojalt , miks tema koos teistega ei sõitnud ära ? Kuid tegelikult ei huvitanud Kaganovitšit vastus . Talupoeg ei mõistnud Kaganovitšit , ega teadnud midagi , seepärast miks raisata talle aega ?

Selle raamatu kallal töötades püüdis autor vastata küsimusele : Kust Lasaril kasvas selline huvitav , oma jõus inimestesse vihkamine , kes seda maad asustavad , kus ta ise sündis ja üles kasvas . Kust Lasar kaganovitšil ilmus see metsik viha , mis lasi tal valmis mõelda , organiseerida ja ellu viia Golodomori , mis viis vähemalt seitsme miljoni talupoja elu , ülejäänud aga pani elu ja surma piirile ? Kaganovitšil oli tähtsamaid tegemisi , kui huvituda talupoegade eluolust . Nüüd muutus situatsioon kardinaalselt : ta jäi täiesti üksi . Toetuda polnud enam kellelegi . Talle oli jäänud väga vähe tuttavaid ja mõningad seltsimehi , keda ta sai kasutada enda eesmärkide saavutamiseks . Ta katkestas kõigea , välja arvatud sellega , mis aitas tal edu saavutada . Tal täitus juba kakskümmend kolm aastat . Seitsmeteist aastaselt lahkus ta kodust tööotsinguile . Kuus aastat möödusid , nagu silmapilk . Sel ajal ei mõelnud ta kellestki , välja arvatud endast . Ta jätkas Kabanas kondamist , noogutades peaga oma arutlustele kinnitust andes . Mis mõte on teiste eest hoolitseda ? Vastus seisis ta silme ees . Inimesed möödunud Kabanast , keda ta palju aastaid teadis , ei elanud enam siin ja talgi on vaja lahkuda . Ta rõõmsaks üllatuseks polnud linna ääres mingit valvet ja inimesed said vabalt linnast lahkuda . See tundus mõttetuna . Algul konvoeeritakse sind siia , aga pärast jäetakse niisama . Rumal . Kui ikka kedagi saata vangi , siis tuleks seda teha õieti : sulgeda uks lukuga ja võtmed visata kõige sügavamasse jõkke . Riigis polnud enam korda . Kui tal kunagi avaneb võimalus , siis muudab ta kõik täielikult . Ja kellelgi poleks enam sellist vabadust . Raha – pole probleem . Lasaril õnnestus koguda piisavalt rublasid , mis olid kindlalt tema laia rihma sisse peidetud . Ta peaaegu ei kulutanud enda palka , sest parteijuhina omas ta õigust , kui vaid iganes tahtis , tasuta võtta poodidest , mida kontrollisid enamlased , toitu . Selles oli juhtide suur eelis lihtparteilaste ees . Edaspidi sai selline printsip „varjatud jaotusega“ omadele , peamiseks riigi jaotuse printsipiiks , kus peale Trotski lahkumist , sai Kaganovitš riigi kõige peamiseks juudiks .

Reis ise ei tekitanud probleemi . Kui tal palutakse esitada dokumendid , siis võtab ta välja väikese kollase isikut tõendava kaardi , mida tal on kästud alati endaga kaasas

kanda . Iga juut omas enda juures mitmeid selliseid võltsitud isikut tõendavaid kaardikesi , igaks elujuhtumiks . Eelnevalt ta ajab habeme maha ja vahetab perekonnanime . Kuid nüüd suundus ta mitte itta , nagu varem , vaid põhja , juutide linna Gomelisse , kus , nagu tal oli teada , omasid kommunistid tugevat sidet kohaliku kingseppade ja nahatöötlejate ametiühinguga . Kaganovits jättis uuesti Kabana maha , kuid seekord õnnestus tal pääseda ainult linna piirini . Selle lähedal peatus suur kallur , millest hüppas välja habemega kasakas : „ Mõtlete põgeneda , Lasar Moisejevits ? Aga tsaar leidis teile veelgi soojema koha „ . Ja ta näitas kalluri kasti . Selles istusid noored mehed . Lasar mõistis õudusega , mis toimus : ta korjati vene armeesse soldatiks . Neli tundi hiljem , rappus ta juba kaubavagunis , mis viis teda neljakümne teise suurtükiväe polku , mis seisis Saraatovis . Teda vormistati sõjaväeüksuse juurde , mis seisis siiani reservis . Seepärast jäi talle palju aega , et saada Saraatovi parteikomitee aktiivseks liikmeks . Tema töökogemustega , liikus ta kiirelt Saraatovi täitevkomitee liikmeks . Enamik teisi liikmeid oli temast nooremad , ega omanud piisavalt töökogemust . Lasar oli autoriteet tänu tema minevikule ja Ukraina tundmisele . Ta osales isegi enamlastest sõdurite konverentsil . Ta teadis , et enamlased niikuinii lammutavad rinde . Tsaar püüdis enamlasi veenda selles et neil on ühised probleemid , ning on vaja koos võidelda ühtse riigi eest . Tema poolt midagi rumalamat ja kasutumat oli raske välaj mõelda . Tsaar oli lühinägelik , ega näinud , et siin on hoopis teine mäng . Enemlastel oli vaja minna lõpuni . Lasar omandas kindlalt , kuidas on vaja võõrastega end ülal pidada . Ta võis naeratada ja teha näo , et nõustub . Kuid ta teadis , et kedagi ei saa usaldada . Seepärast kasutab ta alati inimesi enda huvides , nagu ta on juba harjunud tegema . Selles väikeses Venemaa nurgakeses kasvas Lasari populaarsus kiirelt . Ta valiti Armees sõjapartei organisatsiooni liikmeks , Keskkomitee Venemaa sotsiaal demokraatliku partei saadikuks . Kuid võibolla oli ta edutamise liialt kiire : nüüdsest oli ta kõigile nähtav . Ta propagandistliku aktiivsuse eest Saraatovis , ootas teda arest . Seepärast muutis ta oma perekonnanime Šivovitsiks ja põgenes linnast . Tal polnud valikut ja tal tuli suunduda Gomelisse , Mogiljovi lähistele . Gomel oli tähtsaimaks raudtee sõlmpunktiks Valgevenes . Ta teadis hästi seda linna , sest tegi sinna tihti väljasõite onu Ljovikuga . Teda mäletati siin hästi ja austati ja varsti sai ta kohaliku juudi ametiühingu ja kohaliku parteikomitee liikmeks . Saabus 1917 aasta ja kõik keerles põrgu veekeerisena . Riiki oli juba laostatud sedavõrd , et Petrogradi garnisoni komandör , kindral-leitnant Habalov , kuulutas 25 veebruaril 1917 aastal välja sõjaseisukorra . See ainult valas õli tulle . Provokatsioonid , relvastatud sõjardite poolt sooritatud , viisid koheselt inimohvriteni , näiteks Nikolajevski jaama juures . Märtsi alguseks õnnestus organiseerida toiduainete puudus ja järgnevad „leivamässud“ viisid rahutuste süvenemisele . 13 märtsiks olid rahutused juba kõrgpunktis ja 15 märtsil sunniti tsaari troonist loobuma .

Siis oli informatsiooniga raske . Mõningad ajalehed ja ajakirjad , provintsi aga levisid vaid kuulujutud . 16 aprillil viisid sakslased Lenini ja umbes kolmsada võitlejat läbi rinde . Soome vaksalis kutsus Lenin avalikult demokraatliku valitsuse kukutamisele . Halvem ei saanud enam ollagi . Lenin heitis eemale oma taktikalised manöövrid ja ülistas nüüd faktiliselt Trotski „permanentset revolutsiooni“ .

Lenin kisas : „ Te peate võitlema oma revolutsiooni eest te peate võitlema lõpuni „ . - Sekkumist välismaalt esitati inimestele , nagu nende isiklikku huvi .

Lasar tunnetas , et on vaja tähelepanelikult sündmusi jälgida . Võibolla , tal tuleks peaga poliitikasse sukelduda ? Aga võibolla , tasuks ajutiselt kõnedest , ebaseaduslike ametiühingute ja streikide organiseerimisest loobuda ? Varem vaatas ta kõigele läbi sõrmede . See ei tekitanud talle mingeid probleeme . Kuid nüüd põrkus ta kogu riigi poliitilise struktuuri murranguga , tal tuli tegemist teha inimestega , kes temaga võrdsed , või hoopis kõrgema intellektiga ja neid tuli veenda enda vaadete õigsuses . Varem vedas ta edukalt oma tööd pisikestes linnades ja külades , kuid ta teadvustas endale suurepärast kohalike elanike lähedust , kellega ta tuli tegemist teha . Nad olid valmis olema veetavad . Seepärast ei pidanud nendega tseremoonitsema . Kuid Petrogradis ja Moskvast olid inimesed hoopis teised . Nad oskasid mõelda . See pole sulle talupoeg . Seepärast tuleb neile läheneda teisiti . Lasar teadis , et sattuda nende keskkonda , on vaja võita nende kõigi usaldus .

Tsaari troonist loobumise kuumadel jälgedel , oli aurikuga „Kristjanford“ , New Yorgist Petrogradi , 1917 aasta mais , teele saadetud Trotski . Trotski ei saanud tühjade kätega . Aurik oli täis relvi ja Trotskiga koos saadeti umbes kolmsada juudi gängsterit Manhattani East Sidest , kel treeningkogemused kõlavatest tänavalahingutest politseiga „kuiva seaduse“ aegadest . Üheaegselt saatsid Trotskit astronoomilised ja piiramatud summad raha , Wall Streetilt , läbi šveitsi panga „Njaken“ , Petrogradini . Saatuse iroonia oli selles , et nimelt sideme eest Wall Streetiga , hävitab Trotski kümneid miljoneid süütuid inimesi , nimetades seda eesmärgistatud kõriloikust neutraalse sõnaga „kodusõda“ , nagu oleks see olnud sisemine kaklus , milles inimesed ise süüdi , mitte kümnete miljonite inimeste planeeritud hävitamine . Trotski teadis , et saabus selle planeedi peremeeste ülesandel ja kõigi volitustega . Seepärast suundus Trotski otse Tauria paleesse , kus pidas koosolekut Petrogradi Nõukogu ja esitas oma volitused , aga peamine – raha , relvad ja inimesed . Koheselt sai ta Petrogradi Nõukogu Esimeheks , mis sel momendil faktiliselt kuulutas end alternatiivseks võimuorganiks . See polnud raske , kuna Trotski juba tegi riigipöörde 1905 aastal ja juba siis oli Peterburi Nõukogu Esimees , kuigi lühiajaliselt . Inimesed , kes kontrollivad Läänes raha , panid nimelt Trotski Venemaa eest vastutama , aga nemad ei eksi , keda määrata . Trotski kõne oli lühike ja samas sisukas . Ta , nagu öeldakse , „ haaras härjal sarvist“ ja keegi ei jõudnud isegi selgusele õieti jõuda . - Pidage meeles kolm käsku : ärge usaldage vene kodanlust , hoidke kõiki kontrolli all ja tuginege oma revolutsioonilisele jõule . (tõlgi märge . - hävitage intelligents , hävitage kogu vene rahvas , toetuge juutidele – enda kaardiväele , kellele Talmud ette ütleb , kuidas käituda , st. kõik teiseusulised tappa)

Ainult mõne nädalaga sai Trotskist oma poolehoidjatega peamised mahalaskjad enamlastest . Sinnamaani polnud Trotski üldsegi enamlaste partei liige . Ta oli enda ette , komissar suurte volitustega , väga väga suurtelt inimestelt . Esimene nende seast – see oli ameerika juudi pankur ja miljardär Jakov Šiff , kes juba 1905 aastal finantseeris esimest vene revolutsiooni , kus seesama Trotski oli Šiffi volitatu . Trotski karjäär läks märke peale , muuseas ilma formaalsete juriidiliste protseduurideta , lahkumisest oma esimese naise juurest ja abiellumisest välismaal

„Sedovoiga“ , juudi pankuri , Šivotovski sugulasega . Ja just nimelt Trotskile oli esmajärjekorras määratud , palju aastaid hiljem leiutatud kõnekäänd , „ Ära oma sada sõpra , vaid abiellu nagu Adšubei“ . Šivotovski oli sugulane Paul Warburgile , aga Warburgid Jakob Šiffi pankurite majaga . Nüüd pidid Šiffid ja Warburgid õigustama oma vene „ettevõttesse“ paigutatud raha , troonilt tõugatud venemaa riigikassa ja kullaga ja nagu öeldakse , kogu vene rahva rikkustega . Kui NY-st Venemaale naases Nikolai Buharin , siis ta tegi seda läbi Jaapani , sest Trotski käsu järgi pidi ta minema pankur Šivotovski isikliku Jaapani esindaja juurde , kellegi Sigmund Rosenblumi , Venemaal enim tuntud , kui inglise spioon pseudonüümiga Sideny Reily . Räägiti läbi suurte summade saamiseks eelseisvaks riigipöördeks . Trotski loosungei levitati kogu Venemaal . Nüüd osutus ta ühes rakendis enamlastega olevaks , rünnates kõiki ülejäänusid . Juba 1917 aasta juulis tõstis Trotski Petrogradis relvastatud ülestõusu , kuid siis suutis kindral Kornilov taastada korra . Trotski arreteeriti ajutiselt ja lasti siis kohe vabaks aga Leninit süüdistati otse , et ta on saksa spioon ja kodumaa reetur , kuid tagatipuks , seda kogumaa reeturit sunnitakse kummardama sadadel miljonitel inimestel . Seni pidi Lenin Raslivi loodusesse peitu pugema . Hea , et see oli suvel , mitte talvel . Nüüd oli kogu Petrogradile teada , et Kerenski koos kindral Korniloviga valmistavad ette abinõusid Nõukogude tegevuse lõpetamiseks ja korra taastamiseks . Kindral Kornilov tegi avalduse : „ Mina , kindral Kornilov , kasaka talupoja poeg , ei saa anda Venemaad enda igavese vaenlase , Saksamaa kätte . On saabunud aeg riputada üles saksa agente ja spioone eesotsas Leniniga ja ajada laiali nende herilasepeasa , „tööliste ja soldatite saadikute Nõukogu „ , et nad enam ei saaks koguneda „ . Kuid Kerenski reetis viimasel hetkel Kornilovi ja kuulutas ta riigireeturiks . Kornilovi sõdurid osteti lihtsalt üles ja need jooksid laiali ilma ühegi lasuta . Viimane takistus riigipöörde ees , kindral Kornilov , oli eemaldatud .

Lasar Kaganovitšile sai samuti selgeks , mida tal tuli ette võtta . Sest sellest kaugest maipäevast ta nooruses , sai Trotski ta ebajumalaks , jäljendamise ideaaliks . Sõnad , mis Trotski poolt nüüd öeldud , said Lasarile kolmeks peamiseks juhiseks , mida ta hakkab järgima kogu elu : „ Ärge usaldage vene kodanlust , hoidke oma juhte kontrolli all ja toetuge ainult oma revolutsioonilisele jõule !“ . Lasar teadvustas samuti , et lähimal ajal tuleb tal põhja poole ümber asuda . Ei saa heidelda , sõites mööda määratud Venemaad . Ta peab asuma sündmuste keskpunktis , kuni need pole tast mööda läinud . Ta aeg on saabunud ja ka kogu Venemaa , nagu ta arvas , samuti .

Kogu märts -oktoober periood , antikonstitutsiooniline ja end ise nimetanud võimuorgan , Petrogradi Nõukogu , vedas tekki enda peale , mis lõppude lõpuks tal ka õnnestus . 25 oktoobril haaras Petrogradi Nõukogu Sõjarevolutsiooniline Komitee võimu . Lenini mõju oli suur , kuid kogu organisatsioonilise – praktilise osa riigipöördest , kui Petrogradi Nõukogu Sõjarevolutsioonilise Komitee esimees , viis läbi Trotski . Lasar luges ahnelt igat ajalehe artiklit , mis pühendatud pealinna sündmustele . Üks neist oli alla kirjutatud kellegi Josif Dšugasvili poolt : „Kogu praktilise organiseerimise töö Petrogradi Ülestõusul tervikuna , lasus Petrogradi Nõukogu esimehe , seltsimees Trotski kätes . Tuleb kogu täiega tunnistada , et Petrogradi garnisoni kiire üleminek revolutsiooni poolele , on partei tänu võlgu Sõja Revolutsiooni Komitee targale juhtimisele ja eriti seltsimees Trotskile „ . Lasar luges

üha uuesti ja uuesti seda artiklit . Riigipööre õnnestus Trotskil , kuna ta omas enda käsutuses väljavalitud ja õpetatud relvastatud rühma , kelle tõi NY-st ja piiramatu raha , mille abil tal õnnestus allutada nii enamlased , kui deklasseerunud elemendid linnas (pätid, kriminaalid , prostituudid , jne. - tõlgi märge) . See rühm , halvasti vene keelt rääkivaid NY gängstereid , saab VZK ja Punaarmee duumaks , mida koheselt asus Trotski looma . Selleks , et legaliseerida nende kohalolu , esitleti neid välismaalasi „baltlastena“ . Edaspidi anti neile nimetus „läti punased kütid „ , üks paljudest müütidest , millest pärast kasvab läbi kogu „revolutsioon „ .

Dšugasvili artikkel polnud huvitav , sellal oli Trotski nimi kõigil kõrvus . Kuid , Lasar meenutab hiljem autori perekonnanime . Enamlaste võimuhaaramist Petrogradis hinnati paljude poolt hetkelise eduna , mitte revolutsioonina . Lasar kuulis , et valitsusobjektide vallutamine toimus täiesti veretult , ega kaasnenud massimiitingutega ja demonstratsioonidega linna tänavail . See fakt , et polnud töötajate ülesastumisi , puudusid barrikaadid ja tänavalahingud , ainult osutas sellele , milline võimas jõud selle mkõige taga seisis . Ja Lasar tundis end mingil määral toimunud osalisena . Sest ta niivõrd hästi liitis Gomeli enamlasi , et võimu üleminek nende kätte toimus samuti veretult . Pole kahtlust , et Petrogradis pidi hinnatama tema rolli . Gomelis kohtas Lasar samuti oma esimesi võitluskaaslasi , kellele hakkab hiljem kogu elu toetuma . Üheks selliseks gomeli võitluskaaslaseks sai Mendel Hataevitš , kes hiljem sai Ukraina kompartei teiseks sekretäriks ja peatimukaks kollektiviseerimise ajal . Gomelis oli Hataevitš Podleski enamlaste komitee esimehe asetäitja , kus esimeheks oli Lasar . Lasar teadis , keda , kuhu panna .

Uus võim haaras energiliselt tööst . Kogu riigis hakati formeerima uusi juhtimise vorme . Lõputud dekreedid ja korraldused puistati Petrogradist välja . Sellist polnud varem kunagi nähtud . Muudatuste olemus oli lihtne : Kuna Trotski kujutas nüüd endast riiki ja keskvõimu – kuulus kõik natsionaliseerimisele . Iga päev tõi midagi uut . Küll suleti börs , küll hävitati pärimisõigus . Pangad ja tehased kuulutati natsionaliseerituteks . Isegi kalapüügi laevastik osutus natsionaliseerituks . Keelati maa eraomandus . Võeti vastu seadus , mille alusel suleti kõik konservatiivsed ajalehed . Kuld annulleeriti ja kuulutati väärtusetuks . Kohtud asendati revolutsiooniliste tribunalidega , milles iga kodanik võis täita kohtuniku , või advokaadi rolli ja kes väljutasid mahalaskmis otsuseid ilma mingi viivitusega . Loeti kehtetuks ranged seadused abielust ja lahutusest , need asendati uute , ülimalt lihtsustatud protseduuridega . Igivana vene kalender asendati lääne eeskujuga ja visati välja tähed iidsest vene tähestikust . Õukondlikud auastmed visati käibelt välja , nende asemel hakati kasutama sõnu „kodanik“ ja veelgi tihedamini - „seltsimees“ . Muudatused puudutasid ka religiooni . Kirikud lammutati , pühamehi tapeti , kirikumaad rekvireeriti . Käisid visad jutud , et sellele panis käe külge juudid . Enamgi veel , sünagooge alles hakati rajama . Juudale , kes Kristuse müüs , püstitati mälestusmärk ja vaevalt püsiv enamlaste valitsus , saatis juba juutidest vabatahtlikke Palestiinasse , ehitama juutide riiki Balfurskoi deklaratsiooni toetuseks , mis oli juutide poolt välja antud 2 novembril , peaaegu üheaegselt Oktoobri riigipöördega Petrogradis . Maailma esimene seadus , mis karistas surmanuhtlusega juutide kohta käivad anektoodid , oli Trotski poolt antud 1918 aastal , kes enda praktilistele , kaitse ja transpordi rahvakomissari kohtadele , võttis endale ka religiooni . Samuti organiseeris Trotski kampaania kiriku rikkuste konfiskeerimiseks ja

oli „Glavkontsesskomi“ esimees , mis kiirelt andis välja välismaistele kompaniidele kontsessioonid vene maavarade haldamiseks . Kui lugeda päris algusest , siis Trotski oli : Petrosoveti esimees , VRK esimees , Organiseeris VZK , oli esimene välisminister , Kaitse ja laevanduse Rahvakomissar , Revolutsiooninõukogu esimees , transpordi rahvakomissar , Peakonfiskeerijaks kiriku rikkustele , „Glavkontsesskomi“ esimees ja nii räägib Trotski ise oma autobiograafia teises köites : Minu elu „ : Ma olin tõeliseks organiseerijaks ja juhiks üle tosinas erinevas kompaniis ja komissariaadis „ . Faktiliselt valmistasid ette ja viisid revolutsiooni läbi juudid . Mõlemad Karl Marxi vanaisa olid rabid aga Lenini vanaisa oli samuti juut . Kas Jakov Sverdlov , esimene Nõukogude valitsuse juht , polnud mitte samuti juut , aga diktaator Trotski ise ? Kuid enamik inimesi ei teadnud sellest ja uskus , et juutidega saab koos elada , nagu nad ka varem on elanud . See , et Lenini kaasdiktaator Trotski oli juut , tundus parteile loomulik , kus praktiliselt kõik liikmed olidki juudid , nende osa kogu rahvastikust aga moodustas vaid 1,8 protsenti . Lasaril tuli hoida kõrv kikkis . Kas toetab elanikkond revolutsiooni , mis kokku traageldatud juudi rahva poolt ? Kusagil sisimas ta juba teadis vastust , jäi vaid üle otsustada , mis tal endal tuleks ette võtta . Seni aga tuleb ujuda vooluga kaasa ja jääda pinnale .

Lasar valiti Kolmanda istungjärgu esimeheks Mogiljovi provintsinõukogu poolt . Menševikud visati organisatsioonist välja ja gruppi moodustasid ainult „puhtad“ enamlased . Üheks efektiivseks parteilise populaarsuse saavutamise mooduseks sai „näitlike agitatsioonide“ organiseerimine suurtes linnades . Selleks ettevõtmiseks kaasati veoautod , trammivagunid ja muud liikumisvahendid , mis uulitsatel tsirkuleerisid . Need riputati harilikult täis lühikeste propagandistlike loosungitega . Moskvast võis üheaegselt toimuda , kuni 60 sellist „ettevõtmist“ . Petrogradis – umbes kakskümmend . Riiki mööda kurseerisid „agitatsiooni rongid“ ja jõgedel „ agitatsiooni aurikud“ . See uus propaganda meetod kutsus ellu , nagu kriitikud väljendasid , „uue kunstivormi „ .

Enamlaste „Pravda“ jätkas „ kruvide kinnikeeramist“ : „ Rahvas nõuab , et me võtakisme kogu võimutäiuse enda kätte ja viiksime sisse raudse korra riigis . Ja saagu siis nii ! Me võtame vastu selle võimu , alludes rahva nõudmisele . Kuid see pole lihtne ülesanne , sest meil tuleb revolutsiooni vaenlased ja saboteerijad kindla käega laiaaks litsuda . Nad unistavad Kornilovi diktatuurist . Anname siis neile asenduseks Proletariaadi diktatuuri !“ .

Tohutus riigis toimus sedavõrd palju sündmusi , et polnud võimalik kõiki korruga jälgida . Kiiev sai uue võimu kehastuseks . Lasar nägi selgelt , et revolutsiooniline läbimurre kindlustati nende inimeste poolt , kellega ta enne revolutsiooni külastas valitsusevastaseid koosolekuid . Need inimesed panid uue võimu kaitsele kiievi tehase „Arsenal“ töölised . Kõik toimus nimelt nii , nagu Trotski tollal rääkis . Enamlastevastase Ukraina valitsusega , mis võttis esialgu kõik enda kontrolli alla , kirjutati alla vaherahu . Esseerid panid ette anda maa eraomandusse , samas , kui enamlased tahtsid kogu maa natsionaliseerida . Lasar pani ka oma käe vaherahuleppele alla . Kogu Ukrainas hakkas ta tagant tõukama enamlaste poliitikat , andes endast kõik , et olla enamlastele pidevalt nähtav . Ta pidas meeles , et vaherahu – on ajutine nähtus . Trotski ei lähe kunagi sellele , et jagada Leniniga võimu . Vaherahu omas vaid paberi jõudu ja oli tingitud vaid hetkeolukorrast , nagu ka kõik ülejäänud . Kogu maailm , mida Lasar tundis , osutus kokku varisenuks , oli vaja ehitada uus . Tema , Lasar , peab tingimata osalema selle uue maailma vundamendi asetamisel . Ainult nii saab ta võita enda koha päikese all . Aga seni , vallutas Lasar edukalt parteilist reputatsiooni . Ta valiti Asutava Kogu saadikuks enamlaste fraktsiooni poolt . Ja mis veel eriti tähtis , ta suundus Petrogradi , Kolmandale Ülevenemaalisele Nõukogude istungjärgule . See tähendas , et tal tuli oma silmadega näha seda , mida ta varem luges vaid ajalehtedest . 1917 aasta detsembris suundub ta Petrogradi . Sel korral ei tulnud tal kohelejäudmiseks kasutada juhuslikke sõigukeid ja valedokumente . Taas sai temast lasar Moisejevitsš Kaganovitš . uus valitsus kindlustas talle rongipileti , mis viib ta läbi Mogiljovi , Orša , Vitebski ja edasi põhja . Igas jaamas nägi ta tohutuid rahvamasse . Tundus , et kogu elanikkond sõidab kuhugi teise kohta . Rong oli spetsiaalne ja täidetud kogu Venemaa lääneregiooni delegaatidega . Sel ajal , kui ümberringi Venemaa elanikkond suri nälga , oli rongis „toiduainete vagun“ . Tphitud mäed nn. „pealinna salatit“ asetati alumiiniumkausesse ja jagati ringi . Lasarile meeldis salat väga . See koosnes kartulist , kurgist , porgandist , sibulast , hernest ja

keedumunadest , mis majoneesiga kõik segatud . Juhtus ka singitükikesi ja kanaliha tükke . Lasar kuulis , et see on populaarne petrogradi toit . Ehkki juba paari tunni pärast enamust reisikaaslastest avasid viinapudelid , jõi Lasar ainult teed ja isegi sidruniga ! Tundus , et uus võim võttis inimestelt kõik toiduained ja toitis ainult neid , kes teda teenisid . Möödanikus püüdis Lasar võistelda teistega selles , kes rohkem juua suudab , kuid tal ei olnud selles „võimeid“ . Harilikult ajas viin ta lihtsalt iivendama . Nähtavasti see seletus pärilikkusega , sest enda lapsepõlves , oma juudi ringkonnas , ei näinud ta joomarlust . Enamus Kabana elanikest jõid topka veini laupäeviti . Harva , kus keegi võis endale lubada juua rohkem tavalisest , kuid juudid ei joonud kunagi nii , nagu see oli levinud venelaste seas . Alkohol oli „normaalseks“ vene elu nähtuseks . Seepärast oli Lasaril tähtis „osata hoida kampa „ pudeli veini taga , kuid ise jõi ta mõõdukalt . Uute tuttavatega vesteldes , möödus reis üldiselt meldivalt ja aeg möödus märkamatu . Väsitas ainult rahvarohkus . Enamus Lasari kaasreisijaid polnud enne seda iialgi Petrogradis olnud . Kõik tundus neile uue ja erilisena ja nad ootasid kannatamatult kohtumist pealinnaga . Vaguni akende taga ujusid mööda lohutamatud pildid vene tegelikkusest . Sõda ja revolutsioon jättis kõigele oma pitseri . Külad olid kas maha jäetud , kas süüdatud ja neis oli alle ainult mõned elanikud , kes varjusid poollagunenud hüttides . Aeg-ajalt lülitus Lasar ümbritsevast melust välja ja vaatas aknasse , püüdes tabada inimeste silmavaadet , kes tervitasid punaste lippude ja plakatitega , möödasõitvat istungjärgu delegaatide erirongi . Ta püüdis leida tuttavaid nägusid , kellega kunagi koos töötas , eksles mööda riiki ja kellega koos elas . Esmakordselt paljude aastate tagant meenutas ta oma perekonda . Ta ei teadnud , mis nendest oli saanud . Tema ema , isa ja Rosa elasid kusagil mujal . Kuid ta tunnetas , et nad on veel Venemaal , ehkki polnud selles täielikult kindel . Keegi rääkis talle jõuka nahatöötaja kõlavatest kihlustest Mosõris . Perekonnanimi oli Kaganovitš . Kirjelduse järgi võisid need olla onu Ljovik ja Morris , kuid sündmus toimus palju aastaid tagasi . Tema läinudaastane sõit Mosõrisesse , ei selgitanud midagi . Ainus , kes võis pere saatusest teada , oli Mihail . Temast sai Arsamasi Revolutsioonikomitee esimees . Ja Lasar kahtlustas , et ka Juri pidi kusagil läheduses asuma .

Kolmanda reisipäeva varahommikul jõudis Lasar Petrogradi . Kui rong lähenes perroonile , nägi ta kohe , miks see linn oli sedavõrd kuulus . Peale Kiievi polnud Lasar juhtunud käima suurlinnades . Ta väisas vaid külakesi ja väike linnakesi , mis ei paisnud välja elegantsi ja iluga . Nüüd avanes ta ees sadu silde , väikesed ja suuri , lihtsaid ja elitaarseid , mis sidusid arvukad saared ja saarekesed linnaks . Ta nägi oma proportsioonidelt suurepäraseid losse , avaraid väljakuid , taevasse püüdlevaid kirikutornide piike , gigantseid katedraalide kupleid ja klassikaliste kujudega parke . Kõik nähtu vaimustas teda ja tekitas tugevaid muljeid . Isegi nüüd , vaatamata läbitungivale tuulele ja hallile sombusele taevale , rõhus linn oma suurepärasusega . Delegaadid majutati linna erinevatesse rajoonidesse , kuid enamust osutusid Smolnõi Instituudi hoones olevaiks , suurejoonelises ehitises , valgete sammastega , mis kaua aega teenis õukonnaperedest pärit tüdrukute koolina . Sõjarevolutsiooniline komitee , Trotskiga eesotsas , haaras kohe saabudes enda käsutusse kogu Smolnõi hoone . Kõikjal seisid välivoodid ja Lasar hõivas kohe ühe neist otse koridoris . Mugavus seisnes selles , et lähedal oli suur aken , läbi mille sai imetleda Smolnõi kloostri ilu , suurepärasest , sümmeetrilisest , arhidekt Rastrelli XVIII sajandi ehitist , teostatud õrnades valge-helesinistes toonides . Lasar otsustas võtta linnalt kõik , mis võimalik , vaatamata sellele , et ta päevad ja isegi ööd on hõivatud lõpututest miitingutest , vaidlustest Venemaa tuleviku kohta . Tal seisid ees kohtumised uute inimestega ja oli tähtis meeles pidada kõik uued näod , seoses nende nimede ja reputatsiooniga .

Oma esimesel päeval jalutas Lasar Nevski prospektil , mis sai pealinna peamagistraaliks linna asutamise ajast . Väljavenitatud sirge , kuue kilomeetrine liin .

Lasar kuulis jutte sellest , et revolutsiooni auks nimetatakse Petrogradi peatänav ümber Oktoobri prospektiks , kuid räägiti samuti , et vaatamata kõikidele muutustele , jääb igalühele ta alaliseks Nevski prospektiks . Eelkõige kuulub Nevski linnale ja tema elanikele ja mitte mingisugused kiired dekreedid ei saa muuta seda fakti . Lasar läks Kaasani katedraalist mööda , mis oma arhidektuurilt meenutab Püha Peetruse Katedraali Vatikanis . Katedraal omab suurepärasest kolonnaadi , 136 -st korintose sambast . Lasari , kes oli esmakordselt sellises suures linnas , hämmastas kirikute ja katedraalide , mälestusmärkide , sildade ja kapluste rohkus . Mule tugevnes mõttest , et nüüdsest on see linna kogu maailma tähelepanu keskpunktis . Vahetevahel tundus talle , et näeb rahvamassis Trotskit , või isegi Leninit , kuid alati osutus , et ta eksis . Petrograd tekitas tohutu mulje lasarile . Ta kujutas ennast juba siin elavana , kuid esialgu tuleb mujale kolida sellest koridorist , kuhu ta elama asutati . Ta naases Smolnõisse , kui juba pimenes . Ta kahtlustas , et lasi mööda mingid selle päeva koosolekud , kuid esmakordselt ei pannud see teda muretsema . Tal oli tähtis teada saada kus ta asub . Talle tähendas ümbritev palju ja alles tutvunud sellega , võis ta keskenduda oma siseasjadele . Liginedes oma välivoodile , nägi ta sel istuvat mingit inimest , kes kirja kirjutas . Lasari silmad haarasid fraasi „ Mu kallim Katja“ . Inimene , kes kirja kirjutas , oli vähemalt viisteist aastat Lasarist vanem ja esitles ennast Kliment Jefremovits Vorošhilovina , saabunud siia Luganskist (tõlgi märke . Kliment Jefremovits Vorošhilovi naine oli Jekaterina Davõdovna , neiupõlve nimega Goldha Gorbman) . Ta jutustas , et revolutsiooni ajal oli pealinnas Ismailovi polgu koosseisus aga hiljem saadeti ta Luganskisse kommunistlikku parteid looma . Ta jutis linna parteiorganisatsiooni ja oli valitud Ülevenemaalise Täitevkomitee liikmeks . Nüüd naases ta Petrogradi tähtsa isikuna – delegaadina .

Uus tuttav oli korraliku välimusega , ta lainelised juuksed hõrenesid juba veidi . Tal olid peened vurrud suure nina all . Lasar tundis kohemaid temas ära „enda“ inimese . Tal oli trimmis figuur . Erinevalt Lasarist , kes tugevalt tüsenes , oli see inimene heas füüsilises vormis . Ta ei tekitanud eriliselt haritud inimese muljet , kuid tal oli eriliselt nakkav naeratus . Ta paigutas vestluskaaslase enda juurde . Lasar arutles mõttes , kuidas see julge inimene , sellise teenistusliku nimekirjaga enemlaste eest , saaks olla talle kasulik .

Vorošhilovi taga seisis lühike , musta kahupeaga mees , samasuguste mustade , uljaste keerdus vuntsidega . Ta esitles end kui Ordzhonikidze ja oli samuti talupoja välimusega . Ta oli kahtlemata naljamees . Ta ümber kogunesid mõned inimesed , nakkavalt naerdes ta anektootide üle . Orzhonikidze rääkis anektoodi järel , ega kavatsenudki peatuda . Vaadanud tema järele mõned minutid , mõistis Lasar – kuni kõik naersid , ei jätkanud see juttu . - Lasar Moisejevits ? - küsis Vorošhilov . Lasar noogutas . - Ma tõin teile tervitused teie vennalt Arsamasist . Ma sõitsin teel siia Arsamasist läbi . Üldiselt oleks Mihail samuti pidanud sõitma , kuid haigestus . Lasar süngestus . - Kuid te ärge muretsege , pole midagi tõsist . Ainult külmetus . Tavaline asi – vene talv . Kui vaid saaks teha ilma ! Vorošhilov naeratas . Ma siin kirjutasin naisele kirja . Aga kuna mu kaaslane okupeeris mu voodi ja lõbustab enda naljadega teisi , maabusin ma teie omal . Loodan , et te pole vastu , ah ? Vorošhilov noogutas Ordzhonikidze poole , kes rääkis järjekordset nalja , kuigi ta kuulajaskond vähenes . - Te olete nähtavasti siin esmakordselt a ? Teil , on nähtavasti küsimusi , a ? Lasar lõdvestus ja istus välivoodi äärel . - Üldiselt , mul pole selge , kes on kes . Kogu aeg kuulen ma perekonnanime Rosenfeld , Trotski äia . See on mis , perekondlikus või ... , - ta pöördus ja madaldas häält . - Või liialt palju meie juute ? Vorošhilov

itsitas . - Ei -ei . Lubage ma seletan teile . Esiteks , - see on Lev Borisovits Kamenev . Ta tegelik perekonnanimi on Rosenfeld . Ta on samuti juut . Ta kirjutab Lenini eest artikleid ja redakteerib neid . Räägitakse , kui Lenin hakkab tegema oma artiklite kogumikku , siis hakkab seda tegema ainult Lev Borisovits Kamenev . Kamenev on Trotski sugulane , Trotski õemees . Teine , kellest te küsisite , on samuti meie – Grigori Jevsejevits Sinovjev , tegeliku nimega Ovsei-Girš Aronovits Radomõslskii – Apfelbaum . Ta on Lenini lähim abiline ja tema kõikide kirjutiste redigeerija . Kas pole vahet a ? Üks tegeleb Lenini isiklike paberitega ja teine tegeleb samuti Lenini isiklike paberitega . Vorošhilov vaatas ümberringi . Päev lähenes lõpule ja koridor täitus kiirelt delegaatidega , kes naasesid erinevatelt koosolekutelt . - Nad on mõlemad juudid , õigus ? Vorošhilov noogutas vastuseks . - Kuid on veel kaks vavoriiti . Üks on samuti meie . Võibolla , teil on tulnud ette Nikolai Nikolajevits Buharini nimi . See on Trotski parem käsi . Ta oli temaga kogu aeg ameerikas koos . Nad olid seal „Novõi Mir „ kaastöölised . Pärast oli ta Jaapanis . Ei tea , kuidas see on seotud , kuid teda peetakse üheks juhtivaks enamlaste teoreetikuks . Ta tegi pausi . - Ja on üks mittejuut – Koba . Räägitakse , et ta omab Leninile suurt mõjujõudu . Kuid ma ise ei tea sest midagi . Eeldatavalt oli ta üks partei peamisi löömamehi , „parteiline vastuluure“ ja seetõttu kõigest ja kõigest teab . - Aga kuidas ta välja näeb ? - Küsis Lasar . Sel hetkel sekkus vestlusse Ordzhonikidze : Josif Vissiarionovits – pole ühegi parteijuhiga sarnane . Ta on grusiin , mis teistele on iseenesest juba piisavalt halb . Ta on tihke , veidi kolakas-haiglaslik nahk ja kollakad silmad . Ordzhonikidze norsatas : - Tal on uhked vuntsid ja- Ta kummardus ettepoole ja sosistas vandenõulase toonil : - Mustad küüned . - Selle peale Ordzhonikidze naaldus tagasi ja hirus nagu hobune . Kõik teised hirusid samuti .

Nõukogude istungjärg avati järgmisel päeval . Lasar määrati VZIKa Vene Nõukogude Föderatsiooni koosseisu . Ta ei teadnud , kuidas see juhtus , kuid haarates peale kinnitamist pilguga saali , nägi ta talle suunatud inimese nägu , keda kõik Kobana tundsid . Lasar tervituseks noogutas talle , kuid se ei vastanud , vaid nagu Lasarile tundus , muigas vaid vuntsi . Ta tahtis esialgu Vorošhilovilt küsida , kes tema kõrval istus , kas pole ta enda määramise ees tänu võlgu Koba mõjule , kuid mõtles hiljem ringi . Kui see inimene soovib teda , Lasari , edutada , siis las nii lähebki . Tema enda poolt oleks rumal vastu punnida , parem juba nautida uut ametikohta , missugune see siis ka poleks ja talle meeldima hakanud pealinna . See nauding osutus aga väga lühikeseks . 1918 aasta jaanuari algul ajasid enamlased Tauria paleest välja rahva poolt seaduslikult valitud Asutava Kogu . Aga varsti , kuna Petrogradis oli juba kõik maha surutud ja oli vaja laiendada oma mõjujõudu edasi Venemaal , aga Petrograd asus tohtu Venemaa äärel , sõitis enamlaste valitsus üldse Moskvasse , Kreml . Taas osutus Lasar rongis olevaks , kuid seekord sõitis ta kagu suunas . Ja vaat ongi Kreml . Iidne kindlus . Lasar seisis künka otsas , kustkohast avanes vaade Moskva – jõe . Ta jalutas Sobornõi väljaku munakivikattel , kus asuvad Uspenski ja Arhangeliski katedraalid , Relvapalat . Katsus käega tsaar-suurtükki . Kohe selle taga tõusis kollase hoone kolmnurkne vorm , endine tsaari senat . Nüüd asus selles uus Nõukogude valitsus . Ümberringi olid ka teised hooned , kuid Lasar oli juba küllalt näinud . Kreml mõjus oma suursugususega . Kunagi varem polnud Lasar näinud sellist kirikute ja katedraalide kogumit , üks uhkem teisest , ehitud hindamatute vääriskividega , ikoonidest kullatud kupliteni . Ta asus elama väikesesse toakesse pööningul , mis asus Rõbinski põiktänavas , täiesti Moskva kesklinnas , Rasina kõrvaltänavas . Siin asusid kalapoed . Lasarile ei meeldinud see koht . Talvisel ajal lebas kala jääste koorikutena ja oli lumega kaetud . Kalahais tekitas tal okstunnet , lisaks oli läheduses Sarjade , kõdu ja kuritegevuse rajoon . Kuid varsti sukeldus ta töösse organiseerides Töölise-talupoegade Punaarmee .

Võim Venemaal muutus , kuid situatsioon jäi samaks , riik oli endiselt Saksamaaga sõjaseisus . Seepärast oli esimeseks asjaks , see probleem lahendada . Saksamaa pakkus ka ise rahu , paludes Poolale , Baltikumile , Soomele ja Ukrainale möödaminnes iseseisvust . Trotski keeldus sellistel tingimustel rahulepingule alla kirjutamast . Lenin aga käis peale , arvates , et teistsugust väljapääsu pole . Kui sakslastega rahuleping ei saaks alla kirjutatud , siis nõukogude valitsus peaks sakslastega sõdima . Aga milliste jõududega , arvas Lenin , kui enamlased ise lammutasid regulaararmee ja rinde ? Armeed ei eksisteerinud . Kes ta lammutas ? Enamlased . Kuid Trotski , kelle plaanides oli maailmarevolutsioon , kaasaarvatud Saksamaal , ihkas nüüd just sakslastega sõja jätkamist , et miljonite vene sõdurite elude hinnaga tuua Saksamaale enda enamlaste revolutsiooni ja saada absoluutseks diktaatoriks mitte ainult Vene Impeeriumis , vaid ka kogu Euroopas . Trotski üleüldse polnud kunagi , millegagi kitsi .

Lasari pahameeleks , tervitas Ukraina röömuga saksa rahuettepanekut . Situatsioon teravnes , Lenin seisis kindlalt oma nõudmiste eest ja Saksamaaga rahuettepanek kirjutati alla . Kuid nüüd pörkus uus valitsus teise probleemiga . Peale verist Asutava Kogu laialiajamist , millele väga lootis vene rahvas , algasid riigis massilised vastuhakud uuele rahvavastasele enamlaste valitsusele , kes võtsid kõik ära , lasid kõik järjest maha . Seepärast võttis Trotski endale regulaararmee loomise , mis alluks enamlastele . See oli sel hetkel kõige tähtsam töö , töö enamlaste regulaararmee loomisel , millele anti nimeks Punaarmee . Miks see oli taas Trotski ? Seepärast , et juba Petrogradi saabumisest peale , ei lasknud Trotski enda käest relvastatud inimeste juhtimist , mille esialgse selgroo ta tõi kaaasa NY -st . Need olid NY Trotski gängsterid , kes tegid Petrogradis riigipöörde , need olid Trotski gängsterid , kes asutasid VZK ja lasid Petrogradi maha , Asutava Kogu laiali ajamisel , need olid NY , nüüdsest juba – Trotski „punased läti kütid“ , kes asusid Punaarmee etteotsa . Lenini poolne Bresti rahulepingule allakirjutamine täitis Trotski kannatustekarika ääreni . Ta otsustas Leninist vabaneda . 1918 aasta suvele , oli määratud riigipööra , mille tulemusel pidi võim täielikult Trotski kätte minema , aga Lenin ja tema järgijad pidid saama kõrvaldatud . St. - see oli puhtalt trotkistlik mäss .

Lenini ja Trotski vahe oli täiesti lihtne . Lenin juhtis ainult oma enamlaste parteid , kuid Trotski järgi läks enamus juute , sõltumata sellest , millisesse parteisse nad kuulusid . Trotski polnud mitte kommunistlik juht – Trotski oli kõikide juutide juht , seepärast allusidki talle peaaegu kõik juudid , sõltumata parteilisest kuuluvusest . Kaks Trotski inimest : juuditar Maria Aleksandrovna Spiridonova ja juut Boris Savinkov , esseeride partei nimel , valmistasid ette 1918 aasta suveks relvastatud mässu . Mässu eesmärgiks oli Lenini kõrvaldamine ja tema Trotskiga asendamine . Trotski ise oli juht , st. sedavõrd suur figuur , et ta , läbikukkumise puhul , pidi jääma väljaspool kahtlust . Seepärast , kõik käsud mässajatele tulid mitte otseselt Trotskilt , vaid läbi läneriikide saadikute Moskvas , nimelt : briti saadiku Lokkarti ja USA , Prantsusmaa Nylansi ja Frensise) . Sel juhul , sellised sündmused : Saksamaa saadiku Mirbahi tapmine ja Leninile atendaadi tegemine , millele kaasnesid relvastatud mässud Moskvas ja Petrogradis , olid osakesteks juba käivast riigipöördest . 1918 aasta suvel oli Moskvas Rosenbljum – Reili ja palus Leninilt

audientsi . On täiesti võimalik , et ta pidi Lenini audientsil maha laskma . Kuid audientsi tall ei antud . Egas asjata polnud inglise saadik Lokkart arreteeritud ja tal oli vastastamine Fanny Kaplaniga . Lokkarti arestiga kukkus trotskistide mäss läbi . Trotski pidi tegema nägu , et teda see ei puuduta . Kõigile teatati , et need on kõik nõukogude valitsuse vastased üritused ja sel ettekäändel keeras Trotski veelgi rohkem kruvisid halastamatul Venemaa elanikkonna hävitamisel . Vahetud riigipöörde läbiviijad Savinkov ja Reily põgenesid välismaale , Spiridonova aga mängis hullu ja ta pandi haiglasse , Kaplan lasti kiirelt maha , aga Lokkarti lasi Peters vabadusse . Trotskistid ei jätnud kunagi võimu usurpeerimise katseid . Kui Lenin suri , saabusid Venemaale taas Trotskile abiks Savinkov ja Reily , kuid Dzeržinski , Lenini inimene , võttis nad väärikalt vastu , mille eest maksiski oma eluga . Ja sel korral samuti , Savinkov ja Rosenbljum- Reily ei teinud riigipööret endale , vaid Trotskile võimule tulemiseks . Kui järjekordne trotskistide mäss , kuulus „operatsioon „ Trest“ , läbi kukkus , tapeti Savinkov ja Rosenbljum-Reily ja mitte mässust osalemise eest , vaid , et nad ei annaks välja Lvov Davõdovits Trotskit . Sellest lähtuvalt , legend Boris Savinkovist , kui kartmatust revolutsionäär – pole mitte midagi muud , kui üks paljudest legendidest . Savinkov oli harilik välismaine agent ja provokaator .

1918 aasta kevadel tehti Lasarile ülesandeks osaleda esimeste Punaarmee rühmade loomisel . Kiirelt oli vaja luua tohutu , võitlusvõimeline armee . Lubati isegi kaasata endisi tsaariarmee ohvitseri . Riigile oli vaja kogenuid sõjaväelasi . Suvel oli Moskvas mäss . 30 augustil tehti Leninile atendaat , kuid ta jäi ellu . Järgmisel päeval tapeti Moissei Uritski , Kes juhtis Petrogradi VZK . Kõik palgamõrvarid , Kaplan ja Kanegiser , olid juudid ja Trotski inimesed . Trotski kontsentreeris võimu enda kätte ja tegutses kiirelt . Lasari vaimustas selle inimese lõputu energia . Peale mässu läbikukkumist , et endalt kahtlusi kõrvale juhtida , arreteeris Trotski kümneid tuhandeid inimesi Moskvas ja Petrogradis . Kõik nad lasti maha . Lasar nägi , mis toimus . Trotski alustas võimuvõitlust Leniniga . Ta ei kavatsenud kellegiga oma absoluutset võimu jagada . Kaksikvõim teda ei rahuldanud . Kuid Lasar ei kõhelnud , küsimus „kellega olla“ oli tal juba ammu otsustatud .

1918 aasta lõpuks saadeti Lasar Nišni Novgorodi , mitte kaugele Arsamašist , kus töötasid Mihail ja Juri . Lasar meenutas nüüd tihti oma vanemaid vendi . Võibolla tõuks teda sellele see , et nägi enda ümber palju pereinimesi . Nišni Novgorodis tuli tal hakata kohaliku Komitee agitaatoriks . Ta ootas ainult meeldivat sellest uuest ametikohast . Siia sõitsid kokku paljud enamlased ja Nišni Novgorod muutus kiirelt enamlaste tugipunktiks ja Punaarmee väeosade loomise baasiks . Peale selle , teda ootas kohtumine ammuse tuttavaga , Nikita Sergejevits Hruštšoviga , keda polnud mitmeid aastaid näinud . Hruštšov oli nende aastatega vähe muutunud . Ta endiselt rohkem sõi , kui rääkis . Sellest momendist , kui nad kohtusid ja alustasid tööd Punaarmee organiseerimiseks , mõistis Lasar , mis seda inimest liikuma pani . Täis söönud , langes ta heasse meeleolusse ja alustas ilgete naljade tegemist söökla , personali ja söögi kohta mida ta sekunditega kugistas . Nooruke tüdruk , keda Lasar nägi koos temaga nende viimasel kohtumisel ja kes , nagu räägiti , oli ta naine , oli kuhugi kadunud . Vastuse asemel tema asukohast , nägi Lasar vaid kasvestleja eemalolevat pilku . (Hruštšovi esimene naine suri 1919 aastal . Tõlk) Vähe , kui keegi parteilistest töötajatest , oleks tahtnud selle kiilaneva paksu inimesega tegemist

teha . Nad lugesis teda robustseks ja kasvatamatuks . Lasar teadis samuti nendest puudustest , kuid talle oli samuti teada ka enneolematust Hruštšovi töövõimest ja peamine , temale võis alati loota . Aeg-ajalt leidusid sellele ka kinnitused . Nikita Sergejevits osutus alati seal olevaks , kus teda Lasar vajas . Ta täitis valmisolekuga selle , mida tal kästi ja eelistas varju jääda . Ei , sellised inimesed , nagu Hruštšov , olid haruldased enamlaste seas . Väga paljud armastasid rääkida , mitte tööd teha . Enamus tahtis ainult loorberitel puhata , ei tea milliste teenete eest . Oli palju kavalaid ja ebasiiraid inimesi , kuid nad kõik omasid piisvalt karastust , et pöörata kogu kavaluse enesele kasuks . Ainult üks inimene ei mahtunud sellesse kategooriasse ja Lasar lootis teda täna õhtul näha , Nišni Novgorodi restoranis „Natsional“ . Tundus , et igas Venemaa linnas oli millegipärast oma restoran , nimetusega „Natsional“ . Ja ta tõepoolest nägi teda , istumas kusagil kõrval , seda tuttavat pisikest inimest , peente vurrudega . Tal oli kõhn kehaehitus , aga ta silmad , tundus , et vilasid närviliselt . Ta istus teise mehe kõrval , temast kuus – seitse aastat noorema , kuid kel juba nähtav hall väikeses habemes . „Vaat seal , - ütles Lasar Nikitale , sõrmega näidates lauale , mille taga need kaks istusid . - Vaat seal . Ma rääkisin sulle „ . Lasar suundus otse lauakese juurde . Ta haaras tooli seljatoest , millel kõhna kehaehitusega mees istus ja raputas seda . Inimene kavatses tõusta , kuid Lasar tõukas teda jõuga rindu . Siis nende silmad kohtusid . - See oled sina ! - hüüdis mees . - Sina ! Vastuse asemel kostus naer . - Mihail , raisk , sa tundsid mu ära ? Kask venda embasid üksteist kõvasti . Mihailil oli seda kergem teha , ta armastas alati publiku ees esineda , erinevalt temast . Lasar ilmutas harva oma tegelikke tundeid , see juhtus ainult siis , kui Moskva sõitude ajal avanesid neile Moskva lähedaste paikade ilu . See puudutas teda . Tihedamini tundis ta ärritust , sügavat spontaanset viha , mida ei saanud avastada . Tal õnnestus edu saavutada , ta teadvustas seda . Seepärast , et ta oskas oma emotsioone hoida kontrolli all , erinevalt teistest , selliseid nagu Mihail , kes visklesid ühest äärmusest teise . Lasar märkas ka , et need , olles ülal , näisid olevat võimust ja käskimise võimalusest purjus . Nad andsid teistele käske , nagu oleksid ise selleks vaid sündinud . Seejuures pidasid nad end ülal sedavõrd suurelistena , täielikult veendunutena , et ainult neile üksi on teada absoluutne tõde ja et ainult neile on teada rahva tõelised probleemid ning kuidas neid lahendada . Mihail tutvustas oma vestluskaaslast . Selleks osutus 23 aastane inimene , nimega Nikolai Aleksandrovits Bulganin . Ta ütles , et sündis selles linnas , Nišni Novgorodis ja Lasar tundis kohe tema vastu poolehoidu . Bulganinil oli ümmargune nägu , punnis põsed säravate sinisilmadega ja ta tekitas mulje rahulikust , tasakaalukast inimesest . Tundus , et teda ei pane miski muretsema . Tal oli eesli habe ja juksed olid kõrgele kammitud . Bulganin kandis sõjaväevormi , mis oli kergelt suur talle . Suurema osa ajast püüdis ta naeratada . Mihail seletas , et Bulganin astus alle eelmisel aastal enamlaste parteisse , aga nüüd oli juba raudtee TK Moskva-nišegorodski suuna esimehe asetäitja . Lasarile tundus see väga imelik . Kuidas võib usaldada uustulnukat sellisele vastutusrikkale tööle , kui temast pole midagi peaaegu teada ? Lasar vaatas Hruštšovi poole ja noogutas kergelt . Ta kaaslane tegi kohe Bulganiniga mingit juttu ja Lasar sai lõpuks vennaga rääkida . Nikita aga räägib sellal Bulganiniga ja katsub teda läbi . Ta oskas seda teha .

-Sa näed hea välja , - alustas lasar . - jah , ka sina ei näe halvasti välja . Ma kuulsin su tööst Moskvast ja ka varem . - jah , ma olen Moskvast veel vähest aega . - Nikolai on su töödega kursis . Ta töötab Josif Vissarionovitsiga . Lasari silmad suurenesid . Jälle see nimi ! - Kobaga ? - küsis ta . - Koba on ta ainult kõige lähemate sõprade jaoks . Lasar vaatas Nikita poole , See oli haratud Bulganiniga jutuajamisest . Nüüd võis muuta jutuajamise teemat . - Aga mida sa tead meie omadest ? - ma arvasin , et sina räägid mulle midagi . Ise sa veel pole abielus ? Lasar naeris vastuseks : - Isegi ei tea , mis see on selline . - Aga mina olen abielus . Ja Juri samuti . Ta elab Arsamasis . Me mõlemad kohtasime seal oma naise . Ja mõlemad oleme aktiivselt seotud parteitööga , kuigi , pean tunnustama , minu ametikoht on palju tähtsam . Ma olen Sõja – Revolutsiooni Komitee Esimees .

Ta ajas uhkelt rinna ette . - See olin mina , kes soovitas Nikolai Bulganini parteiisse . Ja näed , kui kaugelt ta on jõudnud . Lasar mähkatas . Las Mihail mängib vanema venna rolli . Oli näha , et see meeldis talle . Kuid Lasar mõistis , et isiklikud saavutused ei saanud määrata edutamise kohalikes karistusorganites . Ei edu määrati ainult Moskvast , isiklike kontaktide alusel . Lasarile tundusid kõik parteiliikmed ühetaolistena , neid kõiki valdas üleolekutunne , nagu oleksid nad kõik järsku tsaarideks saanud . Naeruväärne ! - Aga Rosa ? - küsis ta . - Kus ta on , tead ? Lai naeratus levis üle Mihaili näo . - Minuga muidugi , - ütles ta enesega rahulolevalt . - Ja , - hakkas Lasar küsima , kuid nähes Mihaili langetatud silmi , vaikis . - Rosa räägib ise kõik sulle . Onu Ljovik on Ameerikas , Morris samuti ja tema naine . Võib olla , sa isegi ei mäleta . Hana Gutmanit Kišinjovist . Nad mõlemad tutvusid Mosõris ja abiellusid . Aga nüüd on ta Ameerikas . Tundub , et on hästi sisse seadnud . Tegelevad riiete õmblemisega . Kes teab ? Võib olla nüüd on juba kapitalistid . Sa ju tead onu Ljovikut . Paistab , et nad elavad NY-s , kuigi keegi rääkis , et nad kolisid Philadelphiasse . Lastest ei tea ma midagi .

Ta kavatses oma jutustust jätkata , kuid , vaadanud noorema venna näkku , otsustas peatuda . Mihail ohkas ja vaatas Lasari silmadesse . - Ma ei tea paljutki . Rosa leidsin ma Suraše haiglas töötamas . Ta rääkis siis väga vähe . Kuid nüüd ei räägi minevikust midagi . Kõik , mida ma sain temalt saavutada , oli see , et ta soovib arstiks saada . Sellised unistused keset revolutsiooni ja keset sõda – see pole lihtsalt reaalne . Parem läheks mehele ja kasvataks lapsi . Parteil on ju värsket kaadrit vaja . Ma ei mõista teda .

Lasar noogutas . Ta pöördus Nikita poole . See jätkas Bulganiniga palavalt vaidlemist , millisesse suunda peaks nüüd riik minema . Ta on sõjaseisus , käis Nikita peale ja väga tähtis on kehtestada kord ökonomikas . Ta kutsus jäigale riiklikule kontrollile , eksproprieerimiste laiendamisele ja talupoegadelt leiva konfiskeerimisele , kellelt juba niigi on kõik võetud . Sõjakommunism , - oli Bulganini vastus . - Vaat mida te kaitsete , aga see viib kogu Nõukogude Vabariigi täielikule militariseerimisele enamlaste poolt . Ja enamlased saavad uuteks kindraliteks . Lasar juba teadis nendest juttudest . Nendest räägiti Moskvast palju . See mis viidi sisse nagu ajutine meede , jäi hiljem igaveseks .

Rosa polnud peaaegu üldse muutunud . Lasar märkas seda kohe , kui Mihail väikesesse korterisse sisenes . Ta istus kohvilaua ääres . Jelena Bulganina , Nikolai naine , oli samuti siin . Ta lõpetas just juudi mälestusküünalde süütamise , mis hõivasid terve nurgakese köögist , kohustusliku mälestuspalve „kadiš“ lugemisega . Lasar mõistis kohe , et Bulganini naine oli juuditar ja mõtles , et see asjaolu võiski

sedavõrd soodsalt ta mehe karjäärile mõjuda . (tõlgi märkus . Jutt käib Bulganini naisest – Jelena Mihailovna Korovinast) . Rosal olid endiselt paksud mustad juuksed ja sütitavad pigivärvi silmad . Ta oli veelgi ilusamaks muutunud . Rosa ei olnud eriti pikk , kuid temast lähtus mingi jõud ja see polnud mitte ainult füüsiline . Lasar võis näha ta tugevaid ja sihvakaid jalgu , kuid nendes oli veel mingi sisemine jõud . Kogu õhtu ta vaikus , kuigi tal oli meeldiv taas Lasari näha . Talle tundus , et ta pole veel määratlenud oma elu . - Ta vajab abi . Ta pidi veenduma , et tal on tugev tagala ja , et ta ise kontrollib situatsiooni . Lasarile meeldis selline lähenemine asjadele . See oli ka tema taktika .

Teised polnud nendesarnased . Mihail oma naisega olid maruvihased interventsiooni suhtes , küll laskusid nukratesse mälestustesse oma perede saatuse pärast . Juri sarnanes kõiges Mihailiga , Lasar isegi poleks Jurit märganud , kui poleks olnud seda pidevalt tossavat paberrossi , mida te kord süütas , kord kustutas , püüdes endale tähelepanu tõmmata . Rosa polnud selline . Ta ei rääkinud palju , kuid kui midagi ühisesse jutuajamisse lisis , oli ta mõte kaalukas , sõnad olid täpsed ja mõjuvad . Lõpuks läksid Bulganinid koju , vennad magama ja Lasar Rosaga said rääkida kahekesi , istudes väikese köögilaua taga . See mida ta ütles , tundus , et oli ammu ette harjutatud , sedavõrd sujuvalt ja rütmiliselt kostus ta jutt . - Meid sunniti Kabanast lahkuma . Keegi rääkis , et sakslased on juba lähedal . Keegi oletas , et meid asustatakse Venemaa sügavusse , eraldatakse elukoht ja antakse maad . Ühed rääkisid , et see on tsaari korraldus , teised – uue revolutsioonilise valitsuse käsk . Meil peaaegu polnud toiduaineid , isegi müüa ja vahetada polnud midagi . Isa jäi praktiliselt pimedaks , ta ei suutnud enam mind ja ema eristada . Kuid ise ei tahtnud ta seda tunnistada . Ta liikus majas , toetudes mööblile ja uksepiitadele , kuid midagi ei rääkinud . Hiljem ta lihtsalt jättis kõik konarused ja eenduvad kohad meelde ja me emaga jälgisime , et miski ei liiguks ega oleks teise kohta pandud . Tegime näo , et ei märka midagi . Rosa vaatas mälestusküünlaid , mis värelesid kööginurgas . Lasar vaatas samuti neid , kuid ei öelnud midagi . Ta ootas , las ta ise ütleb kõik . - Situatsioon halvenes . Kabanast olid peaaegu kõik laiali sõitnud . Igal päeval keegi asutas teele . Inimesed ei teadnud tihti , kuhu neil minna . Keegi sõitis põhja , keegi lõunasse . Nad olid justkui meie isa , ekslesid pimeduses , koperdades takistustele , kompasid neid . Ta sulges silmad ja naaldus tooli seljatoele . Talle meenusid erinevad üksikasjad . Lasar nägi , kuidas ta tervenisti värises , ja sai aru , et ta ei tahtnud temaga jagada piinavaid mälestusi . - Lõpuks , ka meie sõitsime ära . Me müüsimme kõik , mida ei suutnud kaasa viia ja sõitsime . Me püüdsime leida kodu , või kasvõi mingit kohta , kus oleksime võinud elama asuda , nagu ka tuhanded teised inimesed . Me otsisime midagi kogu aeg . Ma isegi ei tea mida nimelt . Meie kodu oli see , mida endaga kandsime . Ema ei tahtnud lahkuda oma kastrulitest , pottidest ja isegi taldrikutest . Rabi pojalt ostsime vana kronu ja rakendasime ta vana onu Ljoviku vankri ette , sa peaks seda mäletama .

Lasar mäletas hästi seda vankrit , millega onu Ljovik sõitis kaubaga ümbruskonnas ringi . Poisikesena tuli tal tihti sellel vankril magada , kui nad koju naasesid . Vahe , eriti külmadel öödel , soojendas ta end pehmete nahkade all , nagu teki all . Ta vaatas Roosat . Rosa vaikus , et anda tal võimalus meenutada . Ta noogutas tänutäheks ja

Rosa alustas uuesti jutustamist . - Imelik kuidas kõik toimub . Meil ei õnnestunud kaugele minna . Matsime ema teeäärsele põllule . Ma isegi nüüd ei tea , kuhu . Tal oli südamega halb . Ta rääkis hommikul , päeval tegi uinaku , aga õhtul lebas juba mullas . Miski ei ennustanud ta surma , ta isegi ei jätnud meiega hüvasti . Isa ei öelnud midagi . Mingid inimesed aitasid meid ja kõik . Ta näole ilmus naeratus . Nähtavasti , ta mõtles millelegi üheaegselt meeldivale ja valulikule . - Sa tead , ma isegi asetasin ta käed ühte taldrikusse . Kuidas sa arvad , kas tegin õieti ? Ta vaatas pingsalt venda . - Me jätkasime isaga teekonda . Asju oli üha raske ja raskem kanda . Isa vaikis endiselt . Ma arvan , et peale kõike juhtunut , ei öelnud ta mulle enamkaht sõnagi . Ta vaatas vaid tihti ringi . Ta nägi seda , mida soovis näha . Arvan , et ta jättis end sinnasamma teeäärsesse kraavi . Rosa peatus . - Ma teadsin , et Mihail elas Arsamasis , meile räägiti ja isa soovis kogu aeg elada vanema pojaga , nagu ta rääkis , „pärijaga“ . Ma otsisin Mihaili üles . See polnud keeruline . Sa ju tead , ta on tuntud inimene .

Ta vaatas millelegi . Lasar jälgis tema pilku ja nägi taldrikuid mis nägid väga tuttavlikud välja , suurt kastruli , mida juba lapsepõlvest mäletas , mis riiulil seisis . Mälestusküünlad olid juba peaaegu kustunud ja talle meenus see varajane hommik , kui ta Kabanast lahkus , aga aknal lõpetasid põlemise laupäeva küünlad . Rosa vaatas venda ja kui nende pilgud kohtusid , võis ta näha kuidas ta silmad veeldusid . Ta ei kontrollinud juba ennast . -Me läheme isa juurde homme ja viimetalles lilli . Rosa kattis näo kätega ja ta õlad vappusid nutust . Lasar vaatas kadiši küünaldele . Neil oli jäänud põleda vaid mõned sekundid .

3 PEATÜKK .

Kodusõda läks riigile väga kalliks . Ta pööras inimeste elu pea peale ja laostas Venemaa . See tapatalg viis kümnete miljonite inimeste elu . 1919 aastal saadeti Lasar Voroneši , kus koos teistega osales kindral Denikini vastastes lahingutes . . Nimelt siin õppis ta , kuidas relva kasutada ja kuidas sellega teisi tappa . Ta jättis meelde oma esimese ohvri . Ta lihtsalt tulistas revolvrüst inimeste gruppi ja nägi , kuidas keegi haaras kõrist ja surnult maha langes . See osutus sedavõrd lihtsaks .

Peale Punaarmee Voroneši vallutamist , määrati Lasar Kaganovitš kohaliku Revolutsioonikomitee esimeheks . Bulganin saatis isiklikult telegrammi Moskvasse , milles märkis ära Lasari eeskujuliku töö . See , kes võttis Moskvast otsuseid vastu , toetus sündmuste pealtnägijate informatsioonile . Oma uuel töökohal , alustas Lasar looma , regioonis tugevat parteilist struktuuri . Ta kordineeris enamlaste võimu kehtestamise tööd . Lasarist sai agitaator , selle sõna kõige otsesemas mõttes . Ta sõitis agitrongis mööda regiooni , „valgustades“ talupoegi revolutsioonist . Rong peatus erinevates jaamades ja Lasar veeretask välja valjuhääldi mehhanismi . Algul mängiti ergutavaid marsse ja hiljem loeti tuntud valitsusliikmete esinemisi ette , eelkõige Lenini . Sellistele miitingutele aeti talupoegi kogu ümbruskonnast . 1920 aastal hindas Lasar Kaganovitši tööd Partei Keskkomitee ja ta saadeti Kesk-Aasia regiooni , kui Turkmeenia partei keskkomitee liige . Ta kasvas kiirelt Töölise-talupoegade Turkestani vabariigi rahvakomissariks ja Taškendi linnanõukogu esimeheks . See aeg erines kiire liikumisega teenistusredelil üles . Ta osutus üheks

vähetest , kes teadis , kuidas on vaja ehitada organisatsiooni , ega kartnud tööd . Tema määramine Taškendi linnavalitsuse esimeheks , ei kutsunud esile mingit opositsiooni . Teda ümbritsevad inimesed ei omanud selliseid organisatoorseid võimeid ja töötahet . Teda hakkas juba ka Moskva toetama , mis tähendas palju ta positsioonide tugevnemisele . Ainus inimene , kes oli võimeline samasuguse kiirusega töötama , ekki mitte sellise produktiivsusega , oli ümmargune mees , paksude , nagu sardellid näppudega . Ta kujutas endast tüüpilist aparadi inimest , see oli Georgi Maksimilianovits Malenkov , kes omas fenomenaalset mälu . Ta tegeles Keskomitee jaoks kaadriküsimustega ja võis aidata erinevate inimeste edutamisele kaasa . Sel ajal töötas ta Ida ja Turkestani rinate poliitjuhtimises . Lasar leidis Malenkovi olevat huvitava vestluskaaslase . Ta oli võimeline täpselt ja korralikult kirjeldama olukorda riigis .

Teate , Lasar Moisejevits , on erinevus selle vahel , mida me Marxist varem kuulsime ja selle vahel , mida kuuleme praegu Leninilt . See kostub ereetiliselt , kuid erinevus on väga märgatav . Lubage mul teile tuua paraleele . Kooskõlas Marxiga , „Igaühelt – tema võimete järgi , igaühele – töö järgi „ . Kõlab sotsiaalses plaanis õieti . Kuid ma kuulsin , et leninlik rintsip kõlab : „Igaühelt – võimete järgi , igaühele – vajaduste järgi „ .

Lasar jätkas vaikimist . Ta kuulas tähelepanelikult , kuid ei suutnud määratleda , mida ta ise eelistaks . Ta aju haaras kahest sõnast „töö“ ja „vajadused“ . Kas tõepoolest saab neid ühte siduda ? Ta mõistis , et polnud probleemi filosoofilisest kontseptsioonist mõelnud , sellest kuidas täita mingi ülesanne , teha õige valik – ja h , kuid filosoofia alustega ta polnud tuttav , Kaganovitšil polnud mingit haridust . Selles oli ta nõrkus . Seepärast tuli tal sellega tegelema hakata . Aga seni peab ta töötama ja töötama ennastsalgavalt .

Väsimatult võitles ta noore Nõukogude Turkmenistani tugevdamise eest . Moskva peab tingimata märkama ja hindama tema püüdlusi , ta oli selles kindel . Kuid Moskva vaatas siis teises suunas . Arenes Kroonlinna ülestõus . Trotski , Lenin ja enamlaste Keskkomitee , enne veel , kui jää sulas , saatsid Punaarmee Tuhhatševski juhtimisel mässavate Balti mere madruste mahasurumisele , kes omal ajal aitasid enamlastel läbi viia riigipööret . Nüüd aga , needsamad madrused omasid enda vaatenurka . Paljud mõjukad kommunistid toetasid Kroonlinna ülestõusu . Lasar toetas partei otsuseid . Kui partei saab lüüa , siis tekib kaos , isegi on võimalik monarhia taastamine . Ja kõike tuleb otsast alustada . Kuni toimus julm arveteõiendamine Kroonlinna mässulistega , avanes Kümnes partei istungjärg . Rullus lahti teine võitlus . Lenin esines istungjärgu delegatide ees : - Töölisklassi vaesus kogu tsaarivalitsuse ajaloo vältel polnud kunagi sedavõrd terav , kui meie diktatuuri aastail . Töölise ja talupoegade nõrgenemine on läinud sellise punktini , kui nad juba füüsiliselt ei suuda enam tööd teha . Et päästa revolutsioon , tegi Lenin ettepaneku anda seda , mida revolutsioon lubas – talupoegadele maad , sest kohe peale revolutsiooni , võttis Trotski maa talupoegadelt ära . Lenin

otsustas anda talupoegade ettevõtlusele täieliku vabaduse , et nad täidaksid turu põllumajandustoodetega . See sai nimetuseks Uus Ökonoomiline Poliitika (NEP) . Riigile jäi roll kontrollida suurtööstust , pangasüsteemi ja trantsporti aga põllumajandus anti täielikult talupoegade kätte . Kuid möödub vaid vähe aega ja kollektiviseerimise katte varjus õnnestub trotskistidel võtta see , mida Lenin talupoegadele andis . NEP kutsus esile trotskistide opositsiooni parteis , nimetatud Tööliste Opositsiooniks ja juhitud Töö Komissari Aleksander Šljapnikovi poolt . Šljapnikov seisis toodangu ametiühingute poolse kontrolli eest : „Peab olema kontroll! „ . Lenin reageeris kiirelt : „Ametiühingud peavad alluma partei otsustele „ . Lenin purustas edukalt parteisisese trotskistliku opositsiooni . Kavatsmata riskida , keelas Kümnes partei istungjärg , parteisisese fraktsioonid ja sellega oli trotskistidel käed seotud . . „Kui te hävitate teised parteid , siis kuidas te võite lubada erimeelsusi teie enda omas ? „ - ütles Lenin . Lenin teadis , mida edasi teha . Tõepoolest , kiired meetmed kodusõja lõpetamiseks ja vene rahva massilise hävituse lõpetamine , tugevdas parteid ja NEP-i arengut , oluliselt tugevnes riigiparaat . Teisiti oleksid enamlased võinud täielikult võimust ilma jääda .

Lasar mäletas hästi sõnu , mida palju aastaid tagasi kuulis , oma esimeselt Kiievis käigult . Siis ütles onu Ljovik : - Hea on vaid see , mis on juutidele kasulik . Järgi alati seda kutsumust . Lasar kuulis seda , mida tahtis kuulda . Otsus , keelata erimeelsused ja likvideerida opositsioon osutus talle tähtsamaks , kui selline ökonoomiline idee , nagu NEP . Talle polnud sedavõrd tähtis , kuhu ökonoomika läks , palju tähtsamaks pidas ta võõrandamatut õigust muuta , või parandada liikumise suunda . See lubas parteil jääda võitmatuks . Lenin uskus kindlalt , et „Partei on alati õigus , See on tööliste partei ja oma määratluselt ei saa olla vale „ . Lasar oli Moskvaga nõus . Ta esines esimesena erimeelsuste ja parteiliinist kõrvalekaldumise vastu . Ja ta ei luba kellelgi heita tema enda isiku peale varju . Ta hakkab tähelepanelikult kuulama , mida juhid otsustasid ja suure valmisolekuga täidab nende määrused , kuid alles siis , kui veendub kindlalt , et opositsioon on täielikult hävitatud . Ta teeb kõikvõimaliku , et teda Moskvast märgatakse . Selles oli ta kindel .

Kui Lasar 1922 aastal Moskvasse naases , siis ei tundnud ta linna äragi . Elanikkond oli järsult 2,2 miljonini kasvanud . Inimesed uputasid pealinna üle ja see muutus Venemaa kommertskeskuseks . Ilmusid trammid , konkad , tänavatel põlesid lõkkes ja kõikjal oli riputatud punased kangad valgete tähtedega „Vendlus ja vabadus“ .

Lasar asus elama väikesesse korterisse Gorki tänaval , raamatupoe kohal , otse maja nr. 14 , kuulsa , Jelissei poe vastas . Tema uust ametiposti nimetati „ Üleliidulise Ametiühingute Keskkomitee instruktor „ . Ta ei teadnud , kellele ta oli tänu võlgu oma uue määramise eest . Kui ta möödasõidul , läbi Nišni Novgorodi Bulganiniga kohtus , märkis see : „Omal ajal saad sa kõik teada“ . Lasarile ei meeldinud kunagi kriitilised märkused ja kuigi Bulganin talle isiklikult meeldis , vastas lasar : „ Mine elevandile mune kiigutama“ . Mõnikord muutus Bulganin „ vanaks pipraks“ . Lasar kartis ette kujutada , mis saab Bulganinist , kui see vananeb . Lasar mõtles enda vanusest ja elatud aastatest . Vaadates end peeglis , imestas ta meeldivalt . Aastad ,

mis Turkestanis möödunud , läksid talle ainult kasuks . Ta kõhnus oluliselt ja tundus nüüd isegi pikem . Ta nägu oli kitsenenud , kõrge laup ja väike habemeke andsid talle , nagu mõningad märkisid , Leniniga sarnasuse . Ta ei teadnud kas hinnata seda komplimendina . Mitte kõik , valitsuses töötavad , polnud Lenini poolt . Paljud olid Trotski poolt . Trotski poolt oli ka Lasar , kuid ta tundis , et tal pole vaja ronida avalikku kaklusse ja nagu ta ütles : „vaiksem oled – kaugemale sõidad“ . Lasar muutis imidžit . Iga päev veetis ta mõningad minutid peegli ees , nagu ta nooruses harjumust omas , harjutades magusat naeratust ülemuste ja karmi pilku alluvatele . Ta harjutas näoilmeid kõikideks juhtumisteks : huvipuudust , mõtlemist ja viha . See miimika ja šestide kunst on tal varsti vajalik . Tal saab varsti kolmkümmend täis . Ta meenutas sõnu , mis talle öeldi raamatupoe omaniku poolt , kui ta täna hommikul tööle suundus : Kolmekümne aastaselt peate te teadma , kuhu lähete . Kahjuks ei oma paljud teie vanuses sellest mingit arusaamist . Lasar teadis hästi , kuhu läks . Tal oli tahtmine vastata sellele vanamehenässile , et see ei raiskaks asjata sõnu . Seepärast , et Lasar , nagu ei keegi teine , teadis täpselt , kuhu on vaja minna ja kuidas laveerida . Ta suundus Punase väljaku poole . Tal oli määratud kohtumine uue itaalia kommunistliku partei liikmetega , kes tegelesid agitatsioonilise tööga , sarnaselt sellele , mida ta ise minevikus tegi . Spasski torni väravate juures seisis tunnimehed punatähtedega vormimütsil . Igalühel rippus vasakul õlal pikk karabiin . Enne revolutsiooni rippus Spasski torni sissepääsu kohal ikoon Päästja kujutisega ja igaüks , kes Kremli sisenese , võttis lugupidavalt mütsi maha . Ikoon kisti maha . Nüüd polnud selleks vajadust : Kremli pidasid nõu uued Venemaa „päästjad“ ja Kremli kohal polnud enam ristid , vaid punatähed . Võibolla , ükskord õnnestub Lasaril kohata Trotskit või Leninit , ühes paljudest Kremli Palee koridoridest . Lasar ulatas oma loa tunnimehele . See tunnimees omas karabiini asemel kabuuri püstoliga küljel . Lasaril anti käsk oodata järjekorras , kogunes inimest kaheksa . Mõne minuti pärast ilmus korrapidaja . Ta luges mõned perekonnanimed nimekirjast ette . Iga ootaja , sealhulgas ka Lasar , kuuldes oma nime , astus ette . Nad läksid üksteise järel läbi pääsla . Keegi ei võtnud peast mütsi . Grupp tõusis vaikides mööda treppi ja osutus väikeses pimedas koridoris olevaks . Lasar ei teadnud , kus nad asusid . Ta võis vaid oletada , et see on senati hoone , kuid oli täiesti vaikne . Kõik oli justkui välja surnud . Tõusnud veel ühe korruse , kuulsid nad hääli . Grupp ligines uksele , millest imbus mahedat valgust . Lasar nägi juba mitmeid inimesi , kes millestki välismaa keeles rääkisid . Keegi sosistas ta selja taga : „Itaallased . Ootavad Lenini juurde vastuvõtule“ . Lenini juurde ?! Ta süda lõi tugevamalt . Kas on võimalik , et ta näeb Leninit ennast ? Ta kuulis tema häält agitrongi töö ajal salvestustelt , ta nägi ta fotosid , kuid tal polnud kunagi olnud võimalust näha Leninit elusalt . Grupp oli uksega kohakuti jõudnud . Neli itaallast rääkisid pisikese , tumedapäise naisega , kelle pehme , kuid otsustav hääli , kõlas teistest tugevamalt . Taas kostus sosin : „Nadešda Krupskaja – Lenini naine „ . Lasar haaras kiirelt pilguga koosolijaid : neli itaallast ja kaheksa venelast . Kirjutamata reeglilik oli , et peremehed pidid külalisi arvuliselt kahekordselt ületama . See tekitas võimaluse üleolekuks ja kindla tagala kindlustamiseks . Liginedes itaallastele , ulatas saatja Nadešda Konstantinovnale nimekirja . Ta vaatas kiirelt , õpetaja harjumusega , nimekirja üle ja alustass külalistele saabunuid tutvustama . Ta ei nimetanud nimesid ega perekonnanimesid ,

vaid selgitas lihtsalt , millega igäüks neist tegeles uues Nõukogude valitsuses . Lõpetades , kutsus Krupskaja kõiki enda järel edasi eredalt valgustatud tuppa . Nadešda Konstantinovna selgitas , et see on Lenini magamistuba . Tuba polnud suur . Akna all seisis kirjutuslaud , kaetud sinise riidega , selle ees – tugitool . Laual lebasid mõned raamatud . Paremal seisis raudvoodi , kaetud lihtsa kattega . Krupskaja rääkis , et see kate oli kingitud Lenini ema poolt 1910 aastal , kui nad elasid Rootsis . Voodi kohal rippus Nadešda Konstantinovna ja Lenini foto . Voodist vasakul seisis raamaturiiul ja selle vastas – väike sofa . Magamistoast edasi läks söögituppa , hariliku söögilauaga keskel , kaetud valge linaga . Laua ümber oli asetatud punutud toolid . Tuba täiendas suur seinakell ja mõningad vaasid lilledega . Vastates küsimustele seletas Krupskaja , et pere , mis koosnes Leninist , tema nooremast õest Maria Iljitšinja ja temast endast , söövad kõige lihtsamat toitu . Näiteks , lõunaks anti taldrik suppi , tükk musta leiba , juust ja tee . Söögitoast läksid kõik edasi külalistetuppa , mis osutus teistest ruumidest pimedamaks . Siinoli vaid kaks väikest diivanit , mis seisis teineteise vastas ja mõned lauakesed lampidega neil . Kogu mööbel oli paigutatud ümber suure pärsia vaiba . Kaunis kollase , rohelise , oranži , punase ja helesinise värvi kooslus , tõmbasid kohe kõikide tähelepanu . Külalistetoa seinad olid kaetud tumedast puust paneelidega . Suurem osa sisenenuid imetlesid vaipa ega märganud kohe midagi , õigemini kedagi nurgas . Algul nägi Lasar talle pööratud läbitungivat roheliste silmade pilku . Need olid kassi silmad . Kass istus õhukeste huultega inimese põlvedel , kes polnud üldsegi sarnane oma portreedega , väga kondiste põskedega näoga ja suure kiilaspeaga . See inimene vaatles tähelepanelikult gruppi . Polnud kahtlust , kes oli see inimene , kes istus seal kass põlvedel . See oli tema ! Üks itaallastest astus ettepoole , kummardus ja suudles Leninit mõlemale põsele . See oli Bordiga , itaalia delegatsiooni juht . Ta hakkas pidama kõnet , itaalia-nõukogude tulevikusuhetest , kuid Lenin sirutas kiirelt käe ja haaras tal varrukast . - Ei-ei . Me juba piisavalt kuulasime istungjärgul kõnesid . Räägime lihtsalt . Ta naeratas . Tal oli pehme hääl . Tundus , et Lenin oli häälestatud sõbralikule vestlusele . Ta läks vabalt üle itaalia keelele . Lenin seletas kiirelt visitööridele , et väga suure osa ajast hõlmavad tal partei ja riigitööd , seepärast pole tal kunagi aega puhata . Ta rääkis , et varemalt olid ta lemmikajaviiteks jaht ja mööda koridore jaltamine . Ta meenutas samuti , kuidas talle meeldis sõita jalgrattaga , jalutada metsas , ujuda , suusatada . Delegaadid vaatasid üksteisele , justkui üksteiselt küsides , milleks ta seda kõike neile räägib . Oli selge , et Lenin ei kavatsenud arutada tõsisemaid küsimusi selle „auditooriumiga“ . See oli lihtne , milleksi kohustav jutt , mitte midagi enam . Lenin huvitus teatrist , kuid hõivatud tööga , õnnestus tal harva etendustele minna , isegi naabruses asuvasse Suurde teatrisse . Nüüd meeldis tal rohkem puhata oma külalistetoas , tugitoolis istudes , paitades kassi ja kuulates oma õe maria Iljitšinja mängu klaveril . Talle meeldisid Beethooveni sonaadid , Mendelson , Grig , Wagner ja Tšikovski . Temma lemmikteoseks oli Beethooveni „Appassionata“ - Ei tea midagi paremat sellest teosest . Võin kuulata seda iga päev . Raske uskuda , et sellise lummava muusika on kirjutanud inimene . Ma mõtlen alati uhkusega sellest , milliseid imelisi teoseid on inimesed võimelised looma . Lenin jäi mõttesse . Venelased tammusid paigal . Itallased ujusid naeratustes , kuid Lasar mõistis , et nende naeratuste taga peitus arusaamatus . Kõik see oli ilmne

„pakasuha“ , ega võinud kaua kesta . Minuti pärast ilmus neid saatnud valvur ja grupp suundus tema järel koridori . Nadešda Konstantinovna kadus kuhugi ja grupi liikmed vaatasid üksteist küsivalt , teadmata mida veel oodata . Itaallased tegid näo , et on väga rahul Leniniga kohtumisega . Lasari valdasid teised tunded . Ta lootis enamat sellest visiidist . Kokkuvõttes ta veendus , et Lenin oli lühike , kõhn ja habras inimene kurguhäälega . Ta kujutas Leninit endale teisiti ette . Kuid siiski ta kohtus „kõige suuremaga“ ja kuulis ta häält , kuigi see üldiselt seletas itaalia keeles . Jah , nüüd võib ta kõigile rääkida , et kohtus Leniniga ja oli isegi tema magamistoas ja kui keegi seda palub , võib kirjeldada sisustust . Selline informatsioon avaldab alati muljet . Lõppude lõpuks , tal on juba peaaegu kolmkümmend ja ta peab õigel ajal asuma õiges kohas . See „õige koht“ asus nüüd veelgi rohkem lõunas . 1922 aasta alguses naases Lasar uuesti Turkestani . Ta suundus sinna Turkestani büroo enamlaste Kommunistliku partei Keskkomitee esindajana . See oli väga austusväärne tööpost . Tal tuli jagada algavate separatistlike liikumistega (basmatšidega) , kuid siis ta veel ei kujutanud ette , et tema töö resultaadid väljenduvad tema tulevikus . Lasar peatus lühiajaliselt Turkestanis . Talle polnud raskeks ülesandeks purustada separatistlik pesa kaugel Moskvast . Ta käsutuses olid Punaarmee rühmad ja tugevad organisatsioonid kohtadel . Kolme kuu pärast tuli telegramm , mis kutsus ta tagasi pealinna . Ta ei saanud end õnnelikumana tunda . Kuigi ta oli suhteliselt sõltumatu selles regioonis , ega omanud konkurente kohalikus komitees , välja arvatud Malenkov , kuid Lasar teadis , et oli kaugel keskusest ja peamistest sündmustest , kus „keedeti kogu puder“ . Seepärast oli ta väga rõõmus vahelduse üle ja luges , et õigusega on ära teeninud pealinna naasmise . Ilma kahjutundeta jättis ta teenistuskaaslastega hüvasti . Nüüd võib unustada nende olemasolu . Kui , luges ta , nad enam talle pole vajalikud , võib nad lihtsalt visata kõrvale . Peab , tundis ta , pöörama tähelepanu ainult nendele vajalikele inimestele , keda võib vaja minna praegu , või tulevikus . Tema teeneid oli lõpuks märgatud . Taas korjas ta omi asju kokku , mis mahtusid kolme reisikotti ja läks rongile , mis toimetas ta põhja , Moskvasse . Ta mõtles teha traditsioonilise peatuse Nišni Novgorodis . See linna asus pealinnale ligemal ja Lasar mäletas , mispärast ta vanemad vennad ei edenenud karjääril nii nagu tema . Mihail sai juba kohaliku VZK presiidiumi liikmeks . Erinevalt Taškendist , sai Nišni Novgorod kiirelt suureks riigi industriaalkeskuseks . Lasar arvas , et see linna pakkus head võimalust ambitsioonidega inimesele ametiredelil edenemiseks . Ta kavatses kohtuda Mihaili , Juri , Nikita Hruštšovi , Nikolai Bulganini ja kindlasti ka Rosaga .

Nimelt eesmisev kohtumine Rosaga määras ta otsuse teha peatus Nišni Novgorodis . Ta hakkas võtma aktiivselt osa Rosa saatuses . Lapsepõlves , ei pööranud ta talle peaaegu üldse tähelepanu . Ta samuti vastutasuks ignoreeris teda ja oli alati ema kõrval . Kuid nüüd olid ajad muutunud . Talle meeldis Lasariga rääkida , eriti riigi saatusest , situatsioonist maailmas . Ükskord tutvus ta ühe naisega Kanadast ja see rääkis talle ilust , rikkusest ja suurtest võimalustest ameerika kontinendil . Nüüd püüdis Rosa leida igasugust informatsiooni kanadast ja USA-st . Ainsaks ta vestluskaslaseks , kellega ta võis tunde rääkida , oli Lena Bulganina . Ta kaotas samuti varakult vanemad ja see asjaolu lähendas neid . Lasarile tundus , et Rosal ei

jätkunud veel enesekindlust . Kuid ta ei tahtnud talle peale suruda . Ta peab ise tahtma oma iseloomu välja arendada . Mitmel põhjusel oli see kohtumine väga hea . Juril sündis poeg ja ta nimetati vanaisa auks Moisseiks . Enda imestuseks hoidis Lasar aastast vennapoega end apõlvedel . Ta ei kahtlustanud endas võimeid sellistele tunnetele alluda . Ta veel ei mõelnud abiellumisele ja lastele . Meenutused iseenda lapsepõlvest pigem tõukasid teda sellest eemale . Kuid , võibolla , just huvipuudus sundis talle tähelepanu pöörama pikal ja häbelikul tüdrukul . Tegelikult oli ta Lasariga ühte kasvu , kuid võrreldes teiste tüdrukutega toas tundus palju pikem neist . Mihail , Juri ja nende naised olid pisikest kasvu . Sama võis öelda ka Bulganinite ja Nikita kohta . Lasar pööras kohe tähelepanu sellele pikale tüdrukule . Ta tahtis olla kindel , et see tüdruk ei tee ta poliitilisele karjäärile kahju . Kui kõik kõrged parteitegelased olid abielus , tähendab , on vaja samuti naitumisele mõelda . Muidu näev ta välja nagu valge vares . Tüdrukut kutsuti mariaks ja ta töötas tekstiilivabrikus . Tal olid pikad tumedad juuksed , mida ta kuklasse krunni keeras . Helepruunid silmad , märkis Lasar , sobisid väga ta roheline kleidiga . Ei saanud öelda , et ta oleks ilus olnud , kuid ta nägi välja ligitõmbav ja tema pehme hääl meenutas Rosa häält . Ta töötas koos Lena Bulganiniga , kes tutvustas neid Lasariga . See oli Bulganinitel harjumuseks : nad arvasid , et igaühel peab olema oma paariline . Esimesena nende järjekorras , keda paari panna , oli Lasar ja tema järel Rosa . Maria rääkis väheke endast . Ta osutus kohalikuks . Tema vanemad olid enne revolutsiooni kaupmehed . Praeguseks aha lihtsad töölised . Lasar tunnetas ta hääles solvumise noote . Erinevalt temast oli ta venelanna . Üks kutsutu ei kuulunud ei venelaste , ei juutide sekka . Teda esitleti nagu Anastas Ivanovits Mikojan . Moskva saatis ta Nišni Novgorodi tööle , kui Nišnegorodski Oblastikomitee sekretär . Teda võeti kohe vastu usaldamatusega . Lasar võis seda talle ka ette öelda . Enamus Moskva emissarid ei leidnud uut kohtadel toetust . Lasar tunnetas seda enda peal , kui ta Taškenti saabus . Seepärast suhtus ta mõistmisega Mikojani olukorda . Mikojan meeldis kohe Lasarile . See oli keskmise kasvuga mees , tõmmu nahaga , mustade laineliste juustega ja tillukeste vuntsidega . Kongus , kitsas nina ja pruntis huuled andsid ta näole hapu mulje . Ainult vaadates tema suurtesse pruunidesse silmadesse tunnetas Lasar pehmuse ja intelligentsuse kooskõla . Erinevalt Nikitast ja Nikolaist , kes juba olid endale kõhud ette kasvatanud , hoidis see mees head füüsilist vormi . Tema kõrval oli ta naine , Ašhen , tilluke ja tasane naine . Mikojan sündis Armeenias Sanaini külas aga õppis ta armeenia Nersesani ususeminaris Tbilisis . Lasarile oli kohe selge , et selle asjaoluga tuleb arvestada . Hinnates inimesi , jagas Lasar nad nelja kategooriasse . Selliseid nagu Nikita ta kontrollis , kuigi madalamal auastmel , võisid nad olla kasulikud . Suurem osa inimesi kujutasid endast halli talupojamassi , kellega Lasar ei tseremoonitsenud ega pööranud neile isegi tähelepanu . Kuid olid ka sellised , kes olid sotsiaalsel redelil samal , või kõrgemal astmel , kuid ta ei armastanud , või ei usaldanud neid . Üldiselt , ta endiselt ei usaldanud kedagi , kuigi tuli ette , et tuli väljendada sümpaatiat , erinevat vaatenurka sündmustele riigis . Tihedamini suhtles ta selliste inimestega kuulujuttude pärast , infokildude saamiseks , mis mida mahlasemad , seda paremad . Olid ka sellised , kes seisid Lasariga ühel tasemel ja omasid enda huviseid . Nende poole tundis Lasar ehtsat poolehoidu . Nikolai Bulganin ja Anastas Mikojan kuulusid sellesse inimeste kategooriasse .

Mõlemad nad olid haritud , aga Lasar tunnistas endale tihti , et sellest just on ta ilma . Nad omasid kindlat arusaamist sellest mis toimus Venemaal . Neis mõlemas oli samuti midagi suursugust , aristokraatlikku . Lasar vajab informatsiooni , mida tal võis vaja minna ja need kaks olid suurepäraseks infoallikateks ülal toimuvast . Bulganin muutus eriti jutukaks , kui oli joonud . Lasar ja Anastas peaaegu , et ei puudutanudki veini . Nad venitasid kaua enda klaasidest , jälgides , kuidas Nikolai tohutu nina muutus järkjärgult punasemaks ja justkui suuremaks iga konjakilonksuga . Ta oli üks vähestest venelastest , kes ei armastanud viina . Vaadates pooleldi tühjaksjoodud topkat , ütles Bulganin : On oodata suuri muudatusi . Leninil oli juba insult . - Milline insult ? - küsis lasar .

- Milline ? - mühatas Bulganin . - Parem küsi Rosalt . Ta kavatseb saada arstiks . See on ajuatakk . Aga tähendab , ta ei saa liikuda . Ma kuulsin , et ta on osaliselt paralüseeritud . Ei tea , kui palju see väljendus tema mõtetegevuse võimele . - ma tean , - ütles Lasar . - Kui ma teda nägin , nägi ta välja , nagu peale haigust . See pole ta esimene insult . Mikojan , nagu harilikult , kuulas vaikides . Rääkis ta vähe ja oli ideaalne kuulaja . Lasar isegi kadestas seda võimet . Ise ta inimesi kuulata ei osanud . Ta eelistas kõneleda ja sundis teisi ennast kuulama . Nüüd aga otsustas Lasar järgida Mikojani eeskujuga ja kuulata . - Sa tead , millest ma praegu mõtlesin ? Sa pead midagi Rosa heaks tegema . Miks tal vegeteerida selles pärapõrgus ? Aita ta Moskva ülikooli . Temast tuleb suurepärase arst . Ainult ütle Stalinile , mida sul vaja . Kui Leninit enam pole , asub ta tema kohale . Lasar kikitask kõrvu : Stalin võtab Lenini koha ! Tähendab siiski Stalin , aga mitte Trotski ? „Terasest inimene „ , kuid minu jaoks on ta ikkagi erilise lõustaga kõnts ! - jätkas Bulganin peadpidi kõrvuni klaasis . Ta tõstis pilgu Lasarile ja Mikojanile . - Sõnnik ! Poleks vaja üldse seda rääkida . Ta on siiski mu ülemus ja kes teab , saab teid kahte üldse usaldada ? Bulganin naeratas , sirutas käe pudeli konjaki järele , kuid see osutus juba tühjaks . - Sõnnik ! - lallas Bulganin ja läks Bufetist uut pudelit võtma . Lasar jälgis teda tähelepanelikult . Ta ütles mitte palju , kuid Lasar märkis sealt enda jaoks peamise . Lenin suri aeglaselt , kui mitte juba ei surnud , aga Trotski ? Kuidas siis Trotski ? Pagendatud Põhja- Aasiasse osutus Lasar olevat sündmustega mitte kursis olevaks , kuid nagu hiljem selgus , see ka ta päästis . Lasar ei paistnud välja ja jäi Stalini aparati . Lasari peas keerlesid Kamenevi , Buharini ja Malenkovi perekonnanimed . Kuid Nikolai ütles talle selgelt , kes ta Moskvasse üle tõi . Stalin . Ja sellele inimesele on nüüd Lasar kohustatud pühendama kogu tähelepanu . Partei Üheteistkümnnes Istungjärk osutus viimaseks , milles osales Lenin . Keskkomitee valis Stalini kommunistliku partei Peasekretäriks . Räägiti , et see oli tehtud lenini tahte vastaselt , kes justkui märkis , et „see kokk keedab teravad toidud“ . Lenini haiguse ajal valitses parteid triumviraat Zinovjev -Kamenev- Stalin . See fakt , et Kamenev oli abielus Trotski õega , ei seganud tal ühineda Zinovjevi ja Staliniga oma sugulase vastu . Trotski oli määratud austusväärsele , kuid mitte midagi otsustavale ametikohale - Sõja- Revolutsiooni Komitee Esimeheks . Faktiliselt eemaldati ta kõige peamiste

parteiliste otsuste tegemiselt . Algas terav võitlus võimu pärast . Stalin kutsus Kaganovitši Moskvasse , kuid esimesed kaks kuud peale naasmist , ei õnnestunud Lasaril oma uut ülemust näha . Talle oli eraldatud korter Sobatsi väljakul , Arbatil , maja viimasel korrusel . Väljaku nimetus oli pärit XVII sajandist , kui sel kohal asusid tsaari koeratallid . See asus Suure ja Väikese Nikopenski tänava ristteel . Igal hommikul läks ta Gogoli bulvarile Kaitseministeeriumi hoonesse , kus sai nimekirja perekonnanimedest edasiseks tutvumiseks . Tal tuli alla kriipsutada need parteiliikmed , keda ta isiklikult tundis ja anda neile iseloomustus . Ta oli kindel , mis see kõik tähendas , kuid ta luges kohusetundlikult läbi sadade ja isegi tuhandete inimeste perekonnanimed kogu Venemaalt . Tundus , et uus valitsus püüdis koostada iga riigi inimese kohta andmebaasi . Ta mõistis , et Stalinil oli vaja rajada vundament oma uuele võimule . Haigus lülitas Lenini peaaegu täielikult välja poliitilisest elust ja Stalin aktiveeris märgatavalt oma tegevust oma uues , partei Peasekretäri ametis . Kuid Lasaril polnud veel juhusid temaga kohtuda . Ta teadis , et Stalin töötas Kremliis , kuid möödudaastastest Leniniga kohtumisest peale , ei sisenenud ta enam Spasski väravatest . Juuniks oli Kaganovitšil kästud mitte ainult vaadata nimekirju , vaid ka organiseerida parteiliste instruktorite grupp . See oli vastutusrikas ülesanne . Lasar mõistis , et tema väärtus Stalini jaoks määratakse nende inimestega keda ta valib . Seepärast analüüsis ta tähelepanelikult nimesid , et valida välja neid , kes võiksid olla Stalinile ustavad . Nüüd nägi ta selgelt oma positsiooni . Ta peab saavutama täieliku usalduse inimeselt , kes Kremliis istub . Stalinilt tulid korraldused „vaadata seda -teist „ , , küsimused „sobivusest“ konkreetsete kandidaatide kohta , mingite ametikohtadele , eraviisilised küsimused kandidaatidest . Igaljuhul pidi lasar olema kindel , et tema isiklik ustavus ei langeks kahtluse alla . Ta mõistis nende korralduste ja järelepärimiste mõtet ja täitis need põhjalikult ning korralikult . Kui see oli „varikabinet“ , mis ootas Lenini surma , siis ta pani käiku kogu oma jõu , et saada selle liikmeks . Oli selge , et Stalin formeeris oma isiklikku võimustruktuuri , vaatamata faktile , et Lenin oli veel elus . Kellelegi poned saladuseks , et Trotski rebis samuti võimule , samuti nagu Kamenev Zinovjeviga , kes samuti üritasid „pirukast tükki“ rebida . Kuid see ei omanud enam tähtsust . Stalin juba lähendas endale Lasari , tõstes ta põhjast üles aeglaselt , kuid veendunult . Ja ta ei hakka midagi muutma .

Järgnevad kaks kuud töötas Lasar ilma puhkepäevadeta kaheksateist tundi päevas , et anda oma uuele ülemusele seda , mida see tahtis . Tal ei jäänud millekski muuks aega . Ta isegi lõpetas restoranis söömas käimise ja sõi oma toas kirjutuslaua taga . Ta isegi jättis Mariale kirjutamise . Nüüd tõusis ta igal hommikul kell viis , et olla tööl enne teisi , jäi kella üheteistkümnene öhtul ja läks siis koju , et ainult magada . Viie tunni pärast oli ta taas oma töökohal . Kui ilmsid segased probleemid , siis ta magas otse kabinetis , et aega kokku hoida . Kahe kuu pärast kandsid ta püüdlused vilja . Ta sai uue ametikoha organisatoorse -jaotus osakonna ülemana . Ta sai „kaadrite“ osakonna juhatajaks , väga tähtsaks ametikohale uues valitsuses . Nüüd

seisab ta kindlasti ees kohtumine inimesega , kes kindlustas tema tähelennu . Ja nad tõepoolest kohtusid , kuigi selleks läks veel kaks kuud ja sellel kohtumisel olid juures veel teisigi inimesi . Teist korda oma elus , sisenes Lasar läbi Spasski väravate Kremli . Kõik oli nüüd absoluutselt teistmoodi , kei eelmine kord . Igal pool oli tunda aktiivsust . Inimesed kiirustasid ühest kohast teise , sisenedes ja ja väljudes hoonest , kandes käes mingeid pabereid ja käigult rääkides . Selle lühikese aja jooksul , mis möödus enemlaste võimu haaramise momendist , oli igapäevale selge , et Kreml sai peamiseks kohaks , mis koondas võimu ja oli kogu riigi keskmeks . Kreml lõpetas olemast sõjaline kindlus . Kuigi Punaarmee sõdureid oli näha , kahanes nende arv märgatavalt . Oli vähem kahtlustamist , võrreldes nõukogude võimu esimeste päevadega . Tundus , et lendusid laiale hirmud võimalikust ülestõusust uue korra vastu . Enamlased olid kindlalt Kremli end sisse seadnud . Esimene Maailmasõda oli lõppenud , Valgekaartlased purustatud ja opositsiooniparteid asetatud seadusvälisteks . Sel hommikul , Spasski torni väravate juures , kogunes kümme inimest : üheksa meest ja üks naine . Kogunenute seas nägi Lasar inimesi , keda mäletas Petrogradist : Kirovit , Ordzhonikidze ja Kuibõshev . Grupp saabus kõrgendatud meeleolus . Nad vaatlesid üksteist ja isegi naljatasid ainsa nende hulgas oleva naise üle , kes külast saabus . Mehed võrdlesid arbuusi hinnatõusu tema tohutute rindadega ja naersid kadedalt . Kuid , kui ainult kõik astusid üle selle inimese vatuvõtu läve , kelle vatuvõtule neid kutsutud oli , kadus kõigil lõbusus . Malenkov , täites Peasekretäri abi kohustusi , viis nad kabinetti . Stalin seisis tohutu laua taga . Seinal rippus Karl Marxi portree . Teisi portreesid polnud , isegi Lenini foto puudus . Ainsaks mööbliks kabinetis olid puutoolid kirjutuslaua vastas ja väike lauake nurgas . Tuma omas ilmset spartalikku ilmet . Ligidalt paistis Stalin teistmoodi . Ta nägu kandis rõugete jälgi , mis ta lapsepõlves läbi põdes ja silmades oli kollakas varjund . Ta oli keskmist kasvu , Lasarist väiksem ja kui poleks olnud tihedaid juukseid ja samasuguseid tihedaid vuntse , mõtles Lasar , omaks ta üldse väga lihtsat välimust . Ta ei tundunud tugevana ega sarnanenud tüüpilisele grusiinile laia natuuri ja emotsionaalsusega . Vastupidi , väliselt näis ta täiesti rahulikuna . Ta oli riidetatud sõjaväelase , lõplikult kinninööbitud frentši . Juuliilmade kohta oli selline riie liialt soe , liiati oli ruumi ainus aken kindlalt suletud . Käes hoidis Stalin piipu . Lasar ei mäletanud , mida Stalin sisenejatele ütles . Tundub , et midagi pobises tervituseks . Näis nii , et ta vaatles tähelepanelikult talle esitletud inimesi , viies nende nimed ja ametikohad kokku ja vaatamata oma mitte esinduslikule välimusele andis mõista , kes on peremees . Kuidas seal ka polnud , kuid lasar tunnetas Stalinist lähtuvat jõudu . Ta mõistis , et selle inimesega ei tehta nalja , see inimene hoidis kogu kontrolli enda käes . Kohtumine Staliniga ei võtnud üle kümne minuti ja kõik , mida Lasar võis hiljem meenutada , olid sõnad : „ Loodan , et me teiega näeme veel „ . Ja grupp väljus kabinetist .

Järgmine kord nägi ta Stalinit detsembri lõpus Suures teatris . Sel päeval , kell kaksteist päeval , avati seal Esimene NSV Liidu Nõukogude Istungjärk . Nähti ette asutada paljurahvuseline ühtne riik , mis jääb sajanditeks eksisteerima . 30 detsembril oli Lasar istungjärgule kutsutud . Selleks ajaks levitati partei sisetöötajate seas väga

kahtlast dokumenti , mis alla kirjutatud 14 detsembril . Tänu oma ametikohale luges Lasar seda ühena esimestest . See oli nn. „Lenini pärandus“ , kirjutatud mõnele lehele , hindas see kriitiliselt kõiki kandidaate sellele ametikohale . See , justkui „Lenini pärand“ lammutas kõiki potentsiaalseid pretendente absoluutsele võimule ribadeks , kuid Trotskit iseloomustas positiivselt ! Lenin justkui kirjutas , et Trotski omas erakordseid võimeid ja ainsaks tema puuduseks oli kalduvus administreerimiseks . Ta välistas Kamenevi , Zinovjevi kandidatuuri , kui „ebakindlate“ , möödus Pjatakovist , tema „võimetusest haarata poliitilistest probleemidest“ , kriipsutas maha Buhaarini tema võimetusest mõista marksistlikku dialektikat ja kuigi „ta loetakse kogu partei lemmikuks , on ta pehme nagu vaha , millele demagoogid võivad kirjutada kõike mida soovivad „. Siis läks ta edasi Stalini hindamisele . „Josif Vissarionovits ei tea , kuidas õieti võimuga toimetada . Ma võin vaid loota , et meie parteiliikmed võtavad ta tema ametikohalt maha ja teevad seda võimalikult kiirelt „. Dokumendi iseloom ei jätnud kahtlust selle Trotski aparraadi päritolust . Lenin oli juba siis Trotski poolt täielikult isoleeritud . Lasar pidi kiirelt kaaluma olukorda ja määratlema endale , keda tasus toetada ja millisteed minna . Ta ei tohi kõrvaltvaatajaks jääda , kindlasti mitte praegu . On vaja kiirelt orienteeruda , suuta näha ja kuulda . Ta saab rohkem informatsiooni istungjärgul . On vaid vaja kogu aeg meeles pidada onu Ljoviku sõnu . Suur teater asus mitte kauges sellest kohast , kus Lasar töötas ja ta võis oma aknast teatri portikust näha . Kuid tal polnud olnud juhust olla selle suurepärase hoone sees .

Istungjärgu avas Lenini võitluskaaslane Pjotr Smidovits . Ta kõne osutus selgeks ja kõigile arusaadavaks . Ta ütles , et Nõukogude vabariikide ühinemine sai „uute jõudude rikkalikuks allikaks oma huvide kaitsel ja ülesehitavas töös , kõigi rahvuste tööliste poolt toetatuna „. Lasar vaatas ümberistujaid . Paljudel oli vaevalt kakskümmend , ja nad pidades hinge kinni , kuulasid parteiveterani esinemist . Lasar mõistis äkki , et on vaid mõned aastad neist vanem , kuid aastad parteitööd oli teda tugevalt muserdanud ja tema praegune ametikoht avas ta ees suured võimalused , millest olid ilma jäetud paljud temaga koos siin saalis istujad . Sõna anti Mihail Frunsele . Ukraina tööliklass valis ta enda istungjärgu delegaadiks . Ta luges ette määruse Nõukogude Sotsialistliku Vabariikide Liidu loomisest . Kui ta lõpetas , tõusid kõik oma kohtadelt ja aplodeerisid . Ühehäälse hääletusega kinnitasid delegaadid heaks NSVLiidu loomise . Mõne minuti pärast läksid kõikide delegatsioonide juhid , igast vabariigist , Presiidiumi laua juurde , et panna lepingule alla oma allkiri , iga allkirja saatis kõvad aplausid . Lasar vaatas ümber , ta otsis tuttavaid nägusid , kuid avastas väheseid . Ta ei näinud Stalinit , kuid märkas Vorošilovit , kes seisis seina ääres . Ta ei näinud Trotskit ja isegi Leninit , kuid nägi Ordzhonikidzet , kes istus esireas Buharini kõrval . Lõpuks , kui viimane delegaat lahkus lavalt , tõusis kohalt Mihail Kalinin ja rõhutas toimunud sündmuse ajaloolisust . Kõik aplodeerisid tormiliselt . Ühtses tunde puhangus tõusid inimesed ja laulsid „Internatsionaali „ . Paljudel olid silmis pisarad . Keegi oma suure tunde puhangus kallistas ümberolijaid . Mõned , neid oli vähe , vaikisid , justkui mõtleks juhtunu üle järgi . Siin-seal vilksatasid mõtlikud , tõsised näod . Lasar vaatas hindavalt enda ümber . Kõik segunes : inimesed , naod , hääled . Ta vaatas tohutule kristall lühtrile . See helises kergelt . Lasar vaatas rahulikult , mis tema ümber toimus . Ta polnud enam see naiivne nooruk , kes kuulas muinaslugusid Kiievi koosolekutel . Ta oli sellest lävest üle astunud . Tal on peatselt kolmkümmend . Ta meenutas onu Ljovikut , Morrist ja isegi isa ja ema , Rosat ,

vendi , kõiki keda Kabanast tundis ja mõistis , et keegi neist ei teadnud , mis tegelikult toimus riigis , kus nad sündisid . Aga ta ise , Lasar , muutus osaks selle ajaloost . Nad võivad vaid lugeda sellest mis toimus , aga tema oli kaasosaline ja tunnistaja sellele tähtsale sündmusele , mis avadab mõju kogu maailmale , tema enda isiklikule elule kogu tulevikus tervikuna . Ta sai täiskasvanumaks ja mehisemaks . Oli saabunud aeg lõplikuks määratlemiseks . Ta mõtles Mariale , otsustas temaga abielluda ja tuua ta Moskvasse . Uuesti vaatas ta rahvamassi . Kõik vatasid sinna , seina äärde , märkamatuks , väiksele inimkujule . Ta seisis piibuga suus , käed selja taga .

Viis päeva hiljem ei rahunenud Trotski aparaat veel ja saatis „Lenini pärandi“ lisad , Stalini kirjeldusega , nagu „robustse ja kapriisse „. Maailma ajaloos on hästi teada sellised võltsingud , mis mängisid otsustavat rolli , kuid kui oli avastatud , et need olid võltsid , siis oli selleks juba ammu hilja . Näiteks „ Konstantini kink “ , avaldus , millega nagu imperaator Konstantin „kinkis“ Rooma , Rooma Paavstile kingituseks ja lõikas Itaalia , Konstantinoopoli Rooma Õigeusu Impeeriumist lahti . Kõik need pettused maailma ajaloos viivad ühtede ja samade ringkondade juurde ja nad teavad seda suurepäraselt , kuid ikkagi jätkavad nende kultiveerimist .

Lasarile oli selge , et Trotski läheb pangale . Oma haiguse ajal oli Lenin täielikult isoleeritud ja tema isiklik arst oli Trotski inimene , perekonnanimega Levin . Lenini juurde ei lastud kedagi . Lenini surma korral , pidi võim automaatselt üle minema tema kaas-diktaatorile , Trotskile . Trotskil polnud ka ligidal ühtegi konkurenti . Tema taga seisis sellised finantsilised võimalused , mis teistele polnud ka unes nähtavad . See mees oli teinud Venemaal kaks revolutsiooni ja enamlaste võimule tulles , vedas kogu praktilist tööd . See oli Trotski , kes võimu haaras , Asutava Kogu laiali ajas , lõi Punaarmee ja kaitses uut korda . See oli Trotski , kes ühendas ühes isikus mittelegaalse Petrogradi Nõukogu esimehe ja Sõjalis- revolutsioonilise enamlaste komitee juhi , kuni Lenin puhkas looduses , heinakuhjas , kes alustas , kohe peale Ameerikast saabumist , 1917 aasta juulis riigipööret ja seejärel , kui see ei õnnestu , kordab kohe oktoobris seda edukalt uuesti . Kas on ajaloos veel sellist eeskujut , sellisest edukast visadusest ? Kui Stalinil õnnestus Trotski võimu juurest kõrvale nihutada , võtab Trotski 7 oktoobril 1927 aastal , revolutsiooni kümnendal aastapäeval , uuesti ette ebaõnnestunud riigipöördeks , et Stalin kõrvaldada . Nagu Trotski oma memuaarides meenutab , igasuguse riigipöörde tegemiseks pole tal üldsegi vaja mingisugust rahvast . Talle on piisav 300 treenitud ja ustavast kõrilõikajast . Ühelgi isikul , enne ja pärast Trotskit polnud sellist kogemust , viia läbi seeria riigipöördeid , mille puhul väljus ta igal juhul veest kuivalt . Peale revolutsiooni juhtis Trotski kõike mis oli kuidagi seotud relvastatud inimestega : riigikaitse , transpord , konkreetse , teiste religioonide hävitamisega , välismaiste kontsessioonidega ja vähe kes teab , et zekaa oli Trotski lapsuke . Kogu poliitiliste komissaride institutsioon , mis paigutati igasse riigiaparaadi lülisse , rahvamajandusse , armeesse – kõik allus vahetult Trotskile . Ta ei kannatanud kusagil talle isiklikult mittelojaalseid inimesi , ükskõik mis rahvusest nad siis ka polnud . Trotski ise oli terveks laviiniks , mis kõik enda teelt minema pühkis . Ta oli nagu Louis XIV , kes ükskord enda kohta ütles : „ Riik , see olen mina „ . Trotski võis kõike üksi teha , tal polnud vaja kedagi , peale 300 ustava kõrilõikaja ja raha , mis tal alati olid . Lihtsalt ajalooliselt kujunes nii , et tal tuli Võimu Leniniga jagada , keda Trotski pidas vaid „pulumakindraliks“ . Trotski oli rakett , tehes Venemaal revolutsiooni , nägi ta juba kogu maailma enda jalge ees , ega kavatsenud venitada .

Lenin vaid segas Trotskit . Fani Kaplan oli Trotski inimene , mida kinnitab kasvõi see fakt , et Fanni kaplan oli ainus inimene NSVLiidu ajaloos , keda hoiti aresti all mitte Ljubljankal , mitte vanglas , vaid Kremli eneses ! Lenini arst Levin täitis alati ainult Trotski käske . No mis , näis , võis Trotski peatada , tema teel usurpeerimaks kõrgeim võim , kui see oli juba ammu tal taskus ?

Stalin poleks olnud esimene inimene , keda Trotski kõrvaldas . Jakov Sverdlovi ta kõrvaldas . Noor Jakov Sverdlov oli partei tõusvaks täheks . Ta oli esimeseks Nõukogude Vabariigi peaministriks , olles ilmselgelt palju andekam , kui Trotski . Juba selleks momendiks hoidis Sverdlov enda käes kogu partei organisatsioonilist tööd . Kuid ta püüdis üle tsaariperekonna hävitamisega . Sündmus muutus sedavõrd odiosseks , et Trotski ei lasknud oma šanssi käest . Doktor Levin oli oma ala spetsialist . Tsaariperekonna tapmise kirjutas Trotski Sverdlovile . Alatus ja eakus võitsid energilisust ja kogematust . See oli Trotski , keda Bresti-Leedu rahuleping sidus kätest ja jalust , käskis Jakov Bljumkinil maha lasta saksa saadik Mirbah , et peatada rahuprotsess . Aga Jakov Bljumkin polnud mitte mingisugune tudeng – Jakov Bljumkin oli Moskva zekaa suur juht ja ametlik isik . Nimelt , nagu ametliku riigiametniku , võttis saksa saadik Mirbah teda vastu , kuid Bljumkin ei pannud lääneriigid oma saadiku tapmise eest isegi vangi .

See oli Trotski , kes hävitas peamised Stalini liitlased . Riigi peazekisti , Dzeržinski , keda Trotski juba kontrollis , „ravis „ samuti doktor Levin . Riigikaitse Rahvakomissar Mihail Frunse , kelle panid Trotski asemel kohale troika Kamenev-Zinovjev-Stalin , ei saanud ta minister olla just eriti pikalt ja suri operatsioonil , milleks teda sundisid Trotski arstid . Mihail Frunsel oli vaid maohaavad , kuid arstid töötasid alati Trotskile . Selle tagajärjel , just „arstide süüasi“ saab otsustavaks etapiks , trotskistide üle saavutatud võidus NSVLiidus .

Trotski ei peatunud sellel . Sel ajal koristab ta ära komandör Grigori Kotovski , keda Mihail Frunse pidi oma asetäitjaks määrama . Grigori Kotovski lasi maha Trotski inimene , nimega Meier Zaider . Kes oli kohaliku tehase valvemeeskonna ülem . Miks õiendas Trotski sedavõrd kiirelt arved oma riigikaitse rahvakomissari ametikoha järeltulijatega ? - Sest , et ta ei kavatsenud seda tähtsaimat riigiametit anda oma poliitilistele vastastele . See oleks olnud võrdne kaotusega . Riigikaitse rahvakomissari kohale lükkas Trotski oma sugulast Ion Jakirat . Jakir oli Trotski sugulane ja rikkaima Moldaavia juudi poeg . Aga Grigori Kotovski , nagu ka Frunse , olid vaesed moldaavilased , seega tundsid Jakiri ammu ja vihkasid teda kogu hingest . Mispärast polnud neil ka mingeid šansse pääseda Trotski käest .

Lasar Kaganovitš edutatakse just sellele palavikulisele tööle , kui ta aitab Stalinit leida enda inimestele vahetust , keda igapäevaselt Trotski koristab . Seejuures tundis Lasar oma sisimas , et tema ebajumal , Trotski , kaotab , ning seetõttu otsustas Lasar endamisi , et pikemas perspektiivis toob ta Trotski asjale rohkem kasu , kui „heidab põhja“ ega kompromiteeri end sümpaatiaga Trotski suhtes . Lasar surus hambad kokku , tal oli peen mäng .

Stalini , kes juba tundis surma hingust , päästsid teiste parteijuhtide isiklikud ambitsioonid : Kamenevi ja Zinovjevi . Nad kõik kuulusid ametlikku parteijuhtide

viisikusse : Lenin , Trotski , Zinovjev , Kamenev ja kõige noorem ja vähemkoteeritud neist – Stalin . Zinovjevi nimi oli hästi teada . Ta seisis Kominterni eesotsas , st. kogu maailmakommunismi agentuuri eesotsas . Tema juhtimise all oli endise pealinna Petrogradi parteiorganisatsioon , ta oli Lenini kaasautor . Kamenev oli samuti Lenini kaasautor ja juhtis uut pealinna – Moskvat . Mõlemad nad kirjutasid ja vormistasid leninlikke töid . Tegelikult , just nemad rääkisid Lenini nimel . Kõigest kolmest osutus Stalin kõige vähemtuntuks ja „rohelisteks“ . Kamenev ja Zinovjev suhtusid armulikult Stalinisse , õlale patsutades noort kaukaasia „genatsvalet“ , ega vaadelnudki teda potentsiaalse vastasena . Nad arvasid , et ainult nemad kahekesi , Zinovjev ja Kamenev , on veel võimelised võitma võitmatuna paistvat Trotskit , aga eks pärast lepi nad kuidagi omavahel kokku . Partei Peasekretäri ametikoht , mis Stalin sai , oli alles loodud , ega kandnud siis sellist juhtimisalast tähtsust , mis ta hiljem sai . Sekretär – see tähendaski sekretär , mitte midagi vähemat , ega rohkemat , lihtsalt ametnik juhtide juures , kuigi peasekretär riigi tähtsaimate inimeste juures . Kuid Stalin , saades peasekretäriks , ei lasknud talle avanenud viimast šanssi käest , ta hakkas tõsiselt kontrollima administratiivset aparati ja edutama enda inimesi partei ja valitsusorganites . Sellega tegeleski Lasar . Stalin suhtus sellesse väga tõsiselt , kuivõrd sai sellesse suhtuda inimene , kelle surmaotsus lebas juba Trotski taskus . 1923 aasta oktoobris süüdistas Trotski Stalinist manipuleerimises . Ta tõi isegi Keskomitee istungile toetuseks 46 partei kõrgemat tegelast . Stalin , omades Keskomitee enamuse toetust , andis Trotskile vastulöögi ja omakorda iseloomustas Trotski kriitikat mitte lihtsalt , nagu „ränka poliitilist viga“ , vaid ka nagu „antileninlikku esinemist , mis ähvardab partei ühtsust“ . Ta hoiatas Trotskit , et selline käitumine „pole kohane partei liikmelisusega“ . Oli selge , et Stalin ei kavatsenud enneaegselt alla anda . Ta oli samuti visa võitleja . Rünnakud Stalinile kasvasid . Kuid , nagu öeldakse , jumal ise aitas Stalinist . Trotski haigestus äkki ja tõsiselt , mis lõi ta aktiivsest parteilisest võitlusest peaaegu aastaks välja . Trotski inimesed jäid juhita ja kedagi polnud teda asendamas . Trotski ei kannatanud enda ümber isiksusi , kes oleksid võimelised pakkuma talle konkurentsi . Antud juhul oli see äkiline läbikukkumine . Aasta algul sõitis Trotski Kaukaasiasse ravile . Lenini olukord halvenes , kuid Trotskile sellest ei teatatud . Stalin suutis Poliitbüroo nimel saata Trotskile telegrammi , milles teda püsivalt paluti sõita Suhumisse ravile ja puhkusele . Stalin teadis , et Leninile oli vähe elada jäänud ja ta tegi kõik , et Trotski puuduks kriitilisel momendil pealinnast . Peale selle , Trotski luges võimu usurpeerimise küsimust sellisel määral juba otsustatuks , et kontsentreerus täiega sellele momendile , kui saab absoluutse võimu enda kätte , tõstab Venemaa uuesti tääkidele ja viskab ta maailmarevolutsiooni lõkkesse . Trotski pidas juba end mitte ainult Venemaa absoluutseks diktaatoriks , vaid ka Euroopa , Hiina ja India , kogu Euraasia kontinendi omaks . Ta inimesed püüdsid võtta võimu juba Saksamaal , Ungaris . Neil õnnestus see vaid ajutiselt , kuid nüüd ootasid kõik , kudas Trotski saab absoluutse võimu ja tuleb neile appi . Trotski otsustas , et tegu on tehtud ja võib puhata , jõudu taastada enne otsustavat maailmarevolutsiooni , kui tal taas on vaja ronida valge hobuse sadulasse . Igas Ameerika juutide raamatukogus on raamat lastele , mida nimetatakse „Suured juudid“ . Abram , Jakov , tsaar David , Maimonides , Moisei Mendelson ja kindlasti Lev Davõdoviš Bronštein – Trotski . Ta seisab

esireas tähtsaimate juudi rahvuse nimedega . Miljoneid juudi lapsi kogu maailmas õpetatakse tema näitel .

Viimase aasta jooksul tegeles Lasar oma isikliku eluga . Nišni Novgorodis peeti väikesed pulmad , millel osalesid ainult ta vennad , õde Rosa ja Bakuninid . Varsti juba ootas maria last . Kui sündis tüdruk , nimetati ta maiaks , Moisei auks . Lasar ei teadnud , miks ta järgis iidset juudi traditsiooni , nimetada esimene laps peres , hiljuti surnud lähisugulase järgi . Ta ignoreeris alati juudi kombeid . Loomulikult , Maria püüdis toetada peres normaalseid inimsuhteid ja meelitada meest teenistuskohustuste täitmiselt . Ta lootis , et võibolla , õnnestub tal Lasari pehmenada ja ta lõpetab inimestele kannatuste tekitamise . Tütrel sünnil pühendas ta end tervikuna tütre kasvatamisele . Aga Lasar veetis üha vähem aega kodus , olles Kremli hõivatud . Saabusid pingelised päevad . 1924 aasta saabumisega , tugevnesid valitsusringkondades kuulujutud Lenini tervise halvenemisest . Neil , kel õnnestus teda näha , vedasid pudeli viina , tomatipurgi , või paberrossikarbi peale kihla päevas , tunnis ja isegi minutis , kui lõpuks Lenin sureb . Mingisugune vördjalik lõbusus tungis kõigisse bürokraatia nurgakestesse . Iga aparatsik muutus vastutavaks selle eest , mis toimus . Algav meenutas tohutut loteriid . Kuid see pakhanaal ei väljunud valitsushoonete piirest . Rahvast hoiti teadmatuses realsetest sündmustest ja inimesed arvasid , et Lenin hoidis kindlalt kätt riigitüüril . Selline lähenemine rahvasse , kus keskmine vene inimene ei omanud reaalselt informatsiooni toimuvast , kindlustas kolossaalse edu süsteemile .

Lasar riietas enda last ümber , mida tegi eranditult harva , kui kuulis Lenini surmast 21 jaanuaril 1924 aastal . Vaatamata sellele , et ta omas kõrget ametit , kuulis ta juhi surmast tänavalt kostuvatest hüüetest . Kuulujutud levivad alati kiiresti , eriti ebameeldivad ja ta kiirustas enda töökohale , kus teda vaikimisega vastu võeti . See tundus imelik : sel ajal , kui harilikud kodanikud mööda tänavat ühe inimgrupi juurest teise juurde jooksid ja tormiliselt infokilde vahetasid . Valitsusasutustes jätkati , nagu midagi poleks juhtunud , paberite keerutamist , vaid vahetevahel sosinal mõtteid vahetades . Enamus Moskvalasi võttis juhi surma väga südamesse . Paljud nutsid . Nende mure oli tõeline . Kuid Kremli endas , seal elunevaid inimesi , pani muretsema mitte Lenini surma fakt , vaid mis sellele järgneb . Mure asendus hirmuga . Paljugi , mis oli Lenini poolt öeldud viimastel aastatel , oli juba täitunud . Tundus , et Lenin täitis tema järjekordset rolli ja nüüd jäi vaid üle ajaloo õpikutesse . Kuid toimus palju sellist , millest ajaloo õpikutes ei kirjutata . Bulganin luges füüsiliseks faktiks , et alternatiivi Trotskile praktiliselt pole . Ükskord , kui nad kahekesi olid , ütles ta Lasarile : On see üldse paljudele teada kui julm on Trotski ? Kellele on teada , et Trotski poolt on allkirjastatud meeletu hulka käskkirju mahalaskmiseks ? Kas rahvas teab , et Trotski hävitas rahvast külade kaupa ? Kuid siis oli külades mitmeid tuhandeid inimesi . Paljudes külades oli sõjaolukord . Mihail rääkis mulle , kuidas neil regioonis mitte ei vallandatud töölt , vaid lasti kommunistid maha , kes kahtlesid partei poliitikas . Nad kuulutati Nõukogude võimu vaenlasteks , kes teeninud surmanuhtluse . Kas arvad , et inimesed saavad aru , et Trotski , kes siis ametlikult , nagu ka Lenin oli meie juht , andis käsu õigeusu kirikute lammutamiseks ? Arvad , rahval on teada religioosetest tagakiusamistest , sellest , kuipalju talupoegi ja kirikutegelasi oli tapetud ainult oma usu pärast ? Nikolai Bulganinil polnud sellest

vaja Lasarile rääkida . Trotskismi juhtimise aastate jooksul rullus lahti seadusetus , julmus ja ebainimlikkus , mis ametlikult oli nimetatud „Punaseks terroriks“ . Lasar teadis , et Trotski kandis selle „Punase terrori“ eest vastutust , et just Trotski seisis massiarestide ja massimõrvade taga . Kuid Lasari see ei puudutanud , ta tegi juba ammu oma valiku . Ta kuulas Bulganinit ja ta süda tundis , et tuleb pikk , varjatud heitlus .

Leninit enam polnud . Ta erineval auastmel võitluskaaslased püüdsid nüüd publiku ees ette manada raske kaotuse kurbusemaski . Lasaril polnud teada , kus Lenin suri . Igäühel oli selle kohta enda arvamus : keegi rääkis , et see toimus Krimmis , keegi väitis , et Lenin suri Moskva lähedases suvilas , aga oli ka neid kes nimetasid isegi Soomet . Kõike mida Lasar teadis , oli see , et kirst Lenini kehaga saabub spetsiaalrongiga Moskvasse 23 jaanuaril . Matused olid pidulikud ja kaasnesid pidulike kõnedega , kuid see oli vaid pealispind . Lasar tunnetas , et enamus tundeid olid näideldud ja valelikud . Ta ise ei muretsenud eriti . Ta teadis , mis tegelikult toimus ja kui ta sel külmal ja tuulisel päeval Punasel väljakul seisis , vaadates rahvamassi , ei olnud ta mõtted mitte nukrad , vaid see , et planeeritud „etendus“ läheks planeeritult ja ilma apsudeta . Mõisted „Lenin „ ja „Leninism“ olid tõstetud jumaliku kummarduse seisusesse . Lasar kuulis , et Simbirsk , Lenini sünnikoht , hakkab kandma nime Uljanovsk , aga Petrograd nimetatakse nüüd Leningradiks . Punast väljakut mööda liikusid rahvamassid . Kõikjal olid vastavad plakatid . Isegi Stalini kõne oli selle eeskujuks , mida Lasar nimetas „emotsionaalseks propagandaks“ . Ta esinemine lõppes sõnadega : - Me peame kaitsma ja tugevdama partei ridasid , tugevdama meie ühtsust , tugevdama töölisklassi diktatuuri liidus talupoegadega ! Mass tervitas rõõmsalt ta sõnu . Trotski puudumisel vaatles rahvas Stalinit , kui seaduslikku Lenini järglast . Matused kadusid kiirelt minevikku ja ununesid jookvates sündmustes . Peaaegu koheselt osutus Lasar olevat tõmmatud valitsusmasina mehhanismi sisemusse , mis faktiliselt oli jooks Lenini aparadi vakantside hõivamiseks . Sündmused toimusid välgukiirusel . Oli ametlikult muudetud parteiliikme nimetus „enamlastest“ „kommunisti“ vastu . Suure kiiruga loodi uued ametikohad , nii Kremli , kui selle ümber . Lasar isegi leidis oma nime , nimetatud Keskkomitee liikme kandidaatideks . Pinnale ujusid uued nimed ja uued ametipostid . Mihail ja Juri Kaganovitšid said uued määramised . Rosa astus Moskvas meditsiini instituuti , aga Mikojan , Bulganin ja Vorošilov kolisid pealinna . Isegi Hruštšov kutsuti pealinna ja pandi Lasari alluvusse . Horisondile kerkis uue nimi – Molotov (tegeliku nimega Skrjabin) . Ta juhtis Keskkomiteed ja sai Lasari vahetuks ülemuseks . Molotov oli lühikest kasvu , nigel inimene , haruldaselt peene kaelaga , ilma raamita ümmarguste prillidega ja läbitungiva häälega . Ta erines oma järeleandlikusega väljapaistvate kaasvõitlejate keskel , saatuse tahtel viidud võimu tippu . Ja veel , erinevalt kõigist „troonipretendentidest“ , oli tal lihtne ja südamluk naeratus . Lasarile meeldis Molotov , sest ta ei kavatsenud Kaganovitšit kõrvaldada . Aastatega sai Lasar teada , et mitte ainult tema ei oma ameerika sugulasi , vaid ka Molotovil on naise liini mööda ameerika sugulased . (Polina Zhemchuzhina lihane vend oli ameeriklane)

Lõpuks oli Lasar Kaganovitš kutsutud Stalini juurde jutuajamisele . Sel

detsembripäeval ilmus Lasar Spasski väravate juurde umbes kell kümme hommikul . Varsti osutus ta olema samas kabinetis , kus esmakordselt Staliniga kohtus . Nõukogude juht vaatas pabereid suure kirjutuslaua taga .Et haarata pilguga ta ees olevat paberilasu , ta ei istunud , vaid seisis laua taga . Lasar märkis jälle , et Stalin oli tast lühem . Lasar kaalus umbes 90 kilo , aga Stalin tundus 10-15 kilo vähem kaaluvat . Ta mõtles , et Stalin oli kõhnenenud peale nende viimast kohtumist .Kõik ülejäänud tundus olevat omal kohal , kaasaarvatud näoilme , mille järgi ei saanud midagi arvata , millest ta mõtles , üle elas . „Üleelamine – on naiste iseloomujoon „ , - ütles kunagi Stalin .

Lasar huvitus Stalini biograafiast ja tema maitsest . Ta püüdis temast võimalikult rohkem teada , Tal oli teada , et Stalin elas spartalikult , oli ükskõikne olme suhtes , rahuldus vähesest , ega armastanud luksust . Stalin osutas peanoogutusega ühele toolidest ütlemata sõnagi . Peale selle , kui lasar istus , istus ka Stalin , võttis väikesest puukarbist paberossi ja pakkus Lasarile . - Aitäh , ma ei suitseta . - See on hea . Stalin süütas piibu . Lasar nägi kuidas suits tõusis ringidena Karl Marxi portreeni . Stalin hakkas madala häälega rääkima : - Mihail Kaganovitš on praegu Nišegorodski kubermangu rahvamajanduse nõukogu esimees Juri Kaganovitš on selle nõukogu liige . See on hea . Rosa ? Ta õib välja , lõpetab meditsiini instituudi ja saab heaks arstiks . Meil on arste vaja . Ta vaikis ja vaatas Lasari . Puhevil vuntsid ei suutnud varjata naeratust . - No ja teie , Lasar Moisejevits ? Kuidas teie ? Kas te pole samuti teeninud midagi head ? Lasar naeratas vastuseks . Ta närveeris . Ainult nüüd ta mõistis , kuivõrd palju võimu oli juba selle inimse käes . - Jah poleks paha . _ Arvan , selle nimel võib tõsta toosti . Ta võttis lauasahtlist pitseerimata prantsuse konjaki pudeli , keeras korgi lahti ja vaatas Lasarile . - Või soovite vodkat ? Kuid ma tean , et Lasar Moisejevits ei joo vodkat . Tõepoolest , Lasar Moisejevits ei joo üleüldse . Kuid ma olen veendunud , et seltsimees Lasar ei taha , et ma üksinduses jooksin . Tõsi ? Ta täitis kaks väikest topkat ja sulges pudeli . - Teie terviseks ! Kui nad jõid , avas Stalin ülemise lauasahtli ja võttis sealt mõningad paberilehed . Ta ulatas need Lasarile . - Arvan , te olete seda juba näinud . Need olid Trotski luuletused . - Olen kindel , te teate , mis toimub ? Lasar noogutas . - Hea küll , - ütles Stalin , - Te teate , et tänase päevani kõik enamlased , kaasaarvatud Lenin , võisid hoida revolutsiooni saavutusi tänu Lääne- Euroopa arenenud kapitalistlike riikide proletariaadi toetusele . Nad peavad oma kohustuseks viia läbi revolutsioonid enda riikides . Trotski sai kõige valjuhäälemaks selle kursi pooldajaks ja kõige peamiseks minu kriitikuks selles , kuidas ma suhtun Internatsionaali abisse rahutuste organiseerimises Saksamaal , Bulgaaria ja Hiinas . Ta vakatas ja vaatas Lasari . - Kui soovite , öelge välja . Lasar soovis . - Kuid teie , seltsimees Stalin , nõustusite Trotskiga , et revolutsioon iseenesest ei oma lõppu , see on pidev võitlus kapitalismi vastu . - See oli varem . Nüüd ma pean midagi ette võtma . Teie arutlused Lasar Moisejevits ? Lasari silmad laienesid . Kõik toimus liiga kiiresti . Teda kontrolliti ja ta ei teadnud , oli ta valmis selleks kontrolliks . Ta vastas seda , mis esimesena pähe tuli . Tal polnud valikut .

Te peaksite ümber rivistuma seltsimees Stalin . On vaja häbimärgistada „permanentse revolutsiooni“ teooria , Trotski kui menševismi jäänuki ja Vene revolutsiooni perspektiivi jõusse mitteusu . - Te teete mulle ettepaneku hüljata ja

unustada leninlik teooria proletarsest revolutsioonist ? Lasar noogutas taas . Stalin jäi mõttesse . - Tuleb välja , ma loon uue revolutsiooni teooria . Meie enamlaste režiim saab püsida ka ilma kõrvalise abita . Me omame kõike vajalikku , et enda jõududega luua tugev sotsialistlik baas ja ainult luues selle baasi , võime me aidata teiste riikide proletariaati . Niiviisi ? Ta lõi käega vastu lauda ja istus toolile . - Ma mõtlen sellele tihti . Sotsialism ühes riigis . Kas te saate sellest aru ? Lasar istus samuti ja ütles : - Erinevus teie positsioonis ja Trotski positsioonis – pole lõplikus maailma sotsialismi võidus . See on vaid aja küsimus . Te loete , et esialgu on sotsialismi võit võimalik Nõukogude Venemaal . Trotski väidab vastupidist . Kuid seltsimees Stalin , nimelt teie kontrollite parteiorganisatsiooni . Seepärast peab teie arvamus osutama otsustavaks . Sõna „kontrollite“ lõi Stalinile kõrva . Ta sirutus toolil . Lasar tegi kohemaid sama . Stalin vaatas tähelepanelikult Lasari . Seejärel toetudes tooli seljatoele , surus piibu pihku . - Te saate aru , mida ütlesite , Lasar Moisejevits ? Lasar mõistis seda hästi . - Te saate aru millised võivad olla tagajärjed , Lasar Moisejevits ? Jah , ta teadis mis toimub . Ta on täiesti määranud valikud . Ta ainult lootis , et valik on strateegiliselt õige . Stalin ootas pisut , seejärel naeratas ja sirutas käe telefoni järele . Lasar ei kuulnud mida ta rääkis . Lõpetanud , toetas Stalin taas end tooli seljatoele . Avanes uks ja sisenes Molotov . Ta tõi paki pabereid . Stalin tõusis toolilt ja võttis paki . - Seltsimees Molotov . Seltsimees Kaganovitš . Lasar tõusis ja surus tillukest , siledat Molotovi kätt . Lasar nägi Molotovi välise ligipääsmatuse taga ulakat sädemekst sinisilmades . Lasar meenutas kiirelt Molotovi isiklikku toimikut : „ Molotov . 1906 aastal astus enamlaste parteisse . 1918 aastal – Põhjaoblasti Rahvamajandus Nõukogu esimees , üks Zinovjevi lähimaid kaastöölisi . 1919 – Keskkomitee volinik Volgamaal . 1920 Keskkomitee liikme kandidaat , 1921 – Keskkomitee liige . Naine – juuditar Polina Šemtzušina (tegelik nimi Peri Semjonova Karpovskaja) „ .

Stalin ulatas paberid lasarile . - Seltsimees Molotov , see on meie uus Keskkomitee Organiseerimis- jaotusosakonna Juhataja . Lasar tundis , kuidas tal pea käis ringi . - Aga nüüd . Lasar Moisejevits , arutame , mis meil tuleks teha . Järgnevad kaks tundi osutusid kannatlikkuse proovikiviks . Stalin arutles kaua revolutsioonist , inimestest . Lasar kuulas tähelepanelikult ja püüdis mõttes taibata Stalini edu põhjuseid . Jah . Trotski oli palju võimsam „ajukeskuseks“ , kuid ajalugu on korduvalt tõestanud , et see pole tihti peamine . Trotski osutus tihti liialt targaks enda kahjuks . Lasarile ei meeldinud intellektuaalid , sest ise ei omanud haridust . Ta teadis , et peale Lenini surma osutusid peamisteks Stalini vaenlasteks intellektuaalid-trotskistid . Kui Stalinit aidata , siis ta võib nendest vabaneda . Lasar tahtis saada osaks selles protsessis . Ta panustab kõik jõud , et olla selles köögis . Seljataga on tal vaid kolmkümmend aastat ja kui ta soovib järgmised kolmkümmend aastat elada palju paremini , peab ta end siduma „õigete“ inimestega võitjate poolel . Selles polnud midagi uut . Kõik tegid sedasi , arutles ta . Igaüks . Kuid ta teeb seda paremini teistest . Ta läheb kõige kõrgema tipuni . Stalini projekt oli lihtne . Ta hakkab parteid oma vastastest puhastama ja täitma seda uute liikmetega , et tugevdada oma positsiooni „vana kaardiväe“ vastu . Kooskõlas Stalini instruksioonile , oli Lasarile ette nähtud kohustus luua mehhanism , mis juhib ja kontrollib kõiki partei ja valitsuse aktiivsuse

suundi riigis , et kõike kontrolli all hoida . Lõppude lõpuks , Keskkomitee partei Organisatsiooniline- Jaotus osakond võis oma võimuga minema pühkida , või teisele tööle viia mittevajalikke kaastöölisi , mis võis olla prelüüdiks OGPU viimasele arestile , millega olid sel osakonnal tihedad sidemed .Lasar mõistis , et isegi muljetavaldav nimekiri , ühendatuna tööoskusega , tohutute teadmistega ja ustavusega parteile , ei vabastanud kahtlustest , Ta läheb kaugemale . Siis ta veel ei teadnud , kuidas kõige paremal moel kindlustada iseennast . Ühe variandina tundus tal Stalini ligidusse hoidmine ja võimalus selleks avaneb kindlasti . Ta kasutab tingimata seda . Stalin hakkab määrama uusi inimesi aga Organisatsioonilise-Jaotuse juht , kui peamine infirmatsiooni allikas , peab olema tingimata asuma kõrval , et aidata „õige“ valikuga .Järgnevad kuus kuud kohtus Lasar tihti Staliniga . Mõnikord nad jäid kahekesi ja arutasid kandidaate . Tihedamini osales kohtumistel veel Vorošilov ja Ordzhonikidze , kes sai partei Keskkomitee liikmeks . Vorošilov muutus tähelepanuväärseks figuuriks Kremli , sest oli Moskva sõjalise ringkonna juht , vahetades sellel postil välja Trotski soosiku Muralovi .Mikojan samuti leidis üha rohkem usaldust . Sel ajal olid Lasarile ja Mariale kõige lähemal, Molotov oma naise Polina Žemtžušinaga . Nad nimetasid oma tütre Svetlanaks , samuti , nagu Stalinil ja Nadešda Allilujeval . Ehkki naised ja lapsed nägi tihti , kuna tutvusringkond oli piiratud , lapsed aga käisid spetsiaalses kinnises koolis , suhtlesid mehed eelkõige tööil . Lasar teadis , mida on vaja teha . Ta peab täpselt Stalini ülesanded täitma . Ta tundis , et ainult ennastohverdav töö , ilma ümbervahetamiseta , sellele inimesele , võib teda päästa ja edutada , aga seal saab juba näha . Peale tema , ainsaks inimeseks kes samasuguse vastutustundega töösse ja samasuguse suure töövõimega , oli Molotov . Nad mõlemad võisid töötada pikki tunde . Nende ustavuses polnud kahtlustki ja nende pingeline töö saab hinnatud teenete järgi . 1925 aasta märtsis oli Lasar Stalini kabinetti kutsutud . Seekord nad ei vaadanud nimekirju , ega arutanud kandidaate . Stalin ulatas Lasarile teate , mis Kiievist saadud . Ukrainiseerimise protsess oli tupikusse läinud ja kohalikud parteivõimud küsisid abi Moskvast . Alles kaks aastat tagasi oli valitsuse poolt võetud vastu otsus , viia vabariigis sisse ukraina keel võrdselt vene keelega . See sundis parteitöötajaid tegelema ukraina keele õppimisega . Kuid asi ei edenenu ja nüüd oli vaja Moskva sekkumist . Esimese asjana nähti ette uutesse võimuorganitesse kaasata ukrainlasi endid . Samal ajal taheti vabariigis kõrvaldada natsionalism . Stalin tegi Lasarile ülesandeks minna Ukrainasse ja lahendada olukord . - Teie ülesanne seisneb ukraina partei reorganiseerimises ja selle ridade puhastamine ebakindlast elemendist . Jagage valitsusorganites toimivas olukorras ja vabastage nad hooletutest töötajatest . Stalin valis Lasari sellele missioonile mitmel põhjusel . Esiteks Lasar sündis ja kasvas Ukrainas ja rääkis ukraina keelt . Teiseks , ta teadis kuidas ülesandega hakkama saada . Kolmandaks , tema tugevaks küljeks oli see , et Lasar saavutab resultaadi , mis see talle , õigemini neile , ka maksma ei läheks . Lasar võttis kaasa Maria ja Maia . Nad jätsid oma korteri Moskvast , mis oli neile juba kitsaks jäänud ja kolisid suurde , mugavasse korterisse Levamoskoi tänaval nr.17 , ühes Kiievi moekamas rajoonis . Taas tuli tal naasta „kodumaale“ . Ainsaks kaastööliseks , kelle ta kaasa tõi , oli Hruštšov . Tal seisis kohustus olla käepärast ja sõita läbi väikesed asulad , nagu Kabana . Lasaril polnud tahtmist uuesti selles rāpases külas käia . See ainult meenutaks talle ta

minevikku , mille ta kustutas oma mälust . Peale selle . Nikita rääkis samuti ukraina keeles , ehkki mitte täiesti korrektselt ja hakkab täima kõike mida nõutakse Lasar Kaganovitši asetäitjana . Pele Hruštšovi , ei lähendanud ta endale kedagi . Lasar kavatses iseseisvalt töötada ja pidevalt Moskvaga sidet hoida . Kui Stalinil on midagi vaja , teatab ta sellest tingimata Lasarile . Sellises asjas pole vahendajaid vaja . Ta hakkab hoidma end nii , et enda ees omab enda mentorit (Stalinit) aga selja taga soosikut (Hruštšovi) . Aga tegelikult on nad mõlemad ta tähelepaneliku vaatluse all . Lasar oli määratud Ukraina Kommunistliku Partei Keskkomitee esimeseks sekretäriks , Stalini erivolitustega partei reorganiseerimiseks . Lasarile oli Ukrainasse naasmine seotud segaste tunnetega . Viimane kord saadeti teda sinna , nagu asumisele , vastu ta enda tahtmist . Nüüd oli see juba hoopis teistmoodi . Nüüd ilmus ta tunnistused käes , mis teatasid , et tema on siin kõige peamine ja kõik teised peavad alluma . Sel ajal , oli tänu uue valitsuse poliitikale , arenenud Ukrainas väga keeruline olukord . Igas rajoonis pukes õitsele natsionalism ja keegi ei tahtnud vabatahtlikult iseseisvusest loobuda . Lasar arvas , et tal tuleb toetada edutamisel juute . Nad olid kogu aeg kommunistide selja taga olnud . Peale selle , Ukrainas moodustasid üle poole üliõpilastest õppeasutustes jällegi juudid . Kuid Lasar kaalus veelkord kõik üle ja tuli järeldusele , et juudi revolutsionäärid-trotskistid , kellele oli väga palju tänu võlgu Lenin ise , ei ilmuta enam endisi kombeid . - Noh ja kurat nendega ! - karjus ta Hruštšovi peale . - Nad arvavad , et ma kavatsen nende ees põlvili roomata ja suudelda nende tagumikke ? Nad ei õpi ukraina keelt ja räägivad vaid jidišis . Nad tõrguvad ! Need pe....stid – tõrguvad ! Me püüame neile teha elu paremaks , aga mida nemad tahavad ? Mida nad taotleavad ? Tahavad elada oma isiklikus riigis ? Aga seni sittuda täis elu teistes riikides ? Ma tahaksin väga , et selline riik eksisteeriks . Ma saadaksin nad kõik sinna ! Pe.....stid !

Ettevaatus polnud Lasari töömeetodi iseloomulikum joon . Ta tegi kõike kiirelt ja efektiivselt . Ta töötas välja päevakorra ja formuleeris arutlusteemad . Ta isegi selliselt suunad arutlusi , et kõik osavõtjad ühehäälselt hääletasid selle eet , mis nõutud . Esimese hädavajadusena oli kohaliku parteiaparaadi vabastamine ebasobivatest liikmetest . Juba Moskvast koostas ta vastava nimekirja . Tema ametikoht partei Keskkomitees andis talle erakordse võimaluse inimestega manipuleerimiseks . Ilma hoiatamata segas ta inimesi ja tegi ümbertõstmisi . Need , kes tema arvates , seisid partei positsioonidel , said head ametikohad . Need , kel polnud veel rahvastundel välja tuuldunud , viidi ametikohtadel allapoole . Need , kes lasari arvates ei omanud tulevikku , võeti lihtsalt töökohalt maha . Peamine oli edutada enda poldajaid ja eemaldada vastaseid . Ta kohustas kõiki enda arvamusega arvestama . Vlas Jakovlevitš Zubar , Ukraina Rahvakomissaride Nõukogu esimees ja A. Šumaskii , Ukraina partei Keskkomitee liige , tõrkusid talle eriti vastu . Ta kuulas rahulikult kõik nende vastuväited . Zubar ja Šumaskii pöördusid Moskvasse . Šumaskii isegi nõudis Stalinilt Kaganovitši tagasikutsumist , kuid toetust ei saanud . Lasari põhjendused omasid tugevat poliitilist alust . - Seltsimees Stalin , ma oman tegemist hoiatustega . Vaadake ise , Mind allutatakse kriitikale minu perekonnanime ja rahvuse pärast . Ma täidan vaid teie korraldusi , kuid nemad näevad mu süüd selles , kes ma olen . lasar teadis hästi , milliseid hoobasid on vaja tõmmata . Kui opositsioon muutus liialt valjuks , hakkas Lasar kisama : „ Antisemitism!“ . Stalin

polnud sel ajal veel valmis juudidiprobleemi tõstatamiseks . Seepärast ta toetas Ukraina esimest sekretäri . Vähema kui aastaga allutas Lasar endale kogu Ukraina kompartei parteilise sekretariaadi ja viis sisse kõikide probleemide kollektiivse otsustamise meetodi . Selline juhtimismeetod infiltreeriti linna ja tehase komiteedes , kõigis partei ja riigivõimu tasemetel . Asendamatu Hruštšovi abil , ehitas Lasar ümber kogu Ukraina juhtimissüsteemi . Tal jäi tõsta ökonoomika taset ja kindlustada raahavood vabariiki . Kuid Lasar juba teadis kollektiviseerimise mõtetest ja tegi plaane , kuidas seda paremini ellu viia . Seni aga , pidi ta Stalini käsu järgi , tegeleme industrialiseerimisega . Tema juhtimise all oli ehitatud Dneproges ja põllumajandust hakati varustama rasketehnikaga . Juhtivatele kohtadele pani ta neid , kes teda toetasid , luues niiviisi , tugeva juhtimisalase luustiku . Tema eesmärgiks oli ühendada Ukraina „ Leninismi jagamatute tulevikuarengu ideedega „ . Tegelikult pidas ta simas , edasist Stalini positsioonide kindlustamist .

Naasnud Moskvasse , sukeldus Lasar uutesse probleemidesse . Jätkus halastamatu sõda trotskistliku hüdraga , nüüd juba Trotski poolt juhitud „vasakpoolse opositsiooni“ näol , st. võitlus järjekordse Trotski tee vastu . 1926 aasta oktoobris viidi Trotski Keskkomitee Poliitbüroo koosseisust välja , aga aasta pärast Keskkomitee VKB-st välja . Revolutsiooni kümnendaks aastapäevaks , 7 novembril 1927 aastal , valmistas Trotski ette relvastatud mässu ja püüdis apelleerida demonstrandide kolonnile , mis Punast väljakut mööda marssis . Trotski käsutuses olid taas hästi ettevalmistatud , hambuni relvastatud löömamehi . Peamiseks , nn. „rahva“ jõuks demonstratsioonil olid Moskva ülikooli tudengid ja teiste ülikoolide tudengid . Kuid võtmekohtadel võtsid Trotski löömamehi vastu Menšinski varitsused , Trotskit ennast loobiti demonstratsioonil kividega ja valvur tulistas isegi Trotski autot , mispeale Trotski oli sunnitud retireerima . Tudengid isoleeriti , ega lastud korratusi tõsta , mispeale mäss lagunes . See oli otsustav lahing , mitte Trotski kaotas . Kohe peale seda , 14 novembril 1927 aastal , kustutati Trotski parteist . Paljud Trotskistid arreteeriti . Stalin esines avadusega : „ See pole mitte juhus , et opositsiooni juhtisid juudid . Käib tõeline sõda vene sotsialismi ja võõraste vahel „ . Lasar teritas kuulmist . Ta teadis , et Stalin ei armastanud juute , kuid puudutas seda teemat ainult eraviisiliselt usaldusisikutega . Nüüd ütles ta selle avalikult välja . Lasar jälgis tähelepanelikult trotskistide vastase võitluse käiku . Trotski koos perega saadeti esialgu välja Alma-Ataasse , aga 1932 aastal jäeti ilma nõukogude kodakondsusest ja visati riigist välja . Lasar taipas , et tal endal tuleb nüüd ilmutada kohanemise imesid , et nendes oludes ellu jääda . Olles juudina Venemaal , ta peale Trotski lüüasaamist , ol väga ebakindlal positsioonil , kuid olles juudina parteiladvikus , süvenes tema ebakindel olukord veelgi , kuna ta oli kõigile nähtav . Trotski lahkumisega sai lasar kõige märkimisväärsmaks ja mõjuvõimsamaks juudiks valitsuses ja ta ei kavatsenud oma positsioonidelt taganeda . Lasar mõistis , et peab tõestama oma ustavust . 1928 aastal , Stalini käsul , naases Kaganovitš Moskvasse . Kaheksanda Ametiühingute istungjärgu ajal valiti Lasar selle Presiidiumi liikmeks . Sellele määramisele oli ta tänu võlgu sellele rollile , mida mängis Lenini lese – Nadešda Konstantinovna Krupskaja alandamisel .

Selleks ajaks , saades partei Keskkomitee sekretäriks ja Ukraina kommunistliku partei Keskkomitee Esimeseks Sekretäriks , sai õiguse Keskkomitee istungitel osalemiseks . Teda pani imestama nende istungjärkude jaoks valitud kohad . Varem arvas ta , et need viidi läbi Kremliis , mitte kaugel Stalini kabinetist , saalis . See tundus loogiline ja sedaviisi mõtlesid paljud riigi kodanikud . Kuid osutus , et istungjärgud toimusid Vana väljak 4 , aga mitte Kremli seinte taga . Väga vähesed teadsid , et riiki juhiti väikesest , tähelepandamatust hoonest , kolme kvartali kauguselt Punasest väljakust . Rumalad inimesed , mõtles Lasar . Nad hulguvad GUM-i vastas väljakul , imetlevad Vassiili Blašennõi katedraali ja arvavad , et on sündmuste keskmes . „ Rumalad seisavad keset munakividega sillutatud väljakut , näevad Spasski väravatest väljuvad masinaid ja usuvad , et nende võimsate seinte taga töötab valitsus . No ja las usuvad ! Kellelgi pole vaja teada , et valitsus koguneb teises , märkamatus kohas . Mida kauem keegi ei tea , kus sa asud , seda kindlam ka sulle „ . Sel päeval arutati istungil maa industrialiseerimise küsimusi . Lasar tuli alati koosolekutele varem , et võtta koht , millelt oli tal hea näha Stalinit ja Stalinil teda . Ruumi mõõtmed lubasid sellesse mahutada 12-16 inimest . Stalini maitse järgi omas see väga lihtsat sisustust . Keskel asus nelinurkne laud , mille ümber kaheksa tugevat , puust , kõrgete seljatugedega tooli , mis kohustas neil istujaid mitte lõdvestuma . Kuus lisatooli seisid eraldi seina ääres . Stalin hoidis enda jaoks alati kahte kohta : üks laua otsas ja teine – seina ääres , ukse vastas . Valgust tuli tuppa läbi ainsa akna , mis tihti oli kaetud allalastud kardinatega . Norgas asus väike lauake , veega täidetud karafiniiga . Laual olid paberid ja pliitsid ja oli kaks suurt metallist tuhatoosi . Istungite ajal täitus tuba kiirelt tubakasuitsust , mis lähtus Stalini piibust ja paberrossidest , mida Keskkomitee liikmed üks -teise järel suitsetasid . . Lasar suitsetas vaid siis , kui elas Kesk-Aasias . See aitas vähe lühendada aega kauges ja igavas riigi osas . Kuid paberrossid aitasid vähe , nad pigem ärritasid teda , pidi tihti köhima ja puhastama kurku ebameeldivast tubakasuitsust . Liiasi osutas tubakasuitsu halba mõju tütre Mai tervisele : tal arenes allergia ja kogu aasta kannatas vesiste silmade ja nohu käes . Maria sõna otseses mõttes korjas Lasarilt paberrosse käest ja , et aidata tal võidelda ärritusega , asendas need palvehelmestega . Kuid väga sageli ulatus ta raev sellise tasemeni , et palvehelmed rebenesid ta käes . Ta tohutud käelabad muutusid velgi suuremaks , sest , lõpetades suitsetamise , hakkas ta kiirelt paisuma . Nüüd kaalus ta üle saja kilogrammi , ega mahtunud oma pruuni mundrisse . „ Selles kostüümis näed sa välja nagu vaal „ , rääkis talle Maia , nähes turritavaid messingust nõõpe . Lasar kandis mõned aastad seda mundrit , jäljendades Stalini maitset . Nüüd pidi ta kandma ülikonda ja lipsu , nagu tegid teised Keskkomitee liikmed .

Osutus , et peale Lasari ei suitsetanud ainult Krupskaja . Krupskaja , nagu ka kõik ülejäänud Lenini naised , oli juuditari ja vana trotskist , paigutatud Lenini juurde vajalikk mõju avaldama . Ta istus alati sirgelt toolil , tehes kõikidesse arutatavatesse küsimustesse märkusi . Kõige väljapaistvamaks tema välimuse juures olid tumedad , punnsilmad . Ta naeratas harva . Naeratus ilmus ta huultele vaid neil puhkudel , kui ta arutles sellest , mis oli Stalinile ja ta soosikutele ebameeldiv . Krupskaja külastas igat Keskkomitee istungit , sest , nagu Lenini lesk , luges ta end olevat erilisel

positsioonil ja rõhutas seda fakti pidevalt . Sel päeval , kui ta nagu alati , kaitses oma mehe positsioone , nimelt NEP-i . Pole tähtis , mis nimelt räägiti , oli tal kõigele oma arvamus , nagu tunneks te end endiselt õpetaja rollis , grupi sõnakuulmatute õpilaste ees . Lasar jälgis tähelepanelikult Stalini käitumist . Stalin läks alati turri , kui Krupskaja häält tegi , kuid oli sunnitud tähelepanelikult sõnu valima ja end kontrollima . Stalin ei saanud endale lubada milleski Lenini leske avalikult süüdistada . Seda oleks loetud jumalateotuseks . Rahvas poleks seda mõistnud . Tegelikult ei teadnudki rahvas mis toimub . Kuid Vana väljaku 4 , märkis Stalin juba oma liini . Lasar hoidis oma käes kogu salajast informatsiooni parteiliikmete isiklikest toimikutest . Stalinil oli vaja ta abi leidmaks kompromiteerivat materjali Krupskaja vastu ja Lasar hangib selle info viivitamatult . Peamine mõte oli lihtne : Krupskaja polnud kunagi formaalselt Lenini naine , vaid lihtsalt , nn. elukaaslane . Möödalastud fakt – kuid Lenin ja Krupskaja ei vormistanud kunagi oma abielu , ega registreerinud . Enne revolutsiooni nad ei laskunud selleni , aga pärast revolutsiooni propageeriti abielu uue võimu , st. nende endi poolt , kui hävineva korra jäänuk . Peale seda oli Leninil ka teised „parteilised sõbrannad“ . Tõusetusid teiste naiste nimed , sealhulgas , Jelena Stasova . Hljem , 60-ndatel aastatel , olid Jelena Stasova matused partei Peasekretäri tasemel , kuigi selleks ajaks oli ta lihtsalt tavaline pensionär . Seda võib interpreteerida ainult selles mõttes , et ta oli ka tegelikult mingi aeg Lenini elukaaslane . Peale selle ujusid pinnale Inessa Armand ja Rosalin Zemljatskin (Zalkind) . Lasar , nagtu ka Stalin , sai aru , et ei saa avalikult toetada neid „oletusi“ . Seepärast oli vaja ehitada mäng nii , et Krupskaja läheks varju , vastutasuks „juhi lese“ ametliku staatuse eest . Oluline oli viia kahtlus Stalini pealt ja võtta see endale . Lasar oli selleks valmis . Varem ei esinenud ta peaaegu üldse neil istungitel , õppides olukorda tundma ja tähelepanelikult kuulates , kes ja mida rääkis . Ja nüüd saabus aeg tegutsemiseks .

Krupskaja esinemise mõte oli lihtne – ta püüdis reanimeerida Trotski poliitilist laipa ja taas ja taas kutsus üles kõiki pöörama tähelepanu „Lenini pärandile“ , mis oli Trotski aparaadi võltsing ja talle suurepäraselt teada . Teiste sõnadega , ta nõudis Stalini erruminekut ja Trotski tagasipöördumist – see liin saab olema peamiseks kõigile trotskistidele , kuni seda ei pärja edu Stalini huku näol . Lasar jälgis tähelepanelikult sõnasõda , mis kestis umbes tunni . Keskkomitee liikmete arvamusel lahkesid : Kalinin ja Rudzutak pooldasid Krupskaja positsiooni , aga Kirov ja Ordzhonikidze lugesid Stalinile tehtavad rünnakud põhjendamatuks . Krupskajani juba jõudsid jutud „tema suhetest“ Leniniga . Ta vaatas külmalt Stalinit ja nõudis seletust , miks ta isiklikult teda jälitab . Stalin surus käes oma piipu ja jäi talle otsa vaatama . Ta ei vastanud midagi . Mõned Keskkomitee liikmed nihelesid närviliselt toolidel . Keegi ei usaldanud avalikult esineda . Kuid neil polnud seda vaja tehagi , sest teisest toanurgast kostus äkki tugev , kindel ja võimukas hääl . Rääkis Lasar . - Nadešda Konstantinovna ! Nadešda Konstantinovna ! Ta peatus poolelt sõnalt ja pöördus Lasari poole , imestunud – hirmunud , et teda katkestati . Ruumis valitses vaikus . Stalin lähenes lauale , mis seisis eemal , nagu toimuv ei puudutakski teda . Lasar ootas , kuni ei veendunud , et on kõikide tähelepanu hõivanud . Selleks ei kulunud palju aega . Ta juba tõmbas endale tähelepanu , kui rääkima hakkas , kuid nüüd oli

vaja tugevdada dramaatilist efekti , seepärast Lasar venitas veel mõne sekundi . Ta aetas ettevaatlikult enda ette lauale oma palvehelmed .

- Nadešda Konstantinovna ! Teile peaks olema teada , olen kindel , kuulujuttudest sellest , kes te olete tegelikult“ - Krupskaja püüdis midagi vastu vaielda , kuid Lasar aetas kiirelt enda ette tohutu peopesa , mis selles väikeses toas oli vaadeldav nagu kilp . - Te võite , kui soovite , seltsimees , huvituda , miks tekkisid need kuulujutud , kuid see ei ammenda asja . Küsimus seisab nii , seltsimees Krupskaja , et suur osa teie aruteludest ei vasta uue Nõukogude riigi huvidele . Ja mul pole vaja teile rääkida , et minu valijad , aga neid on väga palju , ei soovi rohkem kuulata üdinitungivaid karjeid ja rünnakuid nendele , kel nüüd on ülesandeks viia meid sellele suurele sihile , mis oli määratletud meie armastatud alusepanija poolt . Ta peatus , hingas , vaatas lauale ja surus tugevalt sõrmede vahel palvehelmeid . Ta hääli muutus tuhmimaks , ja see mida ta ütles oli vaevalt kuuldav . - Seepärast , seltsimees Krupskaja , kui te hakkate vastu punnima , nagu vana pede , määrame me kedagi teist olema Lenini lesk . Lasar jätkas palvehelmeste sõrmitsemist käes . Keegi ei liigutanud . Minuti pärast , tõstis ta pea , otsides silmadega Stalinit , kes vaatas oma piipu . Seejärel vaatas ta ümberolijaid . Kõik vaatasid Stalinit , oodates tema reaktsiooni , mingisugust märki . Ainult Krupskaja ei pööranud pilku Lasarilt . Ta ei suutnud uskuda toimuva reaalsust , Ta teadis hästi , et lasar ei lõpetanud veel . Ta viis pilgu Stalinile , kes vaatas otse Lasarile . Stalini reaktsioon oli ilmne . Ta oli samuti valmis kuulama Kaganovitši ettepanekut , nagu oleks see Stalinile samuti ootamatus olnud . Lasar jätkas rääkimist , nagu iseenesestmõistetavalt . Ta teab täpselt , et Krupskaja pani ennast , enda „Mina“ , kõrgemale kõigest , kaasaarvatud Leninist . Seepärast ta , Kaganovitš , teeb lihtsa ettepaneku . Keskkomitee tunnustab teda , kui Lenini leske . Ta isegi teeb ettepaneku püstitada talle Punasel väljakul mälestusmärk , teenete eest Nõukogude Liidule ja laste kasvatamise üritusele . Vastutasuks sellele peab ta varju jääma , ega rohkem ilmuma partei Keskkomitee istungitele , mitte andma intervjuusid ja jätma aktiivse poliitika . - Aga kui ma ei nõustu vastu võtma teie tingimusi , või rikun neid ? Mis siis ? Küsis Krupskaja . Lasar vaatas teda külmalt , siis vaatas kiirelt Stalinile . Stalin puuris teda silmadega . Lasar tundis , et just äsja oli ta oma luigelaulu laulnud . Ta tunnetas seda kogu oma olemusega . On vaja võtta kõrgeim noot ! - Siis , seltsimees Krupskaja , jääb teist järele vaid teie mälestusmärk .

Krupskaja teadis , et tal pole mingeid pabereid , mis tema abielu Leniniga tunnistaks , kuid see ei hirmutanud teda ja ta jätkas vastupanu lõpuni . Ta oli trotskist vere järgi . Kuid tema ettepanek , avadada „Lenini pärand“ , oli neil juba ettevalmistatud käik , keelati Keskkomitee poolt häältega kolmkümmend , kümne vastu (kes olid need kümme?) . Ja see oli Lasari teene – ühel minutil sai Lasar Kaganovitš üheks tähtsamaks isikuks Nõukogude riigis .

Sellest ajast sai Lasarist Krupskaja vari . Ta kontrollis iga ta sammu ja kandis Stalinile ette , mida ta tegi ja rääkis . Faktiliselt sai Stalini silmadeks ja kõrvadeks . Ta ei jälginud mitte ainult Krupskajat , vaid kõiki , kelles Stalin kahtles . Vajadusel võis ta viivitamatule tegutseda , leides alati oma juhilt toetust . Lasar oli ta pulerjeriks , suure valikuga , keda hammustada . Nüüd , kui Krupskaja oli neutraliseeritud , lülitus

Lasar sellele , mida pidi ja tahtis teha , teades , et Stalin toetab teda alati . Lasar hakkas tegelema industrialiseerimise küsimustega , vaikselt ka Trotskistide kollektiviseerimise ja NEP-i poliitikast taandumisega . Ta püüdis kogu jõust , et Stalinile meeldida ja samas likvideerida ka isiklikult temale ebameeldivaid inimesi . Et leida „patuoinast“ , süüdlast kaevanduse avarii eest , või kaevurite madala elatustaseme eest , selleks hakkas Lasar planeerima grandioosseid näidisprotsesse , millel selgitati välja kahjurid endiste spetsialistide seast , kes end ka süüdi tunnistasid . Lasari töö resultaadina kasvas järsult OGPU poolt mahalastute ja laagritesse saadetute arv . Neid paranduslike tööde laagreid pani Lasar juhtima samuti omad inimesed (juudid) . 1929 aastal Trotski deporteeriti kontrevolutsioonilise tegevuse eest . Igat teist inimest oleks kohapeal maha lastud vaid miljondiku osakese eest , mis oli Trotski hingel . Kuid sellal polnud Trotski veel Stalinile hammaste järgi . Trotski taga seisid välismaal sellised jõud , kelle vastu ei julgenud astuda isegi Stalin . OGPU otsus Trotski kohta , oli valmis juba 20 jaanuaril 1929 aastal . Trotski deporteeriti türgi saarele Prinkipo , mida juba Bütsantsi imperaatorid kasutasid oma poliitiliste vastaste väljasaatmiseks . Lasar mõistis hästi , et sellega Trotski ja Stalini võitlus pole üldsegi lõppenud , vaid läheb teisele tasandile . See oli igavene lahing internatsionaalse maffia ja loomuliku natsionalismi vahel , mis siis väljendus võitluses internatsionaalses printsiibis Trotski „permanentses revolutsioonis“ ja Lenini-Stalini natsionalistlikus sotsialismi ehitamise printsiibis , ühes , eraldi võetud riigis . Peale Trotski väljasaatmist , mõned kuud hiljem , toimub Läänes ökonoomiline krahh , nimetatud „Suureks Depressiooniks „ . Nagu ka „Suur Prantsuse revolutsioon“ , lihtsalt niisama , ei tähenda „Suur“ seal mitte midagi . Justkui puhtalt ökonoomiline depressioon tõi endaga kaasa erakorralised poliitilised tagajärjed , Läänes , poliitilise võimu kontsentreerumise inimeste kätte , kes omal ajal finatseerisid Trotskit . Needsamad inimesed , hakkasid selsamal , 1929 aastal finatseerima Hitlerit , et kukutada Stalinit Venemaal .

Lasar sai aru , et tuli tema aeg , et trügida võimu tippu . Ta sai võimaluse töötada krediiti , korjates endale surmavaenlasi . Kuid Lasar teadis , et mäng väärub küünlaid , sest kunagi , tänu sellele , saab temast mitte vähem tähtis mees , kui Trotski ise . Aga kuidas ta ebajumal Trotski ise ? - Ta mõistis , et Trotski eksis kusagil ja , et ta ei saa teda enam millegagi aidata . Ta peab Trotski unustama , et säilitada ennast ja sellisel kujul saada kasulikuks sellele ühisele asjale , mida ta , nagu ka Trotski tenisid kogu oma elu (judaism ja goide massiline hävitamine)

1929 aastal viidi Läänes läbi samuti osaline kommunistlik revolutsioon , mis oli selle tagajärg , mis sai nimetuseks „Suur Depressioon“ (tegelikult rahvaste paljaksröövimine päise päeva ajal) . Selline nimetus revolutsioonile oli Läänes antud seepärast , et mitte pingestada kapitalistlike riikide kodanikke . Liialt palju õudset informatsiooni tuli esimese kommunistliku revolutsiooni kodumaalt – NSVLiidust . Verejõed voolasid suletud ukse vahelt . Seepärast ei tohtinud toimuda mingeid revolutsioone Läänes , nende tegelike nimede all . Sel ajal ilmus Nõukogude horisondile kaks uut eredat tähte . Üks neist – Stalin , oli 50 aastates , sai vastuvaidlematuks Nõukogude Liidu liidriks . Aga teine täht – see oli Lasar Kaganovitš , kel 36 eluaastat , olles Moskva esimeseks sekretäriks ja Poliitbüroo liige , sai praktiliselt üheks peamiseks inimeseks riigis . Ja see toimus ainult seetõttu , et

Lasar ei lasknud talle avanenud momenti käest , mis on vaid kord elus .

PEATÜKK 4

Zekaa oli loodud 1917 a. 29 detsembril ja muutus kiirelt poliitiliseks karistusjõuks , mis hävitas kõik Nõukoguse vabariigi ideoloogia vastased . Zekaast sai Venema peamiseks „kontrolli“ jõuks . See oli justnimelt see , mida Trotski taotles . 1922 aastal püüdis Trotski pehmedada selle hirmsa organisatsiooni imagot , muutes selle nimetuse Peamiseks Poliit Juhtimisasutuseks – GPU , kuid sisu jäi endiseks . Kaks aastat hiljem nimetati ta OGPU-ks ja mässis oma võrkudesse juba terve Nõukogude Liidu . OGPU röövis ja tappis keda soovis , tal olid pikad käed . 1926 aastal , oli Pariisis tapetud Semjon Petljura . Nad röövisid eesti ministri Ado Birgi Moskva kesklinnas ja 1930 a. Pariisi kesklinnas valgekaartlaste liidri Aleksander Kutepovi .

Lasar teadis suurepäraselt OGPU töömeetodeid . Tema kontaktid „organitega“ ulatusid veel nendesse päevadesse , kui ta alles alustas tööd kaadrite väljal . Kõik inimeste nimekirjad , mida ta ette valmistas , omasid koopiaid , mis läksid vahetult zekaa juhile . Kellelegi polnud saladuseks , et Kamenev -Zinovjev -Stalin võitlesid Trotskilt enda positsioonid kolmes suunas : riigi julgeolek , armee ja administratiiv aparaat . Lasar mõistis , et antud momendil peab ta toetama Stalinit . Ta juba tõestas oma truudust inimesele , kes võis ta eluga korraldada . Lasar tõestas , et teda võib usaldada rohkem , kui lihtne Krupskaja vastane sõnavõtt . Kuid siiski oli vaja leida uued moodused , et isiklikult enda ohutus tagada . Ta isegi ei võtnud endale pseudonüümi , nagu arukalt paljud tegid ja tundub võimatuna , et ta jäi selleks , kes kogu aeg oli – Lasar Moisejevits Kaganovitšiks , juudiks päritolult . Tal tuli astuda paljust üle ja oli tähtis valida õieti , kuidas seda teha . Tema järgmiseks eesmärgiks oli sisse seada end nii , et teada kõigest toimuvast , aga veel parem – teada enne teisi . Seda sai saavutada vaid OGPU kaasabil , mis hoidis oma kätt terve riigi pulsil . OGPU sai osaks nomenklatuurist – kõrgemast parteibürokraatiast . Üheks enda inimeseks oli Lasaril Genrih (Geršel) Jagoda (Enox Geršenovitz Jeguda) Genrih -Geršel Jagoda-Jagoda oli Jakov Sverdlovi sugulane , oli abielus Sverdlovi isa lapselapsega ja kogu aeg töötas selle juures graveerimistöokojas , seepärast rebis välja ka suurte inimeste sekka ilma Lasarita . Jagoda oli Menšinski abi , kes kindlustas Stalini võidu Trotski mässu üle 7 novembril 1927 aastal . Seepärast polnud Trotskistide jaoks küsimus sellest , et Menšinski tuleb ära koristada , mis oli Genrih-Geršel Jagoda ülesanne .

Lasar pidi teadma , kes teda ümbritsesid . Ta pidas hästi sõnu meeles , mis talle Stalini poolt öeldud , peale edukat Ukraina „reorganiseerimise“ lõpetamist : „Üks vaenlane kaalub üles sada sõpra . Ühele inimesele kaks ühinenud vaenlast – see on juba polk „. Lasar veenis Stalinit vajaduses luua administratiivne grupp eralisteks ülesanneteks , mis sai salajase nimetuse „mürgade juhtude osakond“ . Lasarile oli antud kabinet neljandal korrusel majas Nr2 Ljubljankal . Siin asus peamine OGPU peakorter , nimetatud „keskuseks“ . „Keskuse“ akendest avanes vaade kogu väljakule , seepärast võis ta näha kes läbi peasissekäigu käis . Ainsaks ebamugavuseks oli see ,

et akendal olid jämedad trellid .

Suurem osa OGPU töötajatest ilmusid kuude päslasse kella seitsmeks hommikul . Nad tulid tööle sedavõrd vara , et süüa hommikust . Kaheksanda koruse sööklas anti head hommikusööki , mis koosnes piimast , munadest , sealihast , puuviljadest ja kõik see oli tasuta . Hoone koridorid olid värvitud heleroheliseks . Põrandad kaetud parketiga , mida regulaarselt puhastati . Ümberringi rippusid suured valged kerakujulised lambid , mis mahedat valgust heitsid . Avarad kabinetid olid pooltühjad . Need olid värvitud sedasama helerohelist värvi . Kabinetides seisis vaid kirjutuslaud , mõned jäigad toolid sirgete seljatugedega . Igas kabinetis oli raudseif , mida päeva lõpuks kinni pitseeriti . Koridorides olid valves sisevägede ohvitserid , kes kandsid harilikku valget vormi , ainult siniste pealisõmblustega punaste asemel . Need sinised pealisõmblused omasid erilist lugupidamist . Visiit 1981 aastal Ljubljankale selgitas , et nede aastatega oli vähe midagi muutunud . Seinad olid samuti heleroheliseks värvitud ja kabinetides seisis seesama mööbel , ainult seifid olid kadunud ja dokumendid korjati ööseks ühte , keskseifi kokku . Arvestades kõike , polnud KGB-l eriti palju tööd . Korda riigis hoiti asutuse autoriteediga , mitte intensiivse tööga . Lasari kabinet paistis teiste hulgast välja . Siin oli massiivne laud ja kolm tugitooli . Eraldi seisis pikke laud konverentside jaoks , mille taga peeti koosolekuid . Ühel seinal rippus Dzeržinski portree ja teisel Stalini portree . Kirjutuslaual kõrgus telefonide hunnik . Kaks olid eriliselt tähtsad : Parempoolne telefon omas otsesidet Staliniga , vasakul , nn. „vertuška“ , Keskkomitee liikmetega . Ülejäänud telefonid lubasid ühendada tähtsate objektidega , mis laiati pillatud üle Nõukogude Liidu tohutu territooriumi . Ühe telefoniga sai otse helistada Hruštšovile , kes siis töötas Jusovkas . Sel momendil tegi Hruštšov kõik võimaliku , et Lasaril elu kergemaks teha . Igal võimalusel rahva ees esinedes , kiitis ta kindlasti oma Kaganovitšit ja eriti tema näpunäiteid , „mida me saame igapäevaseks tööks“ . Näiteks : „Lasar Moisejevitsi särav ettepanek künda üles puutumatud maad , et kasvatada Moskvale leiba , on otseseks juhiseks tegutsemisele !“ . Lasar teadis , et tema rumalakese välimusega „protešee“ polnud tegelikult üldsegi rumal . Hruštšov sai Ukrainas isegi hüüdnime selle eest , et süütas laupäeviti juudi traditsiooni järgi küünlad ja samuti vaatas tenistusvalmilt silma ka teistele juutidest juhtidele . Nikita oli väga püüdlük . Oma püüdlustes oli Hruštšov see , nagu nimetatakse ortodokssem rabist endast . Nüüd viskab Lasar talle kondi , millest see kindlasti ei keeldu : - Nikita Sergejevits , ma pakun teile Ukraina partei Keskkomitee organisatsioonilise töö juhi asetäitja kohta . Hruštšovi ülesandeks oli tõsta parteiaparaadis töölisklassi protsenti , kus seni prevaleerisid juudi intelligendid , st. trotskistid . Toru teises otsas jäi vaikseks ja see pani Lasari imestama . Lõpuks kuulus Hruštšovi hääl : - Väga tänan , seltsimees Kaganovitš usalduse eest . Kuhu ma pean sõitma ? - Harkovisse . Taas vaikus . Lasar mõistis milles asi . Harkovi töölised olid tuntud oma ettearvamatus ja ebakindlusega . Hruštšov teadis sellest samuti . - Jälle , seltsimees Kaganovitš tänan teid ja arvan , et teil on õigus , otsustades viia rohkem töölisi Keskkomitee aparati . (tegelikult otsustas seda Stalin) . Kuid mul poleks tahtmist Jusovkat maha jätta : Ma tunnen siin end nagu kodus . Ma omandasin oma töö ja tean hästi inimesi . Peale selle , pole mulle teada , kuidas on Harkovis asjalood ja ma pole kindel , et suudan harjuda

organisatsioonilise osakonna tööga . Lasar kuulas seda jupatsit , paksu kula kõrvikut . See valas ühe hingetõmbega kõik välja ja hingeldas nüüd . Esimest korda julges Hruštšov talle , Kaganovitši käsule , mitte alluda ! Nüüd Lasar näitab talle , kuidas on vaja panna , keti otsast lahti rebinud „armsam“ oma kohale . Ta ohkas kõvasti , et teda oleks teises toru otsas kuulda ja rääkis tasasel häälel , justkui mingit saladust teatades , - No hea küll . Kui te nõnda arvate , siis , arvan , Keskkomitee saab ka ilma teieta hakkama . Sellisel juhul pole vajadust teid Jusovkast ümber viia , kui te vastu olete . Lasar tegi efekti pärast pausi . Oodata tuli väga vähe . - Harkov ? - Harkov . Jah Harkov . Lasar naeratas , kui telefoni hargile tagasi pani . Ta teadis juba , kuidas käske anda , milliseid vahendeid sel juhul kasutada , et viia läbi oma liini . Kui tahad ellu jääda , arvas ta , on vaja inimesi sundida alluma . Sel hommikul tegi ta teise telefonikõne Nišni Novgorodi , vend Mihailile . Lasar teatas talle meeldiva uudise : Mihail valiti Presiidiumi liikmeks . Üldiselt , lõplik häälte kokkulugemine polnud veel lõppenud , kuid see ei omanud tähtsust . Sest see , kes kontrollib valijate häältelugemise protsessi , see ka määrab hääletuse tulemused . See aksioom on aktuaalne kõigis riikides , sõltumata sellest , on nad totalitaarsed või „demokraatlikud“ . Mihaili hääl kostus rõõmsana , kuid Lasar tunnetas sel'les mingit varjatud pinget . Nähtavasti olid need solvumise okkad : Mihail teadvustas , et noorem vend Lasar on teda ametialaselt ületanud . Lasar teadis , et Mihail alahindas teda ja et paljud inimesed nüüd kadestavad tema saavutusi . Teiste ükskõiksus tegi Lasari tigidaks . Ta hoolitses ja vend Juri eest , see oli määratud Nišni Novgorodi esimeseks sekretäriks . Kuid Lasar tundis , et enamaks pole Juri suuteline . Juri ei roninud kuhugi . Ta hoidis varju , töötades kasvavas parteiapparaadis ; tegi seda , mida talle räägiti , ega avaldanud initsiatiivi . Kogu oma energia andis ta naisele ja lastele . Nemad moodustasid ta elu , tema riigi , tema partei . Lasari enda perekonnaelu võttis järsu pöörde . Maria ja Maia olid lahutamatud . Lasar praktiliselt ei näinudki neid . Tundus , et ta on kogu aeg tööl . Polnud tähtis , kus ta oli , millistes sõitudes , tema käsutuses oli alati kirjutuslaud , tugitool ja telefonide patarei . Noorem õde Rosa kolis vaikselt pealinna . Ta unistus sai reaalsuseks . Nüüd töötas ta majas Nr 8 , mis ehitatud 1780 aastal arhidekt Kvarengi poolt . See hoone kuulus varem Sheremetievitele , nüüd aga oli siia paigutatud privilegeritud haigla kõrgetasemelistele parteitöötajatele . Ta ei olnud vastu töötamiseks tavalises haiglas , kuid sel juhul ei oleks Lasar saanud hoida teda kontrolli all . Seepärast korraldas ta öele kadestusväärse ametikoha . Seda enam , ta samuti omas harva võimalust Lasari näha . Ta oli üldse vähe , kui kellelegi kättesaadav . Lasaril polnud aega inimestega suhelda , erandina neil juhtudel , kui ta sellest sai endale kasu . Ta nägi tihti Bulganinit , vahetevahel Vorošilovit , kuid ülejäänud olid vaid juhuslikud küllastajad . Ta peamiseks mureks jäi endiselt Stalin (isegi rohkem kui naine Maria) ja ta rääkis temaga telefonitsi minimaalselt kuus korda ja kohtus temaga vähemalt kaks korda päevas . Kõigesse , vähese erandiga , suhtus Lasar suure üleoleku tundega . Tema jutud viisid vaid käskude andmisele . Kui keegi , mitte Stalin , küsis talt midagi , siis vastus oli alati ühesugune , mida ta OGPU-s töötades oli omandanud : „ Me saame informatsiooni , mitte ei jaga seda“ . Moskva sai kindlaks enamlaste kindluseks riigis ja Lasar Kaganovitš oli üks peamisi enamlaste pealinna . Ta võim kogus sellise jõu , et kui ta jutus lasi mööda pöördumise „ seltsimees“ , siis seda võeti

, kui ebasoosingu märki . Juhul kui keegi töötaja puudus nähtavate põhjusteta mitmeid päevi , hakkasid teised arvama , mis oli juhtunud : ta arreteeris OGPU . Selles polnud vaja kahelda .Loomulikult , töötaja võidi saata kuhugi salajase plesandega , kuid selliseid legende ei uskunud keegi . Oli selge , et Kaganovitšile oli kätte antud mõõk , et hoida Moskvast kuulekust . Stalin hindas tema võimeid ukraina natsionalismi mahasurumisel ja situatsioonides Krupskaja , Hruštšoviga . Kuid oli vaja hakata midagi juutidega ette võtma . Polnud saladus , et Nõukogude vabariik sai ajalooliselt esimeseks juudi kindluseks kogu maailmas . Välismaal teda sedasi nimetatigi „juudi vabariigiks“ . Iisraeli veel polnud olemaski ja Trotski Diktatuur Venemaal oli ette nähtud juutide relvastatud diktatuuri laotumiseks kogu maailmas , „proletaarse“ maailmarevolutsiooni katte all . Kuid Trotski ettenägematu väljatrügimine Stalini poolt , segas maailma juutide „Võrgul“ kõik kaardid . Kuid Stalin i kavatsenud piirduda ainult Trotski välja trügimisega . Ta hammustas kogu juutide võimu riigis . Kuid ta sai aru , et ta peab seda tegema väga pikaldaselt ja isegi kaasama selleks eesmärgiks juute endid . Üheks selliseks „omaks“ juudiks oli määratud olema Lasar Kaganovitšil , kes võitles selle õiguse välja oma hobuse töövõimega ja absoluutse usaldusvääruse tõestamisega . Algul algas juutide väljatõrjumine juhtivatelt kohtadelt . Se kõik käis , tööliste rohkema kaasamisega partei töösse , sildi all . Sinnamaani oli partei võrdselt tähenduslik juudi eliidile , mida Stalin hakkas töölistega „lahjendama“ . Selle vastu ei saanud midagi vastu vaielda , formaalselt oli partei maskeeritud tööliste parteiks . Lasar ei omanud suurt juutide toetust , kui Kiievis töötas ja teadis , et Stalin ei armastanud juute . Mõnikord ta jäi mõttesse , miks Stalin , hästi teades tema rahvust , toetas ja edutas Lasari . Kuid ta kartis esitada otsesest küsimust . Selle asemel ta küsis Bulganinilt ja saadud vastus kõlas küllaltki loogiliselt : „Sa oled talle vajalik . Kõik on väga lihtne . Sa teed seda mis sul kästus ja teed hästi . Senimaani , kuni sa ei lähe ta teest üle , ega ta ole sinus pettunud , seni ta vajab sind . Lihtne , jah? „ . Marial oli teine arvamus : „ Jumal mis sa teed! „ . See oli üks neist harvadest momentidest , kui ta oma vaatekohta avaldas . Tihedamini hoidis ta kõike endale . Isegi talle naiseks minnes , ei avanud ta ennast kunagi . Lasar võis olla ettearvatu . Kellelegi polnud saladuseks tema tasakaalustamatus . Kuigi ta püüdis end vaos hoida , kuid Maria sai tihti ta hävitava viha tunnistajaks ja nägi kuidas ta käest lendasid palvehelmed igale poole laiali . Tavaliselt kord kuus , pidi ta purunenud palvehelmed asendama uutega . Kui Maria sai teada , et Lasar eemaldas töölt Trašunovi , tuntud toimetaja ühest kiievi ajalehest ja ustava kommunisti : ja tegi seda vaid seepärast , et see ei allunud talle , vaatamata sellele , et Trašunov oli juut , ta kannatus katkes . - Kas sul tõepoolest pole mingit kaastunnet omade inimeste vastu ? Ta on ju sulle oma „ aga mitte Stalin ! - Ma teen seda , mida pean tegema . Raiu see endale ninale , enne , kui pole hilja . Minu jumal on Stalin . Sa kuuled mind ? Kuuled hästi ? Ja taas katkesid palvehelmed ta käes . Milline oli ta valik ? Ainult Stalin teadis , kes ta taga seisis . Ja ta peab Stalinile meelegi olema ja mitte keegi rohkem . Kui juudid vaid võiksid aru saada ! Kui nad vaid võiksid aru saada , et ajutiselt peavad nad oma rünnakud peatama ! Ta vaatas peeglis : ta nägu olilihavaks muutunud , vuntsid olid korralikult kammitud , tal istus uus ülikond , särk värskelt pestud ja triigitud . Jah , talle meeldis elada soojas ja mugavuses . Võis ta seda kõike ohverdada ? Kuid kunagi arvustas ta oma isa , selle

püüdluste eest , paremini elada . Kas ta on ise selline silmakirjatseja . Võimatus loobuda juhtivast kohast ? Kas ta mitte nüüdsama ei mõistnud hukka inimest , perekonnanimega Moisejev , sellesama eest ? Kuid ta heitis siinsamas selle küsimuse eemale . Ei , praegu on teine aeg , teine koht , teine maailm . Nüüd on vaja olla väga ettevaatlik . Ta ise peab õppima oma juudi rahvalt . Esiteks peab Lasar ellu jääma . Ta isa meenutas alati seda : „ Esiialgu pead sa ellu jääma , aga alles siis kõik ülejäänud“ .

Ta vaatles tuba pilguga , et veenduda , ta on üksi ja keegi ei kuule teda . Maria oli köögis . „ ma pean olema väga ettevaatlik , - sosistas Lasar tasa endamisi . - Väikseim ettevaatamatus – ja ma olen kadunud . Inimesed elavad pidevas hirmus , et keegi kannab nende peale ette . Selline elu on paljukordselt halvem , kui elu tsarismi ajal . Kõik kardavad üksteist . Kõik püüavad kõikide vahenditega enda tagalat kindlustada „ . Ja ta meenutas käibelolevat anektooti , mis peegeldas olemasoleva sisu : nõukogude kodanik naases koju , sulges kolme lukuga ukse , riietus peegli ees täiesti alasti ja vaatas end üle aga mõne minuti pärast ütles peegelpildile : „ Kahtlusi pole . Üks meist on kahtlemata provokaator „ . Moskvast , võrreldes 20-aastatega , toimusid ilmsed muutused , oli sula . Kusagilt ilmusid satiir ja huumor , anektoodid . Isegi ajaleht „Pravda“ nõrgendas enda raudset tooni . Lasar märkas samuti uusi püüdeid taastamaks NSVLiidus natsionalistlikku uhkust . Tundus , suur luud puhastas määratu riigi urkad , pühkides minema kõik , mis eilset päeva meenutas . Uus puudutas isegi keelt . Apteekides hakati „inglise soola“ asemel müüma „mõrusoola“ , pagarikodades küpsetati nüüd „linna leiba“ , mitte „prantsuse saiakesi“ . Välismaine pühitati isegi nimetustest . Kõik mis oli välismaine , oli piiri taga , välismaal .

Lasar samuti tundis saavutatust uhkust , kuid enda moodi . Tal oli tähtis demonstreerida oma truualamlikkust Stalinile . Isiklikus elus alustas Lasar juba ülistama Stalinit ja pisendama Leninit . Kui tal tuli öelda toost väljavalitute seas , siis ta ütles : - Seltsimehed , on saanud aeg öelda inimestele tõtt . Kõik jätkavad rääkimist Lenini teenetest , kuid on vaja olla teineteise vastu aus . Lenin on surnud . Nüüd on vaja muuta üleskutset . Olgu tervitatud Leninism ? Ei ! Olgu tervitatud Stalinism !

1930 aastaks oli kogu kapitalistlik maailm „Suure Depressiooni“ veekeerises . Tegelikult oli see eraviisiline „kommunistlik „ revolutsioon Läänes . Sel kriitilisel momendil taipas Stalin , et pole minutitki raisata , vaid on vaja taastada tööstus mis Trotski poolt oli täielikult hävitatud ja nüüdseks ainult läänele toetus . (Laar- Trotski) Stalin sai aru , et Lääs alustab varem või hiljem NSVLiidu ja isiklikult tema vastast agressiooni , tema , ei tea kust ilmunud Stalini , kes segas kõik nende kaardid . Esimene viisaastaku plaan nägi ette viia läbi industrialiseerimine Nõukogude Liidus . „Täita ja ületäita!“- sai selle aja loosungiks . Rekordeid hakati püstitama mitte ainult spordis , vaid ka tööstuses . Ilmusid sellised mõisted ise , nagu sport ja kehakultuur , nõukogude kodanike tervis . Senini , nõukogude inimeste tervis , „tööliste ja talupoegade“ riigis , huvitas kedagi vähimal moel . Oli vaja korraldada maagi , terase , söe , nafta tootmine . Trotski ajal olid kõik NSVLiidu maavarad antud kontsessioonidega välismaisele kapitalile . Näiteks , ameerika kompanii „Standard Oil of New - Jersey , praegu on see kompanii „Econ“ , omas veel kuni 1946 aastani Bakuu naftaväljasid . Ja kuigi revolutsioon oli toimunud 1917 aastal , puudutas

natsionaliseerimine vaid kodumaiseid tööstusi ja seda vaid selleks , et Trotski andis kohe kogu tööstuse välismaistele kontsessioonile . Veelgi kiiremalt andis Trotski vaid tsaari kulla . Selle andis ta nendele Wall Streeti haidele , kes kindlustasid rahaga tema revolutsiooni . Nn. Inglise-ameerika interventsioon järgis vaid sihti , kindlustada kulla transpordi ohutust veol Läände . Trotski ise juhtis Peakontsesskomi . Välismaiste ettevõtete natsionaliseerimine algas alles Stalini industrialiseerimis perioodil , 1929 aastal . Edasi püstitati eesmärk , kolmekordistada rahva tarbekaupade tootmist , mida senini peaaegu üldse ei toodetud . See kõik oli vaja teostada lühimate tähtaegadega . Selleks polnud praktiliselt enam aega jäänud . Elektri tootmist oli vaja tõsta minimaalselt kuus korda . Lääs polnud absoluutselt vaimustuses NSVLiidu industrialiseerimise plaanist . Kümme aastat nende soosikud lõhkusid ja lammutasid Venemaad , et ta taas tõuseks ? Venemaa välismaisele agentuurile oli antud ülesanne , mis ka ei juhtuks , välistada industrialiseerimine NSVLiidus . Ja taas algas julm parteisisene kähmlus , kus „tööstuslikud“ kohtuprotsessid viisid massiliselt inimesi hukule . Võitlus käis mitte elule , vaid surmale ja vähe , kes aru sai , kes on kelle poolt . Kuid industrialiseerimise fanfastriline ülesanne sai kõigele vaatamata täidetud , mis näitab , et kui tahta , võib teha kõike . 1921 aastal , NSVLiidu kogu aastane toodang hinnati kahele miljardile rublale . Kõigest üheksa aasta pärast 1930 aastal , ulatus tootmine NSVLiidus 30 miljardi rublani . Põllumajanduses oli aga vastupidine olukord – seal võimutsesid Trotskistid ja nendega sabotaaš , kahjurlus . Olles poliitilisel ja tööstusriindel kannatanud lüüasaamist , läksid trotskistid põllumajanduses täiel rindel rünnakule . Venemaa oli enamjaolt agaraarmaa . Üle 80 % elanikkonnast moodustasid talupojad , kes töötasid , tänu veel peaminister Stolõpini reformile , enda maatükil . Maskeerunud trotskistidel õnnestus Stalinit veenda , et ainult muutes põllumajandus tööstuslikuks tootmiseks ja allutades see totaalsele bürokraatiaaparaadi alluvusele , st. - neile endile , õnnestub riik kindlustada leivaga . Nad ütlesid , et võtavad kõik enda peale . Tegelikult , riikliku „kollektiviseerimise“ plaani täitmise varjus ja ainult „kulaku“ , kui klassi hävitamise ettekäändel , alustasid nad kogu talupoegade massi hävitamist . Nad planeerisid kogu talupojamasside hävitamist ! Nad planeerisid nälga ! Kõik toimus nagu nad mõtlesid . „Kollektiviseerimise“ algusega riigis , algas totaalne nälg , mida polnud ka kodusõja ja Trotski „sõjakommunismi“ diktatuuri aegadel . Trotskistid lootsid väga , et selle nälja abil õnnestub neil kutsuda rahva seas esile rahutused ja koristada Stalin . See oligi peamine , mida trotskistid taotlesid . Lasar Kaganovitš mõistis , et saabus tema tähetund , kui , end mitte ohtu seades , võib ta täita oma puha missiooni .

Lasar võttis endale juhtrolli ja nn. „kollektiviseerimise“ operatsiooni läbiviimise , julma talupoegade „kulaklusest vabastamise“ ja vägisi kolhooside loomise küldes , mis sisuliselt muutusid küla kontsentratsioonilaagriteks . Lasar oli ühtlasi kollektiviseerimise ajuks ja käteks . Ta saadeti kõige raskematesse riigi rajoonidesse raudset distsipliini looma , kuid , kui varasematel aegadel tegeles ta enamuses kohtadelt ettekannete tegemisega , siis nüüd oli talle pandud kogu võimuvastutus . Tänu edule Ukrainas 1925 aastal , oli Lasar nüüd täielikult autonoomne . Ta teadis , et Stalinit huvitas vaid tulemus ja tulemus talle valmistati . Seepärast kasutas ta mõnuga talle antud võimu , nn. „jõukate“ vastu , tegelikult aga tööd armastava talupoja vastu , keda kadestas ja vihkas juba oma Kabanas oldud lapsepõlvest peale . Talle pakkus suurt rahulolu üheaegselt saata Põhja kuusteist suurt kasaka staniitsat . Julmalt õiendades arved mitte alluvatega . Ilma igasuguse süümeepiinata kirjutas Lasar käsikirju , mis saatsid surma sadu tuhandeid ja miljoneid inimesi , mehi , naisi , vanureid ja lapsi . Ainuüksi riigi viljaaidas , kõige tagasihoidlikemate arvutuste järgi ja ainult aastatel 1932-1933 , suri nälga mitte vähem , kui 7 miljonit inimest , kuid Golodomor oli korraldatud kogu riigis . Inimeste hävitamise mastaabid ulatusid uskumatute mahtudeni . Lasar arendas põhjenduse „kollektiviseerimisele“ , et riigi industrialiseerimine ei saa olla edukas , kui talupojad , moodustades 80% kogu

rahvast , jäävad sellest kõrvale . Tegelikult ajas Lasar oma , ainult talle endale teada liini , millele jäi ustavaks kogu eluks ja mis oli talle antud teada onu Ljoviku poolt . Talle meeldis tema roll jooksvates NSVLiidu sündmustes . Tema esinemised said üha sagedamini „Pravdas“ ilmuma , seejärel mingis poola ajalehes ja isegi pariisi , lõppude lõpuks juba ameerika ajalehes „New York Times „ . See kõditas meeldivalt ta närve ja võibolla esimest korda elus ta taipas , kui kõrgele viis teda saatatus . See vel sundis teda meenutama onu Ljovikut , Morrist ja teisi Kabana elanikke , kes laiali pillatud üle kogu maailma . Mida arvas onu Ljovik , lugedes vennapojast ajalehest ? Eelkõige , on ta tugevalt uhke . Üldiselt Lasari ei pannud teiste arvamused muretsema , ta mõtles vaid veelkord isale , keda enam polnud . Järgmisel aastal , seesama „New York Times „ iseloomustas Lasar Kaganovitšit , kui „ Stalinile kõige lähedasemat inimest“ , seejuures Lasari igati kiites , mis iseenesest oli igati tähelepanuväärne . „New York Times „ ei kiida kedagi niisama . „New York Times „ , see on pseudointelligentse sionismi hääletoru , keda vasakpoolseteks nimetatakse ja samuti parempoolseks liberalismiks . Peamine on siin vaid see , et ei nimetataks tõelist nimetust . Lasar mõistis , et on tõusnud peaaegu Trotski tasemele . Kuid vaatamata kõrgele ja kiitvale retoorikale , veri , nagu ka trotski aegadel , hakkas taas suletud uste alt välja imbuma . Lasaril oli vaja õigeaegselt kindlustuda . Ta teadis , et Stalin ei andestaks talle vigu ja möödalaskmisi . Kuid Lasar ei saanud tunnustada vigu enda poolt . Ta peab järjekordselt tõestama , et kõik , mida ta tegi , oli vaid Stalini nimel ja heaoluks . Ta peab jätkama usu kinnistamist , et läbiviidavad meetmed põllumajanduse reorganiseerimiseks on õiged . Enda asemikuks Ukrainas , kes viiks läbi „kollektiviseerimise“ üritused , määras Lasar Mendel Markovits Hataevi , keda teadis kui läbiproovitud inimest juba nende koostööaastatest 1917 Gomelis . Hruštšovile , kes ise oli ukrainlane , sellist tööd usaldada ei saanud . Lasar määras Hataevi Ukraina kompartei teiseks sekretäriks ja pani talle vastutuseks kollektiviseerimise läbiviimise . See oli Lasar , kes varustas Hataevi OGPU keskvägedega ja armeega , kes Ukrainasse , Kubani ja Volagamaale paisati , spetsiaalselt kindlustamaks rangeimat isolatsiooni hukule määratud piirkondades , elanikkonnalt toiduainete äravõtmise ja talupoegade saatmise põhja laagritesse hävitamisele . Hiir ei tohtinud läbi lipsata hukule määratud piirkondadest . See oli oma mastaapidelt gigantne ettevõtmine , omamata analooge ajaloost – näljaga surmata ja saata elanikkond välja territooriumilt , mis ületas Euroopa territooriumi . Lasar teadis , et hatajevits ei vea alt . Operatsiooni edu kindlustamiseks vahetas Lasar välja Keskkomitee põllumajandusosakonna juhataja , venelase , Nikolai Aleksandrovits Uglanovi , kollektiviseerimise vastase , enda inimesega Karl Janovitš Baumaniga . Kuid Bauman oli sedavõrd ülipüüdlik ja üliinnukas inimeste hävitamises , et ta tuli välja vahetada Molotoviga . Tekkisid kuulujutud , et kollektiviseerimine on ummikus . Ukrainas puhkes oma mastaapidelt seninägematu , Venemaa ajaloost seda enam , nälg . Täiskasvanute ja laste surnukehad vedelesid Ukraina Volgamaal ja Kubanis tänavatel . Situatsioon teravnes , Tekkis oht , et Stalin võis teada saada kogu tõe ja siis oleks Lasaril lõpp olnud . Lasar otsustas kõik maha kanda ebakõladele kohtadel . 15 märtsil 1930 aastal ilmus ajalehes „Pravda“ kuuluis Stalini artikkel - „Peapööritus edust“ , mis ajutiselt päästis miljonite talupoegade elud . Peale seda artikli pidid trotskistid (juudid) ümber grupeeruma , Et asi lõpule viia ja

kuriteo jäljed kustutada , tegi Lasar Stalinile ettepaneku , et sõidab ise ja selgitab situatsiooni kohtadel . Tuletades meelde Lasari edukat komanderingut Ukrainas , Vahetab Stalin Molotovi Kaganovitši vastu . Et aega võita , kavatses Lasar esiteks käia Krasnodari kraisis , kus situatsioon polnud sedavõrd katastroofiline . Ta kavatses seal veeta mõne päeva , justkui viia seal läbi töö kohalike parteiorganisatsioonidega , tegelikult aga , et päevitada ja ujuda Aasovi meres . Lasar tahtis anda „organitele“ võimaluse lõpetada neile antud korralduste täitmine . Kuid Donetskist lõuna poole ei pidanud ta sõitma . Tuli otsustavalt maha suruda kubani kasakate mäss , kes keeldusid harimast neilt äravõetud maad . Lasari reaktsioon oli tavaline : - Kui nad ei soovi alluda , kõik kasakate asulad tervikuna saavad välja saadetud Põhja hävitamisele . Kas nad hakkavad tegema seda , mis neil kästakse siin Ukrainas , või las külmetavad ära enda munad tuhandete kilomeetrite kaugusel kodukohast . Ukraina rahvas tunnetas kiirelt endal halastamatuid Lasari „töö“ meetodeid , õigustamatut julmust ja halastamatut tagantkihutamist . Tema „töö“ meetod inimestega sai legendaarseks . Harilikult istus ta laua taha , pani endast paremale ühe püstoli ja vasakule teise ja inimesed teadsid , et ta ilma kõhkluseta kasutab mõlemat . Ta sisendas loomalikku hirmu nii töölistele , kui talupoegadele . Esmakordselt oli ta „meetod“ kasutusel Ivanovo-Vosnesenski inimeste peal . Kunstlikult loodud nälja tõttu kuulutasid inimesed välja streigi . Lasar tegutses julmalt , kuid efektiivselt . Eelkõige korjas ta partei oblastikomitee liikmetelt parteipiletid ja kuulutas , kui kolme päeva pärast asi ei liigu paigast , siis kustutatakse nad partei ridadest , aetakse töölt minema ja arreteeritakse . Järgmine tema samm osutus veelgi väärastunum . Ta pani ühte vangikongi kõige „häälekamad“ streikijad ja need venelastest kommunistid , kes justkui , lõid kunstlikult toiduainete puuduse . Lasar kujutas kahjuröömuga endale ette isa , kel laps nälga surnud ja selles „süüdi“ olevat kommunisti . Sellise kohtumise järel ei jätnud kahtlusi . Lasari „meetod“ seisnes nimelt selles , et ta ei pannud löögi alla mitte enda trotskiste , vaid stalini venelastest soosikuid , nagu näiteks oli Uglanovi juhtumus . Tänu pikaajalisele tööle kaadrites , teadis Lasar suurepäraselt , kes , millise meeskonna eest mängib ja löi veatult . Selliselt , Lasar mitte ainult ei organiseerinud edukalt kogu riigis nälja ja talupoegade „kui klassi“ hävitamise , vaid ka massilised mahalaskmised , süüdistatud ebakõlades ja teadlikult löögi alla pandud venelastest edutatud , neid , keda ta ise edutas tööliste voolu suurendamiseks parteisse . Lasarist sai väarikas Trotski järeltulija . Kuid kunst seisnes selles , et formaalselt pidi just tema olema kõige aktiivsemaks trotsismi vastu võitlejaks .

Peale kollektiviseerimise toimumist Ukrainas ja edukat arveteõiendamist „kulakutega“ , saabus järjekord teistel Nõukogude Liidu rajoonidel , sealhulgas Moskva oblastis . Lasar mobiliseeris üle 2000 kommunisti kollektiviseerimiseks ainuüksi Moskva oblastis .

Kuid mida rohkem ta tegi , seda rohkem talle tööd lisandus . Stalin pani ta isegi oma naist , Nadešda Allilujevat jälgima . Räägiti , et temaga toimus midagi seletamatut ja ta isegi olevat proovinud endalt elu võtta . Lasar ei teadnud , kuivõrd see oli tõsi . Ta ainult teadvustas , et sellise inimesega , nagu Stalin , oli raske elada , kuid mitte enam , kui Marial tema , Lasariga ja Stalin polnud kordagi naise vastu kätt tõstnud . Maria

rääkis talle lugusid , mida kuulis Polina Žemtzušina käest , kes oli selleks allikaks , kes levitas kuulujutte , et Stalin nagu lukustaks oma naist päevadeks tuppa , ega lubanud isegi lastega kokku . Kuid keegi ei teadnud , mis tegelikult toimus . Stalinil ei meeldinud pühendada inimesi oma isiklikku ellu . Lasar sai kergelt ülesandega hakkama . Allilujeva ei valmistanud talle muret ja raportid Stalinile osutusid üpris igavateks . Lasar ei saanud tööst rahuldust , kui ei teadnud , et lõppudelõpuks osutub ta võitjaks . Kuid Nadešda Allilujeva lihtsustas ta ülesannet : kuu aja pärast ta tegi enesetapu . Sel hommikul sai ta korraka kaks teadet , intervalliga kümme minutit . Esimeses öeldi , et ta lasi end maha , teises – mürgitas . Kui Lasar Kremlisse saabus , oli seal juba Molotov . Stalin istus tugitoolis ja suitsetas piibu asemel paberrossi . Kõrvalisele võis tunduda , et ta on täiesti rahulik , kuid Molotov ja Kaganovitš teadsid , et ta peas oli kaos . Alles siis , kui sisenes Vorošilov , hakkas Stalin kõnelema . Lasaril jäi mulje , et Vjatzeslav Molotovi juuresolekul ta ei öelnud ainsatki sõna . - Käivad jutud , et ta polnud nõus minu poliitikaga , või mul tuleks öelda , meie poliitikaga ? Ma teen ettepaneku ja te nõustute , et me ei hakka kõigele sellele tühiasjale tähelepanu pöörama . Lasar vaatas Molotovi , pärast Vorošilovit . Nad kõik teadsid hästi , et Nadešda oli haaratud „ekslikuse“ ideest , nagu ta ise seda nimetas , selles , mida tegi ta mees ja selle ümbruskond . Ta oli sedavõrd haratud sellest mõttest , et isegi ei pööranud tähelepanu oma väikestele lastele : kuueaastasele Svetlanale ja kaheaastasele Vasilile . - Ta ei sanud aru , seltsimees Stalin , - ütles Molotov kõige kaastundlikuma häälega , milleks suuteline oli . Lasar noogutas . - Inimesed ei saa aru iseenda kasust , - lisas Vorošilov . Stalin vaatas tähelepanelikult kolmele , enda ees seisvale inimesele . Talle oli see väga ebameeldiv situatsioon . - On vaja organiseerida matused , - ütles ta , läites paberrossi teise otsast . - Võibolla , Novodevitše kalmistu ? - peaaegu sosinal pakkus Molotov . Lasar mõtles siis , et see oleks olnud heaks lahenduseks . Surnuaed asetseb iidse Novodeviže kloostri kõrval . Koht oli ilus , ega omanud poliitilist alatoonit . - Ja ma tahan , et see oleks tehtud kiirelt ja eraviisiliselt , - lisas Stalin .

Oli palju kuulujutte . Valitsus püüdis isegi kujutada pilti nii , et surm saabus peritoniidi tagajärjel , peale ebaõnnestunud pimesoole operatsiooni . Kuid see seletus ei toonud edu . Mõningad levitasid kuulujutte , et ta tappis Stalin ise . Kuid see versioon kuulus püüdlustele Stalinilt iga hinnaga mustata . Pinnale jäi enesetapu versioon . Lasar otsustas , las inimesed mõtleavad seda , mis neile meeldib . Ni see , kui teine , mängis talle endale kasuks . Kui rahval on tahtmine uskuda , et Stalin tappis naise , siis las usuvad . Teisest küljest , kas tulistas Nadešda ise , omamata rohkem jõudu elada mehega , või teda aitas Stalin , ei omanud tähtsust . Sest igaljuhul nägi Stalin türannina välja . Nüüd , kui Nadešdat enam kõrval polnud , kavatses Lasar Stalini täielikult isoleerida ja ühtlasi – ennast ohutustada . Ta ümbritses juhi valverõngaga , et kutsuda temas esile pidevat arevuse ja ohutunnet . See taktika töötas . Juba nädal peale matuseid , elas Stalin üle stenokardia ataki . Atakk osutus ohutuks . Kuid Lasar orienteerus kiirelt ja et kinnitada enda olukorda , pöördus abi saamiseks Rosa poole . Rosal oli sellal kolmkümmend seitse aastat . Ta töötas palju kliinikus , peaaegu ei näinud kedagi , erinevalt igapäevastest lõunatest venna kodus . Ta muutus peaaegu erakuks . Tema erakordne ilu ja haritus ei tõmmanud just eriti tugevalt inimesi : nii mehed , kui naised , püüdsid hirmust „kõikvõimsa Lasar Moisejevitši“

ees , hoida kaugemale tema õest . Tema praegune positsioon ei toonud talle rõõmu , ehki ta teadvustas , et oma ametikoha eest on ta tervenisti vanemale vennale võlgu . Ta kujutas endale hirmuga ette , mis tast oleks saanud , kui ta Kabanasse oleks jäänud . Ta oleks ju võinud samamoodi teel surra , nagu ta emagi . Ei , ta on väga palju Lasarile võlgu ja kui ta kutsus teda , kiirustas ta igasuguse kahtluseta talle vastu . Nad kohtusid Lasari kabinetis Ljubljankal . Ta eelistas harilikult inimestega rääkida siin , eriti neil juhtudel , kui soovis midagi isiklikult saavutada . Sest see nägi välja ametliku ja rohkem hirmutatavana sellele , kes istus teisel pool lauda . Rosast oli saanud ehtne kaunitar . Kuigi ta oli keskmist kasvu , kuid erinevalt enamikest naistest , kes ümbritsesid kõrgetasemelisi ametnikke , oma figuuridega , mille kohta Lasar ütles „meenutavad jalgadega jalgpalli) , omas Rosa peenikest taljet , sihvakaid jalgu ja „kõik ülejäänud oli omal kohal“ , nagu Lasar Mariale rääkis . Ta vaatas inimestele samamoodi nagu vend : kuivõrd kasulikud nad saavad talle isiklikult olla . Ta õppis alati hästi ja jättis kergelt kõik meelde , mida Lasar rääkis . Ja talle olid lähedased ja arusaadavad onu Ljoviku sõnad : Hea on see , mis on hea juutidele“ . - Ta vajab sind , kuivõrd mitte kunagi varem , - alustas Lasar . Talle polnud vaja selgitada , kes oli „tema“ . Rosa oli vastuvõttus , kui sinna toimetati Stalin stenokardia atakiga . Ta juba kuulis kuulujutte , mis haiglat mööda lendasid , ja teadis , et naistega polnud Stalinil elus vedanud . Tema esimene naine Katerina suri tuberkuloosi , teine läks nüüd elust traagilistel asjaoludel peale viieteistaastast kooselu . Sosistati , et Stalinile on vaja kirglikku naist , kuid ainult „pooledid“ , sest ta töötas palju ja eelistas meeste seltskonda . Ta vaatas pingsalt venna silmadesse . - Mida ta nimelt vajab ? - Vajab . Vajab kõike , selle sõna kõigis tähendustes . Lasar nägi , mis Kremliis toimus . Stalin elas tugevalt naise kaotust üle ja Lasar tahtis seda juhust ära kasutada . - Eelkõige , talle on vaja arsti , keda ta võiks usaldada . Ta teab sind . Ta lubas sul töötada Kremli haiglas ja ta usub mind . Sellisel juhul , ta usub sind ja sinu meditsiinilisi teadmisi . Rosa noogutas arusaavalt . - Olen nõus , - ütles ta . Tal polnud valikut . Saada nõukogude juhi isiklikuks arstiks , tähendab , osata kuulata ja heaks kiita . Ta võis sellega toime tulla . - Teiseks , - kõverdas Lasar sõrme , - Talle on vaja normaalset pereelu . Lapsed on väikesed , Svetlanal on kõigest kuus aastat ja nad vajavad kasvatust . Ma peame korraldama ta elu perekonnas . Rosa noogutas taas . Ja Lasar võis ta näoilmes näha sedasama otsustavust , milline oli nende ema näol palju aastaid tagasi , kui nende ema Saša tuli õhtuti töölt , vaid teada saamaks , et isa Moiseil pole õhtusöögiks midagi . Ema Saša surus tugevalt lõuad kokku , raputas pead , nagu nõustudes vältimatuga ja läks seejärel , et midagi õhtusöögiks vahetada . - Lõpuks , sa pead olema talle kogu aeg käepärast , kuid mitte seepärast , et temaga vaidlusi pidada . Mitte selleks , et tal oleks kellele „koeri peale ässitada“ , vaid seepärast , et koju tulles võiks ta loota puhkusele . Ja see on väga tähtis . Rosa kuulas väga tähelepanelikult . Ta teeb parimal moel , mida talt nõutakse . Lasar õpetas teda hästi . Ja praegu vajab ta tugevalt tema abi . Sellist kuldset võimalust ei tule enam kunagi . Edu tuli ise Lasarile kätte . Rosa nagu spetsiaalselt ootas ja elas tema vastutavaks rolliks . Ta tegi isegi rohkem , kui ootas talt Lasar . Stalini suvila Kuntsevosi oli uuesti remonditud . Ta nõudis mööbli vahetust , värvis suvila eredamatesse toonidesse ja hakkas tasapisi sotsialiseeruma . Kaks korda võttis ta siin Nišni Novgorodist külalisi vastu , tihedamini – Jelena Bulganinat , samuti arsti ja juuditari rahvuse järgi . Rosa

osutus suurepäraseks perenaiseks lauas ja sellel oma elumomendil leidis Stalin kuntsevo suvilas end ümbritsetuna „kõige ustavamatest“ kaasvõitlejatest : Molotovist , Bulganinist , Mikojanist , Vorošilovist ja loomulikult Kaganovitšist . Kuid Lasar ei peatunud saavutatul . Püüdes täielikult Stalinit isoleerida ja teda endale allutada , käskis ta ümber suvila ehitada mitmeid majakesi , kuhu majutas viiskümmend oma inimest , juhi „kaitseks“ . Kes keda ja kelle eest valvas , oli juba täiesti arusaamatu . Oli paigutatud isegi kuulipildujad tornidesse . Tohutud ida-euroopa lambakoerad olid ööpäevaringselt lahti lastud . Piki teed Kremlist suvilani paigaldati spetsiaalne signalisatsiooni süsteem . Tänu sellele süsteemile omasid julgeolekuorganid kogu aeg informatsiooni Stalini ja julgeolekumasinate liikumisest . Seepärast Lasar , ilma suurema vaevata teadis Stalini igast sammust . Ei , Rosa tegi kõik , mida temalt nõuti ja isegi rohkem . Lasari külvatud seemnes hakkasid kiirelt vilju kandma . Stalin tugevnes peale stenokardia atakki ja talle sisendati üha sagedamini mõtet , et tema ümber ei kogunenud mitte ainult sõbrad , vaid ka mõttekaaslased .

Lasar kandis talle tihti ette , et Esimese Viisaastaku suurte edusammude täitmise foonil , on partei siseselt tekkinud väikesed opositsioonigrupid . Ta tegi ettepaneku tähelepanelikult neid gruppe jälgida , et nad ei kasvaks ühtseks antiStalinlikuks koalitsiooniks . Mõningad poliitbüroo liikmed hakkasid esitama küsimusi Stalini kompetentsusest ja sellest , mis tegelikult toimus Nadešda Allilujevaga . Vajalikud inimesed tõstsid spetsiaalselt küsimusi . Lasar mõistis , et ta enda positsioon võis kõikuma lüüa . Kuid Stalin jäi rahulikuks ja kindlaks . Ta töötas oma vaenlastega võidelda . Rosa teatas sellest koheselt Lasarile . See mõistis , et ei õnnestu ära istuda . Stalin tunnetas ohtu , kuigi mingi ajani ei võtnud ette otsustavaid tegusid . Lasar alustas „pehmetest“ meetoditest : partei ridadest sai eemaldatud kaheksasada tuhat „määritud“ minevikuga inimest , kuid keegi polnud arreteeritud . Sellega ainult hoiatati trotskistlikku opositsiooni . Kuid Lasar märkas murega , et nad on „marutõbised“ , ega suuda pudelisse ronida , seepärast on neist meetmetest vähe . Ta teadis suurepäraselt paljudest , nn. „pettunud“ juhi pooldajatest . Seepärast tuli üle minna otsustavamatele meetmetele . Venitada juba ei saanud enam .

1934 aastaks , õnnestus Lasaril lõpuks asendada , teise ilma saadetud V. P. Menšinski Jagodaga ja ühtlasi ta , nagu Trotski omal ajal , muutis oma määritud karistusorgani nime , nüüdseks NKVD-ks . Lasarile meeldis Geršel Jagoda . Erinevalt Menšinskist oli ta oma (juut) . Ta ainsaks puuduseks oli see , et ta liialt püüdis välendada palju armastusväärsusi , ronis või nahast välja , et täita iga Stalini ülesanne . Lasar ainult kartis , et selles suhtes ületab Jagoda Lasari enda . Kuid jagodal oli raskusi Stalini pidevalt muutuvate tujude järgimisega , mis oli ka Lasarile algul raske . Tegelikult olid sellised raskused kõigil . Kuid Jagoda oli samuti kõva pähkel , kui Stalin oleks talle öelnud , et kaitsminister „kepiks“ lammast , siis Geršel oleks seda võtnud nagu „vana testamenti“ .

Stalin nägi , et trotskistid , oma lõppematu välismaa abiga ei jäta katseid tema kõrvaldamiseks . Eriliselt aktiivsed olid trotskistid oma „revolutsiooni hällis“ - Leningradis , mis nagu endine pealinn , oli tõepoolest nende peamiseks hälliks .

Kuid Leningradis , kus Zinovjevi ajal õitses trotskistlik „opositsioon“ , juhtis raudse

käega venelane Sergei Kirov . Kirov oli Poliitbüroo liige ja lihtsalt litsus trotskiste ilma kõrgemalt tuleva heakskiiduta . Kirov oli sedavõrd karismaatiliseks isikuks , et oma isikliku meeldivuse - meeldiva välimuse ja särava kõneosavusega , andis ta silmad ette isegi Leninile . Loomulikult , tema pidi esmajärjekorras kõrvaldama . Jagoda „organitesse“ tulekuga , õnnestus see korraldada . 1934 aastal , lasi Kirovi keegi Nikolajev maha . Seejuures koristati Nikolajev kiirelt , mis tegi täiesti võimatuks määrata , kes kindlustas talle juurdepääsu Kirovile ja hankis relva . Ametliku versiooni järgi , justkui , Nikolajev oli Kirovi sekretäri mees ja talle sisendati , et Kirovil on tegemist ta naisega . Kirovi tapmine , kõigi tunnistajate kõrvaldamisega , oli erakordselt sarnane president J.F.Kennedy tapmisega . Suurel Moskva kohtuprotsessil , kirjeldati Kirovi tapmist nagu kallaletungi , mis oli organiseeritud Stalini poliitiliste vastaste poolt . Nii see ka oli , kuid peale Stalini surma , püüdis neotrotskistid interpreteerida seda võitlust , kui Stalini kahtlustamiste ja maania resultaati . Ta (juutlus) kustutab end alati ajaloost , sest omab seal sedavõrd ebameeldivat kohta .

Jagoda ja Kaganovitš , sisendasid Stalinile pidevalt mõtet , teda pidevalt ähvardavast ohust „ arvuka vaenlaskonna“ poolt . Nead tegid seda selleks , et suurendada oma võimu kontsentratsiooni ja trotskistidega võitluse katte all likvideerida Stalinile ustavaimad kaadrid . Riik oli aetud pihtide vahele : ühelt poolt ilu ilmne trotskistide diversiooni tegevus , mida juhtis välismaalt Trotski , aga teiselt poolt , viisid veelgi juveliirsemat õnnestustegevust läbi trotskistid , kes olid end Stalini võitluskaaslasteks maskeerinud . Kuid Stalin polnud nede käes kuulekaks mängukanniks . Ta jagas ka ise suurepäraselt kaadrites . Algas sedavõrd kaasahaarav nende kahe partei võitlus , justkui stalinistide ja trotskistide ja kõigi Stalini vastu , millist polnud arvatavasti Prantsuse revolutsiooni aegadest . Tegelikult , nende kahe mitteametliku partei liikmelisus , käis ligikaudu rahvusliku kuuluvuse kaudu , trotskistid – olid juudid ja kõik ülejäänud , pluss mõned juudid – olid stalinistid ja „justkui stalinistid“ . Stalin teostas juudi absoluutse diktatuuri demontaaži Venemaal . Kuid see polnud nii väga lihtne .

Lasar ahnelt , kahe käega , haaras riigijuhtimisest . Edasiste aastate sündmused ületasid ka tema kõige julgemaid unistusi . Kaganovitš kehtestas riigis totaalse terrori . Vene inimesed , vaevalt toibunud , tundsid endal uuesti Trotski „punase terrori“ õudusi , kuid nüüd , tema järeltulija – Kaganovitši teostuses . Lasari töömeetod oli lihtne . Ta istus oma töökabineti laua taga ja andis käske , nagu restoranis toitu tellides . Hommikusöök : Talupoegade probleem ? - „ Tugevdada nälga . Saata Siberisse ! „ . Lõuna : Poliitiline probleem ? - „Mittenõustujad maha lasta . Kahtlusalused saata paranduslaagritesse , mis parandasid ainult teise ilma „ . Õhtusöök : Probleemid välismaal ? - „ Tugevdada meie tegevust ! „ . Ljubljanka muutus taas vanglaks , millest ei naastud . See võitlus , mitte elule , vaid surmale , kestis 1939 aastani , selle ajani , kui horisondile tõusis sõda Hitleriga . Peale seda , kõik momentaalselt katkes ja vaikis , nagu omal ajal ka algas .

Keegi polnud Lasari kõikjalenägeva silma eest kaitstud , isegi valitsuse liikmed . Nii oli ükskord Buharin Kaganovitši juurde välja kutsutud , kes tegi talle vastastamist

Sokolnikuga (Griša Jankelevitš Briljandiga) , kõrgetasemeliste NKVD töötajate juuresolekul . Sellel kohtumisel rääkis Sokolnikov üksikasjaliselt ja veenvalt „ paralleelsest avtivalitsuslikust trotskistlikust keskusest“ , millest , nagu osutus , võttis aktiivselt osa ka Buharin . See organisatsioon eksisteeris ka tegelikult . Kuid viies agressiivselt „ülekuulamis- kohtumist“ läbi , käskis Lasar selle lõpus Sokolnikovi arreterida ja ära viia . Seejärel pöördus ta Buharini poole magus-sõbralikul toonil ja ütles : „ Valetab läbi hammaste , prostituut“ . Buharin hingas kergendunult , kuid kahe päeva pärast , nimetas Lasar Stalinile tehtud ettekandes Buharinit „fašistlikuks sabarakuks „ ja nõudis tema mahalaskmist . Ettekande lehel seisis veel Molotovi nõusolek ja allkiri . Oli ilmne , et Lasar ei kavatsenud oma isiklikku heaolu ohtu seada . Lasar kogus pöördeid . Ta alustas Moskva parteiorganisatiooni „puhastama“ . Ainult ühe aasta jooksul kõrvaldati parteist 70% ta liikmetest , umbes pool miljonit inimest ja paistis , et sellele ei tulegi lõppu . Miski ega keegi ei saanud Lasari peatada . Inimesed arvasid , et ta tegutses Stalini enda korraldusel . Seepärast nimetati teda Stalini „paremaks käeks“ . Seda asjaolu kasutavad neotrotskistid mugavalt ära , et kanda Lasari terrori ohvrid Stalini kraesse . Kremliisse tulid isegi kirjad kõikidest riigi nurkadest , adresseeritud „Seltsimees Stalinile ja Kaganovitšile“ .

Ja ükskõik , oli Lasaril sellest vähe . Ta juba oli saavutanud seisundi , nagu ei keegi teine . Ta , nagu omal ajal Trotski , juhtis Keskkomitee transpordi osakonda , oli Keskkomitee esimees , mis kontrollis partei ridasid , Juhtis komisjoni , mis valmistas ette Seitsmeteistkümnendat partei istungjärku . Kui Stalin sõitis Musta mere äärde puhkama , asendas just Lasar teda Moskvast . Keegi riigis ei omanud sedavõrd palju juurdepääse parteiliseks juhtimiseks nagu Lasar . Ja ta jätkas visalt enda mõjusfääri laiendamist . Miski ei jäänud ilma ta tähelepanuta . Ta isegi võltsis Keskkomitee valimiste salajase hääletuse tulemused , hävitades umbes 300 bulletääni , kus Stalin oli maha kriipsutatud , sest Stalinile Peasekretäri ametikohal alternatiiv oli ei keegi teine , kui sel ajal veel elus olev Kirov , kes hävitas trotskiste suurema otsustavusega , kui Stalin . Sellest ajast sekkus Lasar aktiivselt kõigesse toimuvasse . See oli Kaganovitš , kes juhtis nn. Pealinna rekonstrueerimist , kübetki hoolimata rahvuslik-ajalooliste mälestusmärkide säilitamisest . Halastamatult olid hävitatud paljud vene pühadused : Kristus Päästja kirik , Suharevi torn , Strastnoi klooster ja paljud teised hinnalised arhidektuuri ehitised . Ligikaudselt oli kokku arvatud , et Kaganovitši raske käe läbi , oli hävitatud umbes nelisada tähtsaimat arhidektuuri mälestist , ainult Moskva kesklinnas . Peale Kaganovitši „rekonstrueerimist“ , kaotas Moskva oma ajaloolise väljanägemise . Iverski väravad tehti maatasa vaatamata juhtivate arhidektide paljudele protestidele . Lasar „viis korda maiia „ ka transpordis : märgatavalt suurenes kaupade vedu raudteel . Tema juhtimise all laadis nõukogude raudtee igas ööpäevas 90 000 vagunit , kuigi enne seda laaditi 50 000 vagunit . Ta teadis vahendeid püstitatud ülesandeks – see oli hirm . Lasar lasi välja käskkirja , mille järgi , igal raudtee töö katkestusel , „kannavad isiklikku vastutust „ süüdlased . See tähendas vaid ühte : algul -Ljubljanka ja edasi tuntud teed mööda .

Ajalehed olid täidetud Lasar Moisejevitš Kaganovitšiga . Ta oli meelitatud , kui järjekordselt ilmus „New York Timesis“ pikk kiidujutt : „ Lasar Kaganovitši reputatsioon Venemaa grandioossete projektide elluviimisel , jätab varju Stalini enda . Minister Kaganovitš – on

masina-traktorijaamade isa , milles käivad eesotsas kommunistlikud komissarid . Need komissarid juhivad kollektiviseeritud talupoegi , stimuleerides põllumajandus toodangut ja konsolideerivad „põllumajanduslikku revolutsiooni „ . Kaganovitšile kirjutatakse samuti ka kunsti ja kirjanduse liberaliseerimist , mis toimusid Nõukogude Venemaal viimastel aastatel . Ta on Moskva Nõukogu esimees , mis on raske amet ja samuti Poliitbüroo liige . Praegu tegeleb ta raudee taassünniga . See ülesanne osutus paljudele võimatuks , kuid mitte selline pole minister Kaganovitš „ .

Statistilised andmed räägivad , et ainult mõnede aastate jooksul , kollektiviseerimise ja sõja vahel , hukkus 30 -ndatel laagrites üle 20 miljoni inimese . St. kümne aasta jooksul , koos sõjaga , 1935 aastast , kuni 1945 aastani , hukkus NSVLiidus üle 40 (!) miljoni inimese . Kui sinna lisada 60 (!) miljonit 1914 aastast , kuni 1921 aastani hukkunud inimest , siis on see kokku juba 100(!!!) miljonit . Seejärel , aeg -1921 kuni 1929 aasta , andis samuti 10 miljonit ohvrit . Kollektiviseerimine andis 6 aastaga andis veel üle 10 miljoni ja sõjajärgne aeg veel 10 miljonit ohvrit . Üldine ohvrte arv Venemaal , mis langes kolmele järjestikusele inimeste põlvkonnale , ületab 130 000 000 inimest . Ajalugu ei teadnud varem selliseid ohvreid , ühes , eraldi võetud riigis . Kuid oleks võinud olla veelgi rohkem , kui trotskistidel oleks õnnestunud nende „maailmarevolutsioon“ , mis tähendanuks veel ühte , järjekordselt ühtset maailma tapatalgut .

Vahepeal aga , kogus trotskistide poolt kavandatud vene rahva hävitamine pöördeid . Ainult monarhistlik välismaa ajaleht „Vosrošdenie“(taassünd) arvustas vihaselt Nõukogude riigis vene rahva hävitamist . Kuid Lasari ei puudutanud see kõige vähimal määral . Ta oli valmis hävitama sadu , tuhandeid ja kümneid miljoneid venelasi , mida ta ka tegi . Ta ässitas inimesi teineteise vastu , sundis lapsi oma vanemate peale kaebama , mehi naiste , naisi meeste peale . Keegi polnud välistatud . Inimesed kartsid suhelda , sulgusid endasse , rääkisid sosinal . Rahvast täis kauplustes oli täielik vaikus . Isegi teatrikomöödiad võeti vastu mööduka naeruga . Inimesed kartsid kõvasti naerda . Ja keegi ei võinud end väljaspool ädaohtu tunda . Mitte keegi . La lammutas kõik ka igauhe oma teel . Igaühe , partei poliitikaga mitte nõustuva , kuulutas Lasar „rahvavaenlaseks“ , ehkki ajapikku hakkas ka ise mõtlema , kes siis ellu jääb , kui see ükskord lõpeb

Nendel aastatel oli ta väga harva oma pere ringis . Nagu enamus parteihierarhias , kõik tema aja hõivas töö Kremli ja sõidud mööda riiki . Varem ei saanud Lasar isegi ette kujutada neid võimutippe , mida ta nüüdseks oli saavutanud . Nüüd kasutas ta seda võimu täiega . Tal oli alles nelikümmend ja omas õigust hukutada kõike ja kõiki , kes tema kasvu takistasid .

Kuid Lasar hakkas seljaga tunnetama , et on peadpidi veres ja kui ta ka edaspidi jätkab riigi rahva hävitamist sellise tempoga , siis ei aita teda miski . See ei rahuldanud Lasari . Ta armastas ohutust , armastas kindla peale ja ilma liigse riskita töötada . Lasar otsustas , et kui ta osaleb grandioosses hävitustöös , siis kindlustuseks peab ta alustama grandioosset ülesehitustööd , mille taha peituda . Ta , nagu ka

Trotski , oli teede Rahvakomissariiks . Ise oli Lasar harimatu inimene , kes eales ei sõitnud riigist väljapoole , ega teadnud midagi peale enda konkreetse töö . Kuid vajalikud inimesed sosistasid talle , et kõigis peamistes pealinnades on selline asi , nagu metroo . Lasar läks kohe sellest ideest põlema . Peale selle , pärast „ New York Timesis „ kuulsaks tegemist anti Lasarile märku (kes?) , et teda isiklikult aidatakse selle ehitusega . Lasar planeeris luua rekordiliselt lühikese ajaga tohutu maa aluse trantspordivõrgustiku , millele poleks võrdset maailmas . Ta tutvus probleemiga . Esimene metroo maailmas oli ehitatud Londonis 1863 aastal ja kasutas auruvedureid . Hiljem olid ehitatud metrood Bostonis (1898) , Pariisis(1900) , Berliinis 1902) , NY (1904) , Madridis(1919) , Tokios (1927) . Kuid sel ajal , kui NY metroo oli rohkem saarnane kanalisatsioonitorustikuga , pidi Moskva metroo saama nõukogude võimu grandioosseks saavutuseks , tõmbama ligi välismaise ajakirjanduse ja turistid , demonstreerima sotsialistliku rahvamajandus süsteemi üleolekut ja peamine , tõmbama tähelepanu Lasari destruktiivselt tegevuselt . Vaatamata hariduse puudumisele , oli Lasar praktiliselt palju targem oma õpetatud kaasvõitlejatest , nagu „partei juhtivast teoreetikust“ Buharinist , kes kõrbes ühena esimestest .

Jaamade arhidektuuriline vormistus pidi saama monumentaalne ja peegeldama , Lasari sõnade järgi , „nõukogude ehituse suurust“ . Loonmulikult , Lasaril polnud sellise kolossaalse ülesande teostamiseks kogemust . Ta teadis ise seda , sai aru ka Stalin , kuid Kaganovitš omas võimet ja oskust lahendada probleeme , nende täpseks arusaamiseks pisimastesse detailidesse tungides . Stalin tegi talle ülesandeks juhtida Moskva metroo ehitust ja Lasar sukeldus töösse , et lõpetada see grandioosne ehitus kõige lühima , rekordilise tähtajaga . Ta koostas pretsedenditu töögraafiku : lakkamatu , kolme vahetusega ehitusel töötas 70 000 töolist . Ta ilmutas keerulist ja piiratud julmust , kui probleemid tekkisid , mis ei lahenenud tavalisel moel . Ta ei halastanud kellelgi . Ta ignoreeris spetsialistide välajõeldud ohutusnõudeid ja andis välja käsked , mida professionaalid oleksid kindlasti vaidlustanud . Selle omavoli tulemused pöördusid traumadeks ja paljude inimeste hukkamiseks . Lasari poolt kinnitatud tööde graafik hoidis tööliste sõnul „neid kõrist“ . Töölised vihkasid Kaganovitšit . 1933 aasta algul esines ta metrooehitajate ees : - On vaja kogu vastutustundega tunnistada , et praeguse töötempoga , pole ehituse valmimine võimalik 7 novemriks 1934 aastal . Peamine päeva ülesanne – kiirendada ehitust . Kõige lühema ajaperioodiga oleme kohustatud viiekordselt tõstma pinnase teisaldamist ja kaheksa-üheksa korda tunneli rajamist . Otsust ei arutatud . See oli käsk mis pidi olema täidetud . Kiirus, kiirus, kiirus . Tõusis rahulolematuse sumin . - ta ei tea ise kuraditki ! - Tahaks ta peale aevastada ! Kuid rahulolematuse välgatus lõppes sama kiirelt , nagu oli alanud . Lai informaatorite võrk korjas ja kandis ette rahulolematute ja „mitte teadlike“ nimed . Paljud neist oli tunnustatud süüdi ja maha lastud . Lasar määras Hruštšovi selle löökehituse faktiliseks ülemaks . Ta oli kohustatud viima Kaganovitši käsud ellu . Bulganin sai vastutavaks ehituse varustamise eest . Üheaegselt kontrollis Kaganovitš Hruštšovi . Need kolm muutisid Moskva sisuliselt sõjalaagriks , et lõpetada ehitus 1935 aasta maipühadeks . Lasar ei jätnud kivi kivi peale . Ta sundis ehitusega liituma inimeste eri vanusegruppe . Vahetevahel rääkis ta tööliste gruppidega , tähendades nende töö olulisust , tegelikult aga , andmaks neile mõista , et nende kõikide järele on pandud põhjalik jälgimine . Ükkord ta vestles noorte tööliste – maa kaevajatega . Mõnedel polnud rohkem kui 11 eluaastat . Üks poistest küsis , miks neil on sedavõrd väike palk . Ta seletas , et tema

isa pööras sellele tähelepanu ja nõudis „seletust“ . Lasar vastas : - No hea küll . Võibolla on palgatase tõepoolest väike . Kuid sa pead teadma , et palk arvestatakse vastavalt töö kiirusele . Idee oli selge : et teenida leivatükki , on vaja rabada nii , nagu Lasar käskis . Noor tööline omandas selle õppetunni , kuid ta isa – ei . Poisike jätkas maa kaevamist lõõktöö tempos , aga ta isa saadeti Siberi .

Sellel perioodil , 1935 aasta mais avati Moskva metroo . Seda eristas elegantsus , ilu ja mugavus . See sai tõeliseks saavutuseks ja Lasar teadis seda . Ta hoolitses selle eest , et ka teised teadvustaksid seda fakti ja hindaksid Kaganovitši enda otsust osalust . Püüdel väljakul korraldati paraad metrooehituse puhuks . Lasar ütles oma esinemises , et „vene tööliste ehitavad rahvale , aga teistes maades – ainult rikkastele „ . Need sõnad võeti vastu tugeva aplausiga . Plaksutasid isegi tööliste , kuid mitte loomulikult Kaganovitšile . Seejärel lasar koos Mai ja Maria , Bilganiniga ja Hruštšoviga sooritasid uue metroo vagunis sõidu . Ülejäänud Poliitbüroo liikmed olid sunnitud alandlikult järgnema nende eeskujule . Stalin töötas Kremliis , ta nägi Lasariga hiljem . Lasari lõhestas uhkus , eriti peale seda , kui Stalin teatas , et metroo hakkab tema , Kaganovitši nime kandma ja see hakkab , kivisse raiutuna , iga jaama sissepääsu ees ilutsema . Ta tundis isegi , kuidas niiskused ta silmad . Seda polnud temaga ammu juhtunud . Viimast korda oli ta emotsioonidele järgi andnud , kui Rosa rääkis vanemate surmast . Miitingul , mis toimus Jaama „Revolutsiooni väljak“ sissepääsu ees , kinnitas Stalin Lasari uue ülikonna külge Lenini ordeni . Lasar vaatas sinist Moskva taevast . Ta hing juubeldas : „Kus oled sa nüüd ? Kus te olete isa , ema , onu Ljovik , Morris ? Kus te olete ? „ . See oli kõige tähelepanuväärsem päev ta elus ja tal oli tahtmine seda ka tulevikus korrata . Moskva nõukogu antud pidulikul lõunal , mis anti prantsuse ja inglise inseneride auks , kes aitasid Kaganovitšil isiklikult ehitusega , lõpetas Lasar oma kõne sõnadega : - Metroo avamine tähendab rohkem , kui vabriku või tehase avamine . See on Moskvalaste elu parendamise sümbol , kes usaldasid meile nende helge tuleviku eest hoolitsemise . Lääne riikides orienteeritakse saavutused kapitalistide klassi kindlustamiseks . Seal tehakse šikke autosid rikkaste klassile , hoolitsemata lihtrahva transpordivahendite parendamisest . Meie aga , vastupidi , mõtleme tööliste klassi komfortist . Me ehitasime Moskva metroo mitte kasumi pärast , vaid Moskvalaste mugavuseks . Kuid mitte kõik juuresolijad ei plaksutanud . Lasar ise arvas , et metroo päästis ta elu .

Asi ei piirdunud ainult ta nime raiumisega Moskva metroo sissekäikude kohale . Nüüd hakati ta nimega linnu nimetama . Üheksa asustatud punkti nimetus , sealhulgas Kabana , olid ümber nimetatud „Kaganovitš“ . Lasar oleks tahtnud , et Kabana saanuks ta nime varem , kui seal elasid need , kes teda poisikesena mäletanuks . Selleks ajaks asustasid linnakest sissesõitnud inimesed , kel ükskõik , elasid nad Kabanas , või Kaganovitšis .

Lasarile anti hüüdnimeks „Raudne Rahvakomissar“ . Tema transpordi rahvakomissari ametikoht võimaldas tal sekkuda kõigisse riiklikesse asjadesse . Ta andis Moskva juhtimise Hruštšovile üle , esialgu Baumani , hiljem Krasnopresenski partei rajoonikomitee sekretärina , aga 1934 aastast – Moskva linna ja oblastikomitee partei esimese sekretärina . Seda , mida omal ajal tegi Stalin Lasari heaks , tegi

Lasar nüüd Hruštšovi heaks . Samal ajal jätkus uinumatu Kaganovitši silma all Venemaa rahvaste hävitamine .

Ajaleht „New York Times „ kirjutas : „ Peamine Stalini löögiüksus , Lasar Kaganovitš , kes kellest iganes rohkem on teinud , et kindlustada kollektiviseerimise edu ja kes seejärel reorganiseeris edukalt raudteetrantpordi , oli hiljaaegu pandud kogu rasketööstuse etteotsa . Ta ei raisanud asjata aega ja võttis kohe ette kohaliku tööstuse , mis graafikust maha jäi . Täna tegi ta otsustava löögi , vallandades söetööstuse juhid ja juurutades rida reforme „ .

Kaganovitš ei raisanud tõepoolest asjatult aega . Ta mitte ei vallandanud ainult , vaid hävitas ka füüsiliselt juhtivad spetsialistid . Lasar leidis hämmastavalt õige , Stalinile ja kodumaale ustavate inimeste , hävitus meetodi , nagu kahjurid ja trotskistid . Aga kuna ainult tema teadis tõelist printsiipi , kuidas ühtesid teistest eristada , siis ei saanud keegi talle ka külge hakata .

Lasar oli alati enda ümbruse eest hoolas . Rosa oli Stalini juurde pandud ja Hruštšov oli alati käepärast . Nüüd meenutas Lasar vend Mihaili ja tõi ta Moskvasse tööle , rasketööstuse Rahvakomissari asetäitjana . Et veelgi enam tugevdada Kaganovitšite klanni mõju , määras ta oma vanema venna lennukitööstuse Peavalitsuse juhiks . See ametikoht avas Mihail Kaganovitšile tee kõrgemasse võimuešeloni : ta sa Kompartei Keskkomitee liikmeks .

Juri polnud samuti unustatud . Kõikvõimas noorem vend viis Juri Moskvasse ja andis talle töö väliskaubanduse Rahvakomissariaadis . Varsti sai selgeks , et Moskva muutus Kaganovitšite klanni peakorteriks ja mõningad Poliitbüroo liikmed nägid selles , mitte alusetult , ohtu Stalinile endale ja hoiatasid teda . Kuid Stalin usaldas Kaganovitšit . Kaasvõitlejate kartused teda ärevaks ei teinud .

Mihail sai 1937 aastal Kaitsetööstuse Rahvakomissariks ja Stalini otsusel oli komandeeritud Washingtoni , et tutvuda sealsete lennukitehaste töö ja uute tehnoloogiatega . Üheaegselt pidi ta sondeerima pinnast nõukogude lennukite võimalikust lennust , üle Põhjapooluse Ühendriikidesse . Lasar kiitis täielikult heaks Stalini otsuse saata Mihail USA-sse . Stalin tegi algul Lasarile ettepaneku sellel ise sõita , kuid Lasar kallutas ettepaneku kõrvale . Ta seletas seda sellega , et on väga hõivatud riigi asjadega Moskvas . Enne Mihaili ärasõitu , jagas Lasar omi mõtteid Mariaga : - Ma ei saa kuidagi ära olla . Pole teada , mida mu äraolekul võib Stalin ette võtta . Paljud inimesed püüavad teda häälestada minu vastu . Kui ma sõidan ära Ameerikasse ja olen alles poolel teel Pariisi , leiavad nad sullejuba uue mehe .

Ja sellegipoolest ei tulnud see otsus talle kergelt . Tal oli väga suur tahtmine kohtuda onu Ljovikuga ja teada saada , kuidas ta elab . Ja kas ta on üldse elus ? Tal oli juba pea üheksakümmend . Lasar tahtis teda ja Morrisset väga näha . - Ta on arvatavasti ammu naitunud ja tal on juba täiskasvanud lapsed . - Rääkis ta Mariale : „ Vist on ta lapsed minust vanemad , kui ma Kabanast lahkusin „ .

Samas oli tal kombeks teadvustada , kui palju ta oli saavutanud võrreldes enda sugulastega . Temast kirjutas perioodiliselt „ New York Times „ , kes asjata kellelegi

positiivset imagot ei loo , vaid ainult omadele (juutidele) , aga onu Ljovikust ja Morrisest ei kirjuta „ New York Times „ midagi . See mõte lõbustas Lasari .

Mihail sõitis ära viieteistliikmelise delegatsiooniga . Enne ärasõitu ütles ta Lasarile , et võib USA-s sugulased üles otsida ja külastada neid . Selle eesmärgiga sõidaks ta New Yorki . Lasar teadis , et Mihail ei püüdle niivõrd sugulastega kohtuma , kuivõrd New Yorki nägema . Kuid Mihaili jaoks oli see sõit võimaluseks Lasari ees end upitada . Mihail oli väga auahne . Ta elas seda väga üle , et ta noorem vend on temast kättesaamatusse kõrgusse rebinud ja et ta on kõigile oma edutamistele Lasarile tänu võlgu . See sõit oli Mihailile luigelauluks . Nimelt tema hakkab esindama nõukogude valitsust . Ta kohtub Onu Ljovikuga ja onu Ljovik näeb , kes neist on tähtsaim vannapoeg . Lasari nime trükitakse ajalehtedes , kuid Mihail on siin , Ameerikas ! Mihail ei saanud isegi täielikult aru , kuivõrd sügaval istusid temas need tunded . Juril oli ükstapuha , tal oli pere , lapsed ja ülejäänud ei huvitanud teda lihtsalt .

Lasar ootas kannatamatult kahe nädala jooksul venna naasmist . Tal oli käes Mihaili igapäevaste käikude ja kohtumiste aruanded USA-st . Esimesed mõned päevad veetis Mihail Washingtonis , kohtudes ameerika administratsiooni esindajatega ja külastas ümber pealinna asuvaid lennuväebaase . Seejärel suundus ta New Yorki , et püüda leida ja kohtuda sugulastega . Inimesed , kes oli pandud Mihaili igast sammust ette kandma , täitsid hästi oma ülesande . Nad saatsid isegi raporti nende 166 tänava külastamise kohta Grand Konkursi tänava risteel , Bronxis , New Yorgis ja Mihaili poolt selle rajooni telefoniraamatu vaatamist , tähe „K“ alt . Sellega raport lõppes . Tundus , et keegi ei teadnud , keda nimelt külastas Mihail . Lasaril jäi vaid üle oodata tema tagasipöördumist .

Lasar närvises . Ta oli harilikult enam ümbritsevatele ärritunud . Seepärast , isegi alati tasakaalukas Molotov , pidas vajalikuks naljatada ja visata mõned mürgised märkused . Stalin , kes armastas head nalja , naeris samuti Lasari üle . Nad saatsid talle paki ameerika konservidega , mille määsisid ajalehte „ New York Times “ , kus oli toodud ära ta esinemine Keskkomitee istungil . Kuid oodatud efekti ei tulnud , kuna Kaganovitš ei tundnud inglise keelt . Naljapärast organiseerisid nad isegi Lasarile kohtumise ameerika saatkonna esindajaga , kes terve tund rääkis Lasarile Bronxist . Tundus , et mida rohkem ta närvises , seda rohkem lõbutsesid teised . Lõpuks saabus Mihaili tagasipöördumise päev . Lasar ootas kannatamatult , et vend toob talle onu Ljovikult , Morriselt ja teistelt sugulastelt kuumad tervitused , nende pealekäivad palved sõita neile külla ja jutud sellest , kuidas terve New York teab , milliseid kõrgusi on nende ligidane sugulane Lasar Kaganovitš Moskvas saavutanud .

- No , kuidas , Mihail , sõitsid hästi ? Ta püüdis rahulik välja näha ja tegi näo , et teda huvitas rohkem sõidu ametlik pool . Mihail ei teadnud , millise kannatamatuse ja rahunemisega Lasar ta saabumist ootas . - Komandering läks väga viljakalt , - vastas Mihail . Ja ta hakkas pikalt rääkima nähtud ameerika tehnika saavutustest . Lasar naaldus tugitooli seljatoele , kuid ei kuulanud . Ta mõtted olid kaugel . Ta tahtis kuulda uudiseid , tõelisi uudiseid . Tal tuli oodata , kuni Mihail ei lähe ise , tema , Lasarile huvipakkuvale teemale . Ei tohi end välja anda , näidata enda tundeid . Mihail kõneles kaks tundi ,

ilmselgelt end imetledes . - Usud , nad andsid meile isegi bliine , Bliinid kalamarjaga ! Mäed Bliine ! Neil on üleüldse hea toit , eriti kana ja liha . Mitte midagi sarnast meiega . Neil on liha õrn ja mitte sugugi sooneline . Mihail , loomulikult ei omanud ettekujutust , et kõik see oli juba mittenaturaalne .

Mihail tahtis veel midagi lisada , kuid Lasar ei pidanud siiski vastu : - No , ja kuidas oli New York ? Sa sõitsid seal kusagile Bronxi ? Mihail vaatas imestunult vennale . Ta teadis , et kõigist ta sammudest kanti Moskvasse ette , kuid ei oodanud , et jälitus puudutas isegi selliseid detaile . Ta alustas rääkima Bronxi sõidust ja Lasar , ohanud , sättis end mugavamalt tugitooli istuma . Tal oli tahtmine Mihaili pommitada küsimustega , kuid hoidis end tagasi , sest arvas , et vend näeb selles huvis tema nõrkust . Mihail alustas kaugelt . Ta alustas arutlusega New Yorgi arhidektuurist , inimeste ja masinate lõputust voolust ja möllust , sellest , et New York erineb järsult Washingtonist , mille keskus on konservatiivne , aga ülejäänus on neegrite linn . Lasar mõtles , et ta vend – küllaltki vahetu inimene , pole võimeline asja olemust harama , et ilma Lasari abita oleks võinud kogu elu istuda mingil madalal aparadi ametikohal istuda kusagil urkas . - Aga sinu sõit Bronxi ? - siiski ei kannatanud Lasar . Lõpuks , Mihail läks Lasari huvitavale teemale . - Väga huvitav sõit . Ei tea isegi miks . Telefoniramatus ma ei leidnud ainsatki Kaganovitšit . Seal olid mingite Kaganite telefoninumbrid , kuid naid ei omanud , nagu selgus , midagi ühist meie perega . Tegelikult ei õnnestunud mul elida kedagi meie omadest , sealhulgas ka onu Ljovikut .

Lasari süda peaaegu seiskus- Kuid ta ise leidis mind . Lasar ei uskunud oma kõrvu ja jäi vennale otsa vaatama . Mihail jätkas : - Keegi inimene helistas hotelli , kus ma peatusin ja jättis mulle enda telefoninumbri . See oli onu Ljovik . Ta andis mulle enda aadressi . Lasar , see oli nii imelik ! Ma sõitsin Bronxi ja kohtusin onu Ljovikuga . Tema korteris polnud kedagi , peale kellegi tundmatu mehe . Minuarust , mei isegi ei tutvustatud teineteisele . - Kuidas onu Ljovikul oli ? - katkestas Lasar . - Suurepärase . Tal on endiselt väike habemeke , kuid nüüd on see täiesti hall . Ta on üleni halliks läinud . Sa ju tead , tal on juba üheksakümmend kolm , kuid välja näeb nelikümmend kolm . Tal on endiselt seesama tasane ja rahulik hääl . Ja kõige huvitavam , ta tegeleb perekonna äriaga , ning , paistab , on täiesti kindel eneses . Ja ta teab sinust .

Lasar teravdas kuulumist .

-Ta loeb kõiki ajalehti ja jälgib kõiki su edutamisi . Mihail ütles viimase fraasi peaaegu vastu tahtmist . Lasar ootas , et vend jätkaks ja räägiks sellest täpsemalt , kuidas onu Ljovik tunneb tema üle uhkust , rõõmustab ta edusammude üle ja kiidab need heaks . Kuid Mihaili mõtted olid sellest kaugel . - Ta seletas , miks nende perekonnanimi puudub telefoniraamatus . Nad muutsid perekonnanime kirjutamise kirjaipilti inglispäraseks ega pannud veel telefoni teatmikku . Nüüd nende perekonnanime hääldati nagu „Kahanovitš“ .- Lasar süngestus : „Kahanovitš“ ? Mis perekonnanimi see üldse on ? „ . - Mitte kõik ei teinud sedasi perekonnanime ümber . Pere sõitis laiali , ainult onu Ljovik jäi New Yorki , sest hoiab seal perekonna äri . See on seotud naiste kleitide õmblemisega . Minu arust on tal terve vabrik . Tüüpiline

kapitalism . Ma ei mõitnud päriselt , mida ta rääkis , kuid enamus meie perest elavad teistes linnades . Ta ei seletanud , millistes nimelt . Nad omavad samuti eraärisid , kuid ta ei laskunud üksikasjadesse . - Aga sa Morrisset nägid ? - Ei , ta on samuti ära kolinud . Kõik mida ma tean , on see , et ta abiellus Hana Gutmaniga Mosõrist , mäletad , me kuulsime sellest midagi ? Tal on juba lapselapsed . Sa usud , et onu Ljovik on juba suur Saida ? - No aga kus on ülejäänud ? Miks me neist ei tea midagi ? Mihail vaatas tähelepanelikult Lasarile . Tal oli ees veel paljust rääkida , kuid polnud kindel , et Lasar mõistab teda õieti . - Võibolla , on sul seda ebameeldiv kuulda , kuid ta ei tahtnud , et sa teaksid , eriti sina . Luba ma seletan . Mihail ohkas . - nad kardavad sind , Lasar . Kardavad , et sinu pärast võib neil olla suuri ebameeldivusi . Neid võetakse ja sunnitakse tagasi sõitma ja lõppude lõpuks , leiavad nad end Siberist . Mulle paistis , et onu Ljovik taipab meie tegemistest (Goide hävitamisest. Tõlk.) palju rohkem keskmisest ameeriklasest , nagu ka üldiselt kõik , kes seal Venemaalt on . Seepärast muutis pere perekonnanime ja meie sugulased sõitsid kogu Ameerika peale laiali , sinna , kus keegi neid ei tea . Lasar oli süngel . - Saad aru , nad töötavad endale . Keegi neist ei maksa mingeid makse ja üleüldse ei täida mingeid valitsuse dokumente . Seepärast nad ei taha , et kellelgi oleks teada , millega nad tegelevad ja kus elavad . Arvan , et nad pole iialgi makse maksnud ja nad kardavad , täpsemini , nad on lihtsalt hirmul , et see tuleb välja ja neid saadetakse siis tagasi . - ja ameerika valitsus saab seda teha ? - küsis naiivselt Lasar . - Ei , nad arvavad , et seda saad sina teha . Nad kardavad sind . Kardavad peaaegu meelemärkuseni . Morris , kes on teiseks isikuks peres , peale onu Ljovikut , andis korralduse , et keegi sugulastest ei oma õigust sõita välismaale , saada välispassi , või viisat ja keegi ei tohi pidada sidet endise enda elukohamaaga (ei öelda kodumaa , vaid elukohamaatõlk) . Suhtluses teineteisega nad ei usalda telefone , ei posti : Kõik tehakse isiklike kontaktidega , majas , lukustatud uste taga . Täielik konspiratsioon . Mihail peatus , et hinge tõmmata . - Aga kuidas onu Ljovik ise ? Ta ju ise helistas sulle ? Mihail hakkas naerma . - Sa ju tead teda . Ta on iseendale peremees , ega kuula kedagi . Mida on tal üheksakümne kolme aastaselt kaotada ? Kas anda talle vitsu ja saata Siberi Moskvassse jääd vedama ?

Lasar naeratas , hea , vana onu Ljovik ! Tänu jumalale , et talgi on säilinud huumorimeel . - Räägi mulle Morrisset . - Kõik mida tean , on see , et ta elab New Yorgis . Ta omab , õigemini omas nelja last : üks laps suri . Kuid tal on kaks lapselast . Kõik mida tean , et ta on hirmul sinust . Sõnad , millega ta sind nimetab , pole komplimendid . Selline tunne , et ta teab kõik , mis toimub . Ei tea kuidas , kuid ta on kursis kõikide meie tegemistega . - Kas ta tõepoolest arvab , et ma võin kahjustada teda , või kedagi veel meie perest ? Onu Ljovik nii ei arva . Mis siis Morris on teisel arvamusel ? Lasar nägi surutud välja . Üha enam ja enam kõvemini keerutas ta oma käes palvehelmeid . - Mihail , kas nad ei mõista meid üleüldse ? Me oleme ju üks pere . Kas see pole üle kõige ?!

Ta vaatas lakke , aga kui simad langetas , märkas Rosat , kes uksele seisis . Ta sai teada Mihaili tagasijõudmisest ja tuli , et teda näha . Lasar ei teadnud , kaua ta seal oli seisnud , kuid tema pilgust taipas Lasar , et ta oli nende juttu kuulnud . - Kuid nad vähemalt teavad , et oleme elus , ah ? - Ta oli vihane . - Teavad , et me jääme siin

ellu . Ta vaatas vennale ja õele . - Kuid mispärast nad ei usalda meid , miks ? Mihail ja Rosa vahetasid pilke . - Meid ? - ja Rosa vangutas pead .

Mihaili jutt osutas Lasarile just vastupidist mõju ja ta sukeldus veelgi rohkem töösse . Veelgi suurema innukusega hakkas ta sekkuma kõigisse riigiasjadesse . Ta isegi taotles Stalinilt Mihailile autasu , tema eduka Ameerika sõidu eest . Lasari teod polnud alati loogikale alluvad . Oma 50 sünnipäeva puhul , suurte teenete eest lennundustööstuse arengul ja vahepeatusega lennu Moskva – Nikolajevs-Amuuril organiseerimise eest , oli Mihail autasustatud Töö Punalipu Ordeniga . Kõik õnnitlesid ametlikult Mihaili ja andsid edasi õnnitluskirja , millel kõikide tuntumate lendurite allkirjad . Mihail oli väga rõõmus , aga Lasar lootis , et uudis jõuab kuidagi ka Bronxi .

Samas toimusid riigis suured muudatused . 1938 aasta aprilliks loeti Lasar Kaganovitšit kolmandaks inimeseks nõukogude hierarhias , enne Vorošilovit , kui Stalinist ja Ješovist tagapool , asendades Jagoda . Lasar oli hõivatud paljudes harudes . Peale Ordzhonikidze surma asus ta Rasketööstuse Rahvakomissari ametikohale . Edasi sai ta Kütusetööstuse Rahvakomissariks ja nafatatööstuse Rahvakomissariks . Sellisel juhul , haarates tohutu mõjusfääri , kontrollisid vennad Kaganovitšid kogu peamist tööstust , pluss väliskaubanduslikke sidemeid . Kuid Ješov , saades NKVD Rahvakomissariks , trotskistist Jagoda asemel , andis trotskistidele põhilise ja hävitava löögi . Kuid see ei tulnud talle niisama . 1938 aastal kukutasid varjatud trotskistid Ješovi NKVD Rahvakomissari kohalt ja seejärel tampisid ta lõplikult , lastes ta 1939 aastal maha . Ješovi asemel õnnestus trotskistidel (juutidel) taas panna oma mees , gruusia juudi , Lavrenti Pavlovits Beria , kelle ema oli juuditari . Ješovil õnnetsus sellel võtmepositsioonil - NKVD Rahvakomissari kohal olla vaid kaks aastat . Kuid selle kahe aastaga võttis Ješov trotskistlikul draakonil pea maha . Stalin aga polnud võimeline kaitsma inimest , kes faktiliselt päästis riigi trotskistlikust kontrevolutsioonilisest riigipöördest ja päästis Stalini isiklikult . Ješovi hävitamisega astus Kaganoviš astme kõrgemale . 1938 aaugustis määrati Lasar Kaganoviš Nõukogude Rahvakomissaride Esimehe asetäitjaks , millest koheselt pasundas „New York Times „ , mis oli alati Trotskistide ja neotrotskistide ametlikuks häälekandjaks . Ametlikult sai Lasar Stalini järel teiseks inimeseks riigis . Nüüd võis Lasar arvustada avalikult kõiki ja kõike . Kuid kõiktema väljaütlemised jäid kooskõlla Stalini arvamusega ja tema soovidega , millest ta kõige esimesena teada sai , oma õe Rosa käest . Gorki nimelise kultuuri ja puhkepargi avamisel ütles Lasar Kaganoviš : „ Me ehitasime palju tehaseid , samas , kui Saksamaal tuli sulgeda omad vanad tehased . See toimus seetõttu , et Saksamaa hakkas oma välisvõla protsente tagasi maksma . Kui meie hakkaksime tagasi maksma tsaari võlgade protsente , mis revolutsiooni poolt on ära muudetud , siis kogu meie teenitud rahast ei jätkuks isegi nende võlgade protsentide maksmiseks . Me võitleme rahu eest , nagu ei ükski teine valitsus . Ja nüüd on meie kätes tankid , mis võimelised vastase hävitama . Nüüd on meie käes lennukid ja isegi lennukid , mis võimelised tabama vaenlast tema enda territooriumil . Meie suhted Jaapaniga muutuvad aina hullemaks . Meenutage , kuidas 1904 aastal tungisid jaapanlased lepingumurdjatena vene vägedele Port Arturis kallale ? Kuid tsaari valitsus oli rumal valitsus . Nüüd on vaenlasel tegu Nõukogude valitsusega . Kui jaapani kindralid proovivad meie piire , saavad nad Punaarmee jõudu tundma . Nüüd peavad teised riigid arvestama Punaarmee jõudu , kes relvastatud kõige kaasaegsemate relvade – tankide , kahurite ja keemia vahenditega „ .

Huvitav , et lõppkokkuvõttes sai Jaapani peamiseks vastaseks USA . Millisel kombel

, Teises Maailmasõjas , esimene maailmas tööliste ja talupoegade riik , osutus ühes rakendis olevaks esimese maailmas imperialistide ja kapitalistide kindlusega , Wall Streeti „haidega“ ? Kuigi harimatu , teadis Lasar sellele küsimusele vastust , teisiti poleks ta enda kohal ellu jäänud . Seepärast Lasar küll kiirendas , küll kindlustas kõik , et muuta Saksamaa Nõukogude Saksamaaks . Hitler andis trotskistidele Saksamaal veelgi tugevama löögi , kui Stalin . Nüüd olid Wall Streeti haid tegevuses käestlänud NSVLiidu ja Saksamaa teineteise hävituse organiseerimisega , mis neil ka hästi õnnestus .

Peale Trotski ebaõnnestunud Münheni revolutsiooni 1923 aastal , tõstsid saksa trotskistid mässu Saksoonias , türingenis ja Hamburgis . Kuid Trotski oli juba haige . See blokeeris abi saksa seltsimeestele ja viis mässuliste hävitamisele . Versailles rahu järgi lammutati Saksamaa tükkideks . Saksa rahvas oli tehtud kerjusteks . Kõik teenitu läks Wall Streetile (millal see Saksamaaga sõdis , et praktiliselt kõik reparaatsioonid enda tasku pistis , või sõdisid juudid Saksamaaga ? Tõlk.) ainuüksi protsentide maksmiseks . Saksamaal oli kuus miljonit töötut – iga kümnes inimene (Eestis on isegi hullem olukord) . 1930 aastal hääletas saksa kommunistide poolt , kes NSVLiidule allusid , 4,5 miljonit inimest . Hitleri poolt anti 6,5 miljonit häält . Kuid Wall Streeti pankuritel oli ükskõik , peamine , neil oli vaja ära koristada NSVLiidust Stalin . Kuna seda ei suutnud teha Trotski , siis oli neil ükskõik , kes seda teeb , Hitler , või saksa kommunistide juht Telman . Wall Streeti pankurid rahastasid nii Thelmani , kui Hitlerit (Hitler tegi oma , protsendita raha , mis saigi tema „surmapatuks“ , kus Stalin oli tema kõrval paipoiss . See raha tõstis hetkega riigi vaesusest välja , kaotas koheselt tööpuuduse , võimaldas 5 aastaga maksta kõik võlad -reparaatsioonid , tegi Saksamaast rikkaima Euroopa riigi , kes ei pidanud enam 1945 aastani , sõja lõpuni mingeid laene võtma , isegi sellise suure sõja pidamiseks . Tõlk) . Kusjuures Hitler , võibolla , ei kahtlustanudki tegelikust parteikassasse laekuva raha päritolust . Ja 1933 aastal Hitler , pakkunud saksa rahvale reaalse programmi vaesusest välja tulekuks , sai võimule .

1936 aastal oli organiseeritud Trotski „ maailmarevolutsiooni „ hispaania variant . „Vabariiklased“ Hispaanias , kelle taha peitusid kohalikud trotskistid-internatsionalistid , olid toetatud USA , Inglismaa , Prantsusmaa ja loomulikult NSVLiidu poolt , milles , vaatamata ješovilikule hävingule , ei lasknud trotskistid iial käest oma kontrolli NKVD aparadi ja Välisasjade Rahvakomissariaadi üle . Ješov , loomulikult , lõi otsustava löögi NSVLiidu trotskistidele – internatsionalistidele . Kui Ješov poleks seda teinud , siis Teine Maailmasõda oleks paistnud vaid ilusate õitena .

Hitler astus otsustavalt üles kindral Franko natsionalistide poolel . Sellega andis Hitler Wall Streeti haidele mõista , et ei kavatse täita internatsionaalse maffia (juutide) käske . Sõda NSVLiidu , mis Stalini juhtimisel võttis samuti natsionalistliku arengukursi ja Saksamaa vahel muutus möödapääsmatuks . USA ja Inglismaa pitseerisid NSVLiidu ja Saksamaa saatuse . Nüüd oli kogu asi trotskistliku „viienda kolonni“ (igal pool maailmas mõeldakse selle all vaid juudi rahvust. Tõlk) taga mõlemas riigis .

23 augustil , 1939 aastal , kell kümme hommikul seisis Lasar Moskva lähedase lennukivälja maandumisraja ääres . Ümberringi olid rivistatud sisevägede sõdurid , kakskümmend viis koolilast tohutute lillekimpudega tatsasid kannatamatult jalalt jalale külaliste ootuses . Lasar vaatas sinisesse ja puhtasse Moskvalähedasse taevasse . Rangelt graafiku järgi tulid maandumisele kaks tohutut Junkers-88 . Sakslased , nagu alati , olid väga punktuaalsed . Lasar hindas kõrgelt seda omadust . Saabus Saksamaa välisminister Joachim Ribbentrop . Ees seisis läbirääkimised , Saksamaa ja NSVLiidu vahelise rahuleppe sõlmimiseks . Kask lennukit maandusid üksteise järel . Vastuvõtjaid juhtis Molotov , kelle kiilaspea säras augustipäikeses .

Molotov, oma saja kuuekümmend sentimeetrise kasvuga, püüdis kõigest jõust näida pikem, see oli nõukogude stoitsismi eriliseks näiteks. Ta soovis samuti inglise härrasmehe moodi välja näha. Vaid mõned kuud tagasi oli Molotov Litvinovi (tegelik nimi Meir Henochi-Movshevich Wallach-Finkelstein) asemel Välisasjade Rahvakomissariks määratud. Litvinov juhtis NSVLiidu välisasju väga lihtsalt. Erinevalt Lasarist, polnud Litvinovit NSVLiidus kunagi. Ta oli selleks, mida trotskistid nimetasid „professionaalseks internatsionalistiks – revolutsionääriks“. Litvinov oli üheks, ta kümnest perekonnanimest. Ta sündis ja veetis kogu elu välismaal. Vene keeles Litvinov peaaegu ei rääkinud ja eelistas selgitada prantsuse, või inglise keeles. Litvinov oli sedavõrd iseseisev oma riigist inimene, kes toetus nagu ka Trotski välismaale, et ta viis üleüldse läbi oma isiklikku välispoliitikat, küsimata isegi Stalinilt. Stalin ei saanud pikka aega temaga midagi ette võtta. Liiga kõrged olid Litvinovi mentorid. Kuid antud situatsiooni Adolf Hitler ei lugenud teda, internatsionaalset juuti, sündinud Poolas ja isegi mitte vene keeles rääkivat, vastuvõetavaks partneriks läbirääkimistel. Kasutades seda asjaolu, sai Stalin lõpuks vabaneda sellest üleliia iseseisvast Litvinovist.

Hitler teadis suurepäraselt, et Trotski ja Litvinov – Vallah, olid rangelt võttes, alati Ameerika Ühendriikide kodanikud. Selles võib igaüks veenduda, kui avab ameerika juutide iga aastase almanahi „Kes on kes ameerika juutkonnas“, kolmekümnendate aastate kohta, kus ameerika kodanikena on kirjas nii Trotski, kui Litvinov. Hitlerile oli hästi teada, üldine, eesseisva maailmasõja olemus: ühelt poolt internatsionaalne finantsmaffia (juudid), kes omasid peakortereid – panku NY-s ja Londonis, aga teiselt poolt üksikud riigid: Saksamaa, Hispaania, Jaapan ja NSVLiit, kes püüdsid välja rabeleda Internatsionaalsest kabalast. Kellelegi polnud saladuseks, et Hitlerit aitasid võimule Wall Streeti pankurid, et ta täidaks kindlat ülesannet: ta pidi NSVLiidule kallale tungima, et Stalin võimult eemaldada. Peale seda, juba ilma Hitleri abita, oleks Stalin asendatud Trotskiga, kes sel ajal arendas hullumeelset tegevust välismaal. Nagu alati, oli Trotski käsutuses välismaal piiramatud rahasummad ja mass ustavaid järgijaid kõigil võimuastmeil NSVLiidus. Kuid tulnud võimule, muutis Hitler järsult kurssi ja lõpetas endale pandud lootuste õigustamist. Idee, naasta Trotski võimule, kellest ta kuuldagi ei tahtnud, ei meelitanud Hitlerit vähimal moel. Hitler toitmis, kattis ja soojendas näljast Saksamaad vaid poole aastaga, ning rahvas uskus teda ja läks ta järel. Rahvusvahelised pankurid taipasid, et kaotavad kaks peamist riiki: NSVLiidu ja Saksamaa. Seda ei saanud nad lubada. Kohe peale Hitleri võimule tulekut, 1933 aasta augustis, oli kokku kutsutud kiireloomuline Juutide Ökonoomiline Kongress Hollandis. See Kongress oli spetsiaalselt kokku kutsutud, et organiseerida üleilmne juutide ökonoomiline sõda Saksamaa vastu – boikot. (sõjakuulutus - <http://web.zone.ee/mulk/JUUTIDE%20%20S6JAKUULUTUS.pdf>. Tõlk)

Kongressil esines ameerika miljardär, juut Untermaier, kes kuulutas juutide üleilmse sõja Saksamaale 1933 aastal välja. Juutide jaoks polnud asi vabatahtlik. Iga juut, kõikidest riikidest, oli kohustatud tekitama Saksamaale ja tema esindajatele kahju. Vastasel juhul jäeti see juut ilma enda juutide ühiskonna toetusest. Ameerikas kadusid poeriulitel kohe kvaliteetsed saksa kaubad, kuni naiste sukkadeni. Peale seda oli Ameerikas tankitõrjerelvast alla tulistatud saksa dirišaabel „Zeppelin“, mis saabus sinna sõbraliku visiidiga. Seejärel tapetakse prantsusmaal

saksa diplomaat . Antisaksa hüsteeria võtab taas , nagu Esimese Maailmasõja ajal , ülemaailmsed mastaabid . Sellistes tingimustes võttis Saksamaa ainsa õige kursi – rahumeelne töö ja vältimatuks sõjaks valmistumine . Neil aastail oli saksa tööstus kõige efektiivsem , võõreldes kõikide teiste riikidega läbi ajaloo . Maailm andis Saksamaale hingetõmbeaega Inglismaa rünnakust , või sellest , keda nad selleks missiooniks välja valivad .

Enne Saksamaa välisminister Ribbentropi visiiti NSVLiitu , sõitis Hitleri juurde Saksamaale Inglismaa peaminister Chamberlain . Chamberlain oli teadlikuks agendiks , ehk anglo-ameerika pankurite komissariks . Ta sisenes Hitleri juurde nagu peremees ja ilma igasuguse etiketita küsis : - „ Mis teile oli öeldud ? Te pidite NSVLiidule kallale minema ! Aga mida teie teete ? - Te kasvatate oma riigi sõjalis-industriaalset võimsust !“ . Hitler vaikis kauaSeejärel ütles : - „ Mul on vaja ette valmistada“ ja lahkus , andes mõista , et jutuajamine on lõppenud . Jutuajamisel juuresviibinud Ribbentrop kirjutas targalt selle Hitleri ja Chamberlaini jutuajamise magnetofoni lindile üles . Chamberlaini peremeestel oli ükskõik , kes kellele kallale tungib : Saksamaa NSVLiidule , või NSVLiit Saksamaale , seepärast lendas inglise sõjaline missioon 11 augustil , 1939 aastal , Stalini juurde , teda keelitama Saksamaale kallale tungima . Läbirääkimised Moskvast kestsid mitmeid päevi . Asi läks selleni , et Vorošilov juba reguleeris nõukogude vägede läbipääsu küsimust , läbi Poola ja Rumeenia Saksamaale kallaletungiks . Saades sellest teada , võttis Ribbentrop Chamberlaini ja Hitleri vahelise kõneluse salvestise ja lendas kiirelt ise Staliniga kohtuma . Ribbentrop tahtis Saksamaa ja NSVLiidu vahelist sõda vältida , mis oli ammu Inglismaa ja USA juhtivates ringkondades planeeritud . Stalin kuulas lindistust . Saksamaa ja NSVLiidu vaheline mittekallaletungi leping sai koheselt toimunud faktiks . USA ja Inglismaa olid täielikus šokis .

Lennuki uks läks avali ja sellest väljus umbes kolmkümmend vormis kõrgemat ohvitseri . Viimasena väljus pikk , kõhn inimene vihmavarjuga ühes ja mütsiga teises käes . See oligi Joachim von Ribbentrop . Ta oli ainus erariides , oma tume-sinises kostüümis .

Lasar naeratas , tänu Beriale teadis ta sellest inimesest kõik . Sündis Saksamaal , õppis Prantsusmaal . Töötas USA-s ja Kanadas . Ta avaldas sedavõrd suurt muljet Hitlerile oma fenomenaalse mälu , et see usaldas talle kogu välispoliitika . Joachim von Ribbentropil oli erakordne mälu . Ta ei kirjutanud kunagi midagi üles . Ta mäletas kõike peast .

Ribbetrop valdas mitukümmend keelt , näiteks ta rääkis vabalt vene keelt . Kui ameeriklased võitsid ja võtsid kõik ellu jäänud saksa juhtkonna vangi , siis alustasid nad nendega tegema igatsugu katseid ja teste . Sealhulgas IQ test . Joachim von Ribbentropi mõistusliku arengu koefitsent oli 129 balli , Hermann Goeringul 138 ; Kaltenbrunneril- 113 ; Hjalmar Shlahtil – 143 ; Arthur Seyss-Inquartil – 141 ; Charles Dönittsil – 138 ; Franz fon Pappenil – 134 ; Erik Rederil – 134 ; Dr. Hans Frankil – 130 ; Hans Frizel – 130 ; Baldur von Schirach – 130 ; Admiral Wilhelm Keitelil – 129 ; Albert Špeeril -128 ; Alfred Jodlil – 127 ; Konstantin von Nyuratil – 125 ; Walther Funkil – 124 ; Wilhelm Frickil – 124 ; Franz Sauckelil -118 ; Julius Shtreheril – 106 . See oli kõige mõistuslikult arenenum valitsus , kõigist aegadest ja

rahvastest . IQ Hruštšovil ja Lasaril endal , ei määratud ettenägelikult keegi , mitte kunagi .

Banketid ja kohtumised järgnesid üksteisele . Lasarile oli see esimene kõrgetasemeline rahvusvaheline kohtumine ja ta otsustas hoida kõrvale , ainult kuulates ja jälgides .Ribbentrop oli oma töö meister ja Lasar ei julenud temaga kõneldagi . Enamus jutust oli Poola jagamise teemal . Millised territooriumid lähevad Saksamaale , millised NSVLiidule , kus läheb piir . Kõigest sellest omas Lasar kõige ähmasemat ettekujutust . Selle lepinguga läks NSVLiidule Baltikum , Soome ja osa Poolast Lääne – Ukraina ja Lääne – Valgevene näol . Saksamaa sai samuti oma osa Poolast , mis Saksamaad kõige rohkem huvitas – Danzigi koridori . Esimese Maailmasõjani valdas Saksamaa kogu Balti mere äärt , kuni Ida-Preisimaani . Poola ei omanud väljapääsu merele . Versailles lepingu järgi lõikasid Inglismaa ja USA , Saksamaa ranniku Poolale . Nüüd siis , NSVLiidu ja Saksamaa lepingu järgi , tagastas Saksamaa endale selle iidse saksa maa . NSVLiit sai Poola ida alad , oma endised impeeriumi territooriumid , mis said Lääne -Ukrainaks ja Lääne - Valgeveneks . Nõukogude poolt juhtis kõike Molotov , kuid ta ei kannatanud mingit võrdlust Ribbentropi kõrval välja . Ribbentrop istus pika laua taga , mõlemal pool istumas tema arvukad abilised . Kuid ta ei küsinud neilt midagi , tundus , et ta ei vajanud abilisi üldsegi . Kõik kõnelesid ainult Ribbentropiga . Molotov aga pidi pidevalt paljude komisjonidega konsulteerima , mispärast kohtumise veniski tervele nädalale . Pressis võis kuulda tihti nn. „ Münheni kokkuleppest “ , kui aasta enne seda , 1938 aastal Inglismaa ja Prantsusmaa olid sunnitud Saksamaale tagastama iidse saksa alad – Sudeedimaa , mille Versailles lepingu järgi 1919 aastal Inglismaa ja Ameerika , Saksamaa küljest hammustasid . Tõeliselt reeturlikuks kokkuleppeks oli Versailles 1919 aasta kokkulepe . See kokkulepe tegi kokkuvõtte Esimesest Maailmasõjast ja lõikas Saksamaa küljest suured territooriumid , pannes ta sellistesse väljakannatamatutesse olukordadesse , et ta ei saaks mitte püüda neid iidseid alasid tagasi võtta , mille eest teda kohe süüdistati iseenda maade okupeerimises . Kõige huvitavam Versailles lepingus oli see , mis jääb diplomaatia mõistatuseks : Saksamaa oli kaotaja pooleks – sellega on kõik selge . Kuid Venemaa – kogu esimese maailmasõja sõdis Saksamaa vastu , kandis suurimad kaotused ja osutus jagamisel üle parda visatud olevat . Nõukogude Venemaad ei kutsunud samuti keegi Versailles . Kujuneb mulje , et enamlaste valitsus loobus enda osast Versailles jagamises , vastutasuks oma verise režiimi vaikivale toetusele . See oli juba läänemeelse Trotski diplomaatia , kes oli alati Lääne inimene . Ta saabus Läänest , lahkus Läände ja oli kogu aeg Lääne poolt finantseeritud .

Stalin ei ilmunud kunagi läbirääkimistele . Tundus , et tema ja Hitler juba omasid ühist meelt selles , mida kavatseti aretada . See oligi tegelikult nii . Peale Ribbentropi lindi kuulamist , oli Stalinile selge kogu inglise-ameerika mängu alatus . Stalin osales vaid Keskkomitee istungitel , kus arutati lühidalt läbirääkimiste käiku . Nõukogude valitsuses kiitis igaüks täielikult heaks Saksamaaga läbirääkimised . Ainult Beria , kõige uuem Keskkomitee liige , tundus , et polnud nõus sellega , mida kuulis . Ta isegi julges esineda pika kõnega sellest , justkui , kaugele ulatuvatest Hitleri kavatsustest . Lasar imestas väga . Ta ei oodanud sellist haisu värskeltküpsetatud Keskkomitee liikmelt . Viimast korda lubas ta ise sellist esinemist , kui rääkis Krupskaja vastu . Lasar , naaldunud tugitooli seljatoele , jälgis Beriat . Talle imponeeris Beria agressiivsus , kuid ta teadis hästi , et selle inimesega on vaja väga ettevaatlikult ümber käia . Lasar mõistis , et tema , Lasar , on Stalinist palju noorem ja nägi Berias väga ohtlikku pretendentide võimule .

31 augustil kirjutati Nõukogude Liidu ja Saksamaa vahel alla „ Mittekallaletungi Pakt „ . Sel puhul korraldati Kremliis tohutu bankett , millel osales Ribbentrop ise . Bankett

lõppes kell kolm hommikul . USA ja Inglismaa peremehed olid hirmsas šokis . Nad ei saanud ja keeldusid seda uskumast ! Internatsionaalse , globaalse maffia ühendrinne , mille kindlus asus alati New Yorgis ja Londonis , oli reaalses ohus . Saabus kriitiline moment . Kuid selle maailma peremehed polnud neist inimestest , kes ei oma teisi , tagavara variante , oma eesmärgi saavutamiseks . Järgmisel päeval , 1 septembril 1939 aastal , kooskõlas allakirjutatud kokkuleppele , sisenesid saksa ja nõukogude väed üheaegselt territooriumile , mis Versailles lepinguga Poolale kuulus . Saksa ja nõukogude väed tegutsesid rangelt sünkroonselt ja osalesid isegi vastastikustel sõjaväeparaadidel okupeeritud territooriumitel . Kuid selle ühise , NSVLiidu ja Saksamaa , demaršile vastuseks , kuulutasid Inglismaa ja Prantsusmaa 3 septembril 1939 aastal sõja ainult (!) Saksamaale ! Ja see oli juba šokk Hitleri jaoks ! Hitler teadis , et ülitugevad trotskistlikud mõjurid (juudid) NSVLiidus ja Saksamaal tõukavad lõppude lõpuks mõlemar riigid vastakutti . Seepärast oli Hitlerile tähtis , võimalikult pikalt hoida NSVLiiduga rahu , sest aeg andis talle võimaluse efektiivselt kasvatada enda kaitsepotsentiaali . Selleks ajaks , kavatses ta kindlustada endale nafta Lähis-Idast , kindral Rommeli abil . Ja Hitler ei oodanud üldsegi Inglismaa diplomaatilist vastust , kes lõi efektiivselt kiilu NSVLiidu ja Saksamaa vahele . Hitler mõistis , et selle , Inglismaa suurmeistri käiguga , on ta lõksu sattunud ja ta ei saa vältida seda , mida kõige rohkem kartis – sõda kahel rindel . Ebaloogiline sõja kuulutamine ainult ühele nõukogude - saksa kokkuleppe osapoolale , oli tõesti inglste geniaalseks käiguks , mis määras sõja käigu . Teiseks käiguks , mis sõja tulemuse määras , oli Ameerika sõtta kaasamine – mis oli ameerika eriteenistuste teoks . Kõik ülejäänud – oli ainult aja küsimus .

PEATÜKK 5 .

22 juuni 1941 aasta öösel , sai Moskva teated , et saksa armee on ületanud nõukogude piiri . Kell 3:30 , helistas marssal Šukov Stalinile . Keegi ei võtnud toru . Siis helistas ta Kaganovitšile . See osutus kohal olevaks . Šukov kandis olukorrast ette ja palus luba vastutuli avada . Vastuseks oli vaikus . - Te saite minust aru ? - küsis Šukov . Taas vaikus . - Kas te üldse saate aru , mis tomub ?! Lasar oli hämmelduses . Ta püüdis koguda end , et esitada mingitki küsimust . - Kus on Kaitse Rahvakomissar ? - Kievi Sõjaväeringkonnaga telefonil . - Sõitke koheselt Kremliisse . Ma kontakteerun Staliniga . 4.30 hommikul , kogunesid kõik Poliitbüroo liikmed . Laua otsas istus Stalin , ta oli tuhakarva , punaste silmadega . Oma käes muljus ta enda piipu . Kõik vaikisid ja vaatasid Stalini poole . Lõpuks , Stalin ütles : „on vaja koheselt saksa saatkonda helistada „ . Ta noogutas Molotovile , see tõusis ja väljus kabinetist . Mõne minuti pärast ta naasis . - Saatkonnast öeldi , et Saksamaa saadik , krahv von Shellenburg , palub kohest kokkusaamist edasilükkamatu teate edasiandmiseks . Stalin noogutas uuesti ja Molotov väljus kiirelt . Tal seisis ees saksa saadiku vastu võtmine . Kõik poliitbüroo liikmed jäid enda kohtadele istuma , harva üksteisega pilke vahetades . Oli vaikne , igaüks süvenes oma mõtetesse . Kõik toimuv tundus kuidagi ebareaalsena , mingisuguse košmaarina . Ainult Beria väljendas nägu midagi

pidulikku . Ta mühatas lakke . Litvinov – Vollahi tagasiastumisega , oli Beria kõige paremini informeeritud isik NSVLiidu Inglismaa ja USA suhetest , sest just seepärast ta oma ametikoha saigi . Naases Molotov . Ta pöördus vaid Stalini poole : - Saksamaa kuulutas meile sõja ! Stalin langetas pea . Šukov tõusis . Ta rääkis kiirelt , nagu oleks eelnevalt ette valmistunud . „ Sõjaline kogemus on Hitleri poolel. Initsiatiiv samuti . Vägede kvaliteet ja kvantiteet on kahtlemata samuti tema kasuks . Tema kätes on praegu kogu Euroopa potentsiaal „ . 22 juunil esines Molotov raadios . Ta kõrge , monotoonne hääl , polnud just eriti julgustav . Ta lõpetas nii : Valitsus pöördub teie , Nõukogude Liidu kodanike poole , et koondada oma ridu kuulsusrikka kommunistliku partei ja nõukogude valitsuse ümber . Meie tegu on õiglane . Vaenlane saab purustatud . Võit saab olema meie päralt „ . Kolmandal Juulil pöördus Stalin rahvuse poole : - Seltsimehed ! Vennad ja õed ! Soldatid ja madrused ! Ma pöördun teie poole mu sõbrad ! - Ta kõne lõppes sõnadega : „ Kogu rahvuse jõud – vaenlase hävitamisele . Edasi , võidu poole !“ . - Siina nad kõik tuletasid rahvust meelde .

.....Saksa armee liikus kiirelt NSVLiidu sügavusse . Lasari , tema hea Ukraina tundmisega , saadeti Kiievisse kontrollimaks trantporti , kütust ja teisi sõjamaterjale . Lasar ei lootnud näha seda , mida Ukrainas nägi . Piirilähedased elanikud tervitasid sakslasi nagu vabastajaid , „nagu sõpru , kes tulid meid vabastama nõukogude ikkest“ . Saabusid teated , et elanikkond varustas sakslasi toidu ja peavarjuga . Saanud sellest situatsioonist teada , korraldas Lasar kohese juudi elanikkonna evakueerimise , kogu läänerinde ulatuses , piiritsoonist . Muu elanikkond huvitas Lasari vähe . Stalin ei hakanud vastu puiklema . Lasar mõistis , et Stalin polnud selle vastu , et juudid saavad rindelähedasest tsoonist evakueeritud . Stalinile oli suurepäraselt teada , et Saksamaas endas , kes sõdis Inglismaa ja Prantsusmaaga 1939 aastast , peavad juudid partisanivõitlust siseriiklikult , tulistavad saksa sõduritele selga , mürgitavad veevarustus süsteeme ja öösiti süütavad lõkkeid , et juhtida inglise pommitajaid . Seepärast ei olnud Stalinil midagi selle juutide evakuatsiooni vastu . Igal juhul , arutles Lasar , on parem , kui juudid evakueeritakse sooja Kesk-Aiasse . Kõik , mida nõukogude juutidest juhtkond esimestel sõjapäevadel ja nädalatel tegi , oli juutide ja enda perede euroopa territooriumilt evakueerimine . Kõik ülejäänud ei huvitanud neid . Lasar lootis väga , et juudid peavad meeles , kes neid kriitilisel momendil päästis . Kuid järgnevas seda ei juhtunud ja Lasar elas seda väga üle . Lasar teadis , et Hitlerile on hästi teada , mida endast Nõukogude Venemaa kujutas . Selline vene rahva hävitamine ja ülejäänud elanikkonna orjadeks muutmine , needitud kärude külge , mida nõukogude propaganda hakkas Hitlerile omistama , oli edukalt juutide diktatuuri poolt ellu viidud juba 1917 aastast peale . Nõukogude Venemaal polnud isegi puhkepäevi ja tootmisplaanide mittetäitmisel lasti maha isegi lapsi . Kaitse organiseerimise asemel , jättis juutidest NSVLiidu juhtkond avalikult , isegi formaalselt , Stalinile allumise , ning tegeles palavikuliselt oma sugulaste ja üleüldse juutide NSVLiidu lääne osast evakueerimisega , kus ajalooliselt elasid miljonid juudid . Nad ei rahunenud , kui polnud ümber asustanud kõik juudid . Kui palju hiljem , 70 -ndatel aastatel , hakkas tekkima müüt Holokaustist , siis see , sellest tulenevalt (juutide massilisest evakueerimisest Venemaal) , ei saanud NSVLiidus toetuspinna , vaid ainult Ameerikas , mis üleüldse ei omanud mingit suhet sellesse

sõtta . Nimelt , tänu Lasar Kaganovitšile , kandis juudi rahvas ohvreid vaid selles osas , mis puudutas vaid saksa juute , keda Kaganovitš ei saanud millegagi aidata . Hitler , avaliku partisanisõja tulemusel , mis oli püstitatud Saksamaa juutidest elanikkonna poolt , hakkas itta liikudes evakueerima oma juute Poola ja NSVLiidu territooriumile . Kuid need polnud nõukogude juudid , need olid segatud saksa juudid . Nad asusid ümberasustamis laagrites ja mitte kunagi pole eksisteerinud käsku nende hävitamiseks . Saksa juute oli ette nähtud asustada nõukogude territooriumile , mitte hävitada , nagu nüüd , tagantjärele , püütakse sisendada . Ohvrid , selle saksa juutidest elanikkonna seas , mis osutus Poola ja NSVLiidu territooriumile ümber asustatud olevaks , algasid alles siis , kui saksa väed hakkasid toibunud Punaarmee löökide survele tagasi veerema . Siis sakslastel lihtsalt polnud aega saksa ümberasustatud juutide jaoks , kes hakkasid surema tüüfusesse ja nälga . See ongi juutide lihtne ajalugu Teises Maailmasõjas , mis Ameerikas on üles puhutud selle väiteni , et Teine Maailmasõda , see on ainult Hitleri , juudi rahva hävitamise ajalugu ja rohkem midagi .

Kogu kaitse oli visatud isevooluteele . Stalin kaotas sellises olukorras üleüldse igasuguse võimu . Abilised jätsid ta maha . Ta jäi täielikult oma juhtisaparaadist ilma . Hiljem , kui ameerika juutlus pakub oma abi , toibuvad ka nõukogude juudid , taipavad , et kõik pole veel kadunud , et neil on , kes nende eest välja astub ja nad omandasid uuesti endise enesekindluse . See juhtus 1941 aasta detsembris , kui peale Pearl Harborit astus Ameerika ametlikult sõtta . Siis said ameerika juudid võimaluse nn. „lend-lease“ järgi , mis kokkuvõttes osutus tagastamatuks abiks , paisata NSVLiitu relvastust , tehnikat , sõjamoona , toiduaineid ja riietust . 1972 aastal , andestas president Nixon , kõik kaheksa miljardit „lend-lease“ dollarit . NSVLiit ei maksnud sentigi . 1941 aasta hindades oli see summa võrdne 8 triljonile dollarile . See oli astronoomiline summa , mille eest oleks saanud osta mitte ühe Alaska . Sakslased uputasid efektiivselt ameerika laevu , mis Murmanski suunas liikusid , kuid ameeriklased korraldasid trantspordi konvoi San Franciscost Vladivostokki ja siin oli Saksamaa juba jõuetu . Kasutades sõda , hakkas Beria , kes oli alati trotskist olnud , teostama deindustrialiseerimist sellele , mis sedavõrd raske töö ja paljude ohvritega oli NSVLiidus 10 industrialiseerimise aastaga loodud . Beria NKVD poolt oli õhitud isegi Dneprogress , mis üleüldse , mingil kombel , ei suurendanud Saksamaa sõjalist potentsiaali , vaid jättis kohalikud elanikud valgusetu . Beria andis käsu , et taganemisel peab NKVD süütama elanikkonna majad ja kindlustama efektiivselt kõikide tootmisobjektide lõhkamise . Beria NKVD süütas maju koos seal olevate elanikega , kellel ei jäänud peale seda midagi , kui Itta põgeneda . Erinevus oli ainult ühes . Juudid evakueeriti organiseeritud trantspordiga , toiduaineteja kõige isikliku varandusega , aga ülejäänud pidid ise põgenema , sellega , mida jõudsid käes kanda , sest nende majad olid Beria NKVD süüdanud . Mitte ainult Saksamaa ei pidanud NSVLiidu vastast sõda – ka Beria ning ta mõttekaaslased (juudid) , pidasid NSVLiidu ja ta elanikkonna vastast sõda . Saksamaa vaid okupeeris NSVLiitu – Beria NKVD aga süütas ja lõhkas NSVLiitu . Beria ja teinud trotskistidel oli vaja luua mulje , et sakslased kannavad endaga kaost . Mitte kusagil , mitte üheski sakslastega okupeeritud riigis , ei tulnud kellelegi pähe süüdata iseenda majad ja lõhata isiklik tootmispotentsiaal . Kui sõda lõppes , siis kogu Euroopa , peale liitlaste

maatasa hävitatud Saksamaa , naases oma tervetesse kodudesse , vabrikutesse ning nagu poleks midagi olnudki , jätkasid oma ennesõja aegset elu ja ainult NSVLiidu lääneosa elanikkond nägi ees vaid varemeid . Need patrioodid , kes tegelikult tahavad vabastada oma maad , ei hakka kunagi õhku laskma seda , mis loodud sedavõrd raske rahva tööga . Beria ei vaevanud ennast seletustega . Ta ütles lihtsalt , et mitte midagi ei tohi vaenlasele jääda . Berial olid omad eesmärgid . Mitte asjata polnud Lasaril andmeid sellest , et Beria oli inglise spioon juba kodusõja aegadest ja 26 Bakuu komissari surm on tema südametunnistusel . Vaatamata meeleheitlikule linna kaitsjate vastupanule , oli Kiiev vallutatud . Lasaril õnnestus Moskvasse tagasi sõita . Ta ei tundnud pealinna ära . Moskva valmistus kaitseks . Kuid kõige enam hämmastas teda see , et Stalin püüdis juba kuidagi olukorda kontrollida . Tema juhtimise all oli loodud Riiklik Kaitse Komitee , mis võttis endale kogu võimutäie . 1941 aasta oktoobriks , kui saksa väed seisid juba Moskva all , käskis Stalin kõik Rahvakomissariaadid Kuibõševi evakueerida . Kõigil valisusliikmetel ja nende lähedastel oli käsk Moskva maha jätta . Kogu Moskva , vastavalt igapäevastele võimetele , evakueeris enda sugulasi . Pealinnas valitses täielik kaos ja seadusetus . Elanikkond röövis , mida ei jõudnud juhtkond röövida ja õiendas oma ülemustega arveid . Lasar evakueeris koheselt enda omad . Rosa , Maria ja Mai lahkusid . Vend Juri , tema armsa perega , saatis Lasar üldse patust kaugemale , Mongooliasse . Ainult esimese , oktoobri kahe nädalaga , lahkus Moskvast üle kahe miljoni inimese . Vend Mihail , kui lennunduse Komissar , oli sunnitud Moskvasse jääma . Ainult Stalin ja kõige vastutusrikamad parteijuhid jäid pealinna . Kõige otsustavamal Moskva kaitsmise päeval võttis Stalin enda kätte kogu vastutuse ja kontrolli . Ta pöördus vene rahva poole , toonitades , et nad võitlevad enda Kodumaa ees , enda armsa maa eest . Ilmusid sellised väljendid , nagu „Suur Isamaasõda“ , „ Emake Kodumaa“ . Siin meenutasid nad vene patriotismi : tuletasid Suvorovit , Nahimovit ja vene relvade kuulsust meelde , kellest siiani keegi isegi ei iitsatanud . Stalinil õnnestus toonitada iga Nõukogude riigi kodaniku patriootilist kohust , aga mitte lihtsalt kommunistlike ideaalide kaitset . Isegi Lasarile paistis Stalin nüüd paistvat võimsa ja eesmärgikindla figuurina , kes on võimeline kaasama rahvamassid vaenlase minema ajamisele . Kuid paistis , et miski ei võinud sakslasi peatada . 14 oktoobri teadaanne : „ Kogu 14 oktoobri jooksul , on olukord pealinna lähistel halvenenud . Saksa väed omavad ülekaalu tehnikas ja lagundasid meie kaitse mitmes suunas . Meil pole vahendeid , et neid peatada „ . Leningradi maanteed mööda jõudsid sakslased Himkini välja , kus praeguseks on ehitatud autodele ringtee – mitte keegi ei osutanud neile vastupanu . Pealinn oli avatud .

Sellist külma sügist ja talve polnud Moskvas aastakümneid nähtud . Lumi , külm , jääne vihm , tegid oma töö . Kui vaid sakslased oleksid sõda alustanud mai algul ! Sakslased olid välja venitatud . Nende eesliini rühmad olid Himkis , aga tagala , ikka veel tuhande kilomeetri kaugusel Valgevenes . Nad olid liiga edukalt pealetungi arendanud . Lahingumoon sai otsa , toit ja kütus samuti . „ Laialt astud – rebid püksid lõhki „ - räägib vene vanasõna . Nii ka kõik juhtus . 6 detsembril 1941 aastal , kannab Šukov ette : „ Ei meie , ei sakslased suuda ilma tõttu liikuda „ . Kui vaid sakslased teadnuks , et Moskva polnud võimeline osutama mingit vastupanu ! Kuid

sakslased langesid iseenda mõtlemise tüübi ohvriks . Berliini kaitsesid nad viimse veretilgani – nad ootasid seda ka Moskvalt . Seepärast nad peatusid lävel , pingsalt binoklites vaadates vaenlase majade halle siluette . Nad otsustasid oodata , millal tagala lähemale jõuab . See oli nende lõpp . Algas metsik külm , aga tagala ikka veel ei saanud , ta jäi viiesaja kilomeetri kaugusele kinni ja jäi kinni kindlalt . Samal ajal hakkasid partisanid vaikselt sakslasi ahistama . 8 detsembril , 1941 aastal , korraldas Roosevelt Pearl Harbori ja ameerika astus kiirelt sõtta . Relvastuse , tehnika , toiduainete ja riiete voolud paiskusid NSVLiitu . Kui sakslased kevadeks üles sulasid , ei jäänud Moskva lähedastest grupeeringust enam midagi järele . Nad lasid käest oma ajaloolise võimaluse . Midagi ei töötanud nende kõrgemas juhtkonnas . Teineteisemõistmise puudumine , või oli neil samuti sabotaaš aset leidnud . Milline oli saksa „ Blitzkrieg „ läbikukkumise põhjus ? - ainult üks vastus – tema esialgne kahtlematu edu . Kujutage endale ette , esimese kahe nädalaga , peaaegu kogu nõukogude armee – 4 miljonit inimest , annab end sakslastele vangi , aga kui arvestada ka juulikuu , siis 1941 aasta augustiks , oli peaaegu kogu 5 miljoniline nõukogude armee end vangi andnud . Venelastest andsid end vangi peaaegu kõik . Seda ei armastata meenutada , kuid see on fakt .

See oli „ Blitzkriegi „ ja „ Barbarossa“ operatsiooni fenomenaalne edu . Te ei kujuta ette selle tagajärgi , kui , oletame te olete – väejuht ja äkki osutub teie käes olevaks 5 miljonit vangi , keda on vaja valvata , ülal pidada ja toita . Seda ei näinud Hitler ette . Vastupidiselt hilisemale laimule , saksa sõdurid , erinevalt ameerika armeest , sõdisid ausalt , ega kasutanud Genfi konventsioonis keelatud võtteid . Nad ei hävitanud vange , vaid organiseerisid kontsentratsioonilaagreid , et vange ausalt toita ja ülal pidada . Neil polnud muud väljapääsu . Oletame , nad otsustanuks hävitada kõik 5 miljonit vene sõjavangi , mida nad eal ei kavatsenudki . Seda oleks olnud siis vaja teha kiirelt ja ainult kohapeal . Praktiliselt oleks seda olnud võimalik teha ainult vangistusel . Igal juhul oleksid nad pidanud peatama oma pealetungi operatsioonid ja kaasama sellesse kogu armee . Viis miljonit , mõne päevaga ei hävita . Selleks läheb kuid , kui mitte aastaid . Seda korraldada polnud saksa ülemjuhatusel mõtteski . Armeed ei saa kasutada rahuliku elanikkonna hävitamisel – see demoraliseerib armee . Ainus armee , mis praktiseeris seda vanas maailmas – oli juudi , aga tänapäeval ameerika . Miks ? - See on juba teine küsimus .

Seljuhul , tänu „Blitzkriegi“ edule , olid sakslased pooleteise kuu pärast , peale sõja algust ja edu , seisus , kus neil oli käes viis miljonit sõjavangi , keda tuli paigutada , valvata ja toita ; selleks aga oli vaja luua okupeeritud territooriumitel , nullist , terve infrastruktuur , sest Beria juutide NKVD oli taganemisel kõik hävitanud . Venemaa deindustrialiseerimine , oli varjatud NKVD trotskistide peamiseks ülesandeks ja nad kasutasid sobivat momenti . Sellise , neile kaela sadanud ootamatuse tõttu , läksid saksa pealetungiplaanid metsa . Sakslased osutusid seisvat vajaduse ees ülal pidada , valvata ja toita mitte ainult 5 miljonit sõjavangi , vaid ka kogu okupeeritud territooriumite elanikkonda , kuna Beria NKVD hävitas või vedas välja kõik , kaasaarvatud toiduained , kogu vilja . Kuid tuua , sõna otseses mõttes kõike , pidid sakslased tooma Saksamaalt . Saksa pealetungi initsiatiiv soikus seetõttu ja läks üle vene juutidele , keda Murmanskist ja Vladivostokist hakkasid ameerika juudid üle külvama kõigega , mida polnud isegi ameerika armeel . Moraalne pool oli sakslastel samuti kaotuses , kuna nad asusid võõral territooriumil , siis mida kauem nad seal asusid , seda vähem šansse neil jäi . „Blitzkrieg“ oli nende ainus šanss , mille nad kaotasid , saades 5 miljonit vangi . Kujutage endale ette , kui venelased oleks lihtsalt

taganenud ? Siis poleks nad sakslastele tekitanud sellist probleemi , mis lagundas saksa plaanid .

Sõda läks palavamaks . Peale Stalingradi lahingut sõitis Lasar vaatama , mis jäi linnast alles . Nähtu ületas kõik ta ootused . Nõukogude armee sai tohutud trofeed , sealhulgas tankid , lennukid , kahurid . Rinde vajadusteks konfiskeeris Lasar elanikkonnalt kõik transpordi vahendid , kuni hobusteni . Raudteed olid täidetud rongidega , mis vedasid tagalasse trofeesid . Sõja aastatel tõusis Lasar ametiredelil , nagu ennegi . Ta oli Riikliku Kaitsekomitee liige , üheaegselt – Põhja-Kaukaasia ja Taga-Kaukaasia rinde Sõjanõukogu liige . Kõikidele rinnetele , kuhu teda saadeti , taotles Kaganovitš veriste meetoditega , kuni mahalaskmisteni , distsipliini tõusu . 1944 aasta veebruaris otsustas Stalin lossis pidulikult tähistada kahekümne kuuendat Punaarmee aastapäeva . Toimus grandioosne banket , millel osalesid mitte ainult suured nõukogude väejuhid , vaid ka väliskülalised . Peremeheks määrati Molotov , kes suure kristall lühtri all seistes kõiki tervitas . Mitte vähemas , kui tosinas banketisaalis kõrgusid musta kalamarja mäed , kuum toit , linnuliha , jäätis ja šampus . Midagi sarnast polnud Kremli juba aastakümneid . Suures saalis olid tantsud ja tuntud lauljad , nagu Kozlovski ja teised .

Peale uhket lõunat toimus kontsert . Toostid kõlasid erinevates keeltes , kuid põhiliselt vene ja inglise keeles , kuna peamiseks teemaks oli vene-inglise-ameerika sõprus . Ameerika saadik Averell Harri-mani , ise suurpankur , oli pikas kaherealises kostüümis , Inglismaa saadik Sir Archibald Clark Kerr oli frakis . Nõukogude poolt ametlikuks isikuks oli välisministri asetäitja Andrei Võšinski , kes oli nõukogude diplomaadi vormis .

Lasar oli rietatud sõjaväelisesse pikendatud vormikuube , mis edukalt varjas tema kõhukust . Lasar läks sõja aastatel paksuks , kui teised kõik , vastupidi kõhnenesid . Lasari vuntsid olin nüüd pikemad ja sarnanesid Stalini omadele . Ta jõi eneselegi ootamatult palju viina ja hakkas lobisema . Tema ümber kogunesid välismaalased ja Lasar ei tahtnud võimalust käest lasta . - Võrreldes selle abiga , mida NSVLiit osutas liitlastele , võttes enda peale peamise saksa armee löögivõisuse , oli teie abi Punaarmeele – tühine . Ainus , mida liitlastelt oodatakse , see on nende õigeaegne endale võetud kohustuste täitmine ! Nõukogude Liit kannab enda õlgadel sõja kogu raskust . Teie abi ei oma otsustavat rolli . Lasar läks aina jutukamaks . Ta ei saanud enam pidama ja pöördus tema ümber kogunenud välisajakirjanike poole : - Te ei saa aru – ütles ta end ümbritsevatele korrespondentidele . Te mõtlete , et liitlaste abi aitab meil sakslasi Moskvast minema lüüa ? Miski ei saa olla tõest kaugemal . USA ja Inglismaa saadetised olid aeglased . Me saime vaid kaks protsenti sellest planeeritust , mis oli meil vaja otsustavate lahingute ajal Moskva all . Me olime iseenda hooleks jäetud ja võitsime ise selle lahingu . See näitab vene rahva jõudu . Mihail lähenes talle tagant ja sikutas käisest . Lasar raputas ta lahti ja näitas ebakindla näpuga saadik Kerrile . - Me peame sedasi pidama sõda , nagu ma juhin raudteed . Me töötame ööpäevaringselt kolmes vahetuses . Me jätkame töötamist isegi pommide all , igas olukorras . Me ei peatu kunagi . Aga teie ? Kuidas teie töötate ? - Ühes vahetuses ! Ameeriklased ja inglased töötavad poole jõuga ja ei unusta kunagi puhkust . Clark Kerr protesteeris , püüdes selgitada ameerika strateegiat ja ameerika

kampaaniat Itaalias , kuid Lasar ei kuulnud teda , selle asemel naases ta numbrite juurde , üldisest liitlasvägede arvust ja Inglismaa üldrelvastusest ja teatas , et nad on tegevusetuses : - Kõik , mida meile vaja , on masinad mis trambivad raudbetoonvau maasse ! - Lasar lõi oma suure rusikaga vastu seinu . - Masinad , mis trambivad raudbetoonvau maasse ! - See on kõik , mida meil vaja . Neist sõltub kõik . Me võime samuti sakslased purustada , töötades ühes vahetuses . Kõik , mis meile vaja , on masinad , mis trambivad raudbetoonvau maasse ! See- Lasar juba kisendas

Mihail otseses mõttes käänas Lasari läe selja taha ja kuigi Lasar oli tugevam , siis siin ei hakanud ta vastu punnima . Talle pandi mantel selga , müts pähe ja viidi saalist välja , aga tema muudkui jätkas kisendamist masinatest , mis trambivad maasse raudbetoon vaiasid

1944 aasta oktoobris , kui poola Ukraina oli tagasi võidetud , tuli Lasar Moskvasse tagasi , kuid 1947 aastal saadeti ta uuesti Ukrainasse . Lühikese aja jooksul oli Lasari poolt Lääne – Ukrainas momentaalselt organiseeritud 504 ja järgneva 10 kuu jooksul 1150 kolhoosi . Kaganovitši Ukrainasse määramine oli seotud natsionalismiga , millega Lasar alati edukalt oli võidelnud . Nagu juut oli ta halastamatu ukraina natsionalistide vastu , seepärast teda ka kogu aeg Ukrainasse saadetigi , et kohalike vastupanu lüüa . Mitte asjata ei antud talle hüüdnime „raudne Rahvakomissar“ . Nüüd oli ta veel NSVLiidu Ülemnõukogu Esimehe Asetäitja . Peale Stalingradi võitu rahunes paanika valitsuses veidi . Churchillil poolne NSVLiidu huvid tunnustamine Ida-Euroopas oli trotskistidele garantiiks , et nad laiendavad oma mõjuala ka sellele Ida-Euroopa osale . Lavrenti Beria inimesed hõõrusid juba käsi .

1944 aasta 21 detsembril täitus Stalinil kuuskümmend aastat . Viimased viis aastat ei meenutatud tema sünnipäeva nõukogude pressis üldse ja avalikult ei tähistatud . Kõik teadsid , et Stalin ei muutu nooremaks . Kuid see juubel tõstas küsimuse tema võimalikust surmast . Kusagilt tõstati küsimus : „ Kes saab Stalini pärijaks? „ . Oli palju võimalikke kandidaate : Molotov ja Mikojan ; Šerbakov A.S, Moskva parteikomitee sekretär ja propaganda osakonna juhataja ; Peakomandör Šukov ; vaid neljakümneneljane Malenkov , neljakümne viiene Andrei Šdanov , endine leningradi sekretär . Ja loomulikult , peamiselt trotski varjatud maffia kandidaadid : Beria , Kaganovitš ja uus inimene – Andrei Võšinski , keda eriliselt tõugati Peasekretäriks .

Võšinski oli riigi peaprokuröriks . Sellisel juhul ei läinud karistusorganite ametikohad kunagi varjatud trotskistide mõjualast välja , välja arvatud Ješov , kes läks neile kalliks maksma . Lasar teadis , et ta peab ootama sõja lõppu , kuni sõja ja poliitiline tolmu ei lange maha .

Sõda lõppes . Tulid kuuldused ameerika presidendi surmast . Kuid Lasarile tähendas see vähe . Tegelikult teadis ta üldse vähe välismaa liidritest . Lasar on siseasjade spetsialist . Jalta Konverentsil olid Stalin , Molotov , Võšinski , Gromõko , Maiski , Lasari ei kutsunud keegi . - Peale selle .- Ütles Molotov : - Kellel on vaja kahe vanakesega kohtuda ? (Churchill ja Roosevelt). Me teame juba , mida saame , enne , kui isegi istume läbirääkimiste laua taha . Neil pole teist valikut . Igal juhul ei hakka nad vastu vaidlema .

Punaarmee võit paigutas raudse eesriide Euroopa keskele . Kõige huvitavam , et eesriide ei lasknud langeda Stalin , vaid Churchill ja Roosevelt . Churchill ja Roosevelt Jaltas andsid eesmärgikindlalt Ida – Euroopa ära . Nad teadsid suurepäraselt , et selle eesriide taga teevad neile ustavad inimesed kõik mis vaja , kuid tagajärjed kirjutavad Stalinile . „Punane terror“ tuli Ida -Euroopasse . Talle laskus pimedus ja verejõed hakkasid voolama suletud uste alt . Stalin ei omanud ettekujutustki , mis Ida-Euroopas toimus . Moskva välisasjade spetsialistid interpreteerisid talle situatsiooni nii , nagu vaja . Kõik uue Ida -Euroopa juhid olid kontrollitud ja katsetatud trotskistid , kasvatatud Moskva internatsionaalsetes koolides . Nad kõik olid juudid : Ungaris - Slansky, Geminder ja Reytsin ; Rumeenias absoluutne diktaator Anna Pauker ja tema asetäitja Joseph Chisinau ; Poolas Jacob Berman ; Ida Saksamaad juhtis üleüldse okupatsiooni valitsus ; Jugoslaviat juhtis Moishe Piada , Josif Tito oli samuti juut , kuid sel ajal oli ta lihtsalt kollasesuuline Moishe Piada õpilane . Täpselt needsamad inimesed , kes peale revolutsiooni viisid läbi massilist elanikkonna genotsiidi Venemaal , viisid sedasama peale Teist Maailmasõda läbi Ida Eiuropas . Siseriiklikult pidi kommunistlik partei uuesti pörkuna ennesõjaaegsete partei siseprobleemidaga ja selle peal ja allvee vooludega .

Võrreldes sõjaajaga , muutus ka riiklik juhtimine . Enam juba ei määratud Iga eraldi probleemi lahendamiseks komissare. Nüüd valitsesid neliteist „oligarhi“ kõige üle : Stalin , Kaganovitš , Molotov , Beria , Malenkov , Bulganin , Vorošilov , Hruštšov , Andreejev , Mikojan , Švernik , Vosnessenski , Šdanov ja Kossõgin . Nemad olid Poliitbüroo koosseis .

Lasarile tundus , et kogu suure riigi elu läheb läbi tema . Kuid mõnikord lööb välk kaks korda ühel päeval . Oli üks palavatest augusti pühapäevadest , kui Mihail tuli Lasari korterisse . Ta ilmus ootamatult , ette teatamata , mida ei juhtunud kunagi varem . Ta nägu väljendas kurbust . - Mul on halvad uudised , ütles ta . - Kas midagi Rosaga ? Juriga ? Või sinu naisega ? Mihail vangutas eitavalt pead . - Ei . Võta veel lähemale . Ma sain just teate Fogelsonilt . Mihail vaatas seejuures selliselt ringi , justkui otsiks kohta , kuhu peitu pugeda . Lasar süngestus . - Fogelsonilt ? Kes see selline on ? Mihail taipas , et polnud rääkinud vennale Fogelsonist . - See on seesama inimene , keda nägin Onu Ljoviku korteris , Bronxis . Mäletad , ma rääkisin sulle ? Ma sain alles hiljem ta perekonnanime teada- Hea küllFogelson . Ja mis sellest järeldub ? Lasar tahtis jutuajamist kokku võtta ja hakkas pöörduma , kuid Mihail haaras ta käest . - See pole Fogelson . Ta lihtsalt teatas mulle . See on onu Ljovik . Möödunud neljapäeval ta ärkas , hakkas riietuma ja kui hallas kummardama , et kingapaelu sididaMihail ei rääkinud lõpuni . Ta sulges silmad ja ta põski mööda veeresid pisarad . Lasar vaatas teda kangestunult . - Lasar , tal oli ju üle saja aasta . Minuarust keegi ütles , et sada kaks aastat . Ta polnud kunagi haige . Ta elas hea elu . Ja sedavõrd rahulikult surra ! Ei valusid , mitte midagi . Kummardus paelu siduma ja kõik . Valutult . Nii võib surra , oled sa nõus ?

Lasaril polnud tahtmist jutuajamist jätkata . Ta tahtis , et Mihail läheks ära . - Sa andestad mulle , olen kindel – ütles Lasar . Ta rinnakorv rõhus . Oli tahtmine end välja sirutada . Hingata oli raske . Mihail ei tõrkunud . Ta teadis oma venda . Mida ta tunneb , peab jääma temaga . Mihail lahkus .

Lasar arvas , et taei tohi oma üleelamisi välja näitama . Ta peab kindlaks jääma . Jäänud üksi , ei suutnud ta nelja seina vahel olla . Ta väljus tänavale , kus peaks olema inimesed ja ere päike aitaks hoida tundeid kontrolli all . Tal on vaja hingata . Tal on vaja käia mööda tänavaid , isegi kui see pole ette nähtud . Oli pühapäev , rahvast peaaegu polnud . Nihutanud silmadele valge , laiade äärtega vormimütsi ja langetanud pea , kõndis ta aeglaselt mööda tühje tänavaid . Ta läks mööda Bogdan Hmelnitski tänavat , osutus Rasina ja Nogina väljaku nurgal olevaks keeras ta Rõbnoi kõrvaltänavaga suunas , kuhta , kus ta elas esimest aega , kui Moskvasse saabus . Lasknud käed taskutesse , tundis ta äkki ühes taskus paberit . Selleks oli tema nimega valge ümbrik , kirjutatud valuni tuttava käekirjaga . Võib olla , Mihail pani märkamatuks talle ümbriku tasku ? Ta keerutas arusaamatuses ümbrikut käes . Otsustades kuupäeva järgi , pidi kiri olema kirjutatud nädal tagasi , kuhe peale onu Ljoviku surma . Kuupäeva all seisis sõna „ Philadelphia“ . Kuigi allkiri puudus , ei jäänud kahtlust : kiri oli Morriselt ! Ta kirjutas selle idišis . Lõpuks avas ta kokkumurtud paberilehe ja hakkas lugema : Hireutei עבדים Yitgadel שמה veyitkadash "Deaver bealma, veyanmlih מלכות behayeihon uveyomeihon uvehayeihon dehol בית uvizeman ירעאל baagala קריב, veimeru: אמן.

Allkirja polnud , kuid käekirja ta tundis koheselt ära – see oli Morrise käsi . See oli juudi palve . Lasar luges uuesti ja uuesti läbi need mõned read . Midagi lähedast ja unustatud kõlas neis . Ta vaatas taevasse . Siis sulges silmad , kuid ere suvepäike sundis silmist vett jooksuma . Ja äkki , sõnasõnalt , meenus talle see vana juudi palve , mis ülistab Iisraeli .

„Jumal . Olgu pühitsetud su nimi . Ja las tuleb ta valitsus juba meie päevil , meie elus ja kogu Iisraeli elus . Aamen . Ja olgu pühitsetud su nimi , uuesti ja uuesti . Ja las Jumala nimi valgustab , sõnab head , on ülistatud , kuulsaks tehtud , kuigi Ta on kõigist kiitustest , lauludest ja ümmardusest kõrgemal , mida me suudame tuua . Aamen . Meie ja kogu Iisraeli jaoks , las rahu ja elu lubadus täitub . Aamen . Las see , kes teeb rahu taevas , laseb selle meile , kogu Iisraelile , kogu maailmale . Aamen . Las rahu allikas saadab selle kõigile , kes kurvastab ja lohutab kõiki mures . Aamen“ . Ta kordas seda justkui joobnuna uuesti ja uuesti . Teda nagu valgustas , ammukuuldud , armsa juudi keele sõnad kõlasid sedavõrd arusaadavalt ! Neist hakkas hingel kergemSee oli osa „Kadiš“ palvest , juudi püha Iom Kippur palvest „Kol Nidre“ . Lasar ei vaadanud juba enam ridadele . Nad naasesid talle , sõnad , mis särasid . Sõnad , mida ta oli eemale heitnud ja mis aastakümneid ei tähendanud talle midagi . Kuid onu Ljovik suri ja Lasari huuled kordasid visalt värisedes : „ Las rahu allikas saadab teda kõigile , kes kurvastab ja lohutab kõiki mures „ . Ta jõudis koju tagasi alles päeva teisel poolel : Maria ja Mai olid juba lahkunud . Nähtavasti jalutasid pargis Polina Žemtžušina ja lastega . Pühapäeviti veetsid nad sageli koos aega . Telefoni juures oli kirjake : „ Lähimast suvilast helistas Stalin „ . Lasar valis numbri . Teises traadi otsas võttis Stalin kohe toru . - Seltsimees Kaganovitš , - ütles ta oma tavalises maneeris . - Helistan teile kogu hommiku edasilükkamatu asjaolu pärast , mis puudutab isiklikult teid . Stalin tegi rõhu viimasel sõnal . Lasar kuulas tähelepanelikult . Ta ootas . Stalin ütleb ise , milles asi . - Mulle juhtus huvitav dokument , milles Mihail Moisejevitš Kaganovitši südistatakse selles ,

et ta on saksa agent , volitatud saama fašistliku valitsuse viitse presidendiks , peale Hitleri poolset , riigi okupeerimist . Siin ei suutnud lasar juba end tagasi hoida . - Mida ?! - plahvatas Lasar , kisades kogu oma hääle jõust . Sel momendil , nähtavasti , Stalin eemaldas toru kõrva juurest . Kuid Lasar isegi ei mõelnud vabandada . Ta pönud lihtsalt võimeline seda uskuma , mida kuulis . - Kas teile korrata seda , mida ma juba ütlesin , seltsimees ? - Ei , pole vaja . Ma kuulsin kõike selgelt . - Lasari hääl tuhmus . Ta juba kähises peaaegu . - Ma kuulsin kõike selgelt . Stalin jätkas . Ta hääl muutus sõbralikuks . Ta justkui julgustas ja rääkis , et aitab selles selgusele jõuda , mis Lasarist eemal toimunud on . - Ma andsin seltsimees Mikojanile ülesandeks selles selgusele jõuda . Ma sai nii aru , et Mihail Moisejevits tegi meelega ettepaneku ehitada lennukiehitus tehas Ukrainasse piiri lähedale , et sakslastel oleks kergem seda haarata ja enda eesmärkide jaoks kasutada . Nagu ma aru sain , on see peamine süüdistus . Lasar oli lihtsalt tapetud . Kõige vähem ootas ta kuulda seda . Ta uhkustas alati oma võimega ootamatusi ennetada , kuid see situatsioon niitis ta täiesti jalust . Ta oli ju vennast alles mõned tunnid tagasi lahkunud ja miski Mihaili käitumises ei andnud alust kahtlustada , et temaga selline õnnetus juhtus . - Seltsimees Stalin , kas Mihail teab sellest ? - Ei veel . Me otsustasime esialgu teid informeerida . Ainult Anastas on asjaga kursis , kuna andsin talle korralduse koguda kokku kõik materjalid . Ta tegi pausi . Mul on ainult üks küsimus , seltsimees Kaganovitš . Teie arvamus on väga tähtis . - Kuulan teid , seltsimees Stalin . - Me peame otsustama , kas meil on piisavalt andmeid Mihaili arestiks . Tavaliselt sellistel juhtudel jätkub sellest . Lasar ei venitanud sekunditki . Teist vastust temalt ei saanudki tulla . Ta mõistis , et nüüd oli kaardile pandud tema enda saatus . - No , mis siis ika . Kui nii on vaja , arreteerige ta . - No kuidas soovite , seltsimees Kaganovitš , no kuidas soovite . Lasar pani toru ära ja hakkas närviliselt mööda tuba käima . Onu Ljoviku surm taandus kuhugi tahaplaanile , justkui oleks palju aastaid tagasi juhtunud . Jah , õnnetus ei tule kunagi üksi . Tundus , et kõik toimus kusagil õudusunenäos . Kuidas ta lasi sellel juhtuda ? Ta oleks pidanud teadma ! See on ju osa tema tööst , osa paigaldatud süsteemist . Lõpuks ta peatus ja istus külalistetoa sügavasse tugitooli . Aga võibolla , pole see kõik tõsi ? Võibolla on see kellegi intriig . Võibolla , keegi soovis väga „Vedur Kaganovitši“ avariid , nagu ükskord Bulganin naljatas . Lasar hakkas mõttes Poliitbüroo liikmeid läbi vaagima : Berija – jah , Mikojan – ei , Šdanov – jah , Hruštšov – ei . Äkki ta peatus . Ta ei saanud millestki kinni haarata . Ta peab kõike korralikult läbi mõtlema ja kaaluma . Ei tohi paanikale alluda . Kui keegi püstitas eesmärgiks vabaneda Lasar Kaganovitšist , võinuks kasutada muid , efektiivsemaid vahendeid ja vältida Mihaili „ajalugu“ . Aga äkki kõik , milles Mihaili süüdistatakse on tõsi ? Paistab , et on tõsi . Mihail sõitis sageli välismaale . Tal oli isegi kohtumine kõrgetasemeliste Hitleri Lennundus Ministeeriumi tegelastega kohe peale Mittekallaletungi Pakti allkirjutamist . Kellelegi polnud saladuseks , et kohtudes suure hulga sakslastega , sõlmis ta paljude nendega sõprust . Peale kõige muu , kõik teadsid , et Mihail rääkis saksa keelt hästi . Mida rohkem lasar sellele mõtles , seda loogilisemaks muutus tema jaoks süüdistus . Mihail oli alati karjerist ja nähtavasti pingutas üle . Kui ta USA-sse sõitis , lõpetas ta hindamast neid inimesi , kes ta ümber olid . Alles palju hiljem said avalikuks Mihaili USA reisi tõelised resultaadid . Kõikidele , kes kuulata viitsisid , uhkustas Mihail , et ootab ameerika

sõjasaladusi „ühelt ameeriklaselt „ . Tegelikult toitis Washington teda valeinformatsiooniga ameerika sõjalistest võimalustest ja kasutas teda kui valeinformatsiooni kanalit Kremlile . See oli Mihaili jaoks tüüpiline . Ta polnud kunagi võimeline rahvusvaheliseks ja isegi koduseks mänguks .

Lasar jäi mõtlema , milleks ta alati tõstis esile ja edutas venda ? Kas kandis Lasar samuti vastutust Mihailiga juhtunud ? Ei , süü lasus tervikuna vaid Mihailil endal . Kuid see oli Lasar , kes veenis Stalinit , usaldada Mihailile vastutusrikkam amet . Kõik ülejäänud on tema enda kätetöö . Lasar raputas pead . Selge , et Mihail oli alati valmis rumalusteks , kuid see oli rumaluse tipp . Naaldunud tugitooli seljatoele , hakkas Lasar uuesti situatsiooni analüüsima . Ta sai aru , et ütles liiga kiirelt vennast lahti , püüdes end valgendada . Samuti sai ta suurepäraselt aru , et käsk , Mihaili aresteerimiseks , on juba antud . Eeldatavalt , teda ei hakata hoidma Ljubljanka keldrites , nagu harilikku kurjategijat , vaid spetsiaalses ruumis teisel korrusel , akendega hoovi . Loomulikult hoitakse asja saladuses – see on halb , kui inimesed saavad teada , et lennunduse Rahvakomissar on saksa agent , eriti , kui Venemaa kaotas sõjas Saksamaaga üle 20 miljoni ohvri . Veel mõtles ta , et peaks rääkima Mikojaniga . Kuid peab olema ettevaatlik , et mitte olla süüdistatud Mikojani mõjutamises ja , tähendab , ka asjade arengul . Lasar valis Mikojani koguse telefoninumbri . Erinevalt teistest Poliitbüroo liikmetest , veetis Anastas Mikojan pühapäeva kodus , pere seltsis . Lasari pani alati imestama , kuidas see tal õnnestus . Kuid jutuajamine ei selgitanud midagi : Mikojan polnud veel dokumentidega tutvunud . Ta ainult kinnitas , et Stalin usaldas talle asjasse selgust tuua ja käskis kõike saladuses hoida . Mikojan kutsus Lasari selle teemalisele kuulamisele , mis oli teisipäevaks märgitud . See oli tõepoolest sõbralik samm . Lasar mõistis , et Stalin valis spetsiaalselt Mikojani seda asja kureerima , kuna Mikojan ja Mihail olid sõbrad juba Nišni Novgorodist . Stalini poolne Mikojani valik , oli juba maksimum sellest , mida Mihaili jaoks teha sai . Mikojan oli tõepoolest härrasmees ja keegi poleks saanud olla Mihailile soodsam , kui Mikojan .

Lähenes õhtu . Varsti tulevad Maria ja Mai , Mihaili , arvatavalt , juba aresteeriti . Nüüd tuli tal oodata Anja kõnet , Mihaili naise . Et vältida seletusi , on tal parem juba ära minna ja ööbida oma Kremlis kabinetis . Ta jättis naisele kirjakese , ehkki selleks polnud vajadust : Maria oli juba harjunud sellega , et pühapäeva õhtuti meest polnud . Tal oli õigus ka vennanaise osas . Anja tuli õhtul neile ja nuttis koos mariaga . Kuid Maria ei saanud teda millegiga aidata . Ta teadis , et ei saa midagi muuta , kui ta mees võttis juba otsuse vastu . Ainus milles ta sai kaasa tegutseda , oli , et anda Anja kiri mehele edasi . Hilisõhtul toimetas üks Lasari abidest , selle kirja talle kabinetis . Lasar polnud kunagi Anjaga kirjavahetust pidanud , seepärast ei saanud ta kohe aru , kellelt see kiri . Anja anus teda lihast venda päästma . Ta kiri lõppes sõnadega : „ Ta on samasugune Moisei poeg , nagu sinagi „ . Lasar uuris tähelepanelikult sõnu : „poeg“ , „vend“ ja „ Moisei“ , nagu oleks neid sõnu esimest korda näinud . Seejärel võttis ta Morrise kirja ja asetas kaks saadetist kõrvuti . Ta viis pilgu ühelt teisele . See tundus uskumatuna : kaks kirja ühe päevaga , kaks inimsaatust , üks juba suri , teise surm aga alles ootas . Lasar küünitab paberi järgi . Ta vastab Anjale , aga läbi tema – ka Morrisele . Ta kirjutas ainult ühe ettepaneku : „ Mul on ainult üks vend – Josif

Stalin . Ja unusta vere hääl“ . Värin läbis ta selga . Ta tõusis tugitoolist ja viis oma kirja sekretärile , et läbi kulleri saadetakse see Anjale . Sekretäri laual nägi ta Mihaililt kirja , kes palus ainult selgitada süüdistusi . Lasar teadis , et iga tema samm saab Stalinile teada – ta ei tohi vennaga kohtuda . Ta sai nüüd ainult oodata ja kuulata jutuajamisi et aru saada kas on muutunud suhtumine temasse endasse . Teda pani ainult see muretsema . Loomulikult , sellest sündmusest räägitakse poolihääli kremli koridorides . Vaga paljud arvasid , et süüdistus polnud fabritseeritud ja omas reaalsel alust . Isegi Beria , kes ei omanud Poliitbüroo liikmete sümpaatiat , ei süüdistanud Mihaili milleski . Igaüks pidas Mihaili juba „ maetuks „ . Lasar ei saanud juba midagi muuta ja iga tema katse , kergendada Mihaili saatust , ainult kahjustaks teda ennast . Ta ööbis oma kremli kabinetis rohelisel nahkdiivanil . Järgmisel päeval seisis tal ees Ljubljankale sõit , kuhu teda Mikojan „kutsus“ . Lasar otsustas , enne koju mitte minna , et vältida jutuajamist Maria , või hullem , seletusi Anjaga .

Teisipäeva hommikul , kell kümme , kogunes Mikojani kabinetti kuus inimest . Anastas istus suure laua taga ja teda ennast polnud peaaegu nähagi . Ta oli väiksekasvuline , kõhn inimene , kes tundus , et kadus selles suures kabinetis ära . Mikojan oli tumedas ülirkonnas ja tumeda lipsuga , mis sobis hästi ta tõmmu nahavärvi ja raskete mustade vuntsidega . Ta tutvus jahedalt asjaga , kuid ta suured pruunid silmad olid pehmed ja ilma hoiatuseta . Lasar tundis kohe , et Mikojan vihkas oma rolli selles asjas , kuid oli häälestatud kõiki rahulikult ja arukalt ära kuulama . Mihail istus mugavas tugitoolis seina ääres . Tundus , et ta polnud peamiseks isikuks , vaid juhuslikuks pealtvaatajaks . Tohtu laua taga , Mikojanist paremal , istus stenografist . Kõik mis räägiti , kirjutati üles . Ukse juures seisis , Mihaili juurde pandud , julgeolekuorganite esindaja . tema kõrval istus toolil lühike , tumedas kostüümis mees , kelles Lasar tundis ära OGPU tõlkeosakonna töötaja , kes hästi saksa keelt valdas . Kuues oli Mikojani sekretär , hall , vanem mees , kes tuli temaga Armeenias ja kellest räägiti , et ta saatis Leninit , kui see naases Soomest Petrogradi .

Ta ulatas oma šefile kaaluka paberipaki ja Lasar võis omalt kohalt näha , et paljud paberid olid saksakeelsed . Siit ka vajadus tõlke järele . Otsustades akti paksuse järgi õistis Lasar , et süüdistuses ei osale vaid üks inimene . Kui Lasar kabinetti sisenes noogutas Mikojan talle tervituseks ja süvenes taas paberite lugemisse . Lasar viskas kiire pilgu vennale . Oli märgata , et Mihail närveeris tugevalt . Ta suitsetas pidevalt , süüdates ühe sigareti teise järel . Ta nägu oli kahvatu ja silmad väljedasid loomalikku hirmu . Ta vaatas oma vennale ja tundus , et tahtis midagi öelda . Lasar pöördus talle seljaga ja vaatas aknasse , mis hoovi avanes . Mõnda aega vaatas ta „varestele“ sisehoovis . Koosoleku ajal jätkas ta selles poosis seismist , vaatamata mitte millelegi , ainult kuulates hääli . Ta kuulis Mihaili seletusi lennukitehase piiri äärde ehitamise kohta . Kas keegi võib tõsiselt uskuda neid süüdistusi ? Kuid olid ka saksa teenindajate ütlused , kaasaarvatud saksa brigadiride , aerodromi ehituse kohta . Üks väitis , et vaidles ehituse asukohale vastu , kuid oli Mihaili poolt teisega asendatud . Lasar mõistis , et lennuvälja ehitus piiri lähedale , oli seotud peatse , NSVLiidu poolt ettevalmistatava kallaletungiga Saksamaale , kuid nüüd ei tohtinud sellest iitsatadagi . Seejärel järgnes väide , et Mihail Kaganovitši vaadeldi Saksamaa juhtkonna poolt , uue , Venemaa fašistliku valitsuse , viitse presidendina . Lasar ei

uskunud seda , kuid need andmed olid kinitatud ja alla kirjutatud ühe kõrgetasemelise sakslase poolt , keda Lasar isiklikult teadis . Lasar vaatas tõlgi poole ja see noogutas talle . Ja peamine , polnud mingit põhjust fabritseerimiseks . Lasar pöördus venna poole . Ta tahtis küsida talt isiklikult , oli see kõik tõsi , kuid nägi vaid Mihaili näol surmahirmu . Siis pöördus Lasar uuesti akna poole . Mikojan jätkas süüdistuse dokumentide ettelugemist . See kestis kaksikümmend minutit . Siis saabus vaikus . Lasar kuulis , kuidas keegi tõusis kohalt . Ta eristas Mihaili sosina , kes rääkis midagi Mikojanile kõrva – ta palus tualetti minna . Tualettruumi oli võimalik otse Mikojani kabinetist minna . Mihail seletas , et tal tekkis tugev kõhuvalu . - Jah , loomulikult , - ütles Mikojan . Lasar tundis , et Mihail peatus ta selja taga . Ta kuulis tema häält , nõrk ja täis palvet : - Mu vend , sa ei saa lasta sellel minuga sündida . See on ebaõige meie jaoks , meie pere , meie riigi jaoks . Me oleme ju sugulased . Oleme ühtedest mähkmetest . Ära tee seda ! Ära tee ! Lasar pöördus järsult ta poole ja vaats talle näkku . Mihaili silmad olid punased , samasugused , kui ta tuli Lasarile onu Ljoviku surmast teatama . Jah see oli ta vanem vend , see , kellel kunagi polnud Lasari jaoks aega , kes lihtsalt surus Morrise kirja talle tasku , omamata mehisust ise kõigest rääkida . Nüüd anus ta päästmist . Hale ja tühine inimene ! Lasar põlgas alati nõrkust . Ta vaatas Mihaili silmadesse . Neis tarretus surmahirm . Lasar surus ettevatlikult käe oma paremasse taskusse ja varjates end venna kehaga , teistele märkamatuks , lasi Mihaili tasku raske eseme . Ta noogutas vennale . See oli ainus õige otsus , rääkisid ta silmad . Lasar pöördus taas akna poole . Ta kuulis , kuidas Mihaili taga suletu uks . Seejärel kuulsid kõik kabinetis viibijad paagist vee laskmist ja äkki kõlas lask ! Asi oli lõpetatud .

Mihail Kaganovitši enesetapp mätsiti kinni . Ta kadus lihtsalt , nagu teda poleks kunagi eksisteerinud . Lasar isegi ei näinud rohkem Anjat lastega : nad lahkusid Moskvast kohe peale matuseid , millele Lasar ei läinud . Juri polnud samuti matustel , viidates kõrgele temperatuurile . Ainult Rosa sõitis matustele . Kuid see ei omanud enam tähtsust . Lasar demonstreeris kõigile oma ustavust parteile ja valitsusele , öeldes lahti vennast-reeturist . Nüüd võis ta olla rahulik , et on veelgi rohkem ennast oma kohal tõestanud . Kogu võimutäiuseks on tal jäänud teha vaid mõned sammud ja ta teadis hästi , millises suunas on vaja minna . Sellest said aru ka Poliitbüroo liikmed , aga kui teadsid nemad , siis kahtlustas ka Stalin . Üks oli Lasarile täiesti selge . Ta võis nüüd lugeda Stalinit nagu raamatut . Ta sai aru , millest mõtles see inimene ja mida soovis . Oluline oli suunata ta mõtted ja soovid vajalikku sängi . On vaja ära kasutada pealesõjajärgne segadus , kuni juhtiv ešelon ei vii veel sisse raudse korra . Ükskord ta juba tugevdas enda ja Stalini võimu , peale Lenini surma . Kaksikümmend aastat hiljem võib situatsioon korduda , kuid juba teisel tasemel . Stalin kavatses riiki piirata Lääne negatiivsete mõjutuste ja rahvusvahelise maffia eest ja korraldada normaalse ja õnneliku elu rahvale . Seepärast võttis Stalin siseriiklikult ette juudid , kelle domineerimine oli ilmne .

Lasar teadis , et Stalin ei usalda mingeid kirikuid , peale vene . Moslemid ja teised kristlased olid tema jaoks justkui teisest rassist ja nagu ta väljendus , olid „ tsentrifugaal elemendid „ ja seetõttu kahjurid . Mis puudutab juute , siis polnud vahet , olid nad usklikud , või ei . Lasar teadis Stalinist paremini , et juudid – on

ateistid ainult suhtumises teistesse religioonidesse , kuid mitte suhtumises enda religiooni .

Lasar istus oma suure laua taga Kremliis . Usaldus tema vastu oli taastatud , taas hakkasid talle saabuma paberimäed . Nad lebasid tema ees ja ta ei teadnud millest alustada . Otsus tuli , kui ukseavasse ilmus Rosa , keda ta nendest augustipäevadest peale polnud näinud , kui ilmnedid „probleemid“ Mihailiga . Lasari šokeeris tema reaktsioon , mida ta ka ise nähtavasti ei oodanud . Ta oli alati kõiges vennaga nõus , kes peale isa Moisei surma võttis ta oma hoole alla . Ilma temata poleks ta iial saavutanud seda , kuhu ta tõusnud oli . Rosa jaoks andis Lasar talle isa – kaks isa – enda ja Stalini . Ta püüdis kõigest jõust mitte nurjuda nende silmis . Ta rebis end kohuse ja halva mõiste vahel . Lasar sekkus ta ellu tema kõige haavatavamal ajal . Kuid nüüd on ta suureks kasvanud ega olnud enam naiivne kogenematu tütarlaps . Ta oli nüüd vastutusrikas naine , tohutu riigi juhi sõbranna . Rosa korjas kogu oma mehisuse selleks kokku , et oma julma vennaga kohtuda . Ta on otsekohene . Ta ei saa vaikida . Rosa ei tervitanud isegi . - Kuidas sa võisid seda teha ? ! Lasar tunnetas koheselt ta meeleolu . No egas midagi , ta vastab küsimusele küsimusega . Selline taktika on alati hea . - Teha mida ? - Ära teeskle . Sina tapsid Mihaili ! Mille eest ? - Kas mina vajutasin päästikule ? - Sa sundisid teda päästikule vajutama . Ta lõi käega , kavatsedes eemalduda . - Ära räägi rumalusi . - Mihail on sinu lihane vend - . Ta on sinuga ühte verd . Oo ei , ära räägi mulle Stalinist . Ma tean , mida sa Anjale kirjutasid . See on vastik . Kuidas sa võisid ? Ta mõtleb , et sa oled koletis , kes kogu inimkonda vihkab . - Ma pole kunagi kogu inimkonnale armastust avaldanud . - Isegi mitte oma enda rahvale ? ! Rosa hakkas ärritunult mööda kabinetti käima , lootusetult šestikuleerides . - Isegi üht verd inimestele ? Meenuta , kus on sinu juured . Kus on sinu korralikkus ? Jumal , Lasar , keda sa teenid ? Me ei räägi ju paberitükist lõppude lõpuks ! Me räägime sinu verest , sinu perest , sinu rahvast ! Sa oled ju juut , Lasar ! Nende tema sõnade juures lõi Lasar tugevalt rusikaga vastu lauda . Kogu kabinet kõmises . Lasari silmad pildusid sädemeid . Hääl kõmises ! - Juut ? Juut ? -su ema ! Mingu nad!(vene ropendamise) Lõpeta tagumikuga mõtlemine ! Juut ! Nad ainult istuvad ja ahmivad , ja ahmivad . Nad ei esita küsimusi . Nagu ka meie isa . Ja need inimesed omavad õigust otsustada mu elu üle ? Mitte iial ! Mitte kunagi ei juhtu seda ! Millest saati pean ma elama pidevas hirmus ? Hirm – see on abitus , hukk . Ei , Rosa , isegi ära meenuta mulle mu religiooni . Kas mul ? On vaja meenutada sulle , millega ma tegelen ? Kas mul meenutada sulle , et : “ religioon on iganenu jäänuk ja oopium rahvale “ ? Mul on tähtis ainult üks asi elus – ellu jääda . Sellega ma hakkam võitlema oma perega , ta religiooni , isegi mu kodumaa endaga . Ja ära räägi mulle midagi sellest . Sa ise jäid ellu , sest ma aitasin sind , aga Mihail ei jäänud , sestsest ...ma pidin , olin kohustatud . - lasar tegi pausi . - Mul oli hirm seda mitte teha . Lasar hingeldas raskelt ja Rosa vaatas teda imestusega . Ta ei suutnud uskuda kuulnud . Esimest korda tundis ta , et vend oli temaga tõeliselt avameelne . Ta ootas millal ta vähe rahuneb . - Sa arvat tõepoolest nii ? Lasar naeratas . Ta juba toibus . Tulnud Rosale lähemale , embas ta teda . Varem ei teinud ta seda kunagi . - Mäletad , mida meie ema ütles ? Ma jätsin selle hästi meelde . Ta rääkis : “ Lasar igas asjaloos on kolm poolt : sinu pool , minu pool ja õigus . Ja mitte keegi , kunagi , ei saa seda tõde teada “ .

Ta püüdis Rosat lohutada . Surudes ta õlgu , läks ta üle sosinale : - Sa tead . Selles , mida mu kohta valetatakse , pole kübetki õigust . - Lasar püüdis teda lõbustada . Tõsta ta meeleolu . Ta häälmadaldus vandeseltslikult : - Meil tuleb palju teha . Rosa , väga palju . Ja sa oled mulle vajalik . Sa oled meile kõigile vajalik ja palju rohkem , kui sa seda endale ettegi kujutad . Näeme täna õhtul õhtusöögil ja räägime . Hästi ? Me kõik vajame sind .

Kui Rosa lahkus , naases ta oma kirjutuslaua juurde . Ta võttis ühe paberilehe kiireloomuliste asjade kaustast ja hakkas sellega tutvuma . See oli Siberisse väljasaatmise korraldus . Süüdistatavad olid , vana juut ja tema naine . Lasar kastis sule tindipotti ja sekund mõelnud , kirjutas veendunult paberile alla . Elama jääda – see on peamine . Viiekümneviie aastane bürookraat teadis kuidas ell jääda . Lasar jätkas Rosaga suhtlemist . Ta hoolitseb endiselt ta eest , kaitseb teda ja kui küpseb sobiv juhused , peab Rosa teda aitama . Ta teadis , et selline moment saabub . See , mida ta kavatses , oli väga tähtis . Seepärast peab Rosa olema tema alalise kontrolli all .

Aeg läks . Sõja lõpus kasvas Stalini isiklik võim väga tugevalt ja Lasar teadis , et nimelt nüüd on saabunud aeg , kus võidu tulemusel tohtus sõjas , võib Stalin kõike . Temaga praegu kokku põrgata oleks ohtlikum , kui ei iial varem . Kuid Molotov , Bulganin ja Hruštšov olid Lasariga ühte meelt . Isegi noor Malenkov lõpetas igale Stalini soovile takka kiitmast . Ainult Beria ronis kõige täiega oma lipitsemisega , eriti Stalini juuresolekul . Kuid selja taga räägiti Beriast seda , mida ta endast tegelikult kujutas – tuntud Moskva naistemees ja sutenöör . Miks Stalin ei teinud mitte midagi , et kõrvaldada seda vastikut koletist ? Ei saanud ? Stalin tegi kõik , et taastada ja tugevdada Nõukogude riiki . 1947 aasta märtsiks tegi Stalin paljuski korda . Ta töötas palju ja pingeliselt . Tihti jäi ta oma töökabinetti Kremlisse ööbima , kus töötas ja ööbis . See oli tohtu tuba , Marxi , Engelsi , Lenini ja loomulikult Stalini enda portreedega . Seal oli ka Aleksander Nevski portree .

Kõik Stalini sekretärid olid pidevalt tööl . Nad kirjutasid dikteeritud ja valmistatud ettekandeid kõige hilisema õõni . Tundus , et see inimene ei teadnud , mis on väsimus . Ta lõunastas umbes kell kolm päeval ja kuni kella kümneni õhtul , tema õhtusöögi ajani , piirdus vaid tassi rohelise teega . Lõuna ajal oli Stalinil kombeks kutsuda Poliitbüroo liikmeid ja Kindralstaapi lõunatama ja arutama nendega jooksvaid riiklikke ja poliitilisi asju , seepärast venis lõuna kolme tunnini .

Stalin sõi korralikult , kuid jõi väga vähe . Ainult bankettidel lubas ta endale rohkem juua . Kõik ülejäänud järgisid Stalini režiimi . Ta lähedaste tööpäev algas kell 11 hommikul ja kestis poole õõni . Paljude juhtide vastuvõtuajad olid kella 11 õhtul , kuni kella üheni õõsel . Sest ükskõik , sel ajal võis Stalin helistada ja oli vaja olla kohal . Puhkepäevi polnud kellelgi .

Üheks pingeliseks rajooniks tohtus riigis oli Ukraina . Viimased mõned aastad oli seal Nikita Hruštšov . Stalin hakkas ta vastu tundma usaldamatust . - Ma ei usalda teda , - ütles ta Lasarile , - midagi ei meeldi mulle temas . Ta vaatab kogu aeg sinust möõda , kui räägib . Pole ta vastu midagi tõsist , kuid ta lipitseb kogu aeg : „ Jah , seltsimees . Ei , seltsimees „ . Ma loomulikult ei arva , et ta teeb seda spetsiaalselt . - Sellisel juhul , on meil lihtsalt vaja ta töõlt maha võtta , - leidis kiirelt Lasar . -

Seda oleks juba ammu pidanud tegema , - Lisas Lasar veenvuse suurendamiseks . -
Meil on tegemist kõrini . - Stalini kulmud ronisid üles .

Ukraina esimeseks sekretäriks määrati Lasar Kaganovitš . „ Temast saab tõeline
järeltulija riigis !“ teatas ajaleht New York Times“ , millele Lasar vaatas , nagu oma
kompassile . Talle meeldis samuti , et „New York Times „ nimetas teda - „raudseks
komissariks“ . Peale kõige muu oli Lasar ka NSVLiidu Ministrite nõukogu Esimehe
asetäitja . Ta omas õigust elada luksuses . Talle eraldati suur korter
kaheksakorruselises majas , Kutuzovi prospektil , maja Nr . 26 , vaatega Moskva-
jõe , kus hilejem elas Brešnev . See oli kõige suurem korter kõigist , millistes ta
kunagi eales oli elanud . Lai koridor lähtus suurest vastuvõturuumist ja viis
külastetuppa . Edasi oli kaks avarat magamistuba . Külastetoas seisis mugav
diivan , pehmed tugitoolid , pianiino , suur raadiovastuvõtja , aga kesetuba lebas ilus
pärsia vaip . Seina ääres kõrgus massiivne pufet ja oli veel mitu raamatukappi , mis
täidetud raamatutega , mõned neist olid prantsus keelsed , saksa ja inglise keelsed ,
kuigi Lasar ei saanud neid lugeda . Talle lihtsalt asetati need paika . Peale luksusliku
korterit , võimaldati Lasar Kaganovitšile suvila Uspenskis , Moskvast läänes . See oli
maitsekalt sisustatud , tehnika viimase sõna järgi varustatud ; rootsi külmik , itaalia
toster ja inglise raadio . Ta Kremli kabinet oli puupaneelidega üle löödud , põrand
kaetud pehme vaibaga , aga kirjutuslaud kaetud roheline sametiga . Saades Ukraina
esimeseks sekretäriks , muretses Kaganovitš endale ka Kiievis suure ja mugava
korterit , uue maja viimasel korrusel , kõige paremas rajoonis . Ukrainas , nagu alati ,
kontsentreerus Lasar Kaganovitš kahele probleemile ; põllumajandusele ja
natsionalismile . Ta pööras põllumajanduse kohe enda järgi . Ukraina ilma eriliseks
on hilissuve stabiilne kuivaperiood . Seepärast , kui külvata nisu kevadel , siis ta
valmib alles sügiseks ja satub kuivaperioodi – ja leiba ei saa . Seepärast külvavad
ukrainlased juba iidsetest aegadest peale talinisu varasügisel . See nisu talvitub
mullas ja seetõttu saak valmib suve keskpaigaks , st. enne põuaperioodi . Peale selle ,
need saagid on , tänu seemnete pikaajalisele mullas olekule , palju rikkamad
tavalisest .

Lasar andis korralduse külvata nisu kevadel ja talinisu ära jätta . Paistab , Lasar ei
saanud loobuda sundmõttest , surmata ukrainlased näljaga . Kui üks tuntud teadlane
soovitas tal nisu selliselt mitte külvata , siis Lasar vastas talle armastusväärset : „ Ära
roni oma kuradi kätega kuradi põllumajandusse „ . Ukrainas oli Lasar vaid üheksa
kuud . Kõik lausa ohkasid kergendatult , kui ta ära sõitis . Tema tööstiil polnud
muutunud : aretid , vallandamised , välistamised . Lasar tekitas kogu kohalikus
elanikkonnas õudu . Ukrainlased jätsid alatiseks meelde need pealesõjajärgsed ajad ja
andsid sellele oma nimetuse - „ Mustad päevad“ . Tegelikult Ukrainal polnud mingit
hingetõmmet , seal ei nimetatud teda teisiti , kui „timukas“ , „lihunik“ .

Kuid jätnud Ukraina , arendas Lasar oma tegevust kogu NSVLiidus . Ta represseeris
kõiki , kes ta kätte sattusid . Marssal Vasilevski , Stalingradi kangelane . Marssal
Konev , üks neist , kes Berliini võtsid . Marssal Govorov . Lasari luud pühkis igas
nõukogude kodus . Ja Lasar ei tahtnud , et teda mingilgi määral , oleks juutidega
asotseeritud , seepärast pühkis ta kõiki järjest . Asi läks selleni , et Lasar sulges
Kiievis ühe vanima sünaagogi .

Aasta lõpus naases ta Moskvasse , jättes endast maha , nagu alati , ainult varemed . 1948 aasta oli sündmusterohke . NSVLiit blokeeris Lääne Berliini , mis sai ameerika spionaaši eelpostiks , sulgedes täielikult selle sidemed Läänega . Kuid USA organiseeris kolme õhukoridori kaudu lakkamatu ja intensiivse õhusilla Lääne Berliiniga . Alla lasta neid lennukeid , NSVLiit ei saanud . Ameeriklased juba demonstreerisid , et viskavad ilma pikemalt mõtlemata aatompommi . Hirošima oli NVLiidule hirmutamiseks . Algas „Külm sõda“ , mida imperialistlikud ringkonnad unistasid 25 aasta vältel aatomisõjaks muuta . Täpselt samal ajal , kui enamlased võtsid Venemaal võimu enda kätte , siis viis päeva enne enamlaste riigipööret , 2 novembril , 1917 aastal , Esimese Maailmasõja kardina varjus , toimus märkamatult veel üks ephhiloov sündmus juudi rahva ajaloos . Suure Briti Impeeriumi välisministri , lord Balfouri poolt , kingiti juutidele-sionistidele Palestiina . See oli tehtud „ lord Balfouri deklaratsiooni“ näol , lord Rothschildi nimele . Palestiina kuulus sellel ajal Suurele Osmani Türgi impeeriumile . Kuidas saab kinkida seda , mis sulle ei kuulu ? - aga vot nii :

„ Armas lord Rothschild , mina , (lord Balfour) suure rahuloluga annan Teile Tema Kõrguse nimel üle järgmise deklaratsiooni , toetamaks sionistlikke püüdlusi , läbi vaadatud ja heaks kiidetud ministrite kabineti poolt : „ Tema Kõrguse valitsus suhtub heatahtlikult Palestiinasse juudi rahvusliku kodu loomisesse juudi rahva jaoks ja kasutab kõiki oma võimalusi selle eesmärgi kiireimaks saavutamiseks , kuid sellejuures me teatame , et see ei tohi rikkuda Palestiinas oleva mittejuutide ühiskonna kodaniku ja religiooseid õigusi , või juutide poliitilist staatust ja õigusi teistes riikides “ . Ma olen tänulik , kui te viite selle deklaratsiooni Sionistliku föderatsioonile teadmiseks „ . Lord Balfour .

Sel ajal sai juba võimsaks sionistide internatsionaalne liikumine , asutatud 19 sajandi lõpul Theodor Herzli poolt . Nad nõudsid juutidele kohta , oma isikliku suveräänse riigi loomiseks . Neile oli pakutud Aafrikas Uganda riiki . Paljud juba nõustusid , kuid sionistide agressiivne delegatsioon Venemaalt , võttis seda , kui isiklikku solvangut ja keeldus läbi vaatamast igasuguseid ettepanekuid peale Palestiina . Inglased ei saanud üksi türgi impeeriumiga hakkama , seepärast pakkusid nad araablastele , kes seal elasid , võidelda koos inglise vägedega „türgi anastajate“ vastu . Selle eest pakkusid inglased araablastele Palestiinat . Sellisel juhul , inglased müüsid üht ja sama asja erinevatele inimestele . Üks pidi neist tingimata petetud saama . Loomulik , et nendeks petetud inimesteks said araablased . Araablaste võitlust türklaste vastu juhtis inglise salaagent , kolonel Thomas Edward Shaw enim tuntud oma hüüdnime „ Kolonel Lawrence of Arabia „ all . Araabia-inglise ühisjõud , kolonel Lawrence juhtimisel , murdsid türgi armee .

Balfouri deklaratsioon viis araablased šokki . Nad mõistsid , et inglased petsid meid räpaselt ja nad jäid oma maadest ilma . Ka Lawrenc oli šokis . Ta uskus ise siiralt seda , mida araablastele pakkus . Ta tormas oma ülemuste juurde selgituste saamiseks . Kui Lawrenc sõitis oma mootorrattal , siis keegi oli tema kaela kõrgusele peenikese trossi tõmmanud .

Oma võimsaimate internatsionaalsete organisatsioonide jõududega ja tänu eri riikide juutide toetusele , haarasid sionistid kindlalt poliitilise võimu USA-s ja Briti

impeeriumis ja lasid nad oma buldooseritena lahti . Rangelt võttes , peamiseks Esimese Maailmasõja eesmärgiks oli „ Balfouri deklaratsioon“ . Aga Teise Maailmasõja peamiseks eesmärgiks oli Iisraeli riigi loomine . See oligi tegelikult see , mida kommunistid omas keeles nimetasid esimeseks ja teiseks kommunistliku ühiskonna ehitamise staadiumiteks ! Kõik ülejäänud oli vaid teisejärguliseks kompotiks , mille tulemusel valmis „ suurepärase juudi tšimes „ .

Nagu ka 1917 aastal , suurt tähelepanu tõmbamata , avadas ÜRO otsusest luua kaks riiki : araabia ja juudi . Juudiriik Iisrael , USA ja Inglismaa väsimatu abiga , sai selle tagajärjel ise superriigiks , sel ajal , kui potentsiaalse araabia riigi jääke hävitatakse põgenikelaagrites .

Andrei Gromõko , kui NSVLiidu esindaja ÜRO-s , panustas isiklikult maksimum jõudu Iisraeli riigi loomiseks . President Truman , kelle massoni vormis portree ilutseb valges majas , saatis oma riigsekretäri Dean Achesoni Moskvasse , et kohtumisel Molotoviga kokku leppida Iisraeli riigi võimalikult kiire tunnustamine . Lasar kohtus Achesoniga ja proovis kasvõi pidurdada Iisraeli riigi tunnustamist .

Ma olen ise juut – Ütles Lasar Achesonile – Ja ma olen selle vastu . Mida head võib tuua juudiriigi loomine Lähis-Idas ? Kõrbe territoorium . Mis sellest tuleb – parasiitide riik ? Midagi ei kasva . Naftat pole . Maavarasid pole . Ja mis peamine – aga mida teha miljonite araablastega ? Me ei saa aru , mida ise teeme . Kui araabia maadele see ei meeldi , jääme me ilma naftata . Meil NSVLiidus jätkub naftat ja teil on teine situatsioon .

Lasar teadis USA seisukohta . Ta teadis , et Truman on pantvang ja tal pole teist valikut . Ameerikas , Washingtonis asuva , kõrgetasemeliste ametnike haigla aknast visati välja USA kaitseminister James Forrestal , kes oli Iisraeli riigi loomisele järsult vastu . Eelnevalt oli Forrestali kaela ümber tõmmatud tema haiglakitli vöö .

Haiglasse paigutati ta aga „närvivapustuse“ põhjusel .

- Ameerikas on samuti oma „kremlid arstid „ - Märkis selle peale Lasar .

Ameerika press avaldas teate Forrestali enesetapust , justkui hullumeelsuse alusel . Lasar , nagu ei keegi teine , oli tuttav selliste asjadega . Teda pani imestama muu , millisel kombel kindlustatakse Ameerikale pressis positiivne imidž , kui NSVLiit oli muudetud kurjuse impeeriumiks .

Selsamal 1948 aastal , oli Lähis Idas , iisraellaste poolt tapetud ÜRO isiklik saadik , rootsi prints Bernadotte , kes nõudis paralleelse araabia riigi loomist . 1948 aasta aprillis , tapsid Iisraeli kõrilõikajad kogu araabia küla - Der Yassin ja lõhkasid "King David" hotelli , mis oli puupüsti inglise sõdureid täis . Relvi Iisraeli riigi armeele saadeti Tšehoslovakiast , mis oli Beria ametkonna täieliku kontrolli all . 1948 , 14 mail , kuulutati välja Iisraeli riik . USA tunnustas teda selsamal päeval . See oli ühe organisatsiooni sünkroonne töö paljudes riikides .

NAVLiit tunnustas Iisraeli riiki kolmandal päeval . NSVLiitu saabus Iisraeli saadik Golda Meir . Golda Meir oli Molotovi naise Polina Žemtžušina kõige lähedasemaks sõbrannaks , kellega juba gümnaasiumis koos õppisid . Nõukogude juudid korraldasid talle grandioosse vastuvõtu . Nad täitsid pealinna tänavad , valvasid ööpäevaringselt Golda Meiri hotelli ja tervitasid vaimustatud ovatsioonidega iga tema

ilmumist . Iial polnud ükski välismaine riigipea omanud sellist edu NSVLiidus , rääkimata siis mingist saadikust . Moskva kees ja rõõmustas . Kõik ülejäänud oli minema pühitud .

Stalin oli šokis . Kõik juudid , kel oli passis rahvuseks „ venelane“ märgitud , rõõmustasid pealinnas . Stalin sai nüüd võimaluse mõtteaineks , kuivõrd palju on tegelikult juute Moskvast . Tõendus , et neid on rõhuv enamuse pealinna elanikest . Stalin kutsus kokku Poliitbüroo erakorralise koosoleku : - Vaat mida me saavutasime , püüdes tsiviliseeritud riigina paista ja andudes maailma kulissidetagusele mängule ! See on juutidelt tänu meile ! Juudid ei suuda siiani teiste rahvastega normaalselt koos elada . Väga harvade eranditega .
Ja ta vaatas Kaganovitši poole .

- Juudid kujutavad alati ja igal pool endast ohtu . Iga juut-moskvalane omab välismaal sugulast . Me seisame maailma sionismi ohu ees ! Lasar kannatas välja pilgu . Stalin , nagu alati ootas vastust . Lasar noogutas . Stalin naeratas .

Lasar juba juhtis 30-ndatel aastatel „puhastusi“ .Nüüd seisis tal ees võtta omad juudid käsile . Aga mida tal jäi üle teha , kui ta otseselt pandi sellise ülesande ette ? Siin juba ei saanud peituda , mittemidagi tähendavate sotsiaal-demokraatlike ja trotskistlik- fašistlike kulinatide taha , mille alla oleks võimalik olnud viia keda tahes , kasvõi Jeesus Kristus . Öeldes : „ Ma puhastasin kõiki , aga omasid – ei hakka ? „ . Loomulikult , Lasar hakkab saboteerima , loomulikult , ta kirjutab juute venelasteks , kuid ta saab seda teha vaid piiratud ulatuses . Ta ei saa end löögi alla seada .

Lasaril tuli laiali saata Juudi Antifašistlik Komitee ja selle liidrid , kes varjamatult Ameerikale ja rahvusvahelisele sionsmile töötasid , arreteerida , aga muuseas käis „külm sõda“ ja Ameerika kavatses kasutada NSVLiidu vastu tuumapommi , mida NSVLiidul veel polnud . Tuli sulgeda Juudi teater Moskvast , mis faktiliselt kuulus juba Iisraeli kultuuri ministriumile . Ministriumid , partei organisatsioonid , teaduslikud instituudid ja õppeasutused olid puhastatud juudi personali avalikust Ameerika-Iisraeli sümpaatiast . Lasar palus vaid neid omaette : „ Arge ainult muutuge nahaalseks ! Ärge ronige piikidele ! Noh , istuge vaikselt !“: Kuid nad ei suutnud vaikselt istuda . Eriti tähtsates ettevõtetes tuli isegi kvoot sisse seada , mis määras juudi rahvusest juhtivtöötajate arvu . Paljud eriti häälekad juutluse tegelased osutusid trellide taga olevaiks .

Kuid Lasar jätkas oma tähetunni ootamist .

Stalin organiseeris spetsiaalse komitee , uue kompartei programmi välja töötamiseks . Lasar kuulus samuti sinna . Uue kompartei programmi asemel , organiseeris see Lasari juhtimisel komitee Presiidiumi , mis koosnes kahekümnest täieõiguslikust liikmest ja üheteistkümnest kandidaadist . See uus riigijuhtimise organ , pidi tema mõtte järgi , asendama Poliitbüroo ja nõrgendama Stalini juhtivat rolli . Üheaegselt laiendas Lasar Keskkomitee sekretariaati : viie inimese asemel viidi sinna kümme vajalikku inimest . Kuid kõik see ei andnud vajalikku tulemust . Kõik katsed , reformi taha varjudes , destabiliseerida riigiaparaati , lõigati Stalini poolt juba eos läbi . Stalin muutus üha tugevamaks ja tugevamaks . Lasarile muutus situatsioon üha ebasobivamaks .

Toimusid muudatused ka Kaganovištšite pere eraelus . Maia sirgus , sai arhidektiks ja elas eraldi . Maria külastas teda tihti . Tütrega suvila oli nende läheduses . Sel ajal hakkas lasar veelgi vähem naise ja tütrega kontakteeruma . 1951 aastal suri vend Juri . Teade tuli Anjalt , kes kirjutas Mariale , et Juri suri kopsuvähki Nišni Novgorodis . Kuid see teade ei puudutanud Lasari üldsegi . Ta polnud Juriga kunagi lähedane , ega kohtunud , rääkinud Juriga viimased kuus aastat . Ta teadis , et Juri on kirglik suitsetaja ja lahkamisel olid tema kopsud musta värvi . 1952 aasta augustis , tuletati Lasarile pehmelt meelde , et ta ei tegele juudi probleemiga piisavalt tõsiselt . Tuli sulgeda juudi teatrid mitte ainult Moskvas , vaid lõpetada juudi ajalehtede ja ajakirjade ilmumine . Juutide arestid puudutasid isegi võimu kõrgemat ešeloni . Oli areteeritud Molotovi naine Polina Žemtžušina (tema ka Peri Semjonovna Karpovskaja) - kes oli poliitikas aktiivne ja partei kaheksateistkümnendal istungjärgul , Kompartei Keskkomitee Liikme kandidaat . Ta polnud ainult trotskist , vaid ja sionist . Avastati , et omal ajal oli Golda Meir tema parim sõbranna ja Polina enda õde elas Palestiinas ning olid 1939 aastast kirjavahetuses . Polina Žemtžušina lihane vend elas Ameerikas . Vari rippus ka teiste suurte partei ja riigitegelaste kohal . Peale Molotovi , oli juuditarist naine veel Vorošilovil , Beria ema oli juuditas , Hruštšovi väimees , Adšubei , hilisem „Isvestia“ toimetaja , oli juut . Bulganin oli revolutsioonist peale juuditariga abielus , oli talle oma karjääri võlgu ja sümpatiseeris Iisraelile kõigest hingest . Arestid olid ka Lasari tutvusringkonas . Areteeritud juudi poet Itzik Fefer , oli Lasari isiklikuks sõbraks . Areteeritud kirjanik David Bergelson oli Polina Žemtžušina (Helme) -Karpovskaja – Molotovi lähedaseks sõbraks . Paljusid areste ei kontrollinud enam Lasar . Kõik käis läbi Beria . Beria näol põrkus Lasar väarika pretendendiga . Kõik areteeritud ei püüdnudki vastu väita , et töötavad sel , või teisel määral Ameerikale ja teostavad NSVLiidus sabotaaši . Trotski oli surnud , selle eest hoolitses Stalin – kuid Trotski töö elas edasi . Neotrotskistid – internatsionalistid läksid vastupealetungile . Kuid käis „külm sõda“ ja ameeriklased aina otsisid ettekäännet , et ette võtta NSVLiidu tuumapommitamist . USA poolne argessioon NSVLiiduga seotud Korea vastu , oli kavalaks manöövriks , et tõmmata NSVLiit sõjalisse konflikti . Järgnevas selliseks provokatsiooniliseks manöövriks oli Vietnami sõda .

Lidia Tiamšuk oli lihtsalt röntgenitehnikuks Kremli haiglas . Ta kirjutas ausalt Stalinile kirja , milles , kartmata võimalikke tagajärgi enda poolt allakirjutatud taolisest kirjast , teatas , et ta on mitmeid kordi olnud tunnistajaks , et ravi , mida määratakse kõrgetasemeliste arstide poolt , ei vasta elementaarsetele skeemidele , mis teada isegi meditsiinitudengile . Stalin teadis suurepäraselt , et Svaerdlov , Lenin , Dzeržinski , Menžinski , isa ja poeg Gorki - Peshkov, Kuibyshev, Ordzhonikidze olid mürgitatud , aga Frunse lihtsalt operatsiooni´l hapnikuta jäetud . Lenini arst , Levin , oli tuntud NKVD mürgitaja , isiklikult alludes Trotskile , seejärel Jagodale . Kui 1943 aastal , NKVD professionaalne mõrvar , kindral Walter Krivitsky ei naasnud NSVLiitu ja jäi Washingtoni , siis ta tegi avalduse , et mürgitamise kunst Jagoda NKVD-s oli saavutanud täiuse . Näiteks , selleks , et mürgitada segavat NKVD juhtivtegelast Menžinskit , oli trotskistide käsu kohaselt kõik seinad , kus ta elas ja töötas , värvitud vedela elavhõbedaga ja seda veel põranda alla valatud , mispärast ta

oli pidevalt haige ja lõppude-lõpuks suri enneaegselt . Seejuures pole vaja mõelda , et selline praktika puudutas vaid võimu kõrgemat ešeloni . Naiivne on samuti arvata , et hiljem lõpetati selline praktika , või , et USA-s seda ei praktiseeritud . Vastupidi , kaasaegsete mürgitajate arsenalil ilmusid veelgi täpsemad teaduslikud meetodid , näiteks radioaktiivsus . President Eisenhoweri võistleja 1952 aasta presidendivalimistel , ameerika senaator Taft , suri ootamatult kintsu vähki -täiesti ebataoline vähivorm . Tafti kaastöölised meenutasid , et mõned kuud enne , ilmus senaatori laua kõrvale mingi kast , kast seisis nimelt senaatorit vähiga tabanud külje pool ja kadus kohe , peale Tafti surma . 1966 aastal , operatsioonil Kremli haiglas , nii , nagu omal ajal Frunse , jäeti hapnikuta geniaalne Kosmose ja ballistiliste rakettide konstruktor Sergei Koroljov . Koroljovile öeldi , et tal on justkui pärasoole vähk ja veendi teda operatsioonile minema . Koroljov ei tõusnud operatsioonilaualt . Huvitav , et Koroljovile tehti ettepanek kõige verisemaks operatsiooniks kõigist võimalikest , mida põhimõtteliselt ei soovitata ja kui tehakse , siis tehakse teda etapiviisiliselt . Pärasoole vähi puhul on olemas palju muid variante . Näiteks , teda ravitakse doseeritud kiiritusega . Pärasoole vähi puhul soovitatakse tavaliselt ainult kerget operatsiooni : lihtsalt soole väljatoomist kõhuõõne seina juurde . Koroljovil aga hakati tegema kõige raskemat ja verisemat varianti , mis nõuab palju tunde tööd . Kui selliseid operatsioone isegi sooritatakse , siis viiakse need läbi ainult juhitud hingamisaparaadiga , kunstlikult kopse ventileerides . Inimene pole ise võimeline sellist operatsiooni üle elama . Kuid Kremli professor ei hakanud Koroljovi aitama kunstliku ventileerimisega , viidates tehnilistele raskustele . Operatsiooni hakati tegema ilma kunstliku ventileerimiseta ja Koroljov suri otse operatsioonilaual hapnikupuudusse . 1978 aastal oli Londonis tapetud bulgaaria kirjanik Georgi Markov . Teda torgati rahvamassis vihmavarjuga , sisestades talle kapsli surmava mürgi ritsiiniga . Selsamal 1978 aastal oli mürgitatud Rooma Paavst Pavel Esimene , poolakast Rooma Paavsti Joann Pavel Teise eelkäia . Noor Paavst Joann Pavel Esimene , oli väga lühikest aega paavstiks .

Lydia Timashuki teate peale , käskis julgeolekuminister Abakumov , uurimisosakonna juhil Rjuminil Timashuki kiri kaotada . Abakumov isegi aresteeris Rjumini , et pühkida selle kirja jäljed . See jõudis Stalinini ja ta käskis Rjumini vabastada . Veelgi enam , Stalin asendas Abakumovi enda ja määras uueks ministriks Ignatjevi . Selleks momendiks õnnestus juba trotskistlikul opositsioonil lüüa ühtne NKVD kaheks eraldi ministeeriumiks : riiklikuks julgeolekuks ja siseasjadeks . Stalin käskis Ignatjevile võtta „kremli arstide asja“ uurimine , enda isikliku kontrolli alla . Oma kirjas läks Lydia Timashuk kaugemale , ta nimetas konkreetselt kahjurlikku kremli agentuuri – juute . Fakt jäi faktiks . Kõik arstid , kes olid segatud mitteüldtunnustatud ravimeetoditega ravimisse , olid tõepoolest rahvuselt juudid . Ja seda fakti polnud võimalik ignoreerida . Nagu värskeid näited , toodi noored Kompartei Keskkomitee sekretärid Ždanovit ja Shcherbakovi , kel polnud viitkümnet aastatki . Asi tehti avalikuks . TASS nimetas nimepidi vaid üheksat kõige tuntumat pahategijat . TASS-i avalduse terve tekst : „ Mõni aeg tagasi , oli julgeoleku organite poolt avastatud arstide terroristlik grupp , kes oma eesmärgiks olid seadnud , kahjurliku raviga lühendada aktiivsete Nõukogude Liidu tegelaste elu . Selle terroristliku grupi osalejate seas osutusid : professor Vovsi .M.S ., arst – terapeut ; professor Kogan .B.B., arst terapeut ; professor Jegorov .P.I., arst terapeut ;

professor Feldman .A.I. , kõrvaarst ; professor Etinger . A.G., arst -terapeut ; professor Greenstein .A.M. , arst – neuropatoloog ; Majorov .G.I., arst-terapeut . Dokumentaalsete tõestuste , uurimiste , meditsiiniliste ekspertide arvamuste ja arreteeritute eneste ülestunnistustega on kindlaks tehtud , et kurjategijad olid rahva varjatud vaenlasteks , teostasid kahjurlikku haigete ravi ja rikkusid nende tervist . Uurimisega on tuvastatud , et terroristliku grupi liikmed , kasutades oma arsti ametikohta ja kuritarvitades patsientide usaldust , teadlikult ignoreerisid haigete objektiivse uurimise andmeid , pannes neile ebaõiged diagnoosid , mis ei vastanud nende haiguse tegelikule iseloomustusele ja seejärel ebaõige raviga tapsid nad . Kurjategijad tunnistasid , et nad kasutasid seltsimees A.A.Ždanovi haigust , panid talle ebaõige diagnoosi , varjates tal olnud müokardiinfarkti , määrasid vastupidiselt sellele raskele seisundile režiimi ja surmasid A.A.Ždanovi . Uurimisega on tuvastatud , et kurjategijad lühendasid samuti seltsimees AS Shcherbakovi elu , kasutasid tema ravil ebaõigelt tugevatoimelisi ravivahendeid , määrasid talle hukatusliku režiimi ja viisid ta selliselt surmani . Arstid-kurjategijad püüdsid esmajoones lammutada nõukogude sõjaväekaadrite tervist , viia nad rivist välja ja nõrgendada riigikaitset . Nad püüdsid rivist välja viia marssal Vasilevskit , marssal Govorovi , marssal Konevit , armeekindral Štemenkot , admiral Levtzenkot ja teisi . Kuid arest lõhkus nende õelad plaanid ja kurjategijatel ei õnnestunud oma eesmärki saavutada .

On kindlaks tehtud , et kõik need arstid-mõrtsukad , saades inimrassi vördjateks , tallates jalge alla teaduse püha lipu ja määrides teadustegelaste au , olid välisluure palgalised agendid . Enamus terroristliku grupi liikmeid olid seotud rahvusvahelise juudi sionistliku organisatsiooniga "Ühiskomitee" , mis loodud ameerika luure poolt justkui juutide abistamiseks teistes riikides .

Tegelikult viib see organisatsioon ameerika luure juhtimisel läbi laialdast spionaaži , terroristlikku ja muud õõnestustegevust reas maades , sealhulgas Nõukogude Liidus . Arreteeritu Miron teatas uurimisele , et sai direktiivi hävitada NSVLiidu juhtivat kaadrit USA-st , organisatsioonilt „Ühiskomitee“ , läbi Moskva arsti Shimeliovich ja tuntud sionisti Mikhoelsi . Teised terroristliku grupi liikmed osutusid kauaaegseteks inglise luure agentideks . Uurimine lõpetatakse lähimal ajal „ .

Uurimine ei olnud lõpetatud , ei lähimal ajal , ei tulevikus , Stalini enda mürgitamisega seoses . Kõik kommünikees öeldu oli puhas tõsi . Kunagi ei valetanud Stalin oma vaenlaste – trotskistide peale . Enamgi veel , see , mis varjati julgeolekuorganite poolt 30-nendate aastate lõpus Ješovi juhtimisel , oli ainult jäämäe tipuks . Trotskistide-kosmopolistlike elementide tegevus NSVLiidus oli sedavõrd eemaletõukav , et trotskistid ja nende järeltulijad – neotrotskistid kuulutasid Stalini maniakiks ja kirjutasid tema arvele kõik oma vene rahva vastaste kuritegude verised ohvrid .

Iisrael reageeris momentaalselt , nagu alati kuulutades kõik antisemitismiks . Maailma ajaloos toimus murrang , mis laialdaste massideni ei jõudnud . Nüüdsest oli maailmas peamiseks „maailmarevolutsiooni“ tsitadelliks mitte NSVLiit ja isegi mitte USA , vaid selleks eelpostiks sai uus riik – Iisrael . Nüüd see , mida nimetatakse maailma „progreesiivseks ühiskondlikuks arvamuseks“ , on mitte NSVLiidu , ega USA positsioon , vaid Iisraeli riigi positsioon . Iisrael andis NSVLiidule mõista , et ei

kannata mingeid rünnakuid juutide suunas , sõltumata sellest , olid nende kohta käivad süüdistused õiged , või mitte . NSVLiidu Iisraeli saatkonnas lõhkes pomm . Stalin polnud samuti poisike lahingus ja katkestas Iisraeliga diplomaatilised sidemed . Talle oli arusamatu : eile alles koorus munast – täna juba dikteerib kogu maailmale oma reegleid . Kuid ta aimas , et teda peteti suurelt , kui märkamatult viidi läbi Iisraeli riigi tunnustamine , serveerides seda , kui vähetähtsat sündmust . „ Moskvast on sada selliseid banaanivabariikide saatkondi – mis vahet , kui tuleb veel üks ?“ - Rääkis ta lähikond . Kuid Iisraelile ei valmistatud ette banaanivabariigi funktsiooni .

Ükskord , kell kaks öösel , sõitsid Bulganin , Molotov , Vorošhilov ja Lasar Stalini suvilasse . Nad arutasid küsimust sellest , kellele peaks välisminister alluma : uuesti loodud Presiidiumile , või Keskkomiteele . Stalin tegi neile ettepaneku kohtuda uuesti järgmisel hommikul , kell üheksa , et lõplikult otsustada see küsimus . Ja nad kasutasid neile pakutud võimalust : „edasiseks „ aruteluks suundusid nad Vorošhilovi suvilasse Šukovkasse . Koht osutus edukaks . Vorošhilovi naine ja lapsed puudusid , teenrid ja valve lasi ta vabaks . Seepärast võisid nad mitte karta , et neid kuulataks pealt . Esimesena rääkis peremees – varjatud juut Vorošhilov : - Te näete , mida Koba praegu teeb , on sama , mis Hitler . Ta on – ilmne antisemiit ! Talle on vaja patuoinast . Voroshilov oli ainuks , kes nimetas Satlinit neljakümne aasta taguse hüüdnimega . Teda toetas Bulganin . Tema naine oli arst ja Bulganin armastas igal võimalusel demonstreerida oma „meditsiinilisi“ teadmisi . - Arvan , et Koba kannatab jälitusmaania all . Jutuajamises andis ta mulle mõista , et te kolm punute tema vastast vandenõud . Lasar muutus ärksaks : - Ja mina samuti ? Ta mõtleb ka minu peale ? - Bulganin noogutas : - „ Ta teab , et sa arvad , et arstide asi tekitab välismaal õudustäratavat muljet „ . - No ja siis ? See on ju välismaal ? Aga mida meie ? Molotov kõndis mööda tuba . Ta oli väga väsinud , ega lõpetanud naise pärast muretsemist . - Ta teab Lasar . Ta teab kõik . Molotov läks akna juurde ja nihutas kergelt aknakatet . Juba kahetas . Taas rääkis Bulganin : - Stalin valmistab peaaegu kogu Keskkomitee hävitamist . Ma tean sellest , seepärast peame ta peatama . Ta vaatas Lasari poole . - Sa pead sellest teadma . Kas Rosa sulle ei räägi midagi seesugust ? Lasar välgutask silmi : - Rosa ei räägi mulle midagi . Ta peaaegu ei näegi teda . Ta ei ilmuta tema vastu enam huvi . Ma isegi kardan ta pärast , Nikolai , lähisuvila lõbupäevad on möödas . Ta on vaid arst ja määrab talle ravimeid .

Lasar mõistis äkki . Kõik olid temale pilgud suunanud ja tema omakorda vaatas neid . Igaüks teadis , millest kõik mõtlesid . Keegi ei kostnud sõnagi . Nad peavad üksteist usaldama . See oli ainus väljapääs . Lõpuks , Molotov kogus end ja küsis : Millistest rohtudest sa räägid ? Saabus otsustav moment . Lasar mõistis , et oli lobisenud ja osa oma plaanist välja andnud . Kuid ta teadvustas samuti , et asjaolud on muutunud . Ta vaatas ümberringi : Molotov , Bulganin , Vorošhilov – kõik vanad sõbrad – seltsimehed , neid usaldatakse , nad armastavad oma riiki ja eelkõige , oma asendit selles .

Vorošhilov oli kõigist sõjalistest asjadest sõja keskel eemaldatud . Polnud saladuseks , et Satlin hoidis teda lihtsalt kui vana poliitilist liitlast , aga mitte spetsialistina , lihtsalt nagu kedagi , kes juba nelikümmend aastat kutsub Stalinit „ Koba“ nimega .

Need olid imelikud suhted , nagu oleks Stalin midagi Vorošhilovile võlgu . Stalin sai endale suuremeelsust lubada . Ta võis endale lubada suuremeelsust inimese vastu , kes lõpetas kasulik olemise ja tõtt öeldes , polnud seda kunagi . Lasar viis silmas Bulganinile . Nikolai oli teine vana sõber . Ta oli seda juba algusest peale . Lasar märkas , et ta välkuvad silmad ja kitsehabe annavad talle soliidse välimuse , nagi oleks ta ehtne riigi valitseja . Molotov nägi samuti erinevaid aegi . Ta kaotas naise ja oli ise samuti ohus . Ja oli ka ta ise – , teda kõikjal saatev , ustav juhi teener . Kuid nüüd seisis küsimus enesesäilitamises , aga ellujäämine oli alati Lasari peamiseks motiiviks . Ta peab edasi liikuma . Eraldi nad ei suuda mõeldut teostada , kui koos teevad nad seda .

Lasar ohkas ja vaatas lakke .

Jah , nad peavad teadma ja moodustama ühtse terviku . Ta rääkis sellest juba palju kordi Rosaga , kuid oli tähtis , et Rosa ise jääks varju , ega mingil juhul ei osaleks nende jutuajamistel . Teda on vaja hoida iga hinnaga . Vorošhilov tõstis käe . Harilikult tegi ta seda enne seda , kui tahtis midagi öelda , sõltumata sellest , kui palju inimesi oli toas , üks , või tosin . - Mul on selge , mida me tegema peame . Väike kogus mürki puistatakse tema veini sisse , millest viimasel ajal pole enam analüüse võetud ja ta langeb koomasse . Aga tema nõrga südamega on surm vältimatu . Kuid see ei tohi olla mürk , kui selline , vaid ravim , mis surma kiirendab . Ta rääkis nagu ehtne teadja . Kõik vaatasid Lasari . Sest just tema tegi ettepaneku kõigile siia kogunemiseks . - Õige , kuid mitte päriselt . Vaatane õige , mis meil on teada . Lasar õngitses sisetaskust välja kokkumurtud paberilehe ja avas selle . Ta ei lugenud seda , vaid hoidis seda igaks juhuks . - See on Kremli haigla ülema – Jegorovi järeldus . Stalin elas üle väikese insuldi . Kuid mitte ilma tagajärgedeta . Insult areneb peaaegu veresoonte uumistusel vere trombiga . Stalin ei võtnud südamerohutusi . Põhjuseid on kaks . Esimene , kui südamelihaste tegevus on nõrgenenud , kirjutatakse talle välja digitaalsed ja Jegorovi sõnul , ei eksisteeri laboratoorseid meetodeid digitaalse taseme määramiseks veres . Siit teine põhjus : Stalin , nagu te teate , ei võta arstimeid , eriti neid , mida ei saa veres määrata . Tema õnneks ja meie kurvastuseks , ta ei vaja digitaalse preparaate . Ta uuris paberit . Midagi oli sellele pliiatsiga kirjutatud . Oli ilmne , et Rosa kirjutas talle need seletused selleks , et sa võiks ise seda seletada . Seepärast ei pea arstid vajalikuks digitaalse kasutamist . Nad arvavad , et antud juhul on vaja kasutada ravimit , mis on võimeline verd verd ahendama ja , tähendab , trombi tekitama . See arstim on valge , kristalliline pulber , mida kasutatakse vaid mikroskoopilistes kogustes , sest see on meile kõigile tuntud rotimürk - "Dikumarol" . Molotov oli jahmunud : - Ma tean seda vahendit . Täpselt – rotimürk . - Õige , mühatas Lasar . - Kuid mikroskoopilistes kogustes on see nn. antikoagulant , aine , mis verd lahjendab . Ta peab idee järgi , veresoonte ummistust ära hoidma . Stalin võtab kaks ja pool milligrammi dikumaroli hommikul ja õhtul . - Aga , kas mingit analüüsi viiakse läbi ? - küsis Bulganin . Lasar uuris taas paberit : Jah . Kohe peale insulti võeti talt verd analüüsiks , et määrata lahjenemise aega . Algul tehti seda igapäevaselt , hiljem – kaks korda nädalas , et määrata vastavat dikumaroli doosi . Kõik on väga lihtne . Aga nüüd , kui doos on määratud , viiakse seda analüüsi vaid kord kuus läbi . - Aga mis edasi ? - kaotas Bulganin kannatuse . - Mis edasi ? Ma pole

arst , mulle lihtsalt teatati , et doosi ei kontrollita pidevalt . - Millisel kombel seda preparaati võetakse ? - esitas oma küsimuse Molotov . - Harilikud valged tabletid . Mitte millegi poolest erilised . Ta hoiab neid luku taga . Justkui mürgitamist kartes . - Ja just neid sa soovitadki ? - küsis Vorošilov . - Ei . Me asendame tabletid teistega , väliselt sarnastega . Viie lilligrammi asemel päevas hakkab ta võtma kakskümmend . Stalin ei erista neid mitte mingil tingimusel . Kui doseering on kõrgendatud , siis see rotimürk omab omadust kiirelt veres koguneda . - Aga resultaat ? - huvitus Molotov . - Suurendada doosi – ei tähenda teda tappa . Ta veri muutub halvaks ja tähendab , suureneb võimalus verepaisuks ajusse . Vaat siin on teile teine insult – verevalg ajusse , st, mitte isheemiline , vaid hemorraagiline insult , mis on veelgi halvem . - Milline on võimalus ? - küsis Bulganin . - Arvestades tema hiljutist insulti , küllaltki suur . Vorošilov tõstis uuesti käe : - aga kas on võimalik jälgida tablettide päritolu ? - Kelle juurde viib uurimine ? - Farmatseudi juurde . - Aga kes sisestab ravimi ? - kostus Molotovi hääl . - Stalin ise . Kas teate paremat kandidaati ? Molotov kõndis mööda tuba , käed seljale asetatud ja mõttese vajunud . Kõik jälgisid teda silmadega . - Aga kas Rosa kirjutab retsepti välja ? Saabus vaikus . Lasar tehi sügava ohke . - Tal pole seda hädavajalik teha . Meil on siin vajalik kogus , milliseid ainult tahad pabereid . - Aga kas see töötab ? - küsis ärevalt Bulganin . - Peab töötama . Meil lihtsalt pole teist väljapääsu . - Aga kus hoitakse ravimeid ? - Tema kabinetis . Võtmega lukustatud kapikeses . Kõik need ravimid on Rosa poolt välja kirjutatud , ehkki Stalin eelistab vanaisade kombel ravida . Lasar pöördus Molotovi poole : Ma tahan , et teda poleks riigi piires , kui see toimub . Arvan , sa suudad organiseerida talle mingisuguse sõidu . Molotov vaatas pingsalt Lasari . - Kanada sobib ? Lasar noogutas . - Aga teised ? - kostus Vorošilovi küsimus . Bulganin naeratas : - Aga mis teised ? Ainult Georgi (Malenkov) ja Anastas (Mikojan) omavad pead õlgadel ja neil on piisavalt oidu , et varju jääda . Nad ei hakka meid toetama , kuid ei hakka ka segama . Nende vaikimisest meile piisab . - Siis, - kostis Lasar , tunnetade momendi kogu tähtsust , - Siis ...uuesti saatis ta pilguga kõiki ümberolijaid . Nad vaatasid teda pingsa ootusega . Seejärel vaatasid nad üksteisele otsa . Otsus oli vastu võetud .

Stalin kuulis öisest koosolekust , kuid ei küsinud midagi , kuna aruanne , mida ta nõudis , oli kell üheksa hommikul tema laual , kuigi ta ise ilmus oma kabinetis Kremli alles kella kaheks päeval . Stalin isegi ei huvitunud , mis kogunesid ainult neli Presiidiumi liiget .

17 veebruaril 1953 aastal , võttis Stalin viimast korda kedagi vastu . See oli india saadik K.P.S.Menon , kes , nagu harilik ida diplomaat , ilmus Stalinilt ammumöödunud sünnipäeva puhul õnnitlema ja arutama riikide kahepoolsete suhete arengu küsimusi . India alles sai formaalse iseseisvuse märkamatu hingusele läinud Briti impeeriumilt . Imperialistid ajasid India ameeriklaste poolt kontrollitud Kagu-Aasia riikide Organisatsiooni . Agoonias siplev Briti Impeerium jagas India takkapihta mitmeks eri riigiks , erinevate religioonidega , printsiiibil ; „ Nüüd pole see ükskõik enam meie – lööme osadeks ! „ . Üks tohutu Briti India oli lammutatud Indiaks eneseks , kaheks Pakistaniks , Nepaaliks , Birmaks , jne . Enamgi veel , et koheselt kaost luua ja vastavalt sellele , uuesti „appi tulla“ , lõiksid inglased

moslemi osariigi Kašmiri mitte moslemite kahele Pakistanile , vaid nimelt induistlikule Indiale . Sellega mineerisid inglased selle regiooni võimaliku laiaulatusliku sõjaga , mis pidevalt hõõgub sellest ajast peale .

Stalin , nagu alati , mängis pliiatsi ja kirjutusblokiga ja tegi väikeseid joonistusi sellest , mis tal mõttes . Sel päeval joonistas ta hunte eri poosides . - kes armastab hunte ? - Küsis saadik Menon . Ta ei saanud märkamata jätta , et Stalin mõtles millelegi muule . Stalin oli joonistustele keskendunud . - Stalin on lihtne , kuid tark inimene . - Ütles Stalin – Kui hundid teda ründavad , ei püüa ta nendele moraali õpetada , vaid lihtsalt tapab neid . Hundid teavad seda ja käituvad vastavalt . - Kust kohast te teate seda ? - Küsis Menon . Stalin naeris: - Vaat kui saate lambaks – siis ilmuvad nad koheselt teie ligidusse ! - TeiePea- lammas ? Stalin jätkas naermist . - Ärge laske end petta , härra Saadik ! Kui hakkate lahkuma , vaadake tähelepanelikult enda ümber ! Saate aru , mida ma räägin ? Kui hundid oma hambaid näitavad , siis nad , erinevalt minust , ei naera !

Lasar ei näinud juba mitmeid nädalaid Stalinit . Ta ainult lootis , et Rosa suudab ise teha kõik mis vaja . Lasar meenutas oma religiooni ja juudi Purimi püha , mida nad pidasid nüüdseks kaugeks jäänud Kabanas . Igal kevadel , märtsis , pühitsevad juudid Purimi püha . See on pühendatud tähtsal juudi ajaloo sündmusele . Kolm tuhat aastat tagasi , pärsia imperaatori Artaxerxes'i lemmiknaine , juudi kaunitar Esther , hukutas pärsia peaministri Amani , kes , justkui planeeris hävitada juudi rahva . Selle asemel saatis Esther hukkamisele Amani enda ja koos temaga palju (20 000) pärslast . Amanil lõigati enne surma kõrvad . Purimi pühi loetakse lõbusateks pühadeks . Taotakse keppidega ja süüdatakse Amani kujulist nukku ; küpsetatakse vördjaliku inimese kujulisi küpsiseid – see on Aman , lapsed murravad sellelt käsi , jalgu ja söövad neid . On ette nähtud purju juua , et poleks võimalik eristada pahategijat heast . Sõna „Aman“ meenutamisel peavad kõik häälitsema ja trampima . Kõige suurem delikatess Purimi pühadel – toit nimetusega „Amani kõrvad“ - magusad , kolmnurksed moonipirukad .

- Esther – mõtles Lasar – Rosa , Esther , Rosa- Lasar tundis oma pulssi , mis lõi ajaloo pulsiga ühes rütmis . See oli see , mille nimel ta kannatas , maskeerus ja töötas kogu oma elu . Ta tähetund on saabunud . 1953 aasta , 1 märtsi , pühapäeval hilisõhtul , kogunesid uue Presiidiumi liikmed Stalini kabinetti Kremliisse . Midagi ebataavalist selles koosolekus polnud : partei ja valitsuse liikmed arutasid tihti Staliniiga tähtsaid riiklikke asju sellisel hilisel tunnil . Lasar läks kohe asja juurde . Ta pakkus välja , määrata komisjon , mis uuriks „arstide asja“ . Ta ütles : „ Pole mingeid tõestusi nende süüst , aga neid hoitakse juba kaks kuud vangis „ . Stalin oli sellisest pöördest vapustatud . Ta toetus oma tugitooli seljatoele ja vaatas katkematult Kaganovitšit , justkui oleks ta valesti kuulnud . Kuid Lasar ei kaotanud aega : ta tegi koheselt ettepaneku hääletada . Kõik , üksteise järel , kõik laua ümber kogunenud tõstsid käe , ainult Beria ja Hruštšov keeldusid . Lasar vaatas ähvardavalt oma hoolealust , kuid see , kiilakas jupats viis silmad kõrvale ja vaatas Stalini otsa . Stalini nägu läks halliks . Ta tõusis tugitoolist ja lõi rusikaga lauda : „Reeturid“ . Poliitbüroo liikmed tardusid oma kohtadel , ainult Lasar jätkas seismist oma kohal . Lasar ütles kindlalt : „ Kui me vabalt ei välju teie kabinetist , siis tuuakse Kremliisse meile ustavad väeosad ! „ . Stalin vaatas Beriat . See peitus nurka ja vangutas pead edasi-

tagasi .

Stalin väljus laua tagant . Oli näha , et ta on vapustatud . Ta torkas näpuga Lasarile rindu : „Reetur“ .

Seejärel püüdis Stalin ulatuda nupuni , et kutsuda välja valvet , kuid Mikojan ja Molotov tõukasid ta käe ära . Komistades vaiba nurga taha , kukkus Stalin ja lõi seejuures vastu lauda oma pea ära

Ta lebas liikumatult , silmad lakke suunatu , ila vuntsidele tilkumas . Kõik juuresolijad vaatasid kangestunult ja õudusega nende jalge ees lebavale Stalinile

Stalin hakkas oigama

Bulganin jooksis Stalini juurde . Molotov viskus ravimikapi juurde . Lasar haaras laualt raske , marmorist tindikuivatus pressi ja lõi sellega kapiukse klaasi puruks . Langesid killud . Vorošilov seisis ukse ette , et keegi ei siseneks , ega väljuks , kuid ainult Beria üritas põgeneda . Lasar asetas Molotovi kätte ampulli läbipaistva vedelikuga . Bulganin hoidis Stalini pead . Stalini silmad olid fikseeritud ühte punkti . Molotov viis ampulli Stalini huultele . Bulganin surus ta põskedele . Stalini suu avanes ja Molotov valas ampulli sisu Stalini suhu . Stalin neelatas automaatselt vedeliku , jäi vaid tilgake põhja peale . Lõpetades ta sulges silmad . Bulganin jätkas ta pea hoidmist oma kätes ja kiigutas teda veidi . Mõne minuti järel hakkas Stalin ühtlasemalt hingama , kahvatus ta näolt kadus . Kabinetis kohalolijad vaatasid üksteist . Mõnedel olid silmis pisarad . Keegi ei öelnud sõnakestki . Kõik oli peaaegu lõppenud . Kuna Stalin veel hingas , viidi ta Kuntsevo suvilasse . Keegi ei tahtnud spetsiaalselt varjata , et see toimus Kremliis . See juhtus iseenesest . Esimene valitsuse teadaanne andiski edasi , et see juhtus Moskvast . Lihtsalt enamus inimeste massist lülitus situatsiooniga Kuntsevos aga vahetud osalejad , kuna kõik viitas liialt mõrvale , arvasid paremaks mitte meenutada kremli vahejuhtumit – kui Kuntsevos , las siis olla Kuntsevos . Mida vähem on sellest teada , seda parem .

PEATÜKK 6.

5 märts 1953 aasta .

Mööda sõitsid viis tohutut musta limusiini . Arbat sai jälle normi . „ Peremees sõitis“ , - saatsid möödujad pilkudega limusiine .

Ühes neist istus Lasar Kaganovitš , kes veeretas käes palvehelmeid . Tundus , et ta kuulis , mida möödujad rääkisid . „ Jah – see on nii – peremees „ , - nõustus lasar , tema oli peremeheks saanud . Tuleb otsustav päev . Ta liigutas kergelt kardinat ja vaatas aknasse . Linnatänavad asendusid Moskva lähedaste külatänavatega . Veel oli igal pool lund . Muinasjutt . Süütu puhtus . Moskva lähedased suvilad omasid oma võlu : nende valgete seintega , ahjude ja kolmnurkdete katustega . Nelikümmend aastat tagasi sõitis ta esmakordselt Moskvasse . Nelikümmend aastat , aga tundub , et see oli alles eile . Novembris täitub tal kuuskümmend . Sama kiirelt lendasid mööda need neli päeva , sellest Poliitbüroo istungist , millel toimus kokkupõrge Staliniga .

Lasaril jäi hästi meelde Stalini ilme momendil , kui ta nõudis arstide asja käsu muutmist : Stalin ilmselgelt ei oodanud sellist asjade käiku . - Kas ta tõepoolest

arvas , et ma hoolitsen juutide eest ? Et ma olen üle jooksnud ? Et sain nende kaitsjaks ? - Lasar süngestus . - Stalin mõtles , et veri on siiski tugevam isiklikust ustavusest . - pobises Lasar .

Nagu ükskord Onu Ljovik ütles : „ Veri , see on sinu veri , sinu veri , sinu veri !“ . Lasar raputas pead . See oli tema isikliku ellujäämise küsimus , mitte juutide tervikuna . Kuid ta on ju juut . Päästes end , kas ei päästnud ta juuti , aga tähendab juute tervikuna ? Lasar vaatas auto lakke . Aga kas võib juut tulla sellel maal võimule . Kui teda tõrjus Stalin , siis kas venelased ei tee sedasama ? Kas üldse saavad nad juuti vastu võtta ? Küsimus oli valulik . Ta nägu moonduks grimassis . „ vaat millest mõtles onu Ljovik ? Vaat millest ta tegelikult mõtles ! „ - ütles Lasar , hoides hinge tagasi : „ Peamine , et juutidel oleks hea „ . Lasari mälus keerlesid pidevalt , nagu filmilindil need sündmused , eriti , Stalin , kes püüdis kutsuda abi . Ta nägi Mikojani , kes tõukas stalini kätt kellast eemale . Miks kõigist oli see just nimelt Mikojan ? Lasar oli imestunud : - Anastas oli alati „ veest tasasem- rohus madalam“ . Ta püüdis alati hoida kõrvale . Aga siin ...Kes oodanuks temalt sellist vastuhakku ?

Viimase kolme päeva jooksul oli Stalin elu ja surma piiril , kord teadvusele tulles , siis jälle teadvust kaotades . Kuid realselt , keegi ei osutanud talle meditsiinilist abi . Teda lihtsalt isoleeriti . Sellest samast momendist , mõned päevad tagasi , ei andnud keegi Stalinile isegi klaasi vett . Kõik mõtlesid vaid endale . See tundmatu ampull , mille Lasar talle suhu valas , oli viimaseks niiskuseks , mida Stalin jõi . Mõtted keerlesid Lasari peas : „ Lõppude – lõpuks , inimene võib elada ilma veeta ainult kolm päeva . Just parajalt selleks talle just jätkus , pluss meie „abi“ . Juhtivad riigi arstid värisid nagu sügisesed lehed ja eelistasid iseenda tagumikke kindlustada . Nad ainult viisid läbi kollektiivseid konsiiliume , et vältida isiklikku vastutust . Loodi meditsiinilise abi andmise näilisus – Tervisliku seisundi kommunikatsioon „ . Keegi neist ei vaadanudki haiget nii nagu peab . Stalinil oli ikka õigus , kui tahtis neid istuma panna . Haruldane mädanik . Nad on veelgi hullemad , kui meie , tema „lähikond“ . Loomulikult , me ise valisime arstide kandidaadid . Nende seas polnud ainsatki , kes oleks aru saanud , mida neilt nõutakse „ . Stalinil hakkas vahepeal parem . Üks arstidest märkis , et see on „klassikaline paranemine enne surma „ . Ilma elementaarse veeta Stalinile , on vaja mõelda , tõepoolest , ei saanud paremaks muutudagi . „Spetsialistid Et ma veel ise pöörduks arsti poole , või kedagi usaldaks ?! „ - Mõtles Lasar : „ On vaja ette valmistada ametlik teadaanne Stalini surmast „ .

Tohutu maa rahvas hoiti teadmatuses . Kordus 1924 aasta jaanuari situatsioon , kui suri Lenin .

„Peaasi , et kõik oleks , nagu ette nähtud . Poliitbüroo peab omama rahulikke tingimusi , et valida järeltulija . Ainult nii on võimalik vältida rahutusi , korralagedust ja võimu kaotust . Järjepidevus kindlustas partei elamajäämise ja selle juhtivatele liikmetele nende hõivatud ametikohad . See välistab igasuguste kõrvaliste jõudude sekkumise „ . - Lasar vaatas kella . Varsti on ta seal . Imelik , et Poliitbüroo liikmetele helistati mitte Stalini juurest , mitte arstide poolt , vaid valvest . Aga kus on Poskrebyshev , või isiklik ihukaitse ? Seal pole kõik nii nagu peab .

Tohutu limusiin , valgustades tuledega tee ääres kasvavaid kuuski ja kaski , lähenes

suvila väravatele . Lasar vaatas aknast välja . Kõik oli ümbritsetud MVD vägedega . „ Tähendab , Beria juba saabus . On imelik , kui Kreml pole veel sisse piiratud „ - Mõtles Lasar . „ Kuid pole midagi , oota , - sosistas Lasar . - Meil on tagavaraks plaan ka sinu jaoks „ .

Osutus , et Kaganovitš saabus ühena viimastest . Kõik olid juba kogunenud ja kõikjal põlesid tuled . Esimest , keda Lasar nägi , oli Malenkov . Ta näis rusetud , kuid rahulik . Ta rääkis midagi Beriaga . Beria kuulas teda , kuid silmad jooksid mööda tuba . Oli näha , et ta püüdis kõigest jõust oma ematsioone kontrollida . Bulganin märkas Lasari ja suundus tema poole : - just toodi lukksepp , et lukust jagu saada – Georgi (Malenkov) käsulis . Lavrenti kavatses ust maha murda . Georgi püüab teda kogu aeg rahustada . Ta on juba Kreml tankidega ümber piirata käskinud . Lasar muigas tahtmatult : Ta just nägi ette sellist sündmuste arengut . Kas tõesti Beria loodab , et tal õnnestub saada Stalini järeltulijaks ? Idioot ! - Aga kus on komandant ? Kas ta teatas sellest ? - küsis Lasar . - Komandant ? Milline komandant ? Ta oleks justkui lahustunud . Ja Poskrebyshev on teadmata kus . Lignes Molotov . Ta kuulis Bulganini sõnu ja surus lasari kätt . - Kõik on kuhugi kadunud . Teenrid , valve . Molotov vaatas Lasarile . Lasar tahtis esitada talle ainult ühe küsimuse : - Kanada ? Molotov noogi´utas ja lasar ohkas kergendatult . Koridorist , mis Stalini magamistuppa viis , väljus Vorošilov . - Lukksepp jändab lukuga . Ja arstid on seal . Ta vaatas Bulganinile : - Kindlalt ? Bulganin pöördus ainsa valvuri poole , kes ukse juures seisis : - Mitte kedagi sisse lasta , mitte mingil ettekäandel . Tei on selge ? Valvur sit´rutus nagu „valvel“ käsu peale . - ja sulgege uks lukku , - lisas Bulganin . Seejärel pöördus Bulganin ohvitseri poole , kes helistas kõigile Poliitbüroo liikmetele : - Kõik alles peale Malenkovi , või mu enda isiklikku käsku . Ja te ai näe , ega kuule midagi . On teil kõik selge ?

Just nii !

Juba algasid arutelud sellest , mis juhtub , kui Satlin ei jää ellu . TASS tegi mõned minutid tagasi ametliku teadaande sellest , mis juhtus Staliniaga , nagu oleks midagi just nüüd juhtunud , kuigi tegelikult möödusid juba mõningad ööpäevad . Teadaandes räägiti , et „parimad spetsialistid „ viivad läbi vajalikku ravi , toonitati partei ja valisuse ühtsust ja nende püüdlust järgida riigi traditsioonilist kurssi . See oli parimaks kommentaariks sellele , millest äsja hoiatas kreml arstide süüasi . TASSI teadaanne kriipsutas alla , et Stalin ei täida „ajutiselt“ oma funktsioone . Eelnevad neli päeva olid täis salajasi Poliitbüroo liikmete nõupidamisi , Stalini järeltulija selgitamiseks . Arutluse tulemusel jõudsid kõik Georgi Malenkovi kandidatuurini . Kõikele muule lisaks , Malenkov oli heades suhetes Beriaga , kes võis talle kindlustada riigi julgeolekuorganite toetuse raskuste tekkimisel . Lasar teadis , et lõpliku otsuse aeg pole veel saabunud , äärmisel juhul , ta lootis seda . Lasar hindas üle iseenda positsiooni , ega mõistnud , et keegi neist ei oma kogu võimutäiust . Lasar tegi vähe selleks , et kasutada situatsiooni . Malenkov tundus juhusliku ja nõrga takistusena . 1948 detsembris , Stalini seitsmekümnendal sünnipäeval , avaldas „Pravda“ seeria Poliitbüroo liikmete artikleid Stalini auks . Malenkovi artikkel oli juhtiv . Kõigile oli selge , kes sedasi korraldas . Stalin ei kartnud Malenkovi . Teda ei vaadeldud hundina . - Ei ole vaja hirmuda , - ütles

Molotov , pöördudes Bulganini , Vorošilovi ja Kaganovitši poole . Ta jätkas : - Tähtis on säilitada riigi ühtsus . Lavrentia on vaja hoida kõrvalise kontrolli all . Väga kiirelt vabaneme me temast . Georgi ei pea kaua vastu , kõige rohkem aasta , mitte enam . Ma tean , mida räägin . Saabub aeg , mil me saame teha väga paljut . - Aga Nikita ? - ütles Bulganin . - Temaga on võimalik juhtida . - ma tean teda piisavalt hästi .

Hruštšov just sisenes uksest . Ta suundus Malenkovi juurde ja ütles talle mõned sõnad , seejärel aga seisis koridori , vaadeldes , kuidas lukksepp urgitses Stalini ukse kallal . Ta isegi ei vaadanud Lasari suunas . Varsti kostus avaneva ukse heli . Kõik , peale luksepa , valgusid magamistuppa . Üks valvuritest surus lukksepa vastassuunas . Stalin lebas põrandal . Ta rind kord tõusis , kord laskus , nagu raskes unes . Tal oli ta riietus ; pruun särk ja pruunid püksid , ta saapad seisis voodi kõrval . See oli tüüpiline , Stalin magas tihti riietes . Kolm arsti ja Vorošilov kandsid ta kitsale puuvoodile . Ta silmalaud värelesid . Vahetevahel avas ta silmad , kuid väga lühikeseks ajaks . Sellistel puhkudel püüdis igauks talle läheneda , et püüda mingisuguseid sõnu . Ta kollase – pruunid silmad ei väljendanud enam midagi . Ta põsed olid väljaveninud , juuksed täiesti hallid ja huuled kaetud kuiva -kuiva koorikuga . Lasar märkas , et ta püksid olid märjad , ta oli end täis teinud . Kõik seisid vaikides ümber voodi . Ainult Beria väljendas kannatamatust . Üks kord osutusid Stalini silmad lahti olevat harilikust kauem . - Ta tuleb teadvusele , - märkis üks arstidest . - Teed, - ainult korises Stalin . Teine arst tõstis veidi Stalini pead ja ainult niisutas märja käterätiga kuivi huuli . „Fanatt“ . - Mõtles Lasar . Stalini silmad libisesid häguselt kõigil toas kohalolijatel . Toodi tee ja doktor hakkas Stalinit jootma väikesest hõbelusikast . Esimest korda nelja ööpäeva jooksul . Stalin hakkas ahnelt neelama . Stalinit oli tõepoolest paralüseerinid . Nüüd tema parem pool kehast ei liikunud . „ Siiski töötab“ . - Mõtles Lasar . Stalin tõstis nõrgalt ühe käe ja osutas pildile seinal , kus tüdruk toitis piimaga lambatalle . Ta huuled püüdsid naeratada . Ta tõukas jõuetusest pea patja . Nii lebas ta veel ühe tunni , kord avades , kord sulgedes silmi . Arstid ei lahkunud temast , kui ei teinud midagi , ainult vestlesid harva teineteisega . Stalini nägu muutus mullakarva . Ta hakkas lämbuma , näojooned teravdusid . Üks arstidest tõi ta näo juurde hapnikumaski , kuid Stalin tõukas selle vasaku käega eemale . Ta tõstis käe , justkui lakke osutades ja kukutas selle jõuetuses alla . Lõpuks tema liigutused lakkasid .

Beria keeras kiirelt kandadel ringi ja jooksis toast välja . Lasar võis kuulda ta kõlavat häält , mis autot nõudis : „ Hruštšov ! - masinasse ! „ Vorošilov ja Bulganin nutsid . Malenkov oli põlvili voodi kõrval ja vaatas teda . Hruštšov hoidis eemale , vaadates , kuidas arstid püüdsid veenduda , et ta on tõepoolest surnud . Molotov sorteeris oma portfelliga pabereid . Lasar vaatas sellele nagu etendusele , eemalt . Ta polnud liialt kurb , et nutta , kuid oli piisavalt kurb , et seda tahta .

Malenkov tõusis põlvedelt ja kutsus ühte arstidest . Ta sosistas talle midagi kõrva . Arst noogutas peaga ja suundus oma teiste kolleegide juurde . Nad kuulasid ta ära ja väljusid siis Malenkovi järel . Georgi Malenkov tahtis , et oleks koheselt kirjutatud ametlik kommünikee . Naases Molotov valmis dokumentidega . Seal oli jooksev ajalugu täis meditsiinilisi termineid . Kõik see oli vale . Vahejuhtum Kremlis langes

täielikult igast meenutusest välja . Surm oli ametlikult konstanteeritud 5 märtsil , kell 21 ja 50 minutit . Ametlik patoanatomiline kokkuvõte lahkamisest anti üle 6 märtsil , 16 . 30 .

Järgmisel päeval , 6 märtsil , juba keel kuus hommikul algas Moskvas põrgulärm . Rahvas justkui tundis häda . Kogu riigist saabus rahvast Moskvasse juhiga hüvasti jätma . Inimesed tunnetasid , et kaotasid oma kaitsja ja edaspidi on neil halb . Puna- mustad lipud rippusid kõigil hoonetel . Küünlad põlesid igal aknal . Vaevalt kunagi , kogu maailmas oli sarnast enne nähtud . Raadio püüdis iga hinnaga rahvast ära rääkida . Otsustati matta kõigi austusavaldustega , avada kolmeks päevaks ligipääs kehale , palsameerida ja asetada Lenini kõrvale mauseoleumi . Inimene , kes Lenini balsameeris , oli juba surnud . Kiirelt otsiti teist . Mõrvarid justkui püüdsid siluda enda süüd pompöössete matustega .

Kohe peale Stalini surma ta suvilas , sõitis Lasar oma Moskva korterisse . Ta teadis , et järgenevad päevad tulevad pikad . Tal tuli mitte ainult seista auvalves juhi sarga ääres , vaid osa võtta paljudest koosolekutest , et määrata riigi tuleviku kurssi . Georgi Malenkov saab Stalini järeltulijaks . Kuid kõigile Poliitbüroo liikmetele oli selge , et Malenkov – see on vaid nominaalne figuur . Tema taga hakkavad seisma Beria , Molotov , Bulganin ja tema , Lasar Kaganovitš . Sellesse kitsasse „juhtide“ ringi läheb ka Hruštšov , kuna Malenkov tegi talle ülesandeks organiseerida Stalini matused . Lasar oli Hruštšovi määramise vastu , kuid Nikita omas juba palju sõpru kõrgemas võimuešelonis ja ta kindlustas endale määramise . Lasar ei teadnud , kust kohast ilmusid Hruštšovil sellised uued „sõbrad“ . „Vanakesed“ Hruštšovi ei armastanud . Pigem , Hruštšov sõlmis tihedad suhted noorte aparaadi töötajatega . Lasar mõistis , mida tal on vaja teha : lähimatel päevadel peab ta näitama end kõige paremast küljest . Ta mõtles piinliku peensusteni läbi , kuidas end ülal pidada ja kuidas riietuda . Eelkõige , on vaja luua inimese kuvand , kes tegeleb vastutusrikka valitsuse tööga . Esimene asi – Auvalve , sest fotod partei ja valitsuse liikmetest , kes kogunevad surnud juhiga hüvasti jätma , lähevad kogu maailma ajalehtedesse . Ta peab välja nägema konkurentsiväliselt . 6 märtsil , kell 15 , paigutati Stalini keha Nõukogude Maja Kolonnisaali . Beria oli rietatud kaherealise kostüümi . Molotovil ja Mikojanil olid üherealised ülikonnad . Siin , nagu ka Lasar , mõistis igauks käimasolevat mängu ja lootis salaja . Hruštšov oli samuti ülikonnas , kuid see rippus tal nagu kartulikott seljas . Kõik olid mustas . Bulganin ja Vorošilov olid kõigi regaalidega sõjaväe paraadvormis . Oma imestuseks , nägi Lasar malenkovi stalini tüüpi vormis . Lasaril endal oli üherealine ülikond , mis varjas tema tüsedust . Lasar oli kõige pikem ja ta , nagu laps , lootis , et keegi valib teda kasvu järgi . Kõigil olid leinalindid .

Juba matuste algusest peale jälgis Lasar Malenkovi . See asus kohe kirstust paremale . Lasari arvates , meenutas ta rasvast , rietatud siga . Kes hakkab temaga tõsiselt arvestama ? „Rasvatrest“ ülikonnas ! Nõukogude maja oli vaikne ja suursugune . Kristall lühtrid olid drapeeritud . Põrandal levas roheline vaip . Kirst , erinevalt ameerika riigitegelaste matustest , seisis avatult . Lillede meri . Lasar vaatas Stalinit ja kangustus – see oli noor Stalin , nagu ta kolmkümmend aastat tagasi välja nägi . Isegi ta laushall habemetüügas oli kadunud . Talle poleks võinud üle viiekümne

eluaasta anda . Lasar isegi kartis , et Stalin ei avaks oma silmi . Huvastijätt juhiga kestis kolm päeva . Neljandaks päevaks kasvas järjekord kümne kilomeetrini . Beria kutsus Leningradist välja täiendavad miilitsajõud . Miilitsaid oli kõikjal . Enamuses olid nad ebaefektiivsed , ega suutnud juhti ära saatma tulnud rahvamassidega toime tulla . Lasar fantaseeris . Aga kuidas maetakse teda ? Ööl ja päeval külastas Lasar miitingiud ja koosolekuid , pidas kõnesid , kohtus välisdiplomaatidega ja valmistas endast ette keskseks rolliks . Nägi välja nii , et riik hakkab omama kolme juhti : Malenkovi , Beriat ja Molotovi . Bulganin ja Kaganovitšise olid samuti väga lähedal . Kuid kõik ootasid mida tahes . Hruštšov lootis samuti . „Hea küll“ - mõtles Lasar : „ Kõik algab , kui välismaalased sõidavad laiali ja saabub vaikus „ .

9 märtsil oli väga külm ilm . Lasar pani selga sooja mantli karusnahkse kraega ja karusnahkse mütsi . Ta tahtis luua ettekujutust suurest ja füüsiliselt tugevast inimesest , kes veab enda järel oma järgijaid . Peale selle , ta ei kavatsenud üleüldse külmetada Maoseoleumi tribüünil . Lasari hämmastas ebameeldivalt , et talle ei antudki kõneks võimalust . Hruštšov , kui matuste organisaator , määras kõnede järjekorra . Esimene – Malenkov , teine – Beria ja kolmas – Molotov . - Ära kee . Vähemalt nüüd , - soovitas talle Molotov . - Praegu pole mingit vahet . Parem ära tüki enneaegselt esile . Vastupidi , sa omad suuri võimalusi demonstreerida oma leina . Seda enam , sulle anti võimalus austusväärsele esimesele kohale leinaprotsessioonis . Sa hakkad käima otse kirstu taga . Perspektiivis hakkab see omama suurt tähendust . Praegu pole sulle kõnesid vaja . Ma hoolitsen su huvide eest . Lasar pidi Molotovi usaldama . Paljud olid Kaganovitši matusel esinemisele vastu . Lasar tundis , et kohe peale Stalini surma , juurdus tugev usaldamatus Lasari vastu , tema endiste võitluskaaslaste poolt . Kuus musta hobust vedasid aeglaselt kahurilafetti Stalini kirstuga Nõukogude Majast Maoseoleumi juurde . Lasar oli tõepoolest kirstu järel esimeses reas . Kui olid ka teised , nii paremal , kui vasakul . Hiina esindaja Zhou- Yen-Lai kõndis malenkovi ja Beria vahel ja Hruštšov kõndis äärel . Kõik olid karusnahksetes mütsides , peale Beria , kellel oli vaid karusnahaga ääristatud müts .

Punane väljak oli täis rahvast . Stalini nimi oli juba maoseoleumile kirjutatud . Hruštšov esitles oraatoreid ja Lasar tundis põletavat solvumist . Endine alluv – ja kuidas ületas . Esimene , Malenkov , lubas rahu . Beria lubas kaitsta töötajate õigusi . Lasar väsis kuulamast ja mõtiskles . Ta meenutas Lenini matuseid 30 aastat tagasi . Lenin – Stalin . Aga tema , Lasar ? Nüüd kuulis ta Molotovi läbilõikavat häält . Lasar armastas Molotovi alati .

Kui kõned lõppesid , siis võitluskaaslased , Malenkov , Beria , Molotov , Hruštšov , Vorošilov , Bulganin , Mikojan ja Lasar kandsid kirstu . Kirst oli raske ja kaks korda pidi nad selle peaaegu maha pillama . Bulganinit aidati , ta ei suutnud oma emotsioone kontrollida . Lasar oli rahulik , lihtsalt ta kindad libisesid kirstu vasksetel käepidemetel . Kui nad kirstu maha lasid , läks Lasar Bulganini juurde ja embas teda . Nikolai nuttis . Isegi valve ja seegi nuttis . Kremlis kellad löid kaksteist . Moskva garnisoni väed läksid marsi alguspunkti . Langetatud lipud . Riik kangustus leinaminutiks . Kõik peatus ja kangustus Seejärel huugasid tehaste häiresignaalid . Kärgetas relvadest aupauk . See oli kõik .

Tund peale Kremlis toimunud matuseid , kogunesid kolmanda korruse saali uued riigi liidrid . Malenkov juhtis seda mitteformaalset koosolekut . Järgnevad mõningad kuud

on kriitilised . Osalesid kõik , peale Beria , kes sõitis Stalini suvilasse , et isiklikult anda korreldusi mööbli ja muu inventari kohta . Malenkov , kes vajas Beria toetust , sõimas . „Litapoeg ! Tal on sedavõrd kiire ! Ei suuda oodata ! „ . Lasar vaatas saali kogunenuid . See oli huvitav vaatepilt . Iga kohalolija omas mingeid teeneid , mõisteid ja ambitsioone . Ja Lasar mõistis äkki , et nüüd , kui Stalin ei hõivanud esimest kohta laua otsas , on neil inimestel raske ja harjumatu otsuseid vastu võtta . Sest nüüd on neil endil vaja need otsused välja töötada ja kanda nende eest kogu vastutust , aga neid pole selleks kunagi õpetatud . Omadused , mille järgi nad oma positsiooni saavutasid , olid täiesti teised .

Lasar läks ettevaatlikult ja põhjalikult , kogu oma elu , sinnapoole , et saavutada mingit positsiooni . Ja vaat , nüüd on ta üks , tohutu riigi juhtidest . Enam ei seisnud kedagi ta teel ees , ainult mõned „mõttekaaslased“ kõrval , aga kõik ülejäänud – taga . Kuid ta ei tundnud end rahuldatuna , miski ei andnud talle rahu . Varem asus ta võimu tipul , väljapaistva ja kõikvõimsa valitseja kõrval . Nüüd enam seda inimest pole , aga Lasarile tundus , et ta veel ikka otsis midagi , justkui metsas eksinu . Kellegi järgi polnud minna . Onu Ljovik oli surnud , polnud enam elus Trotskit ja nüüd pole enam ka Stalinit . Keegi ei seisa tema ees . Võim lebas ta jalge ees . Kuid nüüd jagas ta seda võimu teistega . Pinnapealselt paistis , et kõik omasid võrdseid õigusi . Tegelikult , igauks püüdis suuremat tükki haarata . Lasar hindas kohalolijaid . Malenkov närveeris nähtavalt ja näris küüsi . Samamoodi rasvas , nagu alati . Ta näritud küüntega paksud sõrmed näisid nüüd veelgi lühematena . Tema kõrval istus Bulganin , kes mõtles Malenkovile juba hüüdnime ; „ Suur Georgi“ . Bulganin oli ise kõhukas , kuid Malenkovi hüüdnimi osutus väga edukaks . „Suures Georgis“ nägi Lasar ainult narri . Mitte paha inimene , kuid hernehirmutis . Kui poleks Beria toetust , siis see näppude - viineritega paksuke , ei peaks oma tugitoolis kaua vastu . Bolganin ei saanud liidri rollile pretendeerida . Tal puudus poliitiline loomalik haare . Ta eelistas otsused läbi mõelda , ega suutnud samal ajal paljut ette panna . Teda armastati ja austati , kuid ei võetud tõsiselt , eriti võrreldes Molotoviga . Molotov oli nüüd inimene , kellega pidi arvestama . Ta oli tark , kaval ja valmis võitluseks . Ta tõestas seda , kui Stalin paju kordi püüdis teda välisministri kohalt koristada . Molotov oli ohtlik vastane .

Vorošilov ja Mikojan tundusid tühja kohana , kuigi Anastasil oli pea õlgadel . Tema peamine probleem seisis inimestega suhtlemises ja ta ütles harva oma arvamuse välja . Ta oli väga konservatiivne , ega soovinud olla haaratud poliitilistesse vastuoludesse ja vaidlustesse .

Arvestada võis ainult Beriaga , ainsa , sellest koosolekust puudujaga . Visaduses oli ta Molotoviga sarnane , kui erines nahaalsuse ja julmusega .

Ja lõpuks , Hruštšov , kes istus nüüd Keskkomitee Esimese Sekretäri õigustes , teistega võrdselt , siinse laua taga . Tegelikult ta ei kuulunud Beria meeskonda . Jah , tal olid ambitsioonid , kuid kindlat pinnast ta jalge all veel polnud . Käesoleva ajani nimelt Lasar toetas teda ja kindlustas talle edasiliikumise kõrgemasse võimuešelonit . Stalin kavatses temast vabaneda , eriti , kui peale sõda oli Hruštšov Ukraina Esimese Sekretäri kohalt maha võetud . Siis päästis Hruštšovi Lasar . Kuid avatuks jäi küsimus , kas Hruštšov on võimeline ilma kõrvalise toeta oma jalgedel seisma . Lasar

ei teadnud , et Hruštšov sõlmis juba saatanaga lepingu . Peamiseks probleemiks jäi neile ikkagi Lavrenti ja igauks laua taga mõistis , et varem või hiljem , tuleb see probleem lahendada , aga Hruštšovi magasid nad maha .

Peale 9 märtsi koosolekut järgnes koosolek 10 märtsil , seejärel 11 märtsil . Koosolekute laviin ei peatunud . Nädala möödudes mõistis Lasar , et kollektiivne juhtimine ei vii kuhugi . „ Isegi peeretada ei saa ilma kollektiivse loata „ , - ütles ta sel puhul .

Algul määrati päevakord , seejärel mindi jooksvate küsimuste arutamisele . Iga kohalolija omas enda arvamust , mis ei kattunud teiste arvamustega . Varem kontrollis diskusiooni ja hoidis seda enda käes Stalin , nüüd aga tekkis suletud ring : peeti lõputuid jutuajamisi , ühelt küsimuselt hüpati teisele , tekkis uus vaidlus , aga otsuseid vastu ei võetud . Hüüded , isiklikuks minemine , vandenõud üksteise selja taga ja kemplemine said igapäevaseks normiks . Stalini aja valitses kogu aeg distsipliin . Nüüd muutusid Poliitbüroo koosolekud kaoseks .

Juba esimestel päevadel , peale matust , tõusis küsimus , mida teha Staliniga . See , et ta oli surnud , ei muutnud midagi . Jätkata tema liini , või mitte ? „ Kui ei , siis , kui kaugele me võime stalinlikult teelt keerata ? „ - küsis Malenkov . Kitsastes ringides tõusetus see teema juba enne Stalini surma , kuid vastus rippus õhus .

Oli arvamus , et on vaja nõrgendada distsipliini . Seda arvamust toetasid Malenkov , Molotov , Bulganin ja Hruštšov . Nad pakkusid uut liini . See uue liin rajanes silmakirjalikul rahva eest hoolitsemisel . Justkui , rahvas elas alati raskelt ja tema saatust kergendada oli võimalik ainult korra lõpetamisega . Malenkov soovis kohe olla rahvale armulik . Ta tahtis madaldada hindu ja üheaegselt sellega osta import tööstuskaupu . Kuidas see oleks pidanud üksteisega kokku sobituma , kujutas ta endale ette väga uduselt . Hruštšov polnud selle vastu , kuid ta siiski kahtlustas , et pole lihtsalt piisav osta import tööstuskaupu . - Meile on vaja traktoreid ja tööstuse sisseseadeid , mis on võimelised tegema rohkem , kui pesumasinad . On vaja põllumajandus kindlustada tehnikaga . Ma toetan üldist ideed , mitte detaile .

Hruštšov pöördus Lasari poole ja küsis naeratusena : - Me ei saa ju anda kõike „ Suurele Georgile“ ? Lasar vaatas hõredaid , suurte vahedega hammastele pingutatud naeratust . Kloun ja ainult . Mõelda ainult , see paks jupike püüdis kunagi iga tema sõna ja lakkus ta pühkmeid , aga nüüd istub võrdsena Lasariga ühe laua taga ! Hruštšovi nägu polnud üldsegi muutunud - samasugune vördjalik . Ainult käsn ninal , tundus , et oli suuremaks muutunud . Oli selge , et ajad muutuvad . Lasar polnud kindel , et on mõistlik Stalini teelt kõrvale astuda . - Venelastel on kogu aeg tsaar olnud , - ütles Lasar – Nad tahavad tugevat juhti . Ilma selleta nad ei saa . Nad kaotavad pea , kui saavad liialt palju vabadust . Neil peavad olema valjad ja võllased . Kui neile anda liialt palju vabadust , siis keeravad nad ära . Juba Lenin toonitas seda „ .Kuid ta arvamus ei omanud toetust . Malenkov ja Beria seisid kindlalt omal . Nad tahtsid end Stalini nimest eraldada , asetades ta põhilise patuoinanana ette , kellele võib maha kanda kõik eelnevate aastate ebameeldivused . Hruštšovi näol leidsid nad palava toetaja . Hruštšov tahtis riigi „destaliniseerimise „ täielikku programmi . Ta oli valmis isegi Stalini nimele kirjutama kõik selle perioodi ohvrid , kuigi just Stalin oli selleks faktoriks , kes minimiseeris nende ohvrite arvu . Kui poleks olnud Stalinit ,

poleks vene rahvast enam üldse olemas . Nimelt seepärast Hruštšov oligi lõppude lõpuks toetatud neotrotskistide poole ja võitis selles võiduajamises võimu pärast . Molotov toetas Kaganovitšit , kuid ei väljendanud suurt kindlust . Kõigil oli enesesäilituse refleks . Molotov oli valmis järeleandmisteks . Kokkuvõttes hakkas ajalehe „Pravda“ toon muutuma . Stalini nimi ilmus üha harvem tema lehekülgedel . Lõpuks , 22 märtsi numbris , ei meenutatud tema nime üldse . Möödas oli vaid kaks nädalat matustest . Ja juba 7 aprillil rääkis „Pravda“ „Nõukogude Konstitutsioonist „ , mida varem ei nimetatud kuidagi teisiti , kui „Stalinlikuks Konstitutsiooniks“ . „Pravda „ oli juba uute jõudude kontrolli all .

Toimused ka teised muudatused . Vähenes nende artiklite arv , mis suunatud juutide vastu ja täiesti lõpetati nn. „arstide vandenõu“ meenutamine . „Pravda“ teatas , et valgetes kitlites inimesed on „ täielikult endistest süüdistustest õigeks mõistetud „ . Keegi ei võtnud vaevaks märkida , et need polnud süüdistused vaid tõestused ja , et Stalin püüdis kremlis arstid kinni tõestusmaterjalidega .. Enamgi veel , peale seda mõrvasid kremlis arstid Stalini enda . Ja kuigi küsimus Stalini järglasest oli lahtine , mõistis rahvas , et võimule tulid „mustad hinged“ .

Kuid kõige suuremaks vapustuseks sai konflikt , mis puhkes Poliitbüroo liikmete seas märtsi lõpus . Malenkov tegi ettepaneku kuulutada välja amnestia . Kes selle talle ette pani ?

- Enamus on vanglates süütud . Nad peavad olema vabastatud ja tööliste ridadesse tagasi tulnud , kellest meil on puudus . Seltsimehed , me ei saa hoida häid töölisi vanglates , võibolla ebatõeste süüdistustega . See kõlas nagu jumalateotus . Lasar oli vapustatud . Kes oli selle ettepaneku taga ? Nimelt tema , Lasar Kaganovitš , pani inimesi vanglatesse ja tema , Lasar , kui kaadrite alane spetsialist , teadis suurepäraselt , milline välismaine agentuur seal istus . Misootas riiki , kui vabastatakse kogu see viies kolonn ? Mis „sula“ see on , kui ta muutus „ seisakuks“ , aga hiljem „perestroikaks“ ? (aga edasi , riigi täielikuks laostamiseks) . Lasar mõistis , et nn. „Sula „ oli riigi lagunemise alguseks . Nad astusid Molotoviga sellele ettepanekule otsustavalt vastu , kuid enamus oli teist meelt . Malenkov , Hruštšov , Mikojan ja isegi Beria olid amnestia poolt ! Hääletamise ajal Beria muigas . Ta teadis , et Kaganovitš ja Molotov kirjutasid kõike rohkemale otsustele alla .

Lasar oli marus . Vabastati ka kriminaalid samuti . Lasar teadis suurepäraselt , et viimane kord , kui kuulutati välja üldine amnestia , oli see tehtud spetsiaalselt , et luua riigis anarhiat ja kukutada tsaar . Ja see töötas suurepäraselt .

- Kes soovib praegu teostada riigis revolutsiooni ? Malenkov ? - Mõtles tahtmatult Lasar . Ta teadis mis tuleb : rahunemine , vägistamised , tapmised , õhutamised . Stalini aegadel polnud Moskvast aastaid tapmisi ega röövimisi . „Pravda „ alustas juba nende positiivse kujundi loomist , keda vanglatest vabastati . Lasar teadis , vabadusse lastud trotskistid pööravad riigi kaosesse , haaravad lõpuks võimu enda kätte , annavad selle Läänele ja Lääs pöörab riigi vaesusesse , nälga , haigustesse , sõtta ja väljasuremisele . Lasar õppis neid inimesi suurepäraselt tundma ja teadis Lääne eesmärke .

Lasar ütles Molotovile : - Valitsus püüab demonstreerida humaansust , selle asemel , et võtta riiki oma kontrolli alla . Venemaal ei lähe see number läbi . See on võimatu . Aga mis siis saabub , kui hakkavad kõik rääkima ? Valitsusel tuleb vaid keel alla neelata .

Kuid Lasaril polnud enam võimalik midagi muuta . Suured inimmasid , kes vanglatest vabanesid , süüdistasid oma hädades Kaganovitšit . Tema nimi oli nüüd kuuldel . Lasari jaoks oleks justkui maailm ümber pöördunud . Paljud aastad oli ta veendunud oma ametikohal juhi kõrval ja keegi ei julgenud tema teeneid , ega ta tegevust tervikuna kahtluse alla seada . Ehkki teda loeti kõige ustavamaks Stalini tee järgijaks , hakkasid stalinismi pooldajad ja Poliitbüroo temast eralduma . Kõik toimuv ei nadnud lasarile rahu . Sündmused arenesid kiirelt ja etteütlematult . Kõik ujus temast eemale . Tal oli juba kuuskümmend ja ta polnud enam endine . Kuid ta ei soovinud seda endale tunnistada . Hunt võib olla vana ja aeglane , rääkis ta endamisi , kuid ta saab vaid targemaks ja omab veel enda kihvu . Kõige rohkem ääritas Lasari Beria . - Ta on lihtsalt ebanormaalne . - Ütles Lasar Bulganinile – See on lihtsalt saatan . Eriti tõukas Lasari eemale Beria avalik amoraalne käitumine . Kogu Moskvas oli teada , et Beria adjutantid tegelesid kogu Moskvast ilusate tüdrukute püüdmisega . Loomulikult , räägiti , et Beria ei solvanud neist kedagi ja kindlustas nad kogu eluks . Kui oli Stalin , siis Beria teadis , et Lasar pole talle hambaid mööda . Nüüd oli teine asi . Et vabaneda sellest hirmsast inimesest , mõtles Lasar enda poolele meelitada Hruštšovi ja Malenkovi . Oli ilmne , et Beria otsis võimalust võimule tulekuks . Beria oli nüüd sise – ja riikliku julgeoleku ministriks . Tal oli juba niigi käes üks viiendik nende üldisest võimust . Selge , et see ei rahuldanud teda , nagu ei rahuldanud ka Lasari ennast . Kui tal õnnestuks haarata kogu võim , siis , Poliitbüroo liikmete arvamusel kohaselt , ootaks neid kõiki surm . Iseenda päästmiseks oli vaja Beria isoleerida .

Võti , mille abil oli võimalik Beria isoleerida , oli Ida Berliin . Ida Berliinis puhkes 1953 aastal ülestõus nõukogude okupatsiooni vastu . Ülestõus oli Beria poolt halastamatult maha surutud . Ennamgi veel , Poliitbürool nõudis Beria , et idasaksamaa valitsus vahetataks välja .

-Beria kogub jõudu . - Ütles Hruštšov . Lasar vaatas talle otsa . -“Aga sina pole selline lihtsameelne , nagu endast kujutad !“ - Mõtles Lasar – Ära keeruta mul mune ja püüa ajusid puuderada . Kuid nad siiski suutsid kokkuleppele jõuda . Vähemalt selles , mis Beriat puudutas . Nad ei suutnud kuidagi leida endi seast liidrit , kuid keda karta , nähtavasti leppisid selles kokku .

Malenkov , Molotov , Vorošilov , Hruštšov , Bulganin ja Lasar hääletasid sellise otsuse üle salajasel koosolekul , kui Beria viibis Leningradis . Ainult Mikojan ei tõstnud kätt . See väljenuub tal edasises . Mikojan ei tõuse enam . Ta kolleegid ei unustanud , ega andestanud midagi . Juuli keskel oli Lavrenti Beria arreteeritud . Talle esitati suur hulk süüdistusi nõukogude rahva vastases tegevuses . Eriti palju Beria vastast informatsiooni andis Hruštšov . Lasari hämmastas juba siis selline

Hruštšovi informeeritus . - Kust kogu see informatsioon Hruštšovil . Sest ise pole ta selleks iseseisvalt võimeline . Kes selle taga seisab ? - Mõtles Lasar . Kuigi , see oli puhtalt retooriline küsimus , Lasarile oli suurepäraselt teada , kes seisis Hruštšovi taga . Perial oli kohus . Viis kohtunikku teadsid juba ette , milline kohtuotsus peab olema . Peale kohtuotsuse teatavakstegemist , lasti Beria maha maja Nr. 22 keldris Ljubjankal . Lasar nägi , kui teda ära viidi . Ta nägu oli tardunud kivises maskis . Ta oli kahvatu . Ta ei öelnud midagi ja vaatas otse enda ette . Kõik oli otsustatud . Keegi ei saanud enam midagi teha . Ühes keldri kambris lasti Beria maha .

Beria toetuseta avastas Malenkov äkki oma imestuseks , et on nüüd mittekeegi ja tema mõju haihtus . Esialgu arendas „Suur georgi“ keevat tegevust . Ta alustas rohkearvulisi läbirääkimisi Läänega ja kirjutas kiirelt alla vaerahule Kores . Kinni polnud millestki hakata . Kuid kinni hakata polnud vajagi . Malenkov , ilma Beria toetuseta , nagu osutus, oli keegi ja miski . Hundid mõistsid , et kui neil pole ilmset liidrit , siis valik tuleb mitte jõu , vaid nõrkuse järgi . Lihtsam on välja selgitada , kes on kõige nõrgem , aga mitte , kes on kõige tugevam . 1955 aasta algul söödi Malenkov ära – ta võeti kõikidelt ametikohtadelt maha . Nüüd kitsenes kandidaatide ring kolmele : Molotov , Hruštšov ja Kaganovitš .

Malenkovi asendas Bulganin . Bulganini kandidatuur oli ainus Poliitbüroo liikmetest , mis Molotovi , Hruštšovi ja Kaganovitšit rahuldas . Tegelikult oli talle ette nõahitud vaid „esindus“ roll , aga riiki hakkab juhtima seesama „triumviraat „ . Bulganin polnud vastu . Enamale ta arukalt ei pretendeerinudki . Malenkov jäi formaalselt Poliitbüroo koosseisu , kuid vaid seetõttu , et ta ära ajamisega otsustati veel viivitada . Nüüd ta vaid jälgis võitluse arengut , mis ei lasknud end oodata .

Ühel poolel osutus Hruštšov , esindades keskmist võimuešeloni . Seda keskmist võimu ešeloni kontrollisid nüüd täielikult vabadusse lastud trotskistid – internatsionalistid . Loomulikult , nad olid vaid demontaaši poolt ja mitte ainult stalinliku poliitika , vaid kogu riigi . Just nimelt need inimesed lõpuks , pärast seda , kui olid Hruštšovi ära kasutanud , kui ta lõpetas neid rahuldama , koristasid ta enda ära . Hruštšov võib selle eest öelda tänu vaid oma väimehele . See maffia , juba siis mõtles , kogu Nõukogude riigi demontaašist . Iisrael juba eksisteeris . Kõik ülejäänud ei omanud neile mingit mõtet . 1951 aastal , oli Iisraeli peaministri juurde loodud eriosakond , mille ülesanne oli NSVLiidu lagundamine inimeste abil , kellest põhilise selgroo moodustasid teist ajaloolist kodumaad omavad sionistid , kellest selleks momendiks oli saanud põhiline kaasaja liikumapanev jõud . „Ajaloalise koduma“ kontseptsioon vahetas endaga lihtsalt „kodumaa „ kontseptsiooni .

Just hruštšovi grupp ei soovinud luua pinnast , uue tugeva liidri tulekuks riiki . Nad soovisid luua , kuid kartsid isegi totaalset antistalinlikku puhastust . Neile oli vaja räpast atmosfääri , milles nad , nagu mikroobid , võiksid vabalt paljuneda . See räpane atmosfäär sai õrna nimetuse - „sula“ .

Molotov oli Stalini liini jätkumise poolt . Kuid Lasar , nähes kiirelt , et kui ta hakkab peale käima , siis süüdistatakse teda selles , et ta ei vasta aja vaimule . See oli Lasar , kes pani ette , et antistalinlik puhastus lõppeks . Poliitbürool ütles ta : - Ma võtan endale julguse öelda , et mõningad ideed on printsipiaalselt teoreetilised , kuigi

puudutavad „isikukultust“ . Need pole kerged küsimused , kuid Keskkomitee annab neile õige vastuse . Kõik vaatasid teda arusamatuses . Mida ta mõtleb ? Kas küsimus on juba otsustatud ja pole vaja enam selle juurde tulla ? Lasar kõneles neile avatud tekstiga , et kõik diskussioonid peavad olema rangelt teoreetilised , st. mitte personaalsed ja mitte konkreetsed , ega tohi tõsta küsimust isiklikust süüst ja vastutusest . Lasar hakkas püüdma nihutada poliitika raskuskeset internatsionaalsetele teemadele , et vältida siseriiklikut , teravat küsimuse asetust . Lasar teatas Kõrgemale Nõukogule , et kommunistid saavutavad võidu võitluses kolonialismiga , „ sest kõik eelised on meie poolel“ . Ainult ta ei öelnud , mis eelised need sellised on . Tal oli ükstapuha . Tal oli mõttes oma taktika . Ta veel näitab neile , et tal jagub püssirohtu püssirohusarves . Ta ei hakka peituma . Ta isegi hakkab koos malenkoviga ja Hruštšoviga mööda maad sõitma , esinedes erinevatel miitingutel tööliste ja kolhosnike ees . Probleem oli vaid selles , et teised hakkasid kahtlema Lasari võimetes . See jõudis Lasarini . Ta pörkus esimest korda sellega ja see lõi ta lajust .

Teisest küljest kogus Hruštšov pööordeid . Kahekümnendal partei istungjärgul 24-25 veebruaril 1956 aastal , trotskistid , asudes Hruštšovi taha , andsid löögi .

Kahekümnendal istungjärk kõikus ja ujus pidevalt Hruštšovi mõjust eemale . Tal ei jäänud valikut . Hruštšov , et jääda võimu juurde , pidi oma endise šefi täielikult pärjama . Nagu te aru saate , langes Hruštšov automaatselt iseenda löögi alla . Ta mõistis seda teistest paremini ja kahtles . Seepärast , et teda murda , tegid trotskistid Hruštšovile ettepaneku , et ettekanne tuleb „kinnine“ .

Lasar kuulis hruštšovilikest kavatsustest kanda kõik Stalini arvele ja protesteeris tormiliselt . Kuid Hruštšov osutus võimekaks õpilaseks . Tema „ kinnine ettekanne“ oli kõigile teada . - „ Kes oleks arvata osanud , et selles hädahunnikus on selline impulss võimule „ - Mõitles Lasar .

Oma ettekandes süüdistas Hruštšov Lasari ja ülejäänusid püüdes Stalinit valgendada , seepärast , et nad toetasid Stalinlikku poliitikat . Lasar tundis , et need pole lihtsalt isiklikud rünnakud , see on tunduvalt sügavam . Lasar mõistis , et see oli neotrotskistlik revanš Stalini üle . Lasar tundis suurepäraselt neotrotskistlike eesmärgid . Neil õnnestus kasutada Hruštšovi ambitsioone , kõige viimasel kohal , võimujärjekorras seisval ja suunata need enda huvide saavutamisele . Lasar töötas ka ise vahetevahel nende eesmärkide nimel , kuid nad polnud temaga organisatsiooniliselt seotud . Lasar oli üksiküritaja . Teda huvitas alati esmajoones oma isikliku naha päästmine . Kes üldse keeras asja sedaviisi , et partei Peasekretär , kelleks oli Hruštšov , oli nüüd sunnitud eneseõigustuseks ? Need olid neotrotskistid , inimesed , kes tegid isegi rohkem , kui vedasid alt neile kasuliku Peasekretäri – nad kindlustasid Hruštšovi isegi seejärel . Tema väimees Adzhubei oli „Komsomolskaja pravda“ ja „Isvestia“ peatoimetaja . Ajaleht „Isvestia“ oli NSVLiidus , liberaal-sionistliku „New York Timesi“ peegelpildiks . Midagi imestamisväärset polnud selles , et Nikita poeg – Sergei elab nüüd Ameerikas . Egas asjata süüdanud Nikita laupäeviti küünlaid . Neotrotskistid pöörasid korraga riigi teise suunda - „Sula“nad ei püüdnudki varjata , et saabub ka talv , kuid see on „talv“ , mille teevad nad ise ja siis hakkab teistel tõepoolest külm . Neotrotskistid tõstsid raudse eesriide ja selle alt pahvatas sisse mustus ja vastikud kurjused . Moskvasse saabus kohe tohutu ameerika näitus , mis säras ja läikis tohutute , šikkide autodega . Hruštšovil läksid kohe silmad särama . Tema käsu järgi korraldati kohe valitsuse autode „Tsaika“ tootmine , mis olid , kui kaksikvennad sarnased

ameerika „Chevrolet“ . Aga peale seda üleüldse , sõitis Hruštšov Ameerikasse . Organiseeriti rahvusvaheline noorte ja üliõpilaste festival , mida reklaamiti nagu , kõigi maade nooruse rahufoorumit . Enne seda „rahufoorumit“ polnud Moskvast veneroloogilisi haigusi , isegi mitte gonorröad . Aga peale seda „rahufoorumit“ algas gonorröa , süüfilise epideemia ja läks ja sõitisSiis mõistsid inimesed , et see polnud mitte „raudne eesriie“ , vaid terasest soomus , mis kaitses kindlalt neid negatiivse Lääne mõju eest . Nüüd enam seda eesriiet polnud .

Nüüd , paljude aastate möödudes , on saanud selgeks selle „noorte ja üliõpilaste foorumi“ eesmärk , nagu ka „Olümpiaadide“ , selle rahvusvahelise spioonide ja prostituutide foorumi tagajärjed , kuid siis joonistasid neotrotskistid ja Hruštšov nõukogude rahva tulevikku roosades värvides . Seintel rippusid tohutud plakatid lubadustega : „ see nõukogude inimeste põlvkond hakkab elama kommunismis „ . Ja allkiri Hruštšov N.S. Kuid sellelt nõukogude inimeste põlvkonnalt oli riik ja tulevik üleüldse ära võetud ja seda juba siis , nagu alati , oli see selgeks ja ainsaks Neotrotskistide eesmärgiks .

Ettekandes süüdistas Hruštšov Stalinit selles , et just tema deporteeris rahvusvähemusi . Edaspidi viiakse küsimus sellele , et justkui taheti deporteerida juute , millesy polnud kunagi juttugi . Hruštšov süüdistas Stalinit isegi selles , et ta justkui koopereerus Hitleriga , et teostada rahvaste deporteerimist . Kaganovitši Ukraina ja Kubani talupoegade deporteerimiset polnud mõistagi juttugi . Hruštšov ei tõstatanud küsimusi , millesse ta oli isiklikult segatud . Hruštšov luuletas , et Stalin muutus peale sõda kahtlustavamaks ja kannatamatumaks , mis olevat olnudki Tito ja Jugoslaaviaga külmade suhete põhjuseks . Ta kuulutas , et Stalin pidas ennast suurimaks suurimate seas , püstitas endale mälestusmärke , nimetas enda nimega linnu , kolhoose ja isegi asutas enda nimelisi autasusid . Kuid vahepeal lasi Hruštšov inimesi maha Gruusias , kes ei lasknud Stalini mälestusmärki maha võtta . Bakuus , Stalini mälestusmärk , rahva kümnete tuhandete valvavate silmapaaride all , kisti maha ja veeti minema helikopteriga . Tbilisis aga lasti lihtsalt kõik maha , kes osutasid mälestusmärgi lähedal olevaks . Oli täiesti selge , et Hruštšov ise ei olnud võimeline kõige selle väljamõtlemiseks . Tema taga seisis terve propaganda staap . Loomulikult , Hruštšov nõudis , et ettekande sisu hoiaksid delegaadid enda juures , kuid oli selge , et see on lihtsalt trikk .

Nagu ka eldati , ujus ettekande sisu pinnale ja jättis kogu maailmale õudse mulje . Kinnitamaks , et need kuulujutud on tõsi , oli osa kinnisest ettekandest 1956 aastal välja lastud resolutsioonina „ Isikukultuse“ Ületamisest ja selle tagajärgedest „ . Hruštšovi väited andsid täiesti uue seletuse riigi elule Stalini ajal : see polnud juba enam rahva mehine võitlus kapitalistlike riikidega ja nende agentidega riigis sees , vaid kontseptsioon elust terroris , mis lähtus isiklikult Stalinist ja tema lähikonnast . Kõik sotsialismi saavutused , mis Stalini ajal saavutatud , hakati kirjutama teistele faktoritele . Hruštšov läks üha edasi . Näiteks , kuigi ta kirjutas puhastused Stalini nimele , väideti , et tegelikult alustas neid puhastusi juba Lenin .

- Need jooned , teatas Hruštšov istungile , lähtusid leninlikest partei organisatsioonilistest printsiipidest , mis ükskõiksed vähemuse ja ülejäänud rahva arvamusse .

Hruštšov naeris välja „stalinlikku usku isiklikku eksimatusesse „, kuid ei käinud enam peale , et see on kogu leninliku süsteemi olemus . Lõpuks päägas Hruštšov oma oopuse „stalinliku enesejumalustamisega“ , kuid jättis targu märkimata , et oli ise kõige suuremaks lipitsejaks ja magusamaks ülistajaks .

Arvatavasti , ajaloos polnud veel ekvivalenti sellele dokumendile , mille luuletas Hruštšov . Lasarile oli selge , et Hruštšov lihtsalt luges ettekannet ette . Lasti rästikupesa vabadusse , amnesteeriti . - Mõtles Lasar . - Kiirelt leidsid nad endale vajaliku kandidatuuri . Aidaa Hruštšov . Aidaa osav .

Lasar mõistis nendetaktilikat . Nikita , nagu ta isegi endistel aegadel , tegi kõik , et saavutada oma eesmärgi , halastamata kellelegi ega millelegi oma teel . Oma kuulsas ettekandes , „isikukultuse“ paljastamisel , Hruštšov ei andnud lihtsalt edasi , vaid faktiliselt kallid oma juhi ja partei seltsimehed solgiga üle , et ennast paremas valguses näidata . Sedaviisi tegi kogu aeg ka Lasar . Ta õpilane osutus haruldaselt õpivõimeliseks . Lasar mõistis , et tal ei jää muud üle , kui Hruštšoviga võidelda . Ta endine „protešee“ pressib võimule , omab head toetust . Järelikult . Lasar peab samuti enda poole võimalikult palju poolehoidjaid meelitama . Las see tähendab siis kasvõi nendega võimu jagamist . Muidu võib kõik kaotada . - On vaja draakonil pea maha lõigata , siis ta lõpetab tule pritsimise . - Meenutas Lasar hiina vanasõna . - Kui veel viivitada veidi , on juba hilja .

Mõned tunnid peale istungjärgu lõppemist , kohtus Lasar Molotoviga . Nad arutasid võimalikke variante . Väga kiirelt ühines nendega Malenkov , seejärel Šepilov . Nad otsustasid korjata materjali , mis Hruštšovi paljastaks , eriti tema Ukraina töötamise aastate kohta . Tulevikus nimetatakse seda „antiparteiliseks grupeeringuks „ . Kuid see polnud see „antiparteiline grupp“ - tõeline „antiparteiline grupeering „ oli juba riigis võimu haaranud .

Aasta otsa töötasid kogunenud Hruštšovi vastaste dokumentidega . Neil oli vaja saada häälteenamus . Molotov oli selles veendunud . Nad koostasid mõjuva nimekirja kõikidest hruštšovilikest mõõdalaskmistest . Sellest saab peamine relv .

1957 aasta juunis , kogunes Kompartei Keskkomitee Pleenum . Hruštšov kogus Pleenumi ühte Kremli Suure Lossi tubadest . Hruštšov teadis , et seisab ees otsustav lahing , milleks valmistati teda ka põhjalikult ette .

Väikeses , puupaneelidega ülelöödud toas , istusid kolmkümmend kolm koosolekust osavõtjat üleloomata , kõvadelt pootoolidel , ümber pika laua ja kuulasid Hruštšovi . Lasaril oli käes kogu Hruštšovi hävitav materjal ja ta otsustas anda otsustava lahingu laua otsas oleva tugitooli eest .

Kuid Nikita ei raisanud asjata aega , ega jätnud Lasarile isegi võimalust esinemiseks . Selle asemel esitas Hruštšov kolmkümmend kaks kirja , mis Kaganovitši poolt NKVD aparaadile kirjutatud , nõudmisega arreteerida paljusid nõukogude väljapaitvaid partei liikmeid .

- Faktiliselt , - teatas Hruštšov , - Lasar Moisejevitš Kaganovitš käskis isegi arreteerida oma komissariaadi kümme juhtivat spetsialisti , ainult seepärast , et nende käitumine tundus talle kahtlane . Lasar oli vapustatud . Kuidas tal õnnestus leida need dokumendid ? Ta oli kindel , et need on kindlalt peidetud .

- Ja need dokumendid , - jätkas Hruštšov , - tõestavad , et Lasar Moisejevitš Kaganovitš juba enne kohtuotsust , tegi enda isikliku kohtuotsuse , milline talle sobis . - See on ennekuulmatu ! - kisendas Lasar .

Nikita pöördus Lasari poole ja lausa ujus naeratuses . - Arvan , et istung , mida planeeritakse järgmiseks aastaks , on samuti sarnasel arvamusel . Seejärel Hruštšov jätkas : - Meie käes on teised tõendid , mis kinnitavad , et Kaganovitš sekkus aktiivselt uurimisorganite töösse ja sundis neile peale oma otsuseid . Näiteks , nagu oleks temale endale planeeritud kallaletung . Tegelikult arreteeriti inimesi vaid seetõttu , et ta ei usaldanud neid . Arreteeritud ootas surmanuhtlus . Ma kordan : surmanuhtlus . Hruštšov ei peatunud sellel . Ta kutsus välja isegi Šelepini , oma poolehoidja , täiendava informatsiooniga , lisades , et vajadusel viivad nad selle küsimuse istungile . Šelepin teatas , et tema valduses on dokumendid , mis tõestavad , et Molotov ja Kaganovitš koos sanktsioneerisid paljude kommunistide arestid ja mahalaskmised . - Kellest paljud olid teie sõbrad ! , - vehkis paberiga Šelepin . Kui Jakir kirjutas armuandmispalve , kritseldas Stalin sinna „ lurjus ja prostituut „ , Vorošilov lisas „absoluutselt täpne määratlus“ , Molotov pani oma allkirja ja Lasar Moisejevitš kirjutas juurde : „See reetur , see lurjus on teeninud ainult ühte – mahalaskmist „ . Lasar vaatas Vorošilovi poole . See langetas pilgu . See , et Jakir tõepoolest töötas välismaa heaks ja isiklikult seltsimees Trotskile ja ise tunnistas ilma igasuguse surveta , ei omanud mingit tähtsust . Lasar mõistis kohe , mis toimub . Vorošilov toetas teda alati , kuid nüüd läheb Hruštšovi poolele üle . See oli selge . Kes on järgmine ? Ta viis pilgu Bulganinile . Nikolai keerutas närviliselt pliiatsiga , koputades sellega närviliselt lauale . Lasar kuulis uuesti Hruštšovi häält : - Lasar Moisejevitši halastamatus ei tundnud piire . Kui ta saabus Ivanovo- Vosnessenskisse , saatis ta Stalinile telegrammi : „Esimene tutvus olukorraga näitab , et oblastikomitee sekretär Epanchikov kuulub kohesele arreteerimisele . Propaganda osakonna ülem Mihailov peab samuti olema arreteeritud „ . Seejärel tuli teine telegramm : „ Täpsem kontroll näitas , et trotskistlik mõju on tunginud kõikidesse ühiskondliku elu harudesse – tööstusesse , põllumajandusse , tervishoidu , kaubandusse , haridusse . Oblasti organisatsioonid ja partei oblastikomitee , osutusid olulisel määral üleujutatud trotskistlikust elemendist“ .

Nikita pöördus Lasari poole . Ta silmis mängis kurjakuulutav tuluke . - Saades Stalinilt nõusoleku , hävitas Lasar Moisejevitš Ivanovi oblastikomitee . Kõik ta süüdistused osutusid fabritseerituteks . - Hruštšov tõstis rusika . - Aga kui Lasar Moisejevitš sai teede Komissariks , langes raudteetöötajatele arestide laviin . Seltsimees Šverniku kõne on selle kinnituseks . Lasar Moisejevitš tegi ise kohtuotsuseid süütutele inimestele ja kutsus partei aktiviste üles selgitama oma ridades välja vaenlasi ja nendega armutult võitlema . Raudteetöötajate aktivistide koosolekul 10 märtsil 1937 aastal , ütles ta : Pole sellist lõiku raudteel , kus poleks trotskiste . Nad on sügavalt kõikjale , igasse raudteetrantspordi jakku tunginud „ . Siis teadis Lasar kõigist paremini , et see oli puhas tõde , kuid nüüd ei omanud see enam mingit tähtsust . Mäng oli juba täielikult teine ja see oli tänu Hruštšovi reeturlikkusele , kes ei reetnud ainult Stalinit , mitte ainult neid , oma endisi seltsimehi , vaid kogu riigi , kogu nõukogude rahva . Nüüd hakkab ta sõitma nõukogude "Chevrolet" , ta poeg hakkab elama Ameerikas , aga nõukogude lapsed hakkavad koolis õppima , kuidas ebaõiglaselt solvati onu Trotskit , hakkavad nätsu

närima , jooma „coca-colat“ , vaatama lääne filme , milles õpetatakse „ seksi , joomarlust , narkootikumise tarbimist ja kuidas oma kodumaad reeta „ . See oli õudse lõpu algus .

Lasar vaatas dokumentide hunnikut mis lebas Hruštšovi vasaku käe juures . Seejärel vaatas ta ümberringi , teisi liikmeid . Ta mõtles , et tuli koosolekule , kus enamuste häältega pühitakse Hruštšov võimult . Aga mis välja tuli . Hruštšov jätkas rääkimist ja inimesed kuulasid teda vaikides ja aeg aina läks aga Hruštšov aina rääkis ja rääkis . Lasar tundis , et kaotab pinnase jalge alt . Energia ja jõud jätsid ta maha . - Kuidas ta alahindas seda paksu-jupikest ! - Mõtles Lasar . Ta vaatas Molotovi poole . Molotovi näol oli stoilik rahu . Molotov mõistis hästi , mis toimus . Seejärel viis Lasar pilgu Malenkovile . See lõpetas „Suur Georgi“ olemast . Tundus , et Malenkov oli kaotanud kogu oma esinduslikkuse ja oli suurele õhupallile sarnane . Bulganin istus passiivselt , see oli tema olemuses . Lasar püüdis tunnetada toetust oma „sõprade“ hulgas . Kuid kõik pöörasid talt pilgud . Kunagi olid nad kõik temast sõltuvuses ja alluvuses . Nüüd pöördusid need inimesed täielikult temast ära . Nad tõukasid uut „juhti“ ja tallasid vana . Kõik teadsid suurepäraselt , kuidas selles maailmas ellu jääda . „Igasugune võim on müüa“ , - mõtles Lasar . Ta peaaegu lõpetas kuulamise , mis ümberringi toimub . Süüdistused Lasari aadressil aina pudenesid igast kaarest . - Lasar Moisejevits rääkis harilikult : „ Me võitlesime ja teostasime revolutsiooni , et töölistel ja talupoegadel oleks parem elu „ . Tegelikult aga naeris ta partei ja nõukogude tööliste üle , kes hakkasid omaenda varju kartma . - Lasar Moisejevits tegi kõik , et haarata võimu ja kasutada seda . Ja ta veenis end ja teisi , et tõi sellga riigile kasu . - Lasar Moisejevits kannab vastutust kahekümne miljoni venelase surma eest ! Lasar vaatas Hruštšovi poole . Kuidas ajad muutuvad ! Lasar tiris Hruštšovi porist välja , aitas tal jalgele tõusta , tõukas teda tagant ja kaitses teda . Ja mida ta sai tänutäheks ? Nähtavasti , ta õpetas teda liiga hästi . Sest ega asjata räägita : „ Palju sa siga ei pese , ikka määrib ta end ära „ . Nüüd seesama Hruštšov näitas talle oma paksu , lühikese näpuga : - Teie käed on meie parteijuhtide ja lõputu hulga süütute enamlaste verega määritud !

Lasar ei pidanud vastu , ta tõusis ja lõi rusikaga lauale : - Ah sa pe..e ! Litapoeg ! Sa olid ju kogu aeg minuga ! Sa täitsid käsud , mida ma andsin . Pede on sind sünnitanud . Sa oled ise üleni verega koos ! Hruštšov ujus naeratuses – kõik ! Ta sundis Lasari end õigustama , aga see tähendab , et Lasar kaotas . Ta ootas kuni Kaganovitš rahuneb . Kõik vaikisid . Lasar hingas raskelt . Ta seisis punase näoga , kogu kerest värisedes . Molotov sikutas teda käisest . Ta kartis , et Kaganovitšil ei pea süda vastu . Lõpuks , Lasar istus . Ta rinnus põles . Kõik vaatasid Hruštšovi poole . - Jah , ka mul on käed verised . Kuid see pole üks ja seesama . Ma täitsin vaid teie käske ! Hruštšov tegi meelega rõhu sõnal „teie“ . - Kas tõesti on mul vaja meenutada , et sel ajal polnud ma isegi Poliitbüroo liige . Seepärast ei kannu ma nende otsuste eest vastutust . Kuid ... Hruštšov ei vaadanud enam Kaganovitši poole . Vastupidi , teatraalselt vaatas ta kogu tuba . Nüüd lööb ta viimase naela kirstu- Kuid teie – kannate ! - raius Hruštšov .

Mitmeid päevi elas Lasar nagu õudusunenäos . Igal minutil ootas ta aresti . Mida oli tal teha ? Ta tahtis end välja rääkida , rääkida kellegiga , kuid kuulajaid ei jäänud

enam . Hruštšov lõi neil mööda päid . Küsimus oli selles , kas hakkab Hruštšov neid pitsitama . Lasar teadis , et teda ootab Beria saatus . Lasar tahtis väga kellegiga rääkida : Molotov katkestas kõik sidemed , Malenkov oli moraalselt ja füüsiliselt murtud , Vorošilov ja Bulganin jooksid nüüd Hruštšovi poolele üle . Isegi Maria , naine , ei saanud aidata . Ta ei teadnud midagi . Lasar pidi nüüd häda ise vastu võtma , üks ühele . Lasar meenutas seda koosolekut Mikojani kabinetis , kui otsustati vend Mihaili saatus . Kuidas ta oleks ise tema asemel käitunud ? Suutnuks ta teha sedasama ? On vaid üks väljapääs .

Mõne päeva pärast istus Lasar jäiga seljatoega puutoolil massiivse kirjutuslaua vastas , avaras Kremli kabinetis . See oli Stalini kabinet . Ta meenutas , et kunagi toimus siin esimene kohtumine inimesega , keda ta „Kobaks“ hakkab hüüdma . Siis oli õhkkond palju spartalikum . Mööblit peaaegu polnud . Kõik oli puust ja vana , kulunud vaip .

Nüüd lebasd keskel uus ere pärsia vaip . Piki seina seisis nüüd tume-roheline nahkdiivan , kahe pruuni tugitooliga äärtes . Diivani ees seisis ümargune ajakirjade lauake . Seinale olid riputatud uued pildid , põhiliselt põllud ja puud . Portreed olid kadunud . Ainult must-valge Lenini foto rippus seinal laua taga .

Lasar tundis end ebaharilikult sel pool lauda . Hruštšov sättis end mugavalt tugitooli , asetades käed kõhule ja ristates sõrmed . See erines sedavõrd Stalinist , kes armastas seista , et paremini näha , mis ta ees asub . Stalin lõdvestus vaid siis , kui soojendas , nühkides sooja saamiseks oma piipu .

Lasaril oli raske rääkida . Sisuliselt palus ta oma endiselt protešeelt teda mitte tappa . Isegi ei palunud , vaid anus . Lasar oli valmis lebama oma endise alluva jalge ees ja suudlema ta jalgu . Hruštšov esialgu ei öelnud sõnakestki , ta tegi näo , et on tegevuses mingi asjaga . Ta tahtis Lasarile näidata , et on võimeline kindlalt riiki juhtima . - Te , nähtavasti , olete üllatunud mu täpsusest ? Lasar ainult noogutas . - Siis vana sõpruse nimel , ma jagan Teiega seda . Ta osutas paberitega kaustadele tema laual . - Te nähtavasti teate , et töös aitas mind Pospelov . Jah , Lasar teadis seda väga hästi , kuna Pospelov oli üheks partei juhtivaks ideoloogiks . Algul , 30-ndatel aastatel , oli ta „Pravda“ osakonnajuhataja , seejärel 1940-1949 selle ajalehe peatoimetaja , aga järgnevad aastad – Marxi-Engelsi-Lenini instituudi juhataja . Pospelov- Fogelson osutus mingil kombel Hruštšovi meeskonnas olevaks ja lendas Kompartei Keskkomitee Sekretäri kohale ja Kommunistliku partei Keskkomitee Presiidiumi Liikme kandidaat . Just Pospelov – Fogelson ja tema inimesed kindlustasid Hruštšovi ideoloogilise relvaga ja seisid ta selja taha . Seejuures Pospelov jäi alati Marxismi-Leninismi Instituudi , selle trotskismi , neotrotskismi ja sionismi bastioni direktoriks . Need olid nemad – inimesed , kes vastutasid rahvusvahelise poliitika ja ideoloogia eest , st. sionistliku Lääne ideoloogiliste direktiivide elluviimise eest . Need on ajalehtede , raadio , televisiooni toimetajad ja ülejäänud töötajate mass , kes ideoloogia , kultuuri ja hariduse eest vastutavad . Noor neotrotskistide ja sionistide põlvkond tegi oma rämpase teo . Leonid Brešnev , Andropov ja Andrei Gromõko tahes tahtmata soodustasid Nõukogude Liidu lagunemist . Just nemad kindlustasid samet sionistidele ja neotrotskistidele parima

tegevusrežiimi enda selja taga relvastumiseks . Paisab , et Andropov , kes rahvuselt , nagu ka Pospelov-Fogelson oli juut , mõistis nähtavasti oma elu lõpul , et sionistid petsid teda ja püüdis teha kannapööret , kuid tegevusse astusid taas kremli arstid – tõrkumatu trotskistide, neotrotskistide ja sionistide trump . Te ei märganud , et meedia lõi igati , internatsionaalselt orienteeritud Andropovile positiivset imidžit , samas , kui näiteks , patriootiliselt orienteeritud Mihail Suslovile – negatiivset , „halli kardinali“ ja „ halva inimese“ imidžit ?

20 sajandi keskel , Iisraeli riigi tekkimisega , toimus murranguline moment , kui sionism ja neotrotskism valgusid ühtsesse tervikusse ja said peamiseks kaasaja juhtivaks poliitiliseks jõuks , mis kindlustas NSVLiidu kokkukukkumise ja sionistliku diktatuuri kehtestamise kogu maailmas . Sotsialismi ja kommunismi ideoloogia , mis oli Juudi Internatsionaali esialgseks ideoloogiaks , oli antud arhiivi mittevajalikkuse tõttu . Iisraeli riigi tekkimisega langes ära vajadus juutide huvide maskeerimiseks töölisklassi ja kõigi maade töötajate huvide taha .

- No , muidugi , - jätkas Hruštšov , - Mul õnnestus korjata informatsiooni mitte ainult sellest , mida te tegite , vaid mida te ka mõtlesite . Kõik peab olema kontrollitav . Te teate seda suurepäraselt . Te olite hea õpetaja . Isegi onu Ljovik ja Morris võiksid teiega uhkustada .

Lasaril vajus suu lahtiHruštšov irvitas rahulolevalt . Lasar polnud teda iial sellise eemaletõukavana näinud . Ta naaldus tugitooli ja osutas näpuga ühele kaustale .

- Jah , Lasar Moisejevits , me leidsime teist ja teie perest kõik , mis oli võimalik . See on seltsimees Pospelovi suur teene . Ta on enda töö suur spetsialist .

Hruštšov peatus suuremaks efektiks .

- Kas teate , Lasar Moisejevits , Pospelov on juut , niisama , nagu Teiegi . Aga kas te seda teadsite ? Ja ma sunnin ühe juudi teise vastu töötama , nagu tegite seda Teie . Väga varsti saab Hruštšov teada , et need „Pospelovid“ on temast palju targemad ja mis peamine , et nad on kõikjal .

Hruštšov tegi uuesti pausi . - Kas teate , et tegelik Pospelovi perekonnanimi on Fogelson ? ! Lasaril laienesid silmad . Fogelson ? ! Mingisugune Fogelson oli onu Ljoviku korteris Bronxis , New Yorgis ja teadis nii Mihaili , kui Morrist . Vaat see on juba ! See on juba töö ! Hruštšov tõusis , läks ümber laua ja seisis Lasari tooli kõrvale , et vaadata talle ülalt alla .

- Ma pole midagi unustanud . Kuid ma ei taha mineviku vigu korrata . Minu ettepanek on lihtne : Teid jäetakse rahule , kui Teie ja teie pooldajad lõpetate minu ründamise . Te peate mõistma ja minuga nõustuma . Lasar vaatas alt üles Hruštšovi näkku . Ta nägi , et timukas oli oma musta kapuutsi maha võtnud .

- Teil on juba kuuskümmend neli , Lasar Moisejevits . Te elasite pika ja tormilise elu . Ja te võite pikendada oma elu , kui soovite . Ta kummardus lauani ja võttis mingi paberi . - On olemas vakants , „Sojusasbest“ juhataja kohale , Sverdlovski oblastis . Mul pole vaja Teile meenutada , et oma ringkonnas , on see riigi üks juhtivamaid ettevõtteid . Kahtlemata te seda juhite

ja olete rahul . Lasar tõusis raskelt toolilt ja ajas vaevaliselt end sirgu . Ta vaatas Hruštšovi näkku ja suundus ukse poole . Vajutas ukselinki ja avas ukse . Lasaril oli tahtmine midagi öelda , kuid sõnad hangusid ta kurgus . Koridoris andis valvur talle au . Lasar teadis , et selles kabinetis oli ta viimast korda .

Piinavalt soovis ta sõita Kabanasse . Kiirrongiga sõitis ta Kiievini ja istus ümber kohalikule elektrirongile . Ainult kuus peatust eraldasid Lasar Kaganovitšit tema sünnipaigast . Jaam oli nüüd palju suurem . Ta nimetus oli selgelt puutahvlile kirjutatud . Temast mööduvad inimesed aeglustasid sammu ja sosistasid , kuid ligineda ei sõandanud .

Lasar läks peatänavat mööda , ta tahtis üksinda , iseendaga olla , kuid juba kiirrongist peale järgnes talle vahetult tundmatu mees . Lasar teadis täpselt , kes see mees on . Ühes kohas Lasar isegi noogutas talle . See polnud saladus . Hruštšov tahtis täpselt teada , millega tegeleb Lasar igal ajamomendil . Mees oli noor , kahekümne viie aastane , mitte rohkem . Ta oli tugeva kehaehitusega ja tal oli laiaäärne müts . Lasar meenutas aega , kui ta oli ise samasugune noor ja terve . See oli nelikümmend aastat tagasi .

Lasar kolis mööda tänavaid . Kõik tundus võõras ja mittetuntav . Olid ilmunud isegi valgusfoorid . Olid uued majad . Neid oli tõenäoliselt neli korda rohkem , kui siis . Tundus , et suurema osa linnast moodustasid tehased mis tootsid relvastusele tagavara osi . Üks tehas valmistas vintpüssidele torusid , teine valmistas päästiku mehhanisme . See mis varem oli kolkaküla , oli nüüd elav tööstuslinn . Lasaril hakkas hingel soe . Ta tundis uhkust sellepärast , et se koht kandis nüüd tema nime . Ta suundus selle koha poole , kus kunagi seisis nende maja , kuid seal polnud üldse elumaju . Nüüd kõrgus seal suur hoone , pisikese jurdeehitusega küljel . See oli tellisetehas . Kallur , millest õli tilkus , seisis otse sealkohal , kus ema Sašal oli juurviljaaed . Tellisetehase hoone jätkus sellele maalapile , kus elas onu Ljovik . Lasar nägi kahte inimest , kes lugesi ajalehte otse seal kohal , kus oli Morrise tuba . Üks neist suitsetas paberrossi , teine sügas enda mune . Onu Ljovik , MorrisMälu viis Lasari nendesse Kabana päevadesse , kui kõik oli hoopis teistmoodi . Ta otsis pilguga seda puud , millele nad profiile välja lõikasid ja neid siis kividega loopisid . Puu asemel seisis samuti uusehitised . Säilinud oli ühekordne telliskivimaja : esialgu rippus seal tsaari portree , aga hiljem , kui sinna asus parteikomitee ja riputati Lenini portree üles , ei julgenud enam keegi selle pihta kive pilduda . Tahtmatult mõtles Lasar Morrisele . Ta tahtis alati talle kirjutada . Lasar teadis kus Morris elab . Riigi julgeolek leidis tema jaoks selle aadressi . Morris elas Philadelphias . Ta oli rätsep ja töötas "Taylor Street" , st. rätsepate tänaval . Morris elas oma naise Hannaga . Neil oli neli last , üks neist suri „kasaka haigusesse“ , nii nimetatakse Ameerikas sünnipärast haigust Tay-Sachs , mida põevad vaid ida-euroopa juudid . Nähtavasti , ta oleks pidanud Morrisele kirjutama . Võibolla pole veel hilja ? Parem hilja , kui mitte kunagi . Kuidas küll ta oleks tahtnud praegu Morrisega , onu Ljoviku , ema Saša , isa Moiseiga rääkida.....

Lasar vaatas oma maja ümbrust . Ühte hoonet „ toetas“ teda saatev nooruk , kel oleks

parem olnud selle asemel ehitusel tööd teha . Lasar noogutas tale peaga . - Läheme – Ütles talle Lasar . Ma sõidan ära . Lasar läks jaama tagasi . Noormees loivas päris ta lähedal . Lasar seisis ja ootas elektrirongi , vaatas tahvlikest oma nimega , mis tuules lipendas . Ta teadis , et varsti võetakse see maha .

Ajaleht „New York Times“ 4juulist 1957 aastal , teatas kahetsuseta , et Lasar Moisejevitsš Kaganovitš on kõigilt vastutavatele kohtadelt maha võetud ja viidud üle tööle provintsi . „New York Times“ lakkus nüüd uut lemmikut – Hruštšovi . Lasar Moisejevitsš ei õigustanud tema lootusi . 1957 aasta 7 oktoobril teatab seesama ajaleht , et linn Kabana , mis kandis Kaganovitši nime , on ümber nimetatud Novokaširskiks . Veel kaheksal asustatud punktil , mis tema nime kandsid , muudeti nende nimetus endiseks . Moskva Kaganovitši nimeline metroo hakkas kandma Lenini nime .

EPILOOG .

Akende taga hämardus . Keha murrab kauaaegne ühel kohal istumine ja pea lõjub . Silmad valutavad . Olen väga väsinud .

Minu ees on jäägid sellest , mida me sõime möödunud kümne tunni jooksul . Leivatükkide sisud – me eelistasime koorikuid , kuivanud vorsti jäänused , lõhenahk , rosinatega piruka puru ja lõputud kruusitüed teed .

Inimene , kes minu ees patjadega kiiktoolis istub , toob kuuldavale : - Sa oled veel noor . Jõud tuleb aastatega .

Ma tõusen ja masseerin kangestunud jalgu . Mul on vaja kõik kuuldu meelde jätta . Ta ei lubanud midagi kirja panna . Enamgi veel , ta kontrollis , et mu taskutes pole midagi . Kuid meie vestlus polnud veel lõppenud . - Aga mida nüüd ? - Mis nüüd ? Mitte midagi . Arvad , et ma hakkan kohe Andropovile helistama , kui ainult su taga uks sulgub ?

Ma ei tea .

-Aga mina tean . Loomilikult , mitte . KGB-d see ei puuduta . Kuid ma helistan Leonidile . Talle olen ma kohustatud teatama sinu visiidist .

Ta nägi mu silmis hirmu ja naeratas .

-Ära karda , sõbrake . Leonid on samuti Ukrainast ja ta on üks mu protešeesid . Ta on mulle milleski võlgu . Ta ei puuduta sind .

– Nagu Hruštšov Teid ?

Lasar süngustus . See oli mineviku asi , kuid meenutus jääb ikkagi valulikuks .

-Vabandage , ma ei tahtnud

ta lihtsalt rehmab käega .

-Pole midagi , pole midagi . Need on minu probleemid , mitte sinu . Lõppude lõpuks , Nikitat enam pole . Sinna ka tema tee . Mina aga elan veel ikkagi .

Misjäreel muudab ta kiirelt jututeemat .

- Sa tead , et ma olen dominos rajooni tšempion ? Aga võibolla , ka kogu

Moskva ? Näed neid lampe all ? Ta näitab käega aknale . - Mul õnnestus saavutada , et aasta tagasi paigutati nad otse siia ja seepärast saan ma teiste pensionäridega hilisööni dominod mängida .

- Nagu näed , mul on veel võim . Ma käin korteris ringi , puudutades sõrmedega mööblit . Korter on mitte suur . Ma püüan ette kujutada , mis nendes kahes väikeses toas on alles sellest prestiišest Kutuzovi prospekti korterist . Kahtlemata , see tugitool on toodud suvilast , mida tal enam pole . Seinal ripub naise foto . - See on Maria . Ta suri palju aastaid tagasi vähki . Ta vaatab kuhugi kõrvale .

- Morrisset pole enam samuti . Ta suri kaks aastat tagasi .

- Ma ei teadnud , kas oleksite sellest teada tahtnud ?

- Ma tahtsin koguaeg , ja ütlesin seda .

- Ma rääkisin temaga . Morris meenutas tihti teid ja teie peret .

-Talle ei meeldinud , mis ma tegin ? - Lasari hääles kostsid vaenulikud noodid . Ma vaikin , et vastuseks paremini sõnu valida .

- Jah , see on nii . Ta kinnitas kogu aeg , et juut ei tohi minna juudi vastu . Me oleme ühed lapsed . Nii õpetab Tora .

Saabub pikk paus . Minut läheb minuti järel ja tundub tunnina .- Ma ei vaja midagi , - ütleb ta lõpuks , toetudes seljatoele . - Iga kuu saan ma 120 rubla pensioni . Mul on piisavalt hoiuseid , et kõrvale panna ja elada mugavuses , kuigi mitte ilma kasudeta . Aga mis ? Mulle isegi valmistab rahuldust sõimelda naaberpoe müüjaga . Luua korratust ja ebakindlust , ah ? Kust , sa arvad , tuli väljend „punane joon „ ? Selle mõtlesin mina välja ! Ta hakkas naerma , püüdes oma huumorimeelt näidata . Ma kujutan ette , milline raske suhtluses ja jäik oli see inimene viiskümmend aastat tagasi . Ta kahtlemata tekitas inimestes õudu . Pole imestamisväärne , et ta jäi sedavõrd kauaks võimu juurde . - Maria rääkis mulle tihti : „ Lasar Moisejevits , sa teed kõigest etenduse „ . Jah , mulle meeldib ületada takistusi . Vaadeldes tuba , märkan ma Trotski fotot , mis kirjutuslaual seisab . Ta jälgib mu pilku : - Sa tead , mida Trotski tihti ütles ? Ta ütles , et elu on ilus , ainult : „On vaja end ropust minevikust puhastada , et järgmised juutide põlvkonnad saaksid elu nautida“ . Ta vaikis

- Miks mitte te ise ei kirjutaks memuaare ?

- Ma ei oska kirjutada , ja milleks . Kõik inimesed jaotatakse kolme jaosse : rahvas , kes kunagi ei saa tõtt teada ja juhid , kes teavad tõde , kuid see on sedavõrd õudne ja tegelikkusest kaugel , et see on nende peamine hool , et keegi peale nende seda ei teaks . Ja on väike hulk inimesi , kes püüavad tõde teada saada , kuid nad iial ei hakka omama täielikke tõestusmaterjale . Juhid hävitavad hoolikalt kõik oma kuritegeliku tegevuse jäljed . Ma võitlesin kaua ja palju oma elus . Sellest , mis tegelikult toimub ja hakkab toimuma , ei tohi rääkida . Sündmused ei toimu , kuni nad pole toimunud . On vaja ära oodata . Midagi pole teha .

- Teie järgi , tulevik on sellel , kes oskab ära oodata ?

Ta näole ilmus kuri ilme . Ta tõusis kiiktoolist ja astus otsustavalt minu juurde .

- Elus pole stampe . Rumalatele küsimustele pole head vastust . Vaata ise . Vaata Ameerika Ühendriike . See riik on meist paljuski ees . Ameeriklased elavad materiaalselt venelastest paremini , nad röövivad kogu planeeti . Ja me jääme alati vaenlasteks . Ja nii saab kogu aeg olema , kuni teie süsteem ei lagune ja ameeriklased ei ühine meie sotsialistliku laagriga .

Ma tahan sellele vastu vaielda , kuid ta peatab mind . Ma peaaegu tunnen , kuidas temast lähtub mingisugune jõud .

- Ajalugu õpetam meid selles . Midagi pole parata . Pea meeles . Lenin uskus , et ajaloo käigu muutmiseks , võib ja peab minema igasuguste vahenditeni ja me omame neid vahendeid .

Ta vaatas raamatutele , mis riiulil seisisid .

- Ma nägin sarnaseid raamatuid Ameerikas . See tähendab , mõningad teist , mõistavad samuti meie sotsialistlikku kontseptsiooni . Inimkond – see on üks tervik , üks keha , kuid ta vajab pidevalt meie kirurgilist vahelesegamist . Aga iga kirurgiline operatsioon ei möödu ilma lõigete ja vereta . Me peame ära lõikama kõik , mis meid ei rahulda . See on ebameeldiv protseduur , kuid selles pole midagi amoraalset . Sa näed , kõik , mis lähendab meie sotsialismi , on meie jaoks oma olemuselt moraalne .

Ta pöördub ja läheb akna juurde . Ma tõusen tugitoolist ja järgnen talle .

- Ja te , usute seda teooriat , inimeste ühiskonnast kõigile ?

Lasar Moisejevitsš vaatas aknasse . All kogunesid domino mängijad . Teda juba oodatakse . Põlevad lambid . Ta osutab käega alla : - Siin , Venemaal , mu kallid vennapoeg , usume me kõik sellesse . Ma tean mida räägin , me kõik usume sellesse !

Paljugi oleks tahtnud veel talt küsida , kuid polnud enam aega . Aga mul ei läinud peast massiivne marmorist tindikuivatus press . See oli see otsustav episood Kremliis , kui Stalin justkui jäi vaipa kinni , komistas , kukkus , lüües peaga lauda sellisel kombel , et ta pea oli katki . Imelik kukkumine sellisel momendil . Peale seda meenutas kohe , Lasar , et võttis raske marmorist kuivatuspressi ja purustas sellega Stalini kapikese ukse . Sellisel kombel , Lasari sõnade järgi , marmorist kuivatuspress ja Stalini pea olid vigastatud selle episoodi erinevatel momentidel . - Aga kui ühel ? Kui keegi neist lõi Stalinit marmorist kuivatuspresiga tagant pähe ? Miks üldse meenutas Lasar seda ? Miks Lasar toonitas seda Stalini kukkumist ja seda marmorist kuivatuspressi ? On ju täiesti naiivne eeldada , et Lasar hakkab rääkima kogu tõe inimesele , keda esmakordselt elus näeb . Aga see on esmane vastust nõudev küsimus : miks Stalin osutus katkise peaga põrandal olevaks ? Ja seletus , et ta , nagu oleks ise kukkunud , kui teda ümbritsesid mitmed inimesed , eelnevalt tema tapmises kokku leppinud ja teda rotimürgiga toitnud , see on üsna veniv versioon . Kuidas ka polnud , kuid sellist küsimust Lasarile esitada ei saanud . Mõningatest asjadest saab aimata ainult küsimuse enda tekkimise alusel . Sest kogu see finaali intsident algas Lasari Stalini vastasest esinemisest . Aga kes seda tegi ? Kes lõi Stalinit marmorist kuivatuspresiga ? - Lasar ?

